

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İsmail
SAYGI,
TURGUT
İNALP,
DİHA YILMAZ
BİR DÜŞÜ

LARISSA İONE

CEYHAN İZMİR

LIMOS

MAHSERİN DÜŞÜ AĞLI

II

FANTASTİK

MAHŞERİN DÖRT ATLIŞI

LIMOS

LARISSA IONE

Mahşerin Dört Atlısı'ndan Limos'a merhaba deyin. O bir dişi. Ama bildiğiniz dişlerden değil. Ölümsüz, savaşçı, tutkulu, inatçı ve geçmişi sırlarla dolu bir dişi.

R-XR askeri olan Arik Wagner, Limos'un cazibesine karşı koyamayıp onu öper. Fakat bunu yaparken Limos'un nişanlısı Satan'ı çok kızdırdığını ve cehennemde işkence dolu günler geçireceğini bilmez. Limos ise binlerce yıldır özlemini duyduğu şeyleri bulduğu Arik'i kurtarmak için tüm dünyayı karşısına alarak kardeşi Salgın ile bir anlaşma yapar. Fakat bu anlaşmanın başına neler açacağından habersizdir. Limos ve Arik'in tutkularını gözler önüne seren, geçmişteki sırların ortaya çıktığı bu sürükleyici efsaneyi ellerinizden düşüremeyeceksiniz.

ISBN: 978-605-4503-76-8

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rante.org>

t19

SÖZLÜK

Aegis – Kendilerini dünyayı kötülükten korumaya adanmış savaşçılar. Bkz. Gardiyan.

Agimortus – Atlıların mühürlerinin kırılmasına neden olan şey. Bir agimortus taşıyıcı kişi ya da nesnenin üzerine işlenen bir sembol olabilir. Üç çeşit agimortus vardır. Bunlar insan, nesne ya da bir olay şeklinde tanımlanmaktadır.

Başkan – Aegis yerel hücrelerinin yöneticileridir.

Cennetten Kovulan Melek – Pek çok insan tarafından kötü olduğuna inanılan, cennetten kovulan melekler iki gruba ayrılır. Bir grup cennetten kovulduktan sonra ne iyi ne de kötü bir melek olarak hayatına devam eder. Çok nadir de olsa kanatlarını geri kazanıp cennete tekrar girebilirler. Ama diğer grup Sheoul'e girmeyi tercih eder ve o andan itibaren asla cennete adım atamaz. Şeytan halini alıp Satan'ın yanında yer alırlar.

Daemonica – Pek çok şeytan dinin temelinde yatan şeytana ait kutsal kitap. Eğer bu kitabın mahşer günüyle ilgili kehanetleri gerçekleşirse, atlılar kötünün yanında savaşacaktır.

Damgalı Gözcüler – Melekler tarafından büyülenmiş ve çok önemli bir nesneyi korumakla görevli insanlardır. Bu

gözcüler ölümsüzdür. Yalnızca melekler onları yaralayıp öldürebilir. Varlıkları çok dikkatli bir şekilde gizlenmektedir.

Gardiyan – Savaş teknikleri, silahlar ve büyü konusunda eğitilen Aegis savaşçıları. Aegis'e girdikten sonra hepsi, üzerinde Aegis'in kalkanını taşıyan sihirli takılar takarlar. Böylece gece her şeyi görebilirler ve şeytanların görülemeyen sihirlerini fark edebilirler.

Gözcü – Dört atının neler yaptığını izlemek için görevlendirilen bireyler. Ares, Reseph, Limos ve Thanatos lanetlenirken yapılan anlaşma gereği gözcülerden biri melek diğeri de cennetten kovulan melek olmak zorundadır. Gözcüler atlıların mahşer gününe neden olmak ya da onu durdurmak için yaptıklarına asla karışamaz. El altından bazı işler çevirebilir. Ama sonuçlarına katlanmak zorundadırlar.

Kapı açtırmak – Şeytanların Sheoul ve dünya üzerinde dolaşabilmelerini sağlayan fakat insanlar tarafından görülemeyen kapılardır. Yalnızca birkaç varlık bu kapıları kullanabilir.

Khote – Şeytanların insanlar arasında görünmeden ya da genellikle duyulmadan dolaşmalarını sağlayan görünmezlik büyüsü.

Kuantamun – Bazı doğatüstü varlıkların insanların arasında dolaşmasını sağlayan çok hızlı bir düzlemdir. Bu durumdan habersiz olan insanlar kuantanum içindeki varlıklara hareketsiz görünürler. *Khote*'den şu anlamda farklıdır: *Khote* gerçek zamanda meydana gelir ve düzlemden ziyade bir büyüdür.

Sheoul – Şeytanlar âlemi. Yeryüzünün derinlerinde yer alır ve yalnızca kapılar kullanılarak giriş yapılabilir.

Sheoulic – Pek çok şeytan türü kendi dilini konuşmasına rağmen bu, şeytanların evrensel dilidir.

Sigil – Aegis'in en üst kademesinde yer alan on iki kademli üyenin oluşturduğu bir kuruldur. Dünya üzerinde yer alan tüm Aegis hücrelerinin yönetimi onların sorumluluğundadır.

Şeytan zindanları – Şeytanların ruhlarının tutulduğu yer. Şeytanların ruhları yeniden doğana kadar beklerken ya da işkence odalarında tutulurken bu bölgeye getirilir.

Ter'taceo – İnsan görünümlü şeytanlar.

BİRİNCİ BÖLÜM

Arik Wagner onu mahşerin dört atlısına teslim etmek zorundaydı. Bu yüzden bir parti düzenlediler.

Üç tanesi partiye gelmişti. Ama adı Reseph iken mührünün kırılmasından sonra Salgın adını alan dördüncü atlı, bir ay önce aldığı büyük darbeden beri ortalıkta görünmüyordu. O aşağılık ve ordusunun tekrar hazırlıklara başladığına hiç şüphe yoktu. Ama şuan herkes rahat bir nefes alıyordu.

Bu yüzden düzenlenen parti hem kazanılan zaferi hem de ikinci atlı unvanını taşıyan nam-ı diğer Savaş olan Ares ve nişanlısı Cara'nın nişanını kutlamak için organize edilmişti. Savaşta hayatta kalan herkes, Ares'in Yunanistan'daki malikânesine davet edilmişti. Ares ayrıca Cara'ya çok yardımları dokunan yer altı hastanesi çalışanlarına da davetiye göndermişti. Bu yüzden Arik'in eşinin tanıdıkları da partideydi.

Etrafta dolaşan iki melek daha vardı. Arik'in önemli bir melek olduğuna kanaat getirdiği Reaver çikolata şelalesinin üzerinde kendisinden önce atlıların iyi kalpli gözcülük görevini yerine getiren Gethel adında dişi bir melekle konu-

şuyordu. Atlıların bir de Harvester adında kötü kalpli gözcü melekleri vardı. Ama dışı melek buraya davet edilmemişti. Bunun nedeni belki de Harvester'ın misafirleri rahatsız edecek boyutta birinci sınıf bir fahişe olmasıydı.

Dördüncü atlı olan ve mührü kırıldıktan sonra Ölüm adını alacak olan Thanatos ise büyük odadan atılan bir futbol topunu kapmaya çalışırken Arik'e çarptı. Arik "Dikkat et, pislik." diye homurdandı.

"Derdin ne senin, be adam?" dedikten sonra elindeki topu Arik'in omzuna vurdu Thanatos. "İstersen bir de masa tenisinin topuyla deneyelim."

Eski bir ordu mensubu olmakla birlikte şimdilerde ise eski bir şeytan katletme örgütü olan Aegis'te sorumlu olan Kynan Morgan'a "Hadi gidelim yoksa ben tek başıma gideceğim" dercesine baktı Arik. O an Ares ile derin bir muhabbete dalmış olan Kynan elini havaya kaldırarak beklemesini işaret etti. O da burada fazla kalmak istemiyor, bir an önce eve gidip eşi Gem ve yeni doğan kızlarıyla zaman geçirmek Arik'in canına minnetti.

Eğer Arik bu doğallıstü varlıklarla bir dakika daha geçirirse kendi boğazını kesecekti. Ayrıca, atlılardan dışı olanı güzel Limos bir kez daha onun kendisine şehvetle baktığını görürse, boğazını memnuniyetle keserdi.

Limos tam bir parti kızı gibi duruyor olabilirdi ama eteği, ojcileri ve saçındaki çiçekler göz ardı edilirse en az kardeşleri kadar tehlikeli biriydi.

Hiç kimse ona dikkatle bakmıyordu bu yüzden yavaş yavaş yürüyerek dışarı çıktı Arik. Yunanistan'ı çok seviyordu. Askeri görevler için geldiğinde birkaç kez ziyaret etmişti burayı. Yemekleri çok güzeldi, havası mükemmeldi. Ayrıca Amerikalılara kötü gözle bakılmıyordu. Yunanlıların arasında pek çok şeytanın yaşadığına dair en ufak bir şüphe bile yoktu. Çünkü ölümsüz olmasalar da uzun bir yaşam süresine sahip olan şeytanlar bildikleri yerlerden şaşmıyorlardı.

Aslında çok da maceracı bir ruha sahip oldukları söylemezdi. Korkaklar!

Denize bakan taş bankın üzerine oturdu. Ares'in Ramrel korumalarının kendisini izlediğini hissedebiliyordu ama onları hiç umursamadan başını kaldırıp gökyüzüne baktı. Yıldızlar çok parlaktı bu gece, hepsi ışık saçıyordu.

Cara partiye davetsiz olarak gelen bir cehennem köpeğini evden dışarıya çıkarırken Ares onunla konuşmuş ve Cara'nın bir insan olarak doğaüstü dünyaya ne kadar çabuk uyum sağladığını fark edince şaşırılmıştı. Ah, aslında ilk zamanlar açıklamakta zorlandığı anılarla baş etmekte zorlanmıştı ama Ares onun hafızasını mı silmişti? Arik böyle bir şey kendisine yapılırsa karşısındakini öldürebilirdi ama Cara şuan mutluydu. Artık cehennem köpeklerinin kraliçesiydi ve lanet olası bir efsaneyle birlikteydi.

Limos'un sesini duymadan önce hindistan cevizi aromalı kokusunu aldı. Hindistan cevizi kokusu onu daha önce hiç tahrik etmemişti çünkü bu kokuyu ateşli bir kadınla özdeşleştirmemisti hiç.

"Ne yapıyorsun burada?" Sesi savaşçı kimliğine o kadar zıt bir yumuşaklıktaydı ki, Arik yataktaki sesini merak etti birden. Acaba yatakta kadınsı özelliklerini mi ön plana çıkarıyordu yoksa savaşçı özellikleri mi baskın geliyordu?

"Sadece biraz temiz hava almaya ihtiyacım vardı."

"Neden?"

Çünkü sen beni çıldırtıyorsun. "Öyle işte."

"Savaşmak ister misin?"

Gözlerini kırıştıtarak "Ne?" diye sordu.

Limos Arik'in karşısına geçti. Dizleri birbirine değiyordu. Hawai tarzı mor elbisesi göz rengiyle uyum içerisindeydi. "Gergin görünüyorsun. Gerginliğini atmak ister misin biraz? Belki de birlikte atabiliriz ha?"

Tanırım. Evet, biraz gergindi ama bunun nedeni kan dökmek istemesi değildi. Şuan istediği tek şey soyunmaktı. Limos onu çelişkileriyle etkilemişti. Gecenin ilk saatlerinde Limos'un Ares'in hizmetkarlarından birine yere dökülen bir şeyi temizlerken yardım ettiğini görünce ona hayran olmuştu. Elleri ve dizlerinin üzerine çöküp yeri silmişti. Ve bunu yaparken yüzünde hafif bir gülümseme vardı.

Tabii ki Arik de gülümsemişti. Çünkü onu elleri ve dizlerinin üzerinde görmüştü ve o an erekte olmuştu.

Bunun için yapması gereken tek şey elbise askısını indirip Limos'un en özel bölgesiyle karşı karşıya kalmaktı. Acaba oral seks yapmasına izin verir miydi? Nasıl bir tadı vardı? Hindistan cevizi tadı o bölgeye de işlemiş miydi? Çünkü Arik hindistan cevizine bayılıyordu.

Bir şekilde gücünü toplayıp elini Limos'un beline koyarak onu yan tarafa çekti. Böylece o da ayağa kalkabildi. "Hiçbir şeyi çıkarmak istemiyorum."

Penisim hariç. Arik'in neler düşündüğünü bir öğrenseydi muhtemelen onu öldürürdü Limos.

Arik eve doğru yürümeye başladı. Artık Kynan'ı alıp buradan gitme vakti gelmişti.

"Dur." Limos, Arik'i dirseğinden tutarak kendine doğru çevirdi. "Tamam, o zaman ilk yumruğu sen at," dedi kaşını gözünü oynatarak.

Arik eğilip Limos'un gözlerinin içine baktı. "Ben kadınlara vurmam."

Arik bunu söylememeliydi çünkü birkaç saniye sonra kendini yerde buldu ve Limos parmak arası terlikleri ile onun üzerine basıyordu. "Gördün mü?" dedi Limos. "İşte bu yüzden ilk yumruğu sen at demiştim. Ama neyse ki bu sefer kaburga kemiklerini kırmadım."

Arik "Vaov!" dedikten sonra nefes aldı. "Bütün erkeklerle aynı yapıyor musun yoksa ben özel miyim?"

Limos'un yüzünde bir gülümseme belirdi. "Ahh, tabii ki sen özelsin. Ama ben olsam bunu bir iltifat olarak almazdım."

"Elbisenin altını görüyorum," dedi Arik. Ama Limos'un gözleri bir anda fal taşı gibi açıldı. Hemen elbisesini çekip daha güçlü bir şekilde boğazına basmaya başladı. Arik elini bileğine atıp biraz nefes almak istedi ama yumuşacık

"Ne yapıyorsun sen öyle?" diye sordu Limos. Arik nefes nefeseydi.

"Hiçbir şey." dedikten sonra başparmağını bileğinden bacaklarına doğru aşağı yukarı hareket ettirmeye başladı. Arik, Limos'un kasları sımsıkı, teni pürüzsüzdü. Arik biraz daha ileriye gitmek istiyordu. Limos hazırlıksız yakalanmıştı. Arik elini biraz daha yukarı çıkarıp "Seninle sevişmek istiyorum." dedi.

"Ne?"

"Seninle sevişmek istiyorum, atlı."

Ani bir hareketle bacağını tutup çekti Arik. Kendisi de hemen yere yattı. Böylece Limos yere değil Arik'in üzerine düştü. Limos çok korkmuşa benziyordu. Ağzı açık bir şekilde göğsünün üzerinde yatıyor ve dik dik Arik'e bakıyordu.

Tanrım, mükemmel bir kadındı bu. Ağzı ise bir erkeğe merhamet diletcek cinstendi. Çekip öptü Limos'u. Dudaklarının birleştiğini hissedene kadar bunu yaptığının farkında değildi. Limos'un daha fazla şaşıracağını düşünmüyordu ama kasları öyle bir kalkmıştı ki eğer Arik başını kaldırıp ciddi bir şekilde öpmeye devam etmeseydi çok komik bir görüntü ortaya çıkacaktı. Bu, Arik'in özelliği idi. Hiçbir şeyi yarım yamalak yapmayı sevmiyordu. Onu öptüğünü fark etmemiş olabilirdi ama fark ettikten sonra Limos'un izin verdiği yere kadar öpecekti onu.

Emret ve fethet.

Çok kısa bir an için Limos da onu öptü. Dudakları yumuşacıktı. Sonra dilleri birleşti. Limos yaptığı şeye tereddüt ederek devam etti ama birden Arik'in dünyası altüst oldu.

Limos kendini geri çekip bütün gücüyle yumruğunu Arik'in yanağına indirdi. Acı bütün yüzüne, dişlerine ve kemiklerine yayıldı. Az önce Limos'undudaklarının tadına bakarken, şimdi kendi kanının tadına bakıyordu Arik.

"Ne yapıyorsun sen?" diye bağırdı. En azından bağırma-ya çalıştı. Kemikleri ağrıdığı ve dudaklarından kanlar aktığı için ne dediği pek anlaşılmamıştı. Daha çok "Naoposun se?" gibi bir ses çıkmıştı.

"Beni öptün!" Limos o kadar hızla koşmaya başladı ki parmak arası terlikleri ayağından çıktı. "Seni lanet olası he-rif, *beni öptün!* Bunun bedelini ödeyeceksin! "

Oros... Etrafındaki zemin birden sarsılmaya başladı. Sonra aniden çatal uçlu silahlar çıktı yerden. Yaklaşık on-on iki tane el onu kavradı. Silahlar bacaklarıyla kollarına saplanırken inanılmaz bir acı çekiyordu.

Bilincini kaybetmek üzereydi. Gözleri kapandı ama kulakları hala duymaya devam ediyordu. Ne demek istediğini anlamasa da Limos'un sesini duydu.

"Adımı söyleme, Arik. Sana ne yaparlarsa yapsınlar asla adımı söyleme."

Limos donup kalmıştı. Şimdiye kadar hiç bu kadar çok korktuğunu hatırlamıyordu.

Eğer beş bin yıldır yaşadığı hesaba katılırsa, bu ciddi bir durumdu. Kardeşleri ve Kynan silahlarını çekip evi aradılar.

Kynan "Aman Tanrımı," dedi. "Neler oluyor? Arik!" diye bağırdı.

"Limos!" Thanatos ona sarıldı. Limos, Arik'i alıp yer altına götürün o koskocaman yaratıkların peşinden gittiğini fark etti.

"Beni öptü." Korku dolu bir sesle aynı şeyi tekrar edip duruyordu.

Ares hiçbir şey söylemeden kılıcını çekip Arik'in kalbini hedef aldı. Limos onu durdurmak istedi. Ama kardeşi Arik'i öldürmek üzere olduğu için onu durdurmak işe yaramayacaktı.

Gecenin karanlığında duyulan bir ok sesi Ares'in kılıcını lurdurdu.

Buz mavisi gözleriyle kayalıkların kenarından duran Salgın'ın elinde bir kâse vardı. "Bana sonra teşekkür edeceksin, kardeşim." dedi.

Thanatos öfkeli bir şekilde bağırmaya başladı. Cara'nın korumacı cehennem köpeği Hal yakalayana kadar, Salgın hemen bir kapı açıtırıp içine girdi.

Salgın gitmişti. Limos dönüp Arik'e bakınca onun da gittiğini fark etti. Orada olduğuna dair tek işaret kumlardaki kan izleriydi.

Kynan Ares'e gelip "Az önce ne oldu?" diye sordu. "Onu neden öldürmek istedin, aşağılık herif?"

Limos konuşmıyordu. Daha birkaç dakika önce deli gibi çılgınlık atarken şuan ağzını bıçak açmamast çok il-

tutup bağırıp çağırmasına rağmen Ares sakinliğini koruyordu.

Ares "Limos'u öpmüş," dedi. Sesi, zımpara kâğıdı kadar sertti. Belki de düşünüldüğü kadar sakin değildi. "Limos'un herhangi bir şekilde bir erkeğe duygularını göstermesi yasak," dedi.

Kynan Ares'i bıraktıktan sonra öfkeli bakışlarını Limos'a çevirdi. "Açıkla."

Hala konuşmuyor, tek kelime bile etmiyordu. Ona cehennemi hatırlattığı için hep nefret ettiği gece, şimdi etrafını sarmıştı. Arik nasıl olmuş da böyle bir şey yapabilmişti? Mahşerin dört atısından *birini* öpmeye nasıl olmuş da cüret edebilmişti? Ayrıca Limos da onunla öpüşmeyi bu kadar çok istemişken nasıl olur da yalnızca Arik'i suçlayabilirdi?

"Lanet olsun! Biriniz cevap verin artık bana!"

Thanatos "Size Limos'un Satan'ın gelini olacağını söylemiştik," dedi. "Ama mührü kırılmadan ya da Satan'ı kıskandırmadan önce cehenneme giremez."

"Pekâlâ," dedi Kynan. "O zaman büyük patron kıskanç biri. Ama neden Limos duruyor da Arik gitti?"

"Çünkü bu o kadar kolay değil. Kıskançlığın oluşmasına neden olan adam acı çekerken, Limos'un adını söylemediği sürece Karanlık Lord onu yanına alamaz."

Kynan öyle bir yutkundu ki Limos sesi duydu. "Yani hala hayattı mı? Nerede?"

Limos nefes almakta zorlanıyordu. "Cehennem," dedi. "Arik cehennemde."

İKİNCİ BÖLÜM

BİR AY SONRA...

Arik ne zamandır cehennemde olduğunu bilmiyordu. Karanlıktaysanız ve bitmek tükenmek bilmeyen acılar geçiyorsanız zaman bir türlü geçmek bilmez. Bu lanet olası şeytanlar ölmesine de izin vermiyordu. Ölmeyi denemişti ama şeytanlar onu son anda kurtarmayı başarmıştı hep.

En azından şuan sessizlik içinde uyuyabileceği bir andı. Uykuya daldığı anda onun buraya düşmesine sebep olan kadınla, yani Limos'la ilgili rüyalar görmeye başlıyordu.

Limos.

Gözlerini kapatarak çıplak sırtını taşa yasladı. Küçük bir uğraşla guruldayan midesini susturmayı başardı. Hücrenin içine dışarıdan sürekli olarak su sızıyordu. Bunun amacı Arik'in susamasını istemeleriydi. Çünkü şeytanların getirdiği su hem çok az hem de iğrenç oluyordu.

Kız kardeşi Runa ve yeğenlerini düşünmeye çalıştı. ABD ordusuna bağlı doğallıstü birim olan R-XR'deki ve

şeyi düşünmeye çalışıyordu ama düşünceleri sürekli olarak siyah saçlı ve menekşe gözlü güzel dişiye kayıyordu. İlk tanıştıklarında onu hiç sevmemişti. Çünkü kaburga kemiklerini kırıp onun etlerinden marmelat yapacağını söylemişti. Marmelat... Tanrım, çok açtı.

Bu yüzden, hayır, mahşerin üçüncü atısına bağlanmamalıydı. Eğer şuan buradaysa, bu şeytanların arasındaysa ve zamanının çoğunu işkence edilerek geçiriyorsa bunun tek nedeni Limos'tu. Ama tuhaf olan şey şuydu ki ona işkence eden ve onu burada tutan şeytanların hepsi, onun ağzından Limos adını duymak istiyorlardı. Tüm olay bundan ibaretti. Onun lanet olası *adını*.

Çok saçmaydı!

Şimdiye kadar dayanabilmişti. Aslında dayanma gücünün bittiği anlar olmuştu. Ama bu şeytanlar etrafta bir Seminus şeytanı da bulunduruyorlardı. Böylece istedikleri zaman Arik'in kemiklerini kırıp derisini yüzebiliyorlardı. Çünkü bu Seminus şeytanı onu iyileştirebiliyordu. Şeytanlar Limos'un adını söyletmek için onu uykusuz ve aç bırakmayı hatta onun beynine girerek aslında daha güzel bir yerde olduğunu bile düşündürtmeye çalışmışlardı. İnsanlık tarihi boyunca bilinen tüm işkence yöntemlerine maruz kalmıştı. Hatta fazlasına bile. Çünkü bu şeytanlar inanılmaz derecede yaratıcıydı.

Güvende olmak için Limos'un adını hiç söylememişti. Ne Li ne de mührü kırıldıktan sonra alacağı Kıtık adından bahsetmişti. Adının Kıtık olması çok uygundu. Çünkü Arik

adından dolayı...

Arik'in karnı guruldadı. Sonra Limos'un mührünün hâlâ glüvende olduğunu umarak karnına dokundu. Görünen o ki, Limos'un mührünün kırılması için bir yterazi takımıyla birlikte gömülü olan küçük bir kâsenin bulunması gerekiyordu. Bu kâse bulunduktan sonra atlılardan birinin bu kâsedan bir şeyler içmesi gerekiyordu. İçmek mi... aahh, Arik bunun için neler vermezdi...

Ellerini sırtına yağışan midesinde aşağı yukarı hareket ettirdi. Susuzluğu ve açlığının önemli olmadığını çünkü eğer Limos'un mührü kırılırsa insanoglunun asıl o zaman gerçek cehennemini tadacağını biliyordu. Bu mührülerin kırılma olayı ne kadar karışıktı. Aslında atlılar kötü kişiler değillerdi. Yarı melek ve yarı şeytandı hepsi. Ama eğer mührüleri İncil'de geçen kehanetlerden önce kırılırsa hepsi kötü ruhlara dönüşüp mahşer gününün yaşanmasına neden olacaktı.

Arik bunun nasıl bir şey olacağını az çok biliyordu. Çünkü Salgın yenilmeden önce gittiği her yere ölüm ve felaket götürmüştü.

Daha da kötüsü Arik'i burada tutanların söylediğine göre Salgın eski eylemlerine devam etmek için hazırlanmış. Kardeşlerinin mührülerini kırıp dünyanın sonunu getirmek için var gücüyle uğraşıyor.

Ne kadar aşağılık bir herifti bu Salgın.

Arik'in kalçasına bir şey battı. Muhtemelen bir kemik parçasıydı bu. Ama yatmamalıydı. Çünkü dikenli cehennem farelerinin uyuyan insanların yüzünü yeme gibi bir alışkanlıkları vardı. En azından böyle otururken onları engelleyebilirdi.

Buna bunları yaşattığın için çok teşekkür ederim, Limos.

Asıl merak ettiği şey, tek bir öpücüğün tüm bunlara nasıl sebep olduğuydu.

Limos kavga etmek istemişti. Arik ise daha zevkli bir fiziksel aktivite yapmak istemişti. Limos'tan hoşlanıp hoşlanmadığından hala emin değildi ama onunla ilgili bir şeyler Arik'i hala etkilemeye devam ediyordu.

Sonra Arik onu öpmüştü. Çok kısa bir an için Limos da karşılık vermişti. Birden kendini kaybetmişti. Daha kendine gelemeden de kocaman eller yer altından çıkıp onu buraya çekmişti. Burada ise maruz kalmadığı işkence kalmamıştı.

Dökülen tüm kanların sorumlusu Limos'tu. Kendine geldiği ilk anda aklına gelen tek şey intikamdı.

Ancak Arik Limos'un neden sinirlendiğini anlamıyordu. Limos'un Arik'in döktüğü her damla kandan sorumlu olduğunun farkındaydı. Limos onu öpmesinin cezasını çekeceğini söylemişti. Onu burada tutanlar da bu cümleyi onaylamıştı. Arik'e "onun aşığının" kendini kontrol edememesinin bunlara neden olduğunu, Limos'un bencilliğinin hata olduğunu ve şuan gördüğü işkencelerin nedeninin Limos olduğunu söylemişlerdi.

Hatta şeytanlar ona bir çıkış yolu bile sunmuşlardı: Arik Limos'a bir ses kaydı doldurup yardım etmesi için yalvaracaktı. Limos Arik'i kurtarmaya gelince şeytanlar Arik'i serbest bırakıp onun yerine Limos'u burada tutsak edecek-

"Onun yerine senin beş para etmez hayatın. Senin yerine, o zincirlenecek. Sen de onun hak ettiklerini yaşadığını gördükçe mutlu olacaksın. İntikam almayı istemelisin."

Tantın, bu şeytanlar Arik'i çok iyi tanıyordu. Tabii ki intikam almak istiyordu ama bu şekilde değil. Limos gibi bir düşünün bile bu lanet olası şeytanların eline düşmesine izin veremezdi.

Bu yüzden bu teklifi geri çevirdi. Bunun sonucunda her iki ayak bileğine de balyoz darbeleri aldı. Kabul etmediğini tekrarlayınca balyoz darbeleri dizlerine doğru çıktı. Bir dahaki kabul etmeyişinde leğen kemiği kırıldı. Neyse ki bu darbe sonucunda bayılan Arik, bir daha teklifi kabul etmediğini söylemekten kurtuldu.

İşkencecilerinden etkili bir İngiliz aksanıyla konuşanı "Tam bir aptalsın," dedi. "Burada öleceksin. Ve bu, tamamen Limos'un suçu."

Ama uykuya daldığı gibi Limos ile birlikte çıplak olduğu anların rüyasını görüyordu. Bazen her ikisinin de üzerinde güneş kremi sürülü oluyordu. Ve kumların üzerinde sevişiyorlardı. Bazen de, ya bir duvara yaslıyordu onu ya da bir palmye ağacına dayayarak sevişiyordu. En sevdiği rüyasında ise Limos okyanusun kenarına sırt üstü yatmıştı. Arik ise Limos'un bacak arasına girip onun deniz tuzuyla karışık tropikal kokteyl aromalı tadını içine çekiyordu.

Limos hep hindistan cevizi ve ananas gibi kokuyordu.

Arik ise açlıktan ölmek üzereydi.

Böyle durumlarda ne deniyordu? Ha, tamam. *İntikam soğuk yenen bir yemektir.*

Limos'un keyfi haftalardır yerinde değildi.

Ama o kadar iyi mutlu rolü yapıyordu ki bunun için Oscar bile kazanabilirdi.

Hawai güneşinin altında Maroon 5 grubunun son albümlerini dinleyip dans ederken parti vereceği zaman kumsala getirdiği barda oturan uzun boylu adam gözüne ilişti birden. Adam bir yandan margaritasını yudumlarken bir yandan da siyah şortunun içindeki ereksiyon halinden kurtulmaya çalışıyordu. Adam Limos'u uzun uzun incelemeye başladığı an Limos adamın avcunun içinde olduğunu fark etti.

Adamı tahrik etmek isteyen Limos salınarak ona doğru yürümeye başladı. Attığı her adımda çıplak ayakları ılık kumlara batıp çıkıyor ve muhteşem kaslı bacakları daha da dikkat çekiyordu. Limos'un giydiği pembe mini etek adamın ilgisini çekmeyi başarmış, çıkan küçük bir esinti ise Limos'un iç çamaşırı giymediğini açıkça göstermişti. Altın halka bir piercingi olan dümdüz göbeği, adamın hoşuna giden başka bir noktaydı. Limos daha sonra adamın iki yara bandı gibi küçücük duran bikini üstünü incelemeye başladığını fark etti.

Kötü tarafını simgeleyen sağ tarafı ve içindeki iyiliği simgeleyen sol tarafı mücadele etmeye başladığı an, doğa daha birkaç saat olmuşken Limos'un kürek kemiklerine yapılan terazi dövmesi atmaya başladı.

Adama yaklaşınca gülümseyip “*Beni takip et*” bakışı attıktan sonra eve doğru yürümeye başladı.

Limos’un iki tane evi vardı. Bu evi daha çok ünlüler ve yerlilerden oluşan insanların davetli olduğu büyük partilerde kullanıyordu. Ama bu seferki parti birkaç *ter’laceonun* katıldığı küçük bir partiydi. Aslında Limos, *ter’laceoları* bu adamı tavlamak için kasten partiye çağır mıştı. Adam biraz tedbirli ve paranoyak biri olduğu için, Limos onu doğrudan partiye çağırı saydı gelmezdi.

Ama Limos akıllıca bir yol izlemiş ve adamın arkadaşlarını davet etmişti. Onlar da adama bugünkü partinin çok güzel ve eğlenceli olacağını söylemişlerdi.

Adam, Limos’un kim olduğunu gayet iyi biliyordu ama onun kendisinden ne istediği konusunda hiçbir fikri yoktu. Thanatos’un edindiği bilgiler sonucunda Arik’e işkence yapanlardan biri olduğunu Limos’un öğrendiğini bilmiyordu tabii ki.

Limos sessizce eve girdikten sonra yatak odasına doğru merdivenleri çıkmaya başladı. Arkasından gelen kapı kapanma sesini duyunca gülümsedi. Merdivenlerin sonuna geldiğinde bikinisinin üzerini çıkarıp yere bıraktı. Böylece peşinden gelen adamı tahrik etmiş olacaktı.

Yatak odasına girince hemen hasır sandalyeyi pencerenin kenarına yerleştirerek dalgaları izlemeye ve “Rhys”i beklemeye başladı. Şeytan adı Xenycothylestiranzacish’ti adamın. Ama Limos diğer adını kullanmayı tercih ediyordu.

Adam kapıda belirince Limos'un içini bir korku kapladı. Adam insanların dünyasında bir çeşit yağmacı, şeytanların dünyasında ise işkenceci olarak tanınıyordu. Kadınlarla kurduğu ilişkilerde işkenceye başvurması ise hobilerinden biriydi. Limos kaç tane fahişenin ortadan kaybolmasında adamın parmağı olduğunu merak etti o an.

"Bu oyun da neyin nesi böyle, atlı?" Adamın derinden gelen İngiliz aksanı döndürmanın üzerindeki vişne sosunu anımsattı Limos'a. Daha sonra da asırlar öncesinde bu adama nasıl da tutulduğunu hatırladı. Ama adam Limos'un Karanlık Lord ile nişanlı olduğunu ve bu durumda Limos ile yaklaşmaması gerektiğini biliyordu. Limos da bunu biliyordu.

Arik ile yakınlaşana kadar.

Lanet olası insanoğlu! Arik hangi cüretle Limos'u baştan çıkarmıştı? Hangi cüretle onu öpüp tahrik etmişti?

Bu öpücük her ikisinin de felaketi olmuştu.

Şimdi ise binlerce yıldır kaçtığı evlilik gerçekleşmeden önce Arik'i kurtarmak için zamanla yarışlıyordu.

Ayrıca ilgilenmesi gereken bir de mühür vardı ama şuan öncelikli konusu Arik'i bulmaktı.

"Oyun falan yok." dedi Limos mor ojeli parmaklarını sandalyenin arkasında gezdirirken. "Kendime hâkim olmayıp bir insandan etkilendiğimi düşünmüşsündür, eminim."

Rhys tepkisiz bir şekilde "Duydum," dedi.

"Bu da demek oluyor ki, o işkence görmeye devam ettiğini bilirim."

Tanrım, Limos Arik'in ne kadar işkenceye maruz kalırsa kalsın adını söylememesini umuyordu. Esen rüzgârla birlikte Arik'e duyduğu hayranlık arttı. Çünkü eğer Arik'in yerinde olsaydı aylarca süren bu işkencelere dayanamazdı Limos ama Arik narin bir insan olmasına rağmen direnmeye devam ediyordu. Limos, Arik'teki gücü fark etmişti. Hatta ondan etkilenmesinin nedenlerinden biri bu gücü diğeri de mizah anlayışıydı. Ama Arik'in içindeki gücün bu kadar yoğun olabileceğini tahmin etmiyordu.

"Keyfime bakabilirim derken..." Rhys Limos'a yaklaştığını anladığı an geri çekildi. İşte o an Rhys'in parıl parıl parlayan yağlanmış göğsü, Limos'un gözlerini kamaştırdı.

Onun yerinde başka bir kadın olsaydı çoktan eteğini kaldırmıştı. Ama Limos'un başka planları vardı. Sağ kolundaki dövmenin içine hapsolan atı Bones sanki planları anlamış gibi hareketlenmeye başlamıştı.

"Yani demek istiyorum ki eğer Arik adımı söylerse sonsuza dek tek bir şeytanın yatağına girebileceğim. Yani şimdi eğlendim eğlendim, yoksa bir daha asla böyle şeyler yaşamayacağım."

Rhys birden "Karanlık Lord'un yanına el değmemiş bir şekilde gitmeyecek olmanı hayal edemiyorum nedense," dedi.

Limos masum bir şekilde kırptırdı gözlerini. "El değmemiş mi? Tabii ki Karanlık Lord'a bakire olarak gideceğim." Okyanus kokusunu içeri taşıyan ılık bir rüzgâr Limos'un tenini yalayıp geçince, Limos da göğüs uçlarını okşamaya başladı. "Ama bunun dışında her şeyi yapabil-

rim. Eğer ona ağzımı nasıl kullanmam gerektiğini öğrenmiş olarak gidersem seni ödüllendirmez mi?"

Bu lanet olası şeytanın penisini yalama düşüncesi bile Limos'un midesini bulandırmaya yetmişti. Bunu hiçbir erkeğe yapmak istemiyordu. Ve bunu yapmaktan keyif aldığı söyleyen kadınların kesinlikle yalan söylediğini düşünüyordu.

Rhys bir adım atıp ona doğru yaklaşarak "Bundan pek emin değilim." dedi.

Limos "Aaah, hadi ama," dedi en tatlı sesini kullanarak. "Yalnızca küçük bir dokunuş." Adamın bir şey demesini beklemeden onu omuzlarından tutup sandalyeye oturttu Limos. Daha sonra bacaklarını iki yana açarak adamın kucağına oturdu ve "Dokun bana," dedi.

Uzun ve nefes almadan geçen bir aranın ardından Rhys, Limos'un kalçalarını öyle bir şiddetle sıkı ki bir insan buna asla dayanamayıp çığlığı basardı. Ama Limos insan olmadığı için çığlık atmadı.

Rhys huz gibi bir sesle "Eğer bunu yapacaksak, benim dediklerimi yapacaksın. Benim kurallarına uyacaksın. Anlaştık mı?" dedi.

Limos'un gözleri fal taşı gibi açıldı. "T-tamam." Hatta biraz daha etkili olmak için alt dudaklarını ısırtd. *Meryl Streep, harmanı alırsın.*

Rhys'in yüzünde kötü bir gülümseme belirdi. Bu, Limos'un şeytan annesiyle birlikte Sheoul'da geçirdiği yirmi yıllık hayatında görmekten keyif aldığı bir gülümsemeydi. Eğer Limos hala o kişi olsaydı şuanda heyecandan kalbi deli gibi atardı.

"Güzel." Rhys Limos'un sağ elini avcuna alıp at dövmesini oluşturan siyah çizgileri okşadı. Limos Rhys'in dokunuşlarını hissedebiliyordu ama bu durumdan nefret ediyordu. Bones da bundan nefret ediyordu. Kendisine Limos'tan başka birinin dokunmasından hiç hoşlanmıyordu. At birden Limos'un teninde canlanıp dişlerini sertçe Rhys'in parmağına geçirdi. Rhys elini hemen çekse de parmağının üst kısmından kanlar sızmaya başlamıştı bile. "İğrenç yaratık!"

"Biraz huysuzdur." Bu, atı tanımlamak için yeterli değildi. Kardeşlerinin sahip olduğu atların içinde en benzersiz olanı Bones'tu.

Limos'un ilk atı kardeşlerinininkiler gibi bir savaş atıydı. Ama o öldürülünce nişanlısı tarafından Bones hediye edilmişti. Etçil olan bu cehennem atına kalmıştı o günden beri. Zaman geçtikçe atı sevse de çok gerekli olmadıkça canlandırmıyordu onu. Kontrol edilmesi çok güç bir atı. Herkesten nefret ediyordu. Hatta bazen Limos'tan bile nefret ediyordu. Yalnızca Ares'in karısı Cara'yı seviyordu. Çünkü Cara onun hayatını kurtarmıştı.

Rhys'in elleri eteğinin altına girdiği an Limos'un içini umut ve iğrenme duygusu kapladı. Bunu yapan ellerin Arik'e ait olmasının hayallerini kurmuştu hep. Geceleri yatağında kendini tatmin ederken kurduğu hayallerin hepsinde Arik vardı.

Bu kadar hayal kurmasının nedeni bu hayallerde bekâret gibi bir kavramın olmamasıydı.

Bacak arasındaki inci tanesine yalnızca bir kişi ulaşabiliyordu. Ashında bu inci tanesi çok güzeldi ve çok kıymetli bir mücevherdi. Ancak Limos'un sırtının en büyük tanığıydı.

Rhys'in elleri hızlanınca Limos inlemeye başladı. Sağ eliyle de hançeri koyduğu sandalyenin arkasına uzandı.

"Sen ateşli küçük bir fahişesin, değil mi?" diye mırıldandı Rhys.

"Kocamın yanına gitmeden önce öğrenmem gereken çok şey var." Arik'i hayal ederek Rhys'in kulak memesini ısırdı. "Belki de bize eşlik edebilecek arkadaşların vardır."

"Senin yanından ayrıldıktan sonra, belki."

Domuz herif! "Hadi, acele et."

Rhys, Limos'un kalçasına sert bir şekilde vurdu. "Ben ne demiştim sana? Benim kurallarına uyacaksın."

Tanrım, Rhys çok hızlı vurmuştu. Kalçası çok acıyordu. Limos o an Rhys'in inci tanesine hiç dokunmadığını fark etti. "Özür dilerim."

"Şimdi değil, daha sonra özür dileyeceksin."

Denyo! Limos bir yandan nefesini tutarken diğer yandan da Rhys'in dokunuşlarına tepkisiz kalmaya çalışıyordu. Şuan Rhys'in yerine bir yılanın eteğinin altında olmasını tercih ederdi.

Rhys elleriyle Limos'un kalçalarını okşarken tırnaklarını da etine batırıyordu. Rhys, Limos'u okşamakla uğraşırken Limos hançeri kavramış Rhys'in odayı dolduran nefes alış verişini dinliyordu. Rhys sanki daha fazla ileri gidip gitmemesi gerektiğini düşünüyormuş gibi durdu o an.

Lütfen, lütfen devam et. Limos devam etmesini sağlamak için kalçalarını ileri geri hareket ettirmeye başladı.

“Fahiſe,” diye mırıldandı Rhys.

Mahlukât, dedi içinden Limos.

Rhys, Limos’a doğru hareketlenince inci zincir kendini gösterdi. Zincirin her bir halkası tenine battıkça müthiş bir acı hissetti Limos. Ama mucizevî bir şekilde hiç ses çıkarmadı. Çünkü Rhys’in çığlıkları bütün bir odayı kaplamıştı.

Rhys’in üç parmağı birden yere düşünce, Limos’un her yeri kan oldu. Mükemmel! Rhys’in mensup olduğu şeytan türünün gücünü kaybetmesi için vücudundaki uzuvlardan birini kaybetmesi gerekiyordu.

Kendi canı da yanan Limos o an duyduğu acıyla Rhys’i yere yatırıp hançeri gözünün altına dayadı. “Pekâlâ, aşâğılık herif. Şimdi bana istediğim bilgileri ver yoksa başka uzuvlarını da keseceğim.”

“*Fahiſe!*” Rhys’in sesi öfke doluydu. “Seni saksocu iğrenç yaratık!”

Limos hançeri Rhys’in gözüne sapladı. Mahrem yerlerine zarar vermek isteyenlere karşı çok sert oluyordu. Kalçaları ve bacakları arasındaki çıkıntılar tekrar inci şekline dönüşmüştü. Ancak yaraları hâlâ iyileşmemişti.

Şeytan yeniden çığlık atmaya başladı, göz çukurundan sıvılar ve kanlar akmaya devam ediyordu. Limos elindeki hançeri bu sefer adamın diğer gözüne sapladı.

Limos alaycı bir ses tonuyla “Benim kurallarına uymayacaksın,” dedi. “İlk kural, bana saksocu iğrenç yaratık ya da buna benzer terbiyesiz sıfatları yakıştırmayacaksın.” Bacaklarını sıkarak Rhys’in kemiklerini kırmaya başladı. A-

nısını Arik'e de yapmıştı. Zavallı adam. "Beni hissediyor musun?"

Rhys "Evet," dedi güçlükle nefes alırken.

"Güzel. Çünkü merhaba, ben bir efsaneyim. Birazcık da olsa saygıyı hak ediyorum. Şimdi, bana Arik'i nerede tutuklarını söyleyeceksin."

"Bilmiyorum."

"Cık cık cık." Limos bacaklarını daha da sıkarak Rhys'in kemiklerinden gelen kırılma seslerini büyük bir zeka ile dinlemeye başladı. "Ona işkence edenlerden biri olduğunu biliyorum. O yüzden hadi gel bir daha deneyelim. Eğer bundan sonraki hayatında sana bir köpeğin rehberlik etmesini istemiyorsan, soruma cevap vereceksin. Arik nerede?"

"Senden çok korkmama rağmen nişanlından daha çok korkuyorum. Eğer ağzımdan tek bir kelime bile çıkarsa bütün bedenim parçalara ayrılır ve cehennemi boylarım."

"Yerdeki parmaklara bak. Seni parçalara ayırmaya başladım bile." Gözünün altındaki yere hançerle küçük bir çizik atıp oranın da kanamasına neden oldu. "Arik nerede?"

Şeytan gülmeye başlayınca Limos'u bir ürperti aldı. "Eğer Arik onu bulman konusunda bu kadar umutsuz olduğunu görseydi teklifimi belki de kabul ederdi."

"Ne teklifiymiş o?"

Rhys alaycı bir şekilde gülümsedi. "Onun yerine sana işkence etme teklifi. Senin için kendini ateşe attı. Onu hal-

ta güçlük çekiyordu. Arik'e kurtulması için bir şans verilmişti ama o bu şansı değerlendirmemiş miydi? Limos'un hiçbir şekilde bir ilişkisinin olmadığı Arik onu savunmuştu? Bunu ondan başka kim yapardı? İyi ama bunu neden yapmıştı?

"Tek başımıza bana hiçbir şey yapamazdınız."

"Karanlık Lord'un seni yakalaması için bir tuzak kuracaktık çünkü evet, haklısın. Sana işkence yapamazdık. Ama o insanoğlu bunları bilmiyordu. Zaten umurunda da değildi. İşte bu yüzden mahşer günü kaybeden insan ırkı olacak. Çünkü insanoğlu duygusal, zayıf ve zavallı."

"Zayıf mı?" dedikten sonra yere tükürdü Limos. "Bacaklarını kırdıktan sonra bile seninle işbirliği yapmamış birine nasıl oluyor da zayıf diyebiliyorsun?" Limos şimdi de hançeri yanağına dayadı. "Arik nerede?"

Rhys alaycı bir şekilde gülünce ağzındaki kanlar etrafa sıçradı. "Bunun bir önemi yok, atlı. Gerçekten."

"Nedenmiş o?"

"Çünkü şimdiye kadar teslim olmadıysa bundan sonra asla olmaz. Emir verildi. Yarın idam edilecek. Yirmi dört saat sonra ölmüş olacak." Bunu söyledikten sonra sırtımaya başladı. "Bu onurlu görevi ben yerine getireceğim."

"Yanlış cevap, ayağılık herif!" Limos elindeki hançeri doğrudan Rhys'in gözüne saplayıp döndürdü. Şeytan çığlıklar atmaya vücudu da titremeye başladı. "Bu, Arik içindi."

Öfkeden deliye dönen Limos aniden ayağa kalktı.

Cehennemi boyladıñ işte! Rhys'in söz ettiklerini düşündüğü anda nefesini tuttu Limos. Dünyada cehenneme giden altı farklı kapı vardı. Ama bunları çok az insan biliyordu. Ölümler buraya şeytanlar tarafından çekiliyordu. Arik bunlardan birine yakın bir yerde olabilir miydi?

Tanrım, Limos'un o an istediği tek şey tahminlerinin doğru çıkmasıydı. Ama Limos elini çabuk tutmalıydı çünkü Rhys doğruları söylediye Arik'in yaşamasını sağlamak için önünde yalnızca saatler vardı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Kynan Morgan ölümsüz olmayı çok seviyordu. Evet, bu özelliğinin sembolü olarak boynunda taşıdığı kristal kolye yüzünden omuzlarında büyük bir yük vardı. Ama ölümsüz olmak *Cennet*'in küçük bir parçasını boynunda taşımaya değerdi. Eğer tekrar şans verilseydi, bu kolyeyi korumak için melekler tarafından tılsımlanmayı tercih ederdi.

Bugün yeraltındaki Las Vegas barında Aegi'nin kıdemli üyelerinden Decker ile birlikte alt ettiği birkaç yaralı şeytani sorgularken, bu tılsımı olduğu için daha önce hiç olmadığı kadar çok sevinmişti. Grimsi yeşil renkli aşağılık şeytanlar Kynan'ın kılına bile zarar verememişti çünkü şeytanların elleri asitli yapışkan bir maddeye bulanmıştı.

Decker şeytanlardan birinin elinin yapıştığı kargo pantolonunu çıkarmakla meşguldü. Pantolona şeytanın yalnızca eli yapışmıştı çünkü Decker KA-BAR marka bıçağıyla şeytanın elini kolundan ayırmıştı.

"Lanet olsun." Decker savaş botlarına takılan kargo pantolonunu çıkarmaya çalışırken kendini oradan oraya atıyordu. "Tanrım, bu *kahrolası* şeytanların hepsi iğrenç."

Pantolonunu çıkarır çıkmaz onu alıp yere fırlattı ve yüzünü buruşturdu.

Bardaki kavga başladığında bardan ayrılmayan birkaç kişiden biri olan vampir barmen gülmeye başlayınca, Decker eline geçirdiği bir tahta parçasını ona fırlattı.

"İç çamaşırı giymiş olmana sevindim," dedikten sonra Decker'in Dale Earnhardt Jr. marka boxerına baktı Kynan. "Gerçi üzerindeki pek iyi sayılmaz ama," dedi.

Decker sırtındaki kından kılıcını çekip yerde yatan şeytanlardan birinin kafasını kesti. "*Bazılarımız* senin gibi tilsimli olmuyor."

Decker şeytanların kafasını kesmeye devam ederken susmayı tercih etti Ky. Ama yerde yatan son canlı şeytana gelince Decker kılıcını kalbinin üzerinde bir süre hareket-siz tuttu. Şeytan Decker'in bacaklarına sarılınca Kynan tek başına Aegis'e ait bir silahı alıp şeytanı kan gölüne dönen zemine çiviledi.

Decker "Teşekkürler, dostum," dedi.

Arik kaybolmadan önce Decker, Kynan'a hiç "dostum" dememişti. Ayrıca burada bulunma nedenlerini hatırlamış olması Kynan'ın sinirlerini bozdu. Öfkeyle şeytanın yanına diz çöken Kynan elindeki çift uçlu bıçağı şeytanın boğazına dayadı.

"O insanoğlu nerede tutuluyor?" diye sordu.

Şeytan kertenkeleye benzeyen gözlerini devirip Ky ile göz göze geldi. "Ben nereden bilebilirim?"

"Çünkü sen ve aptal arkadaşların onun ölmesi için ne kadar zaman kaldığına dair bahis tutuşuyordunuz."

"Gerizekâlılar!" dedi şeytan. "Biz, sizin iddia bayii dediğiniz şeyler miyiz yani? Biz yalnızca etrafta konuşulanları duyuyoruz."

"*Etrafta konuşulanları duymaktan çok daha fazla şeyler yapıyorsunuz.*" Kynan elindeki bıçakla bir tik işareti çizdi şeytanın yüzüne. "Siz aynı zamanda insan şekline bürünüp kumar masalarına da sızıyorsunuz."

Salgın'ın mührünün kırılması uzun bir zamandır en kötü şeytanları dünyadan uzak tutan iyi ve kötü dengesinin bozulmasına neden olmuştu. Bu şeytanlar gibi aşağılıklar eskiden cehennemden derinliklerinde yaşarken, şimdilerde insanlar âlemine çok rahatlıkla gelip burada katliamlar yaparak ya da ufak çapta zararlar vererek intikam almaya çalışıyorlardı. Ruhları gerçekten çok iyi olan insanlar bu şeytanlardan daha az etkilenirken, ikilemde kalanlar kötü düşüncelerin ve şiddetin esiri oluyorlardı. Böylece de artık caddelerde korku kol geziyordu.

Bu şeytanlar kumar makinelerini Salgın'ın virüslerinden biri gibi hızla yaymıştı. Organize suçlar arttığı gibi ortaya konan paralar da artmıştı. Çok bilinen kurumların bile arka odalarında masaya konmayan şey kalmamıştı. Para, uyuşturucu, çocuklar, organlar... Hepsi kumar masalarına yatırılmaya başlanmıştı.

Kertenkele adam pişman değildi. "İnsanların gözleri aptallık derecesinde kör. Onların zayıflıkları için biz sorumlu tutulamayız."

Ky öfke dolu bir sesle "Arik nerede?" dedi.

Yüzünde iki tane yara açılan şeytan burnunu çekti. "Nerede tutulduğunu bilmiyoruz."

Kynan elindeki bıçağı yere atıp şeytanın boğazını sıkmaya başladı. "Beni dinle, kertenkele suratlı pislik! Ya bildiklerini söylersin ya da seni bir çift bot ve kemere dönüştürürüm. Sonra ailenin her bir üyesini bulup onlara da aynısını yaparım. Anladın mı?"

Decker tam o anda elindeki kibriti yakıp R-XR silahlarından birine doğru yaklaştırdı. Bu silah bir şeytanın üzerine atılırsa onun yanıp kül olmasına neden oluyordu. Decker silahın içine kibriti attığı gibi şeytanın bütün vücudunu inanılmaz bir acı kapladı. Ateş şeytanın bedenine işliyor ama kan dökülmüyordu.

Şeytanın sapsarı gözlerinden korku okunuyordu. "Bilmiyorum," dedi hemen. "Gerçek bu, katiller."

"Dedikoduları söyle o zaman. Bunlardan haberin olduğunu biliyorum."

"İblis'in işkence odaları Sheoul'un Doom bölgesinde." Kertenkele suratlı şeytan, Hristiyanların 'Satan' dediği o kötü şeytana İblis demeyi tercih etmişti. "Ama insanoglunun uzmanların ellerine verildiği söyleniyor."

Arik'e işkence yapması için başka birileri mi görevlendirilmişti? Lanet olası pislikler! "Peki, bu uzmanlar insanoglunu nerede tutuyor?"

"Pek çok odaları var. Hepsi de cehennem kapılarına yakın yerlerde bulunuyor."

"Biz hangisine odaklanmalıyız?"

Şeytan bu soruyu cevapsız bıraktı. Bunun üzerine Ky şeytanın boğazını sıktı, Decker de eğilip silahı şeytanın pantolonunun üzerine doğrulttu. "Hangisi?"

Şeytan güçlükle "Erta Ale," dedi. "Duyduklarım doğruysa eğer, Erta Ale."

"Bu Etiyopya'daki volkan değil mi?" Decker elindeki kapsülü yere atıp üzerine bastı.

Ky başını salladı. "Araştıracam. Sana Kolumbiya R-XR karargâhında ihtiyacım olacak. R-XR'ı söz verdikleri silahları bize daha hızlı ulaştırmaları için ikna edeceksin."

R-XR ve Aegis atlılara özellikle de Salgın'a zarar vermek için içlerinde cehennem köpeklerinin tükürükleri bulunan silahlar üzerinde çalışıyordu. Ama Ky bu silahları kontrolden çıkan diğer atlılar üzerinde kullanmaktan asla çekinmezdi.

"R-XR elinden gelen her şeyi yapıyor." Decker şeytanın kafasına olması gerekenden daha güçlü bir şekilde bastırırken savunmaya geçmişti.

"R-XR elinden gelen her şeyi yapıyor, evet." Kynan eskiden bir şeytanın saldırısına uğradıktan sonra ordunun gizli birimi olan Ranger-X Regiment'e sızdığı için bunu biliyordu. Şeytan Kynan'ın boğazını feci halde yaralamıştı. Kynan'ın sesi o zamanlar sanki ağzında çakıl taşları varmış gibi çıkmıştı hep.

Decker'in yüzü biraz asıldı. "R-XR zaten gerekli özene gösteriyor, biliyorsun. Birileri Aegis'in önce hareket edip sonra düşünme özelliğini dengelemeli."

Decker haklıydı ama Kynan'ın sınırları çok gergindi, tıpkı Aegis ve R-XR arasındaki ilişki gibi. Bu iki birim yıllarca ittifak yapmış ve edindikleri bilgileri birbirleriyle paylaşmıştı ama Salgın'ın mührü kırıldıktan sonra bu ilişki de

zarar görmüştü. Ordu büyüyen bu tehlikeyi özenle örtbas etmeye çalışırken Aegis gözünü karartmış artık insanların şeytanların varlığından ve yaklaşmakta olan mahşer gününden haberdar edilmeleri gerektiğini düşünüyordu. İki birimin olaya yaklaşımı arasındaki fark her iki birimin de üyesi olan Decker'in arada kalmasına neden oluyordu.

Kynan Decker'in üç hafta önce kıdemli üye olarak Aegis'e katılmasından dolayı pişman olup olmadığını merak etti o an. Böyle bir şey daha önce hiç yaşanmamıştı. Yani dışarıdan gelen biri daha önce hiç Aegis'in en üst mevkisine getirilmemişti. Ama yapmak istedikleri şey orduyu mümkün olduğunca kendi içlerine çekmekti.

"Biliyorum," dedikten sonra ayağa kalktı Kynan. "Ama Arik'i bulmamız için bize daha çok yardım etmeliler."

"Ben de Arik'in bulunmasını senin kadar çok istiyorum." Decker bıçağının üzerindeki kanları yerde cansız bir şekilde yatan şeytanlardan birinin kıyafetlerine sürüp temizledi. "Ama ordu tüm kaynaklarını bu işe yatıramaz. Onlar, yani biz, şuanda Salgın ve şeytanların neden olduğu salgınlarla ilgileniyoruz. O yüzden öylece oturup hiçbir şey yapmadığımızı söyleyemezsin."

Ky şöyle bir Decker'e baktıktan sonra itiraz etmek istedi ama son anda vazgeçti. Rakip olabilirlerdi ama şuan aynı amaç doğrultusunda çalışıyorlardı. Şeytanların neden olduğu savaşlardan uzak durmalıydılar.

Ky Decker'in omzuna vurarak "Hadi," dedi. "Seni Kolombiya Bölgesi'ne götüreyim."

Decker'i bıraktıktan sonra şu volkan olayını araştırarak-

ti. İçinde kötü bir his vardı. Sanki her şey kötüye gidiyordu. *Sheoul* kızışıyordu.

"Su ister misin?"

Arik tabii ki su içmek istiyordu. Bu ne kadar saçma sapan bir soruydu böyle? Boğazı o kadar çok şişmişti ki konuşamıyordu. Bu yüzden işkencecileri tarafından kendisini iyileştirmesi için tutulan sarışın Seminus şeytanına başını sallamakla yetindi.

Tavin kaşlarını çatıp sağ eliyle Arik'in omzunu tuttu. O an Arik şeytanın kollarının tıpkı diğer Seminus şeytanları gibi ait oldukları kabileye özgü dövmelerle kaplı olduğunu fark etti. Görünen o ki, bu eski bir gelenektir ve en üstteki sembol şeytanın kişiliğini yansıtıyordu. Tavin bir çeşit kurda benziyordu. Diğer kötü özelliklerini ise silah, kum saati ya da şimşek gibi güzel sembolleri olan Semlerden almış olmalıydı.

Arik düşününce Tavin'in yerinde olmak istemediğini fark etti.

Gerçi Arik de şuan pek iyi bir halde sayılmazdı.

Şeytan iyileştirme gücünü Arik'e son on dakika içinde ikinci kez uyguluyordu. İlk uygulamada Arik'in kırık kemikleri, yırtık dalağı tedavi edilmeye çalışılmış ve bağırsakları dışarı çıkarılmıştı.

Arik gerçekten bütün şeytanlardan nefret ediyordu.

İşkence görmeden önce bile aynı şeyleri düşünüyordu ama artık "nefret" kelimesi hislerini anlatmaya yetmiyordu. Bunun için yeni bir kelime bulunmalıydı.

Ama Arik Tavin'in diğer şeytanlara kıyasla daha iyi olduğunu düşünüyordu. Arkadaşça davranmıyordu ama Arik'e diğerlerinden daha çok su veriyordu ve işkence seansları bittikten sonra yırtılan eşofmanın yerine Arik'in istediği gibi siyah, yeni bir eşofman getiriyordu hep. Hatta Tavin bu eşofmanın onu öldürebilecek derecede şiddetli olan enfeksiyondan koruması konusunda işkencecilerle bir keresinde tartışmıştı bile.

Eğer Arik kartlarını iyi oynarsa, bu eşofmanlar onu bu delikten çıkarabilirdi.

Seminus'un iyileştirici gücünü alan Arik bir süre sonra vücudundaki ısıнын arttığını hissetti. Bu iyileştirme gücü şeytanların yaraları iyileştirmesini, vücutta meydana gelen herhangi bir enfeksiyonu durdurmasını ya da beyindeki hasarları tedavi etmesini sağlıyordu. Birkaç saniye sonra, Tavin'in enerjisi sayesinde Arik'in zarar gören dokuları ve boğazı biraz daha iyiydi. Vücudu hala ağrıyordu ama bu ağrıya katlanabilirdi.

"Teşekkürler," dedikten sonra boynuna dokunarak yeni yaraları da gösterdi Arik. Şeytan iyi bir iş çıkarmıştı. Arik zihninde meydana gelen hasarları, kötü anıları bile unutmuş gibiydi. Her zamanki gibi yine Tav sayesinde Arik kendini yalnızca fiziksel olarak değil ruhsal olarak da iyi hissediyordu. "Zihnimi de tedavi ettin, değil mi?"

Tavin'in yüzünde şaşırmış bir ifade vardı. "Ne dediğin hakkında hiçbir fikrim yok."

"Hadi ordan! Kahretsin ki, şu işkence seanslarından sonra vücudumda o kadar çok hasar meydana geliyor ki kendi adımları bile hatırlayamıyorum. Ama ne zaman ki sen yanıma gelip enerjini bana veriyorsun sonra kendime geliyorum... Bilmiyorum, bir şeyler yapıyorsun işte." Arik gözlerini kısararak devam etti, "Bana yalan söyleme! Yalan söyleyenlerden nefret ediyorum. Senin diğer şeytanlardan daha iyi olduğunu düşünmüştüm. Beni hayal kırıklığına uğratma!"

Kararsızlıkla geçen bir saniye oldu. İki... üç... sonra da yakınlarda bir yerlerden gelen acı dolu bir inleme sesi Tavin'in sessizliğini bozdu.

"Seminus şeytanları üç yetenekten sadece birine sahiptirler." Arik'e içinde çamurlu ve ıslak birkaç tane kağıt olduğu kilden yapılmış bardağı uzatırken tartışmanın bittiği keskin ses tonundan çok net bir şekilde anlaşılıyordu. Bardağın içindeki şey idrar ve küf kokuyordu ama burada sunulan her şeyi alması gerektiğini öğrenmişti.

Aslında her şeyi değil. Bazen şeytanlar yumuşacık kekler ve iştah kabartıcı bifteklerle aklını çelmeye çalışıyordu. Ama öğrendiği şey ağzının suyu ne kadar akarsa aksın bu tür şeylere elini bile sürmemesi gerektiği idi. Çünkü eğer nefesine yenilirse işkence esnasında kendisini demir çubuklar yerine kızgın demirlerin beklediğini biliyordu.

Tav'ın yeşil gözlerinde acıma ifadesi vardı. Ona bir şeytan bile acıyarak bakıyorsa durumu gerçekten içler acısıydı.

"Tav, neden herkesin benden atılımın adını söylememi istediğini biliyor musun?"

"Hayır." Tavin'in sesi yine sertti. "Ben, yalnızca yardım etmek için işe alınmış biriyim."

“Neden bu işi aldın?”

Tavin, Arik’in elindeki bardağı alıp içinde tıbbi malzemelerin bulunduğu çantaya attı. “Başka seçeneğim yoktu.”

“Her zaman başka bir seçenek vardır.”

“Eğer sözleşmeye bağlı kalmak zorunda olan bir suikastçı değilsen.”

“Suikastçı ha?” Arik düşünmeye başladı. “Yarı Sem olan bir çift vardı. Adları da Sin ve Lore’du. Onları tanımıyorsun herhalde? Geniş bir aileydiler. Kısa bir süre öncesine kadar suikastlar yapıyorlardı.” Lore şimdilerde yer altı hastanesinin tıbbi muayene ekibinin başıydı. Sin ise Seminus yeteneğinin değişikliğe uğramasından sonra hastalık yayabilme gücüne eriştiği için şeytanların tedavi edildiği hastanenin bulaşıcı hastalıklar bölümünde çalışıyordu. Görünen o ki, Sin hastalıkları ortadan kaldırabileceğine inanıyordu.

Tavin merhem almak için çantasına uzandı. “Eskiden onlarla birlikte çalışıyordum.”

Arik’in içine hemen küçücük de olsa bir umut ışığı doğdu. “Onlara bir mesaj ulaştırabilir misin?”

“Beni işe alan şeytanlar artık bana ihtiyaçları olmadığını söyledikten sonra olabilir.”

Tavin’in bahsettiği şey gerçekleşince Arik muhtemelen ölmüş olacaktı. “Hadi ama... eğer bunu yaparsan R-XR ve Aegis seni ödüllendirir.” Arik şuan bir şeytanla anlaşma yapmaya çalışmasına inanamıyordu. Fakat bu ilk olmayacaktı. En azından bu kez söz konusu olan ruhu değil yalnızca bedeniydi.

"Riske giremem."

"Eğer suikastçıysan sinsi olmak zorundasın."

"Öyleyim zaten. Ama cevabım hâlâ hayır." Merhemden biraz alıp Arik'in göğsündeki sıyrığın üzerine sürmeye başladı. Tavin'in enerjisi ufak tefek yaralanmalara gelene kadar tükeniyordu hep. "Bu sözleşmeye ihanet etmek uzun ve acı dolu bir ölüm ve sonsuza kadar devam edecek bir işkenceye neden olur."

"Bana yapılanlar gibi bir şey mi," diye mırıldandı Arik.

"Aynen öyle."

Arik kızgın gözlerle "Madem suikastçısın beni neden iyileştiriyorsun?" diye sordu.

"Seni ellerinde tutanlar hizmetlerim için tonla para ödüyor bana. Bu, öldürmek ya da iyileştirmek olsa da."

"Yani isteseler beni öldürürsün."

"Evet."

Güzel. "Bak, eğer bu mesajı ulaştırırsan..." Arik yaklaşan ayak seslerini duyunca sustu.

İki iğrenç yaratık kapının önünde durunca Tavin geri çekildi. Yaklaşık 20 santimetrelik pençeleriyle demir parmaklıklara sarıldılar. Arik'in kalp atışları hızlanmaya başladı. Şeytanların ona işkence mi edeceklerini, ona yemek mi getirdiklerini yoksa onunla dalga mı geçeceklerini bilmiyordu.

Alt çenesinin üzerine düşen azı dişlerinden tükürükler akan en uzununu "Pislik," dedi. "En son hangi yemeği yesen diye tartışacağız."

İyi şeyler olmayacak gibi görünüyordu. Kalp atışları giderek artsa da omuzlarını umarsız bir şekilde silkti Arik.

"En son yemek ha? Et-balık, orta pişmiş biftek, parmesan soslu fettuçini makarna bir de Red Lobster restoranındaki şu sarımsaklı peynirli çöreklerden alsam nasıl olur? Ha bir de Harp birasından alabilir miyim? İrlanda'daki gibi oda sıcaklığında olmasın ama, soğuk olsun."

Espriden anlamayan iki çift göz ona bakıyordu. "Üzeri kurtlarla dolu çürük et ya da balık derisinden başka bir seçeneğin yok."

"Mükemmel." Arik karar vermeye çalışır gibi çenesini okşamaya başladı. "Hmm, biri iğrenç diğeri daha da iğrenç. Hangisini seçsem acaba? Ben iğrenç olanı alayım."

Kısa olan acı içinde çekti pençelerini. "Hangisi?"

"Balık derisi." Ama eğer balık derisi çürük olmasaydı, bu şimdiye kadar burada yediği en güzel yemek olacaktı. Ve tüm bunlardan açıkça görülüyor ki Arik son saatlerini yaşıyordu. Çabuk öleceğini sanmıyordu ama ne olursa olsun, şimdiye kadar burada yaşadıklarından daha kötü bir şey olamazdı.

Şeytanlar Arik'in anlamadığı bir dilde konuşmaya başladı. Ama Arik yeteneği sayesinde onuncu cümleden sonra konuşulanları anlamayı başardı. Nasıl öleceğine dair Arik'e neler söylemeleri gerektiğini konuşuyorlardı. Bir de öldükten sonra vücuduna ne olacağına dair tahminler yürütüyorlardı. Onu yiyebilecekler miydi yoksa cansız bedeni saklanıp herkese gösterilecek miydi? Belki de bedeni cehennem kapılarının önüne atılacak ve Arik'in arkadaşları bulana ka-

Ama Arik bu ihtimallerin hiçbirini sevmeydi.

İki şeytanın yavaş yavaş uzaklaşmasını izlerken buradan edeceği duaların cennete ulaşip ulaşmayacağını düşünmeye başladı. "Sen ne düşünüyorsun, Tav? Sence çabuk mu yoksa yavaş mı öleceğim?"

"Kesinlikle yavaş."

"Evet, ben de öyle düşünmüştüm." Arik bu seferlik pembe bir yalanı affedebilirdi belki de. Elini göğsünde aşağı yukarı hareket ettirip göğüs kafesini hissetmeye çalıştı. Burada çok fazla kilo kaybetmişti. Fırsatını bulunca kaslarını kaybetmemek için mekik ve sınav çekmeye çalışmıştı ama enerjisi zaman zaman buna yetmemişti. "En azından tüm bunlardan kurtulacağım."

"Bu kadar rehavete kapılma, insanoğlu." Tavin ona hüzünlü gözlerle baktı. "Ölüm güzel bir şey değildir."

"Eğer bir gününü benim yerimde geçirebilseydin fikrini değiştirirdin."

Sem omuzlarındaki kalın kumaşı çıkarttı. "Demek istediğim bu değil. Bu, senin için bir kaçış değil ki."

Tanrım, şeytanlar ve onların bir konuyu abartmaları. "Neymiş, hadi çıkar ağızından baklayı."

"Şunu söylemeye çalışıyorum: Eğer bir insanoğlu Sheoul'da ölürse ruhu buraya hapsolür. Asla kurtulamazsın, görüp görebileceğin en kötü şeytanlar sonsuza dek sana işkence ederler. İnan bana, şimdiye kadar yaşadıkların ruhuna yapılacak işkencelerin yanında hiçbir şey. Şuan acı çektiğini düşünüyorsun değil mi? Ölene kadar bekle sadece. Ruh, bedenden daha narindir."

Daha narindir? Arık köşeye bir bakış attı, buradan kaçmaya yönelik planlarına hız vermeliydi. Ne zaman fırsatını bulsa eşofmanlarındaki ince siyah ipleri çekmiş ve onları yerdeki yankların içine saklamıştı. Umduğu kadar çok olmamıştı henüz ama denemek zorundaydı.

Tavin odadan çıktıktan sonra yere oturup bu ipleri birbirine bağlamaya başladı. Bu plan işe yaramalıydı.

Yoksa onu çok kötü şeyler bekliyordu.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Rhys'in zeminde bıraktığı kirleri temizlemek tam bir saatini aldı Limos'un. Daha sonra banyo yapıp, üzerine pembe bir şort ve dantelli sarı bir bluz giydi. Bu bir saatin her anı Arik'in onun için yaptıklarını ve bu konuda neler hissettiğini düşünmekle geçti. Önce Arik'in onu koruduğunu düşündü, daha sonra *neden* böyle bir şeyi yaptığını düşündü. En sonunda ise Arik'in bunu yapmaya mecbur olduğu geldi aklına.

Sonra bu durumun kendisini şaşırtmasından dolayı sinirlendi kendine. Birinin hareketlerini bu kadar kafasına takmak hiç ona göre bir davranış değildi ama bu durumu karşısında kendini tanıyamıyordu.

Kendi kendine söylenirken Arik'in işkencecisini kollarına alıp bir kapı açtırdı ve Thanatos'un Grönland'daki evinin yolunu tuttu. Hawai ve bu lanet olası çorak bölge arasındaki sıcaklık farkı hemen hissediliyordu. Thanatos'un yaşadığı kalenin önüne geldiği an soğuktan titremeye başladı.

Ayrıca Rhys da inanılmaz ağırdı.

Elleri müsait olmadığı için kapıyı tekmeledi. Neyse ki Than'ın vampir hizmetkârlarından biri hemen gelip kapıyı

açtı. Gündüz vakti olduğu için kapıyı şimdiye kadar güneş ışığından hiçbir şekilde zarar görmemiş olan en eski vampirlerden biriydi kapıyı açan. Bu, çok nadir bir türdü ve pek çok kişi için efsaneydi. Than'ın nasıl olmuş da bu türden yalnızca bir tane değil tam tamına 10 tane bulmuş olması konusunda Limos'un hiçbir fikri yoktu. Than'ın ağzı bazen çok sıkı olabiliyordu.

Bu durum çok sinir bozucuydu.

Limos'un hiçbir sırrı yoktu sanki!

Ah, evet, Limos'un herkesten sakladığı sırları vardı. Ama daha da kötüsü bu konularla ilgili yalan söylemekten tuhaf bir şekilde çok keyif alıyordu. Yalan büyüdükçe aldığı keyif de artıyordu. Erotik adrenalin duygusunun tıpkı uyuşturucu gibi bütün bir vücudunda dolaşmasından çok hoşlanıyordu.

Ama Limos uyuşturucu kullanmayı yüzyıllar öncesinden bırakmış onun yerine daha az bağımlılık yaratan yalan söyleme huyunu edinmişti.

"Bayan Limos?" Artur her zamanki garip bakışlarını atmaya başladı. Limos emin olmamakla birlikte uzun bir zamandır Artur'un vampir olmadan önce yamyam olduğunu düşünüyordu. Onunla ilgili tuhaf bir şeylerin olduğu kesindi.

Limos kollarındaki şeytani vampirin kollarına atar atmaz salona doğru yürümeye başladı. Şömine yanıyor, Than ise başını kitaba gömmüş şöminenin yanındaki rahat koltuklardan birinde oturuyordu. Atılların gönüllü tarihçisi olan Than eğer spor salonunda çalışmıyorsa ya da kitle ölümle-

rinin meydana geldiği bir olay yerinde değilse muhakkak kitap okuyor olurdu.

Than'ın bu aralar kafa yorduğu şeylerden bazıları, Reseph'in mührünü tamir etme yollarını aramak ve babalarını bulmanın yanında Limos'un *agimortusunun* nerede olduğunu bulabilmektir. Tamam, bazıları değil, kafa yorduğu tek şey bunlardı.

"Ne okuyorsun?"

Thanatos başını aniden kaldırıncı şakaklarından aşağı uzanan sapsarı saç örgüleri yanağına çarptı. "Tuz: İnsanlığın Tuzlu Tarihi."

"Vuuu! Edebiyatı ciddi takip ediyorsun."

Than piercingli kaşlarından birini kaldırdı. "Tuz yüzünden kaç tane savaş çıktığını biliyor musun?"

Limos Than'a *hadi canım* der gibi bir bakış attı. "Biz de oradaydık, hatırlıyor musun?" Hatta bu savaşlar üzerinden kâr yapıp tuz ticareti bile yapmışlardı.

"Evet. Eski güzel günler," dedi Than alaycı bir ses tonuyla.

"Neden okuyorsun bu kitabı?"

"Çünkü senin *agimortusunu* bulma çalışmalarıyla ilgili olarak yaklaşık yarım saat önce Kynan ile görüştüm. Bana Aegis'in yakın bir zamanda eski bir tuz fıçısının içine saklanmış Aegis metinleri bulduğundan bahsetti. Benim de Neethul tarafından kontrol altına alınmadan önce Isfet'in tuz ticaretiyle ilgilendiği aklıma geldi."

Isfet denilenler Limos'un *agimortusunun* bulunduğu

kâseyi yapan ve saklayan şeytanlardı. Maalesef, ölüm ve doğum olayları nedeniyle onlar bile kâsenin nerede olduğunu bilmiyorlardı.

“Yani bu kitapta bir ipucu bulabileceğini mi düşünüyorsun?”

Than omuzlarını silkip “Bilmem. Belki de yazar yaptığı araştırmalar esnasında küçük bir ipucuna rastlamıştır.” Artur içeri girince kitabı yanına koydu.

“Bu şeytanı ne yapalım, efendimiz?”

“Kim bu?” dedikten sonra Limos’a baktı Than. “Arik’in işkencecilerinden biri mi yoksa?”

“Evet.” Limos bu planından birkaç gün önce Than ve Ares’e bahsetmişti. Kardeşleri yardım etmek istemişti ama Limos bu uyanık adiyi öylesine iyi tanıyordu ki tuzaktan şüpheleneceğini tahmin etmişti. “Ondan kurtulmak için sana ihtiyacım var.”

Açık sarı gözler birden kısıldı. Than oturduğu sandalyede öne doğru çıkınca deri koltuklardan bir ses geldi. “Arik’i ellerinde tutanlara bir mesaj göndermek istiyorsun.”

“Tamamen tuzla ilgili bir kitap okumak seni sersemletmemiş.” Than gülümsemeyince “Evet,” diyerek iç çekip devam etti. “Bir mesaj göndermek istiyorum.”

Başka bir şey olsa Thanatos çoktan söylenmeye başlardı ama o da böyle şeyler yapmayı seviyordu. Ortalığı karıştırmak en keyif alarak yaptığı şeydi. Gerçi bu konuda uzman olan Reseph’ti ama Than’ın yaptıkları tamamen iyi niyetli şeylerdi. O yalnızca şeytanlarla uğraşmaktan keyif alıyordu.

"Şeytanın cansız bedenini saklamak daha akıllıca olur. Böylece kimse ona ne olduğunu bilmez ve seni suçlayamaz." Than'ın söyledikleri çok mantıklıydı. Kararlarını savaş ortamındaki titizlikle veren Ares ile fazlaca vakit geçirmiş olmalıydı. "Dikkatleri üzerine çekmenin hiç gereği yok, Li."

"Merhabaaaa. Ben mahşer atlılarından biriyim. Yaşayan en iğrenç ve en güçlü şeytanla nişanlıyım. Hayvanlara Etik Müdahale için Mücadele Edenler toplantısına Lady Gaga'nın etten yapılan kostümüyle katılısam bile bundan daha çok dikkat çekemem herhalde."

"Ama eşekarısı yuvasına sürekli çomak sokmak zorunda değilsin." Thanatos Artur'a dönüp "Şunu buz odasına götür," dedi. Vampir çıktıktan sonra tekrar Limos'a döndü. "Şeytan ölmeden önce neler söyledi?"

Limos endişesini belli etmemek için rengârenk ojelerine bakıp tırnaklarıyla oynamaya başladı. "Arik'in idam edileceğini söyledi." *Bir de Arik'in serbest kalabileceği bir anlaşmaya yanaşmayıp beni korumayı tercih ettiğini.*

"Ne zaman?"

Kahretsin, Limos serçe parmağındaki turuncu ojeyi çıkartmıştı. "Çok yakında."

"Arik'i Sheoul'da öldüreceklerine hiç şüphe yok. Lanet olsun." Aslında Than, Arik'in ölmesini istiyordu. Böylece Limos adının söylenip söylenmediğine dair endişe duymayacaktı artık. Ama Arik'in Sheoul'da ölmesi doğru değildi.

Hatta ruhunun orada işkence görmesi çok daha kötü olurdu. Çünkü bedenler acıdan ölürken ruhlar ölmüyordu.

Limos'un istediği Arik'in oradan kaçması, sonra da birlikte Taş Mahal'de balayına çıkmaktı.

Gerçi Arik'in direnme rekoru kırabileceğine dair en ufak bir şüphesi yoktu Limos'un.

Arik'e duyduğu hayranlık bir kez daha arttı ve içinde mütthiş bir istek uyandı ama bu seferki cinsel bir istek değildi. Son bir aydır her gece Arik ile yalnızca sevişmenin nasıl bir şey olacağını değil onunla birlikte olmanın nasıl bir şey olacağını da hayal etmişti. Bu kadar güçlü ve dayanıklı bir adamın ona sarılıp onu güvende hissettirmesi. Evet, ölümsüz bir atlıydı ve fiziksel olarak bir erkeğin onu korumasına ihtiyaçı yoktu ama Ares ve Cara'ya baktıkça gücün yalnızca kaslardan gelmediğini görüyordu.

Li tımaklarını bırakıp saçıyla oynamaya başladı. "Rhys'tan küçük bir bilgi daha aldım. Arik cehennem kapılarına yakın bir noktada tutuluyor olabilirmiş."

Than "Erta Ale," dedi. "Kynan konuşmamız sırasında bundan bahsetti. Etrafı volkanlarla çevrili bu alanı araştırmak istiyormuş. Ama girişin nerede olduğunu bilmiyor."

"Çünkü yeterince kötü biri değil." Cehennem kapılarıyla ilgili genel kural buydu. şeytanın desteğini almayan insanlar yalnızca içlerinde kötölük varsa bu kapılardan girebiliyordu. "Sanırım bu görev bana düşüyor."

Than'ın derinden gelen sesi odayı kapladı. "Cehennem kapılarının kokusunu tekrar içine çekmek istemediğini biliyorum."

"Onu sürekli içime çekiyorum zaten."

Thanatos aniden sandalyesinden kalktı, boğazındaki damarların şiştiği balıkçı yaka kazığından bile belli oluyordu. "Kahretsin! Li, eğer yakalanırsan Satan'ın çocuğuna hamile kalırsın. Ve..."

Limos "Riskleri bilmediğimi mi sanıyorsun?" diye araya girdi. "Tekrar yakalanabileyim diye kaçmadım."

Aslında kaçmamıştı ama bu yüksek sesle söyleyebileceği bir şey değildi. Şeytanla evlenmekten daha çok korktuğu bir şey vardı: kardeşlerini kaybetmek. Sevmenin başka birine acı vermek olduğunu düşündüğü zamanlarda ona gerçek sevgiyi öğrenmişlerdi.

"O zaman hen de seninle geliyorum."

"Tamam."

Than gözlerini kırıştırdı. "Tamam mı?"

"Ne, itiraz etmemi mi bekliyorsun? O kadar aptal değilim."

Than "Yani, pek değilsin. Yani genelde," dedi. Than'ın bakışları Limos'un arkasına odaklanınca Limos da arkasına döndü ve Ares'in onlara doğru geldiğini gördü. Yüzündeki ifade çok sertti, gerginliği ise iki metrelik vücudunun her noktasından belli oluyordu.

Savaşa gider gibi deri zırhını giymişti, kılıcı ise sol bacağındaydı. Ares'in arkasında ise kocaman bir cehennem köpeği vardı. Isırıkları kendisinin ve kardeşlerinin felç olmasına neden olduğu için Limos bu hayvanlardan nefret ediyordu. Ayrıca onların tükürüğünü içeren herhangi bir silah da aynı etkiye sahipti. Limos bunu bizzat yaşamıştı.

Ama Ares'in hayvanları iyileştirme ve onlarla konuşabilme yeteneğine sahip olan karısı bütün cehennem köpeklerini etkilemiş ve onlara bağlı hale gelmişti. Bu bağ sayesinde Cara artık ölümsüzdü ve yaşayan tüm cehennem köpekleri Cara ve Ares'i korumak için uğraşıyorlardı.

"Hey, kardeşim," dedi Limos. "Ne oldu? Cara ve Rath nerede?"

Ares'in sinirli, simsiyah gözleri karısının adını duyunca birden ışıdamaya başladı. "Cara evde, yeni doğmuş bir cehennem köpeğiyle ilgileniyor. Salgın köpeğin annesini öldürdü. Rath da şekerleme yapıyor."

Rath evlat edindikleri çocuklarıydı. Yani lafın gelişi. Rath, babası Salgın tarafından öldürülmüş, keçiye benzeyen küçük bir Ramreel'di.

"Neler oluyor?" Thanatos, Ares'i inceliyordu. Sanki zırhını giyip giymemesi gerektiğine karar vermeye çalışıyordu.

Ares buz gibi bir sesle "Kardeşimiz iyileşmiş," dedi. "Çekirge sürüleri Yeni Zelanda'da cirit atıyor. Daha önce hiç bu kadar büyük çaplı bir şey görülmemiştir."

Limos kaşlarını çattı. "Evet, bu olayda Salgın'ın parmağı olabilir belki ama bu gayet doğal bir olay."

"Tabii eğer çekirgeler insanlar ve hayvanları yemiyorsa."

İhy! "Toparlanması için daha fazla zamana ihtiyacı olacağını düşünmüştüm." Bunun pek çok nedeni vardı. Ama en önemlisi Salgın olay yaratmıyorken Ares ve Thanatos

kavga etmiyordu. Ares Salgın'ın ölmesini isterken Thanatos onun mühürünü tamir etmeye çalışıyordu.

Ne yazık ki onları öldürebilecek tek silah Salgın'ın elindeydi. Ayrıca mühürünü tamir etmenin bir yolu da bulamamışlardı. Hatta bunun mümkün olup olmadığını bile bilmiyorlardı. Thanatos'un bu konuda güvendiği tek şey teoriler ve umutlarıydı.

Ares "Ben de öyle," dedi. "Ama Balkanlardaki gerilim tekrar artıyor. Ayot çekilde Orta Doğu'daki savaşlar da. Çok kötü bir savaştan geliyorum." Mühür kırılınca Savaş adını alacak olan Ares doğal olarak bu savaşların içine çekiliyordu. Yeri gelirse bu savaşlar yitizinden günler, haftalar hatta aylarca evinden uzakta kalıyordu. Ama Çarı'nın cehennem köpekleriyle kurduğu bağ sayesinde mühür güvendeydi. Tabii Limos ve Thanatos'un mühürleri kırılmazsa.

Than derin bir nefes alıp "Lanet olsun," dedi. "Ölüm vakalarında bir artış olduğunu hissetmiştim ama bölgeyi tespit edememiştim."

"Çünkü savaşlar pek çok bölgeye yayılmasına rağmen ölüm oranları düşük. Salgın mahşer gününün bir an önce gelmesi için uğraşıyor olmalı. Bir süre birlikte hareket edelim. Çünkü Juan bir şeyler planlıyor olmalı." Ares eğilip cehennem köpeğinin çenesinin altına oksayınca Limos bu hayvanlara asla ulaşamayacağını düşündü. "Peki ya siz. Arık'ın yerni tespit etme konusunda ilerleme kaydedebildiniz mi?"

Limos başını salladı. "Etra Ale'ye gidip arama yapacağız. Haze'ın katılmak ister misin? Belki kavga çıkabilir."

"O zaman, evet. Ben de geliyorum."

Limos boynunun sol tarafında bulunan hilal şeklindeki ipe dokununca Samuray tarzı zırhı birden üzerine oturdu. Thanatos da kemikten yapılan zırhını giydi.

Gitme vakti gelmişti.

Erta Ale yakınlarındaki cehennem kapısının etrafında lavlar, zehirli gazlar ve nefes almakta zorluk çekmelerine neden olan küller dışında hiçbir şey bulamadılar. Giriş kısmında ise birkaç insan kemiği ve tüneller vardı. Cıvardaki mağaraları tek tek dolaştıktan sonra Ares ve Thanatos, Salgın'ın neden olduğu savaşıardan birinin içine çekilmeye başlayınca Limos planı değiştirmek zorunda kaldı.

Kendi evine gitmek için hemen bir kapı açtırdı. Amacı hizmetkârlarından oluşacak grubun kendilerine yardım etmesini sağlamaktı. Limos kapıdan çıkıp Hawaii'deki kızgın kumlara ayak basar basmaz başka bir kapı daha açıldı. Kapının içinden beyaz atının üzerinde Salgın çıktı.

"Hey, kardeşim." Salgın, Conquest'in üzerinden inip onun vücuduna geçmesini emretti. Conquest dumanlar içinde hemen efendisinin kolundaki dövmeğe geçti. "Sana bir iş getirdim."

Limos sağ kalçasında duran kılıcını çekip Salgın'ı oracıkta öldürmeyi daha önce hiç bu kadar çok istememişti. "Eğer senin için bir şey yapacağımı düşünüyorsan git kendini becer."

Salgın'ın buz mavisi gözlerindeki acı dolu ifadeyi görürnce, Limos korkmaya başladı. "Çok iğrenç biri olduğumun farkındayım, Li. Ama buna engel olamıyorum," dedi. Salgın'ın omuzları düştü. Başını eğince platin rengi saçları yüzünü kapattı. "Rüyalarım kafamı çok karıştırıyor. Eski-den nasıl biri olduğumu hatırlıyorum da, o günleri özledim."

Limos istemese de ona doğru bir adım attı. "Reseph?"

"Yardıma ihtiyacım var." Sanki başını tutmakta zorlanı-yormuş gibi ellerinin arasına aldı. Sesi çatal çatal çıkmaya başladı. "Beni iyileştir. *Lütfen*," dedikten sonra derin bir nefes aldı.

"Deliverance... under... my armor. Kill... me. I'm begging you."

Limos, Salgın'a doğru uzanırken "Sana yardım edeceğiz. Söz veriyorum," dedi.

Salgın Limos'un uzattığı eli öyle sıkı bir şekilde kavradı ki Limos parmak kemiklerini hissetti. "Seni duygusal aptal!" Salgın kafasını kaldırıncı gözlerinden kıpkırmızı ışıklar çıkıyordu. "Reseph öldü."

Limos o an yaşadığı öfke ve acıyı tarif edemezdi. Salgın'ın elinden kurtulamasa da kılıcını çıkarmayı başarmıştı. Limos'un boğazında açtığı yara nedeniyle kanlar ak-maya başladı. Salgın de elini yaranın üzerine koyarak geri çekildi.

Salgın tuhaf bir şekilde soğukkanlı bir sesle "Bunu sana ödeteceğim," dedi. Başını birden hızla sallamaya başlayınca boynundaki yara hemen iyileşti. Mührü kırıldıktan sonra

güç kazanmıştı. Sheoul'u arkasına almış olması tüm yeteneklerini arttırmıştı. Ama Limos onun *bu kadar* dirayetli olduğunu hiç düşünmezdi. "Dediğim gibi sana bir iş getirdim."

"Senin için hiçbir şey yapmam."

Salgın, Limos'un dediklerini duymamış gibi devam etti. "Bir zamanlar Aegis'e ait olan eski bir mahzen buldum. Onlara bunu söylemeni istiyorum."

Limos'un beynindeki alarm sesleri gittikçe artıyordu. "Bu mahzenin içinde ne var ki?"

"Zararsız tarihi kalıntılar."

"Üzgünüm ama bu sahte şeyler için Aegis'in yollarını aşındıramam."

Salgın masum bir şekilde gözlerini kırıştırdı. Reseph olsaydı bu durumun üstesinden gelemezdi ama şimdi bu, o kadar kolay değildi.

"Sahte mi?" dedikten sonra omuzlarını silkti. "Hayır. Hepsi gerçek. Yani çoğu. Bu mahzen Aegis'in gizlenme yeri." Bir kapı açtırıp "Gel benimle," dedi.

"Benim bu kadar aptal olduğumu mu sanıyorsun? Bu kapının Satan'ın yatak odasına çıkacağını biliyorum." Limos bu cümlelerin üstüne ürperdi.

Salgın, Limos'un endişelerinin yersiz olduğunu düşünüyormuş gibi devirdi gözlerini. "O zaman sen de kendine bir kapı açtırıp benimkiyle birleştir."

"Yapmam gereken şeyler var."

Salgın'ın tavırları birden değişti. Söylenmeye başladı. "Eğer Aegis'in yıllar önce Deliverance'yi kaybetmesinde oynadığın rolü bana anlattığın için pişman olmak istemiyorsan benimle gelirsin."

"Şantaj yapıyorsun demek ha, kardeşim? Şuan gerçekten düştün gözünden."

"Çok çok önemli bir konu hakkında ailesine yalan söylemiş bir kız mı söylüyor bunu bana?"

Böyle kardeş olmaz olsun! İçinden lanetler yağdırarak Salgın'ın üzerine bir kapı açtırdı Limos. İkisi de yalnız başlarına kapıya geçtiler ama Limos kendini tehlikede hissettiği an verdiği sözden dönebilirdi.

Kapıdan önce Salgın çıktı. Limos adımını attığı an kendini gizemli ışıklarla kaplı tozlu bir mahzende buldu. Demek ki Salgın yalan söylememişti. En azından bu konu ile ilgili. Şuan muhtemelen bir tünelin içindeydiler. Ama Limos bünyesindeki küresel konumlama sistemi sayesinde şuan Mısır yakınlarında olduklarını hissedebiliyordu.

Limos titremeye başladı. Mısır'ı hiç sevmezdi. Duvarların birbirine bu kadar yakın olması onu bir piton gibi boğuyordu.

"Neredeyiz?"

"Unutulmuş eski bir mahzen mezar. Önemli bir kişinin mezarı arkamızdaki odada." Salgın yerde duran taş sandığın yanına diz çöktü. Sandık yaklaşık yirmi kilo kadar olduğu halde Salgın sanki kâğıt taşıyormuş gibi bir rahatlıkla kaldırdı sandığı. "Şuna bir bak."

Limos sandığın içine bakınca eski mücevherler, bozuk paralar ve kilden yapılan heykeller çarptı gözüne. Çok dikkatli bir şekilde heykellerden birini aldı. Etine dolgun bir kadın figürünü temsil eden bu heykel birkaç yerinden çatlamıştı. Bacaklarına ise bir bez parçası sarılmıştı.

"İyi iş çıkarmışsın," diye mırıldandı Limos. "Bu daveti çok sahtekârlıklarla yaptın. Amacı ne buraya gelmemizin?"

"Bu seni ilgilendirmez."

"İğrenç birisin sen."

Salgın'ın sarı kaşlarından biri havaya kalktı. "Yaptığın onca şeyden sonra *hana* iğrenç biri diyebiliyorsun ha?"

Limos "Lafı dolandırma," dedi. "Ne istiyorsun?"

"Aegis'den birini buraya getir. *Agimortusunu* ararken böyle bir mahzene denk geldiğini söyle." Salgın ayağıyla bazı şeyleri kenara itti. Limos eğilince bunların künye olduğunu fark etti. Üzeri kanlarla dolu olan bir künyede Arik'in adının yazılı olduğunu gördü. "Dediklerimi yapmazsan sana onun gözlerini getiririm."

Limos yerdeki zincirleri ve künyeyi öyle sert bir şekilde birbirine vurdu ki avuç içleri acıdı. Nedense Arik'ten kalan bu ufak tefek şeyler her şeyi daha netleştirmişti. Limos, Arik'in kan lekelerine baktıkça onun çektiği acıyı hissedebiliyordu sanki. Tanrım, eğer Limos zamanında Arik'e dîrenseydi şuan her şey bu kadar karmaşık olmayacaktı, Arik de o acıları çekmemiş olacaktı.

Limos bir an kendinden utandı ama bunu belli etmeye çalıştı. Salgın'ın onun üzerine yüklediği sorumluluk

Arik'in çektiği acılardan daha büyüktü. Limos Arik'e karşı hissettiklerini Salgın'ın öğrenmesine izin veremezdi.

Limos gayet kendinden emin bir ses tonuyla "Arik'e ne yapmak istiyorsan yap," dedi. Ama içi kan ağlıyordu, "Sana yardım etmeyeceğim."

"O zaman tüm yalanlarını açığa çıkardıktan sonra Ares ve Thanatos ile yüzleşmeye hazırsındır umarım." Azı dişlerini göstererek konuşmasını sürdürdü. "Evet, biliyorum. Annemiz bana her şeyi anlattı."

Limos'un kalbi yerinden çıkacak gibi atsa da soğukkanlılığını korumaya çalıştı. "Onlara bunları anlatmak sana hiçbir şey kazandırmayacak." Elindeki künyeyi bir an olsun bırakmıyor, sanki Arik'in adından güç alıyordu. "Aksine sana çok şey kaybettirecek. İçlerinde seninle ilgili kalan ufacık güzel duygular da nefrete dönüşecek." En azından böyle olmasını umuyordu Limos. Ama kardeşlerinin kendisinden nefret edeceklerine adı kadar emindi.

"Ben bu riski göze alıyorum. O halde ne yapacağız, kardeşim? Bu mahzeni gidip Gardiyanlara anlatacak mısın yoksa ben kardeşlerimize nasıl senin yüzünden, sırf senin yüzünden, lanetlenip Atlı halini aldığımızı anlatayım mı?"

Git, kızım. İnsanlar âlemine git ve kardeşlerini bul. Kan gölleri oluştur. Anneleri Lilith, Limos Sheoul'den çıkarken ona böyle söylemişti. Limos'un kardeşlerine anlattığı gibi savaşlar yaşanmamıştı. Limos hiçbir şeyden kaçmamıştı. Aksine görevini tamamladıktan sonra kocasının yanına gitmek amacıyla büyük bir ihtişamı geride bırakarak gelmişti.

Eğer Thanatos ve Ares bunu öğrenirse, Deliverance'yi

önce Salgın'ın sonra da Limos'un kalbine saparlardı. Hatta belki Salgın'dan önce Limos'un kalbini alırlardı.

Limos "Lanet olsun," dedi. "Tamam dediğini yapacağım ama karşılığında sen de Arik'i Sheoul'den çıkaracaksın."

"Benimle pazarlık yapabilecek konumda değilsin," dedikten sonra sırtmaya başladı Salgın. "Ayrıca eğer Aegis bunun bir oyun olduğunu fark ederse *hem* Arik'i öldürürüm *hem de* kardeşlerimize sırrını açıklarım."

Limos, Salgın'ı oracıkta boğmak istedi. Ama Salgın haklıydı, başka seçeneği yoktu. "Bu yalanın bana nelere mâl olacağını biliyorsun, değil mi?"

Salgın dudaklarını yaladı. "İşte en güzel kısmı da bu ya zaten, kardeşim. Her yalan söyleyişinde yalana daha da bağımlı hale geleceksin. Gün geçtikçe o kadar çok yalan söyleyeceksin ki içindeki kötülük büyüyecek ve sen kendi ayaklarınla kocanın yanına gitmek *isteyeceksin*."

Limos hemen "O, benim kocam değil," diye atladı.

"*Henüz değil*, Limos," dedi Salgın. "*Henüz değil*."

BEŞİNCİ BÖLÜM

Gönderdiği çekirgeler bütün halkı yedikten sonra, Yeni Zelanda'da el koyduğu bir malikânenin bodrum katına varıncaya kadar oldukça sinirliydi Salgın.

Limos ile görüşmesi pek güzel gitmemişti. Evet, dediklerini yaptıracaktı. Ama zayıf bir yanını göstermişti. Mührü kırılmadan önceki Reseph bir şekilde Salgın'ın aklını bulandırmıştı. O da yardım etmesi için Limos'a yalvarmıştı. Ama Salgın çok akıllıca bir oyun oynamış ve Limos'u aptal yerine koymuştu.

Ama aslında... *gerçekten ona yardım etmesi ve onu iyileştirmesi için Limos'a yalvarmıştı.*

Öfke içinde bağırmaya başlayan Salgın, göğsündeki hançeri alıp karnına sapladı. Duyduğu acıyla birlikte yere çöktü. Hizmetkârları ona doğru koştu ama hepsini itti. Bu, küçük bir hatırlatmaydı. Yalnızca birkaç santim daha yukarı çıkıp Deliverance'yi kalbine saplarsa, *öleceğine* dair küçük bir hatırlatmaydı. Kendini öldürebilecek tek silahı elinde tutuyordu ve bu silahı kardeşlerinden uzak tutmak zorundaydı.

Reseph onu güçsüz kılamayacaktı.

"Ne yapıyorsun sen böyle?"

Salgın dişinin sesini duyar duymaz dişlerini gıcırdatmaya başladı. Harvester, atlıların gözcülerinden biriydi. Toplam iki tane gözcü vardı. İkisi de melekti. Ama biri iyi biri de kötü bir melekti. Harvester cennetten kovulan kötü meleklerden biriydi.

Salgın "Otuzbir çekiyorum," dedi kızgın bir şekilde. "Ne yapıyor gibi duruyorum?"

Harvester masum bir şekilde gözlerini kırıştırdı. "Eğer Deliverance'nin sana neler yapabileceğini hatırlamak istiyorsan, sana yardım etmekten büyük zevk duyarım."

Bunu yapacağına hiç şüphe yoktu. Harvester, Salgın'dan nefret ediyordu. Salgın da ondan. "Neden buraya geldin?"

Salgın hançeri karnından sızlanarak çıkarırken, Harvester onu gülerek izliyordu. Yarası hemen iyileşti ama duyduğu acı yerini küçük bir sızlamaya bıraktı.

"Tuhaf bir görev aldım da bunun seninle ilgisi olup olmadığını öğrenmeye geldim."

"Bilmiyorum." Salgın, Deliverance'yi ateşin üzerinde kaynamakta olan suyun içine daldırıp çıkardı. Ares her zaman şöyle derdi: *Temiz silahlar temiz ölümler gerçekleştirir.* Salgın onun palavracı aşağılığın teki olduğunu düşünüyor olabilirdi ama onun savaş taktiklerini hiçe saymak aptallık olurdu. "Görev neymiş?"

"Çok önemli ve çok gizli."

"Çok önemli olan bir şey varsa o da benim," dedikten sonra Harvester'in arkasına doğru yürüdü.

“Bu senden bile önemli.”

Salgın şeytani besin zincirinin en üstünde yer aldığı için Harvester’in emirleri ya birkaç tane şeytandan ya da atlıların lanetlenmesine neden olan mahşer meleği Zachariel’den gelebilirdi.

“Her zamanki gözcü görevlerinden mi?”

“Hayır.” Harvester, Salgın’ın Deliverance’yi kınına koyuşunu izledi. “Bu seferki tamamen Sheoul’un çıkarlarına hizmet ediyor.”

O halde bu emir Salgın’ın şeytan annesi Lilith’in de içinde olduğu Satan’ın çevresindeki birinden gelmiş olmalıydı. İlginç! Salgın pis pis gülmeye başlayıp parmaklarını Harvester’in omuzlarında gezdirdi. “Bana bir ipucu da mı veremezsin?”

Harvester da ona bakıp gülümsemeye başladı. “Sana söyleyebileceğim tek şey bu görevin kâğıtlarla ilgili olduğu.”

Harvester alt dudakını ısırды. Salgın her ne kadar ondan nefret etse de bu hareketinin çok seksi olduğunu itiraf etmek zorundaydı. Meleklerin cennetten kovulduktan sonra o aptal melek isimlerinden kurtulup azı dişleri edinmelerini çok seviyordu. Salgın, Harvester’in kıvrımlarını şöyle bir inceledi. Aslında nefret ettiği biriyle sevişmek sevdiği biriyle sevişmekten çok daha iyi olabilirdi.

Harvester o seksi hareketlerini bıraktı. Ne büyük hayal kırıklığı! “Ama sanırım bu görevin senin planlarını bozmaya çalıştığını söylememde bir sakınca yok.”

Karanlık Lord'a şükürler olsun ki Harvester'ın ağzından güzel bir söz çıkmıştı. Şimdi eğer Aegis, Salgın'ın tuzağına düşerse planının diğer kısmını da devreye sokabilirdi. Thanatos'un vampirlerinden birini yakalayıp onun yerine o vampire tıpatıp benzeyen birini bulmak epey zor olacaktı ama Salgın bunun da üstesinden gelecekti. Şimdiye kadar zor şeylerin üstesinden gelmeyi başarmıştı hep. Reseph olduğu zamanlarda çekici birinin ona yaptıramayacağı şey yoktu. Ama Salgın olduktan sonra tehditler onun üzerinde daha çok işe yarıyordu.

"Senin plânın, demek istedin sanırım." Bu "Aegis mahzeni" fikrini ona Harvester vermişti ama Salgın'ın bu plânla ilgili şüpheleri vardı. Şuan yapması gereken tek şey plânın tutmasını sağlamaktır.

Harvester "Bu aramızda kalsın ama," dedi. "Sana yardım etmekle suçlanmak istemiyorum."

"Hiç şüphen olmasın." Kuralları ihlâl eden en son gözcü ölmeden önce yıllarca işkence görmüştü.

Harvester "Limos bir şeyden şüphelendi mi?" diye sordu.

"Sanmam. Daha çok sandığın içindeki parçalara odaklandı." Şuan Salgın'ın yapabileceği tek şey Limos'un mahzene getirdiği Gardiyanın aslında içinde Harvester'ın bahsettiği kâğıtların olduğu sandığı bulabilecek kadar akıllı olmasını ummaktı. Sandıktaki parçaların hepsi Limos'u kâğıtlarla ilgili Salgın'ın bir suçu olmadığına inandırmak için tasarlanmıştı.

Harvester odaya şöyle bir göz atıp zincirlenen Aegis Gardiyanına baktı. "Onu nerede yakaladın?"

"Macaristan sokaklarında. Bir Croucher şeytanını kovalıyordu." Gardiyanın inlemeleri kulağa müzik sesi gibi geliyordu. Acı doluydu. "Aegis üyelerinden birini ölü ya da canlı bana getirenleri ödüllendirdiğimi biliyorsun, değil mi?"

"Elbette. Bütün yer altı, Gardiyan başına para verdiğini biliyor. Yaşayanlardan ne tür bir bilgi almak istiyorsun?"

"Aegis'in ana karargâhı ve hücre karargâhlarının yerini öğrenmek istiyorum. Bu Gardiyan Budapeşte yakınlarındaki karargâhın yerini söyledi. Zaten şimdi benim adamlarım tarafından basıldı orası." Salgın derin bir iç çekerken savaş seslerini duyabiliyordu. "Ama yerel merkezlerinin ve ana karargâhın yerini bilmiyor."

Harvester "Merkezlerinden biri Berlin'de," dedi.

"Hadi canım!" dedikten sonra dişlerini gıcırdattı Salgın. "Ama tam olarak nerede olduğunu bilmiyorum. Bu lanet olası da söylemeyecek yerini."

"Asıl merkez pek çok kişiden saklanıyor olmalı."

Tabii ki, saklanıyordu. Aegis'in başındaki kişi herhangi bir Gardiyanın ana merkezin yerini birine özellikle de bu bilgiyi onlara karşı kullanabilecek bir düşmana vereceğinden endişelendiği için bu bilgiyi riske atmak istemiyordu. Yapılacak bir saldırı, örgütün dağılmasına neden olmakla kalmaz içinde özel silahların, belgelerin ve özel parçaların yer aldığı bu karargâhın şeytanlar tarafından kullanılmasına da neden olurdu.

Salgın yerde yatan Aegis üyesin işaret edip "Ondan bilgi koparıp koparamayacağını görmek ister misin?" diye sordu.

Harvester görünmez siyah dizliğine dokunup "Yapmam gereken şeyler var," dedi.

"Hayır, gerçekten mi?" dedikten sonra Harvester'ın omzunu çok sert bir şekilde sıktı. Ama Harvester ona hiçbir şey söylemedi. "Seni iş başında görmek istiyorum."

"Sana 'yapmam gereken şeyler var' dedim. Anlamadın mı?"

Salgın gözlerini kısarak ona baktı. "Seni sürekli etrafta dolaşırken ya da başkalarının ellerini çamura bulamasını izlerken görüyorum. Belki de... fazla hassassındır?"

Harvester şöyle bir güldükten sonra "Asla. Yaptıklarımı tahmin bile edemezsin," dedi.

Salgın buna inanmadı. Çünkü onun hayal gücü mükemmeldi. "O zaman göster."

Harvester uzun ve sert bakışlar attı. Sonra duvarda asılı duran pek çok işkence aletinin içinden tırtıklı bir hançeri seçti. Diliyle hançerin tadına baktı. Başparmağındaki kesikten kanlar akmaya başladı. Kestiği yeri yalayarak yarının iyileşmesini sağladı.

Soğukkanlı bir şekilde "Sen istedin," dedikten sonra Gardiyanın üzerine doğru eğilip iş başına geçti.

Salgın onu izlemeye başladı. Adamın attığı her çığlıkta biraz daha keyifleniyordu. Çok kısa bir zaman sonra Aegis mahşer gününün gelmesine engel olamayacak, Limos doğasında olduğu gibi kötü kalpli bir fahişeye dönüşecek. Arik de ölecekti.

Ama ölmeden önce Salgın, Arik'in ruhunu ondan söküp alacaktı.

Lanet olası şeytanlar!

Bu, Arik'in en sevdiği söz öbeği idi ve bunu sık sık tekrar ediyordu. Aslında onlardan eskiden beri hep nefret ediyordu ama burada geçirdiği zamandan sonra onlar hakkındaki fikirlerinin değişebileceğini düşünmüştü.

Tavin tekrar odaya gelip onu iyileştirmeye çalışırken, böylece durdu Arik. Son yirmi dört saat içinde ikinci tedavi seansıydı bu. Arik onu idam etmeye karar verdiklerini öğrendikten sonra tekrar işkenceye maruz kalınca cezasının ertelendiğini umdu.

Gerçi içindeki umut küçücüktü.

Arik kapıya baktı. Duvar ve kilit arasına ördüğü mükemmel incelikteki ipler siyah parmaklıklara dolanmıştı. Şimdiye kadar çok iyi gelmişti. Hiçkimse bu ipleri fark etmemişti. Şeytanlar bu dünya üzerinde en iyi gözlem yapan varlıklar değildi belli ki.

"Ee, Tav, bundan sonrası için plânın ne?"

Tavin doktor eldivenlerini çıkardıktan sonra "Seks," dedi.

Doğru. Seminus şeytanı seks yapmazsa ölürdü. "Harka."

"Ya sen?"

Kaçmak. Arik omuzlarını silkti. "Muhtemelen arkadaşlarının getireceği balık derisi ya da bağırsakları yiyeceğim.

Sonra da sanırım cellât ile bir randevum var. Neden sordun? Benimle çıkmak mı istiyorsun?"

Tav elindeki eldivenleri çantasının içine attı. "Tipim de-
ğilsin. Hem Semler yalnızca dışilerden hoşlanırlar."

"Ha. Ben Seminus şeytanı değilim ama ben de yalnızca
dışilerden hoşlanıyorum."

Tavin gülünce Arik çok şaşırdı. Çünkü onun güldüğünü
daha önce hiç görmemişti. "Seni sevdim, insanoğlu." Sonra
birden derin düşüncelere daldı ve yüzündeki gülümsemenin
yerine acı dolu bir ifade oturdu. "Seni tekrar göremeyebi-
lirim."

Arik şeytanın sırtına yavaşça vurup "Biliyorsun, duygu-
sal vedalardan ziyade kara mizahtan hoşlanıyorum," dedi.

Tav çantasını omzuna astığı gibi korumayı çağırdı.
"Umarım huzura kavuşursun, insanoğlu." Sesini biraz daha
kısarak "Eğer hep sağ taraftan yürümeyi tercih edersen asla
sol tarafla uğraşmak zorunda kalmazsın. Unutma," dedi.

"Ah, tamam. Senin kadar bilgece cümleler bilmiyorum
ama paramı asla beyaz atlara yatırmam. Bu tavsiyeye uydu-
ğum için de şimdiye kadar asla para kaybetmedim."

"Bunu unutmayacağım."

Kapı açılınca Arik plâni gereği kapının kilidinin yer aldı-
ğı parmaklığa bağladığı ipi eline doladı. "Görüşürüz."

Tavin dışarı çıktıktan sonra kapı kapandı. Arik hemen
ipi yavaşça çekti. Böylece ip kilit ve sürgü arasına girdi. İp
sürgüye baskı uygularken, daha önceden hazırladığı kemik
parçasının kilidi açabilecek kadar güçlü olmasını umuyor-

du içinden. Aptal şeytanlar Arik'in dillerini öğrenebilme yeteneği olduğunu hesaba katmayıp bu kapıyı yalnızca bir kemiğin açabileceğine dair yaptıkları konuşmayı anlamayacağını düşünmüşlerdi.

İnsanoğlu sizden bir adım önde, aşağılık şeytanlar.

Tav arkasına bakıp el salladı. Sonra korumalar ile birlikte gözden kayboldu. Tabii Arik de hemen işe koyuldu. Sağ dizi ve bileği son işkenceden dolayı hala acıdığı için topallayarak sivri uçlu kemiği eline aldı ve kapıya doğru hareketlendi. Elleriyle parmaklıklara dokunuyormuş gibi yaparak kemik parçasını kilide soktu ve bu yöntemin işe yaramasını umdu.

Dikkatli bir şekilde ipi çekmeye başladı. Kemiği kilidin içinde döndürmeye çalışırken kalbi duracak gibiydi. Sonra kilitlerin tek tek açılma sesini duydu. İpi daha sert bir şekilde çekince kilitler daha kolay açıldı. Kapıya yavaş bir omuz darbesi attıktan sonra kapı açıldı. Arik'e çok ses çıkmış gibi geldi. Ya şeytanlardan biri bu sesi duyduysa...

Hücreden dışarı çıktı. İçini müthiş bir özgürlük hissi kaplarken aynı zamanda acele etmek zorunda olduğunu da biliyordu. İçinde müthiş bir adrenalin vardı. Bu nedenle sürekli terliyor ve geriliyordu. Arkasına dönüp hücreye baktı bir süre.

Evet, kararsızdı ama mantığı ona askerlik döneminden kalma bilgileri hatırlattı. Bir yerde tutsak edilen insanların hepsi bu duyguları yaşıyordu. Hapishanede yaşanan korkular dışarıdaki hayatta var olan korkuların yanında hiç kalıyordu. Bilinmezliğin korkusuydu bu.

Ama Arik gücünün farkına vardı.

Evet, sandığından *daha* güçlüydü. Bu düşünceler bey-ninde dönerken karanlık yola doğru ilk adımını attı. Kula-ğına onu haftalardır deli eden bir su damlama sesi geliyor-du. Ama şimdiye kadar herhangi bir bağırs ya da ayak sesi duymamıştı. Bu yolda yalın ayak sessiz bir şekilde ilerli-yordu. Ama karşısına bir yol ayrımı çıkınca durdu. Bir taraf gitmekçe puslu bir hal alırken diğer taraf eğimli ve kapkaran-lıktı. Arik insanlar âlemine ulaşmak için yukarı çıkmak zo-runda olduğundan, bu konu üzerinde fazla kafa yormasına da gerek yoktu.

Seçtiği yola devam edince biraz durup şeytanları dinle-meye başladı. Gelen sesler dikenli cehennem sıçanlarına aitti. Yolda zıplayıp duruyorlardı. Şeytanlardan herhangi bir ses gelmiyordu. Evet, plânı şimdiye kadar sorunsuz iş-lemişti.

Elbette, başka bir yol ayrımına gelene kadar.

Her iki tünel de sarkıtlar ve dikitlerle doluydu ve karan-lıktı. Bu da nereden çıkmıştı şimdi? Bu kadar düz ilerleyen bir yol nasıl oluyor da burada keskinleşiyordu?

Yol ayrımına gelip "Ooo piti piti..." tekerlemesini üç defa söyledi. Sonunda derin bir nefes aldı. Hangi yola git-meliydi?

Eğer hep sağ taraftan yürümeyi tercih edersen asla sol tarafta uğraşmak zorunda kalmazsın. Unutma.

Gözlerini kırıştırdı. Tavin ona ipucu mu vermişti? O küçük kurnaz Sem? Daha iyi bir seçeneği olmadığı için eliyle duvarlara tutunarak sağ taraftan gitmeyi tercih etti.

Başka bir yol ayırımına gelince yine sağ taraftakini tercih etti. Her ne kadar tünellerin kıvrımları sola doğru olsa da o inatla sağ taraftakileri seçmeye devam etti. Ve ne kadar tuhaftır ki hiçbir şeytanla karşılaşmadı.

Ayakları kanayana, midesi de açlıktan sırtına yapışana kadar saatlerce yürüdü. Tüneller gittikçe daha da sıcak bir hale geliyordu. Hatta bazıları öylesine buhar ve duman dolu oluyordu ki Arik bayılacakmış gibi hissediyordu.

Yürürken arkasında kan izleri bırakıyordu. İşte bu kötüydü. Yürürken birkaç kez düşmüş yüzünü ve dizlerini yaramıştı. Hatta eşofmanı yırtık bir bez parçasına dönmüştü. Yemek yiyip soğuk bira içeceği zamanların hayalini kuruyordu. Bir de Limos'u düşünüyordu. Bunun içine kendine çok kızdı. Ama ilerledikçe gözleri kapanıyor, yorgunluktan yere kapaklanmamak için elinden gelen her şeyi yapıyordu. Ama artık dayanacak gücü kalmamıştı.

Sonra birden bire kafasına balyoz yemiş gibi hissedip bütün hayallerini ve düşüncelerini bir kenara attı.

"Merhaba, Arik."

Derinden gelen bu uğursuz ses Arik'i iliklerine kadar dondurmuydu. Çünkü bu ses Salgın'a aitti.

11
1
2011
10:33

ALTINCI BÖLÜM

Limos yer altı hastanesinin her zamankinden çok daha yoğun olan acil servisine girdi. Yakasındaki etiketten adının Vladlena olduğunu anladığı sarı saçlı bir kadın, her yerinden kanlar akan bir hastayı tekerlekli sandalyeyle yanından geçirirken yavaşladı.

"Eidolon ameliyatta," dedikten sonra triaj masasını işaret edip "Shade de orada," dedi.

"Ben buraya..."

Vladlena onu dinlemedi bile ama Shade, Limos'u uzaktan da olsa fark etti. Harika. Shade son zamanlarda en büyük baş belası olmuştu. Arik'in kardeşiyle evliydi. Arik ve Shade arasındaki sevgi bitmemiş olmasına rağmen Shade karısının Arik için endişelenmesinden pek mutlu değil gibi duruyordu. Ve Arik'in içinde bulunduğu duruma *dolaylı* yoldan neden olan kişi de Limos olduğu için, Shade son zamanlarda hayatı ona zindan ediyordu.

Shade elinde tuttuğu panoyu masaya bırakıp Limos'a doğru yürüdü. "Haber mi getirdin?"

"Yeni bir şey yok," dedi Limos. "Kynan ile burada buluşacaktık."

"Az önce telefonda konuştum onunla. Yoldaymış."

"Teşekkürler."

"Arik'i bularak teşekkür edebilirsin bana." Limos tam ağzını açıp cevap verecekti ki, Shade arkasına dönüp uzaklaştı. Aptal şey.

Limos ellerini cebine sokup bir yandan Arik'in künyesiyle oynadı, diğer yandan da hiç durmadan acil servise akın eden hastaları izledi. Arik şuan ne yapıyordu acaba? Acı içinde bağırıyor muydu? Soğuk bir hücrede tek başına mı oturuyordu? Limos'u düşünüp onun için lanetler mi yağırdırıyordu? Yaptığı yanlışmış, suçmuş gibi bir hisse kapılıp soğuk terler içinde kendine geldi.

Dikkatini başka bir şeye verme amacıyla Vladlena'yı yakaladı tekrar. "Burası hep bu kadar yoğun mu oluyor?"

Vladlena iç geçirerek "Son zamanlarda böyle," dedi. "Yer altında yaşanan kavgaların sonucu işte. Mahşer gününün gelmesini isteyenler istemeyenlerle savaşıyor, başka bir yerde başka bir savaş çıkıyor, yeni bir salgın da kedi şekline dönüşebilen şeytanları etkilemeye başladı. Bu yüzden bu kadar yoğunuz."

Çıkan yeni salgında Salgın'ın parmağı olduğuna hiç şüphesi yoktu Limos'un. Bu, Salgın'ın mesaj verme yöntemiydi. Mahşer günü geldiğinde şekil değiştirebilen şeytanların hepsi Salgın'ın yanında yer almalıydı yoksa Salgın hepsini mahvederdi.

Tam Vladlena uzaklaşmıştı ki Kynan kapıda belirdi. Kynan'ın masmavi gözleri hemen Limos'a kilitlendi. Limos'u selamlarken "Ne hakkında konuşmak istiyorsun?" diye sordu.

Limos "Seni görmek de çok güzel," diye mırıldandıktan sonra "Hadî gel. Sana göstermem gereken bir şey var. İşine yarayacağını düşündüğüm bir şey," dedi. Söylediği bu yalan Limos'un bir an zevkten başını döndürdü.

Kynan söylense de Limos ile birlikte kapıdan içeri girdi. Melekler tarafından korunduğu için Kynan'ın korkacak bir şeyi yoktu. Ama kapı bir mezarın içine açılınca Kynan'ın gözlerindeki korku ifadesine hiç şaşırmadı Limos.

"Eğer bu bir tuzaksa..."

"Hayır, değil." Ama Limos, Kynan'ın endişesini anlayabiliyordu. Limos onu gizli bir mezara getirmişti. Eğer Limos o olmadan bir kapı açtırıp giderse, Aegis üyeleri onu gelip bulana kadar burada kalmak zorunda kalırdı. "Şuradaki taş sandığı görüyor musun? Bu, Aegis'e ait. *Agimortusu* mu ararken buldum."

Adrenalin damarlarında akarken bundan müthiş bir keyif alıyordu Limos. Uzun süredir hiç bu kadar büyük bir yalan söylememişti. O büyük hatayı yaptığından beri yalan söylemediği için, bunun nasıl zevkli bir şey olduğunu umutmuştu.

Omuzlarındaki terazinin ağırlığını hissedebiliyordu. Terazinin kötülük kefeşi doldukça seçenekleri azalacak ve kendinden başka kimseyi düşünmeyecekti. Hatta başkalarının acı çekmesinden çok keyif alacaktı. Yalnızca eğlen-

mek için kılıklara neden olacaktı. Tek bir kişiye zarar verip elindeki bütün yiyecekleri aldıktan sonra bu durum, salgın gibi herkese yayılacaktı. Tüm bunlar yaşanırken o sadese karyılarına geçip gülecekti. Salgın onun yanında zararlı kalacaktı.

Senin gibi kardeş olmaz olsun Salgın!

Kynan sandığın yanına diz çökerken bir kedi kadar sessizdi. Salgın sandığın kapığını açık bırakmıştı. Kynan önce kapaktaki Aegis sembolüne göz gezdirdi sonra da dikkatli bir şekilde sandığın içindeki madeni paralardan birini eline aldı. Üzerindeki tozu başparmağıyla sil-di.

Limos "Bunlar ne böyle?" diye sordu.

"Bilmiyorum. Parçalardan bazıları özel ritüellerde kullanılmıy olabilir. Emin değilim. Bunları incelememiz lazım." Kynan başını kaldırıp Limos'a baktı. "Sen yaşlısın biraz... daha önce bunları gördün mü?"

Yaşlı? "Uzunca bir süredir dünyadayım, ama hayır. Bunları daha önce hiç görmedim." Bu yalan da aldığı hazzı arttırdı. Bu yalanların ona bedensel bir haz verirken ruhsal olarak canını sıkması ne kadar ilginçti. Aslında bir tarafı Kynan'ın bu tuzağa düşmesini istemiyordu. "Siz de Aegis'e ait böyle gizli yerler buluyor musunuz?"

Salgın'ın plânı ne olursa olsun Kynan'ın buna inanması için Limos'un böyle bir Aegis hazinesine denk gelme ihtimalinin olması gerekiyordu.

"Nadiren," dedi Kynan. "Kayıtlar kayboldu, böyle gizli yerler de çok uzun bir süre önce unutuldu. Bazen de gizli bir nesnenin yerini tespit eden Gardiyanlar bu yerlerin ne-

rede olduğunu tam olarak söyleyemeden öldü. Bu yüzden, evet, bu tarz yerlerin varlığından haberdarız ama yerlerini net olarak bilmiyoruz. İşte ancak bu şekilde tesadüf eseri bulabiliyoruz. Mahşer günü yaklaştıkça bu yerlerin bulunma oranı artıyor.”

Limos Hristiyanlık yayılmadan önce denk geldiği bir Aegis kâhininin “Çünkü kıyamet günü yaklaştıkça gizli kapaklı kalan her şey ortaya saçılmak ister,” dediğini hatırladı ve aynı cümleyi mırıldandı.

“Kesinlikle.” Kynan sandığın dibindeki kolyelere attı elini. “Son yaklaştıkça sırlar ortaya çıkar.”

Sırlar ortaya çıkar: Bu cümle Limos’un hiç hoşuna gitmedi. Gözlerini kapatıp yaptığı tüm kötülükleri ve söylediği tüm yalanları aklından silmeye çalıştı. Sheoul’dan çıktığı günden beri pek çok kişiyi kandırmıştı. Şuan Kynan’ı bu tuzakla ilgili uyarmak istese de yapamazdı. Bunu riske atamazdı. Bu parçaların hepsi şuan Aegis’in elindeydi, bunları ne yapacakları ise Limos’u hiç mi hiç ilgilendirmiyordu.

Kynan’ın sandığın dibindeki kumları temizlerken çıkaracağı sesi duyunca gözlerini fal taşı gibi açtı Limos.

“Ne yapıyorsun?”

Kynan dudaklarını yaladı. Sandığa odaklanmıştı. “Bazen bu tip sandıkların altında gizli bölmeleri olur.”

Limos “Yardım edeyim mi?” diye sordu.

“Senin yerinde olsam yardım etmezdim. Çünkü Gardiyanlar dışında birisi bunu açmaya çalışırsa ya içindekiler tamamen yok oluyor, ya da açmaya çalışan kişi kötü bir sürprizle karşılaşılıyor.”

Oyulmuş bir sembolün üzerine işaret parmağıyla bastırdı. Önce bir ses geldi sonra her ikisinin de öksürmesine neden olan kum taneleri etrafa saçıldı. Kynan oluşan toz bulutunu eliyle dağıtmaya çalıştıktan sonra sandığın altında açılan bölmeye baktı. Bölmenin içinde kâğıtlar vardı.

"Vay," dedi Limos.

Salgın'ın bu bölmeden haberi olup olmadığını merak etti o an. Belki de bu, Salgın'ın plânını bozabilirdi.

Kynan kâğıtlardan bir tanesini eline aldı. "Mühürlere hiç dokunulmamış." Kynan başını kaldırıp öyle bir şekilde gülümsedi ki Limos'a, o an hangi kadın olsa onunla sevişmek isterdi. "Teşekkürler, Limos. Bu, çok uzun bir süredir bulduğumuz en güzel şeydi."

Limos içindeki suçluluk duygusunu atamıyordu. "Önemli değil. Gidelim mi?"

Kynan iki metreye yakın boyuyla ayağa kalktı. "Tamam. Ama bir dakika."

Kynan ceplerine bu hazinelerden doldurmaya başladı. "Beni Berlin'e götürebilirsen çok sevinirim."

"Özel bir noktaya mı?"

"Hayır." Kynan'ın gülümsemesinden Aegis karargâhının yerini söylemek istemediği çok net anlaşıyordu. Ama Limos orayı zaten biliyordu.

Limos hemen bir kapı açtırıp "Hadi gidelim," dedi.

"Bekle." Kynan, Limos'un kolunu tutunca Limos onu yan taraftaki odaya atmamak için kendini zor tuttu. Bunu yapabiliirdi aslında, sadece Kynan'a zarar vermek çok an-

lamıydı. "Arik'in yerini bulma konusunda bir gelişme kaydedebildin mi?"

Limos sessizce "Hayır," dedi. "Henüz değil. Ben de tam cehennem kapısına doğru gidecektim."

Mahzenden sesler gelince Limos, Than'ın geldiğini düşündü ama gördüğü şey kanını dondurmaya yetti. "Ah, Tanrım."

Mahzeni ürkütücü bir ışık dalgası kapladı. "Kumar ağı bu. Bize işaret veriyor." Göğsünde bir ağrı hissetti. İşte tam o anda kalp krizi geçirdiğinden emindi. "Arik'in yarın öldürüleceğine dair bahisler düşmüş."

"Bu çok iyi bir haber."

"Hayır," diye fısıldadı Limos. "İyi bir haber değil." Başını kaldırıp Kynan'a baktı. "Bahisler onun kaçtığını söylüyor. Bu demek oluyor ki; Arik bir saat içinde öldürülecek."

* * *

"Naber Salgın." Arik'in özellikle kısık tuttuğu ses tonu acıyan boğazını zorladı.

"Gerçekten kaçabileceğini mi düşünüyordun?"

Arik şöyle bir etrafında dönünce kalçasına giren ağrıyı gizlemek için gülümsemeye başladı. "Hayır. Biraz egzersiz yapmak için kaçtım. Her neyse, sen beni nasıl buldun?"

Paslanmış zırhının ek yerlerinden yağlı bir akışkanın aktığı Salgın, sanki derin düşüncelere dalmış gibi çenesini

ovuşturmaya başladı. Sanki lanet olası adinin birden fazla beyni varmış gibi. "Dikenli cehennem sıçanları benim casuslarım. Ama ne olursa olsun takdire şayan bir hareketi bu yaptığın. Etkilendim doğrusu."

"Zaten bütün çabam sizin bana hayranlık duymanız için."

"Eminim öyledir."

Midesinden gelen gurultular tünelin taş duvarlarında yankılanınca Arik çok utandı. "Benden ne istiyorsun? Çünkü seni uyarayım, bana şimdiye kadar çektiğimden daha fazla acı çektiremezsin."

Atlı gülümsedi. "Gittikçe birbirimize yakınlaşacağız. Sen ve ben. Hem de çok, çok yakın olacağız."

Arik yutkundu. Yani yutkunmaya çalıştı. Boğazı çok kurumuştı. Salgın'ın bahsettiği bu yakınlıktan hiç hoşlanmamıştı. "Bak, bütün dişi şeytanları tahrik edebildiğine hiç şüphem yok, ama ben onlardan biri değilim."

"Tabii sen diğer atlıya meyillisin, değil mi? Kız kardeşimden uzak duramadığın için buradasın," dedikten sonra omuzlarını silkti Salgın. "Seni yargılamıyorum. Onun ulaşamaz gibi bir etiketi var. Onu öpmek sana pahalıya patladı. Sana acıyorum."

Bu konular hakkında konuşamayacak kadar yorgun olan Arik duvara yaslanıp "Ne yapacaksan yap. Beni tekrar o hücreye götür. Öldür. Ne istiyorsan yap işte. Bu oyunlardan çok sıkıldım artık," dedi.

Salgın hemen Arik'in boğazına yapışıp onu havaya kal-

dırdıktan sonra o kadar sert bir şekilde yere attı ki, Arik'in dişleri birbirine çarptı.

"Seni şuracıkta öldürmek istiyorum ama başka plânlarım var." Salgın, Arik'i kaldırıp tekrar taş duvara fırlatınca kemiklerden gelen kırılma sesleri silah sesleri gibi yankılandı tünelin içinde.

Arik'in vücudu dayanılmaz bir acının eşiğindeydi. Salgın birden üzerine atlayıp azı dişlerini boğazına saplayınca mümkün olduğunca direnmeye çalıştı Arik. Yumrukladı, tımaqlarıyla çizdi, üzerinden atmaya çalıştı ama yaptıkları Salgın'a hiçbir şekilde işlemedi.

Boğazından yavaş yavaş akan kanlar sonucu gücünün tükendiğini hissetti. Baş dönme ve vücudu kasılmaya başladı. En sonunda ise hissettiği tüm acılar vücudunun uyuşmasıyla birlikte yok olup gitti.

Salgın başını kaldırdı. Arik'in gözleri tamamen kararsa da boynundaki yaraların üzerinde gezinen Salgın'ın dilini hissedebiliyordu. Arik'in o an düşündüğü tek şey bu yaratığın vampirlere ne kadar çok benzediğiydi.

Salgın ellerini çektikten sonra, Arik büyük bir gürültüyle yere düştü. Arik zırhın çıkardığı sesleri duyabiliyordu. Sonra birden ağzında bir şeyler hissetti. Dilinden sıcak bir şeyler akıyordu. Önce boğazı çok kuruduğu için bu sıcak şeyi büyük bir iştahla içti.

Sonra bu sıcaklığın kan olduğunu fark etti.

Lanet olsun ki, şuan atının kanını içiyordu.

Birden vücuduna saplanan ağrı kontrolünü kaybetmesi-

ne neden oldu. Kendini bir o duvara bir bu duvara vuruyor başını tutamıyordu. Salgın iri yarı cüssesiyle onu durdurup yerdeki kanı içmeye zorladı. Hâlbuki Arik'in şu an yapmak istediği tek şey kusmaktır.

Arik'in gözünün önünde birden beyaz cisimler uçmaya başladı. Sonra da her yer karardı.

Kendine geldiğinde tek başına bir yerde yatıyordu. Ona hiç tanıdık gelmeyen dar bir tünelin içindeydi. Hatta tünel o kadar alçaktı ki normal bir insanın yürüyebilmesi için eğilmesi gerekiyordu. Yüzüne doğru hafif ve serin bir rüzgâr esiyordu. Aslında çok da *serin* değildi.

Ama bir dakika... ne olmuştu ona böyle? Buraya nasıl gelmişti? Neden hücresinde değildi?

Bunların hiçbirinin bir önemi yoktu. Bu rüzgârın kaynağını bulmalıydı. Ayağa kalkmaya çalıştı ama başaramadı. Ayak bileklerinden aşağısını hareket ettiremiyordu. Normalde endişelenmesi gerekiyordu ama sersemleştigi için normal tepkiler veremiyordu.

Rüzgâr sanki onu çağırıyordu. Son bir gayretle tırnaklarını yere geçirerek temiz havanın geldiği yöne doğru ilerlemeye başladı. Bir anda yüzünde hissettiği sıcaklık, duman ve buhar yüzünden kendini tekrar yerde buldu. Ama uzakta gördüğü ışıklar ona devam etmesi için güç veriyordu.

İlerlediği her an hissettiği acı nedeniyle inliyordu. Ama en sonunda kendini cehennem ve dünya arasındaki uçurumun kenarında buldu.

Sonra karşısında duran şeyin volkan olduğunu fark etti. Hiçbir şey değişmemişti. Cehennemden çıktığını düşünüyordu. Ama burası *asıl* cehennemdi.

Cehennem kapısı Limos'un keşif yaptığı zamankinden farklı görünmüyordu. Kapkara dumanlar çıkıyordu. Ama bu dumanların çoğu Sheoul'dan çıkan havaya karışıp kayboluyordu.

Kynan da onunla birlikteydi. Limos'un şuan düşünebildiği tek şey gördüğü bahislerdi. Şeytanlar şimdilerde *yeryüzü* ile birlikte yeraltını da ellerinde tuttukları için bu bahisler çok önemliydi. Şeytanların Arik'in bir saat içinde ölecek olmasına dair yüksek bahisler tutuşmaları, çok kötü bir işaretti.

Kynan sivri taşların arasından yürümeye çalışırken "Giriş nerede?" diye sordu.

Limos dağın yan tarafında kabarcıklar çıkan büyük bir boşluğu işaret etti. "İşte orada. Hadi gidelim."

Girişe doğru yürümeye başladılar ama acı dolu bir inleme duydukları an durdular. Kendi etrafında dönen Limos, girişteki tünelin birkaç metre uzağındaki bir yarığın içine odaklandı. Bu bir... el miydi? *Evet*. Hemen yarığın içine doğru eğildi. Sonra birden bunun yalnızca bir el değil ayrıca bir kol olduğunu fark etti. Daha sonra bir kafa belirdi. Limos'un kalbi yerinden çıkacak gibi atıyordu.

Arik.

Yüce... Tanrım. Limos'un ağzı öylesine kurumuştur ki yutkunamıyordu. Hemen Arik'in yanına diz çöktü. Eskiden çok sağlıklı ve çok güçlü olan bir adamın şimdi derisininin

sıcaktan dolayı kabardığını, her yerinde yaralar olduğunu, küller nedeniyle vücudunun kapkara olduğunu görmek Limos'u çok etkiledi. Kolundaki Bones ise Arik'in kan kokusunu duyar duymaz harekete geçmişti.

"Arik," diye fısıldadı. "Benim, Limos."

Kynan da arkasından gelip bakınca "Tanrım," dedi ve hemen Limos'un yanına diz çöktü. İki parmağını Arik'in boğazına koyarak nefes alıp almadığını kontrol etmek için üzerine eğildi. "Nefes alıyor. Nabızı çok çabuk değişiyor. Onu hemen..."

Kynan hemen ayağa kalktı. Ama cehennem kapısından gelen bir grup şeytanın sesini duyunca irkildi. Hançerini çıkardığı gibi Limos'a döndü. "Git buradan! Arik'i de al git!"

Limos itiraz etmedi. Hemen bir kapı açtırdı ve Arik'i kollarından tutup kaldırdı. Ama bunca süredir işkence görmesine rağmen kasları hala yerli yerinde duruyordu. Bu yüzden Limos onu kaldırırken biraz zorlandı.

Limos Arik ile birlikte tam kapıdan girmişti ki bir ok sırtını teğet geçip Havai'deki özel mülkünün bahçesindeki bir ağaca saplandı. Bahçede her zamanki işlerini yapan bahçıvan ise neredeyse bu oktan nasibini alacaktı. Arik'i tutarak kapıdan çıktı. Aşçısı, kâhyası ve kurt şeklini alabilen üç korumasından biri hemen ona doğru koşmaya başladı.

"Onu yatak odasına taşımak için yardıma ihtiyacım var." Aşçısı Hekili'ye bakıp "Yer altı hastanesine gidip Eidolon'u buraya getir. Hemen," dedi.

Diğerleri de Arik'i süslü pembe yorganın üzerine yatırdı. Ken Limos'a yardım ettikten sonra hemen sıcak su ve küçük

bir havlu getirdi. Limos, Eidolon'un gelmesini beklerken hafif dokunuşlarla Arik'i baştan aşağı temizledi. Arik'in vücudunda yaralanmayan tek bir nokta bile yoktu. Parmaklarındaki yaralar o kadar derindi ki kemikleri görünüyordu. Boynunda ise diş izleri vardı.

"Ah, Arik," diye mırıldandı. "Eğer beni öpmeseydin. Eğer beni..." Arik'in şiş ağzının bir kenarı sanki gülümsemiş gibi biraz yukarı kalktı. Limos çok şaşırdı. Hemen "Beni duyabiliyor musun?" diye sordu.

Arik tekrar gülümsüyormuş gibi yaptı ama sonra tekrar eski haline döndü. Limos kendine hâkim olamayıp Arik'in üzerine eğilip dudağına küçük bir öpücük kondurdu.

Hiçbir tepki vermiyordu. Ama Limos ne bekliyordu ki? Arik'in bir anda ayaklanıp eski sağlığına kavuşmasını mı? Yoksa onu öpünce bütün acılarından kurtulmasını mı? Limos peri masallarına bayılırdı. Çünkü o masallarda prensesler istedikleri adamlara kavuşurdu. Ama kadının dokunuşuyla iyileşen bir masala hiç denk gelmemiştii. İçinde bulundukları şey bir korku filmiydi. Tüm bunların nedeni Limos'tu.

Limos iç geçirerek Arik'in ağzının kenarındaki kanları temizledi. Kısa bir süre önce tıraş olmuştu. Bunun nedenini biliyordu. Şeytanlar kurbanın daha çok acı çekmesi için onları sürekli tıraş ediyordu.

Tanrım, Arik neler yaşamıştı böyle? "Ben..." Cümleinin devamını getiremedi. *Ben çok özür dilerim.* Yetiştirilirken bu cümleyi söylemesi yasaklanmıştı. Herhangi bir şey için özür dilememiştii hiç. Çünkü özür dilemek acizlikti, zayıf-

lıktı. Limos'un nişanlısından haber getiren bir elçiden özür dilediği bir gün annesi elçinin gözlerini oyduymuştu.

Hayır... sürekli özür dilenmezdi. Limos da o günden beri yalnızca bir kez özür dilemişti. O da geçen ay Ares'in hizmetkârı Torrent öldüğündeydi.

Doktor önlüğü içinde Eidolon girdi odaya birden. Arkasında da bilin bakalım kim vardı? Tabii ki etrafa kendini beğenmiş bakışlar atan Shade. İki kardeş birbirine o kadar çok benziyordu ki eğer Eidolon'un saçları kısa, Shade'in kiler de uzun olmasa ayırt edilecek hiçbir noktaları yoktu. Kynan da üzerinde şeytanların kan izleriyle arkalarındaydı.

Eidolon yatağa doğru geçerken "Onu yer altı hastanesine getirmeliydin," dedi.

Limos'un içinden yalan söyleyip kendini mutlu etme düşüncesi geçti bir an. Ama sonra dişlerini sıktı ve gerçeği söylemeye karar verdi. "Arik'in bulunduğunu kimsenin duymasını istemiyorum."

Eidolon kırmızı çantanın içinden bir makas çıkardı. "Kimse derken?"

"Elinden kurtulduğu şeytanları kastediyorum." Limos sonra Ky'a baktı. "Bize saldıranları öldürdün mü?"

"Evet. Siz gittikten sonra beni cehennem kapısından içeri sokmaya çalıştılar. Ama kafasız şeytanlar bunu başaramadı."

Eidolon, Arik'in paramparça olmuş eşofmanını keserken Shade ona yardım etti. Limos, Arik'in vücudundaki yara dolu, şişmiş etleri ve kırık kemikleri görünce çok şaşırıldı. Bunları yapanları kendi elleriyle öldürecekti.

Shade "Arik'in senin yanında olduğu kimsenin aklına gelmeyecek mi?" diye sordu.

"Kimse nerede yaşadığını bilmiyor. Yer altı hastanesi çok bilindik bir yer. Ayrıca sizin... çalışanlarınıza da pek güvenmiyorum."

Eidolon, avuç içlerini Arik'in alınına koymadan önce, Limos'a dönüp çok sert bir bakış attı. Gücünü Arik'e gönderirken kolundaki *dermoire** parlamaya başladı. "Durumu çok kötü. Gerçekten çok kötü." Kaşlarını çatı. "Vücudunda pek çok tedavi edilmiş nokta var. Aman Tanrım! Kulak zarı patlamış, her kemiğı en az iki-üç kez kırılmış. Kafatasındaki kemikler de kırık. Organlarında yer yer hasarlar var."

"Ne yani, biri onu tedavi mi etmiş?" Arik'e bunu yaşatanlara aynısını yapacaktı Limos. Tedavi hariç. "Ne ya da kim yapabilir ki böyle bir şeyi?"

Shade çantanın içinden serum aletlerini çıkardı. "Sihir kullanılmış olabilir. Çok güçlü olmasa da bizimkine benzer yetenekleri olan bazı şeytan türleri var."

Eidolon'un çatık kaşları birden öfkeye döndü. "Eski yaraların hiçbirini iyileştiremiyorum. Bu demek oluyor ki onu tedavi eden bir Sem şeytanydı. Arik geri kalan hayatı boyunca bu yaralarla yaşayacak. Pek çok şeyi tedavi edebiliyorum ama Sem şeytanının tedavi ettiklerine hiçbir şey yapamıyorum."

*dermoire: dövme

"Ne demek istiyorsun?" Kynan, Limos'un yanına geçti.

Eidolon Arik'in karnına dokundu. "Yani birileri kırık olan kemikleri tedavi etmeye çalışmış ama bunun nasıl yapılacağını bilmiyormuş. Kemik iyileşecek ama yanlış kaynayacak. Arik'i iyileştiren kişi her kimse elinden gelen her şeyi yapıp onu yaşatmayı başarmış ama bu konuda uzman bir kişi değilmiş."

Shade çantadan çıkardığı bir iğneyi Arik'in arkasına batırırken, Limos: "Peki, yapabileceğin hiçbir şey yok mu?" diye sordu.

Eidolon başını iki yana salladı. "Seminus şeytani bir yeri tedavi ettikten sonra onu asla eski haline döndüremem."

Limos söylenmeye başladı. "Diğer yaralar ne olacak? Yani şuanda çektikleri?"

"Onları iyileştirmek için çalışıyorum zaten," dedikten sonra Shade'e baktı Eidolon. "Yardıma ihtiyacım var, kardeşim. Omurilikte kırıklar, hasarlar, üçüncü dereceden yanıklar, kaval kemiğinde birkaç kırık ve pek çok yerde yırtık var. Eğer acısını hafifletebilirsen tedaviye başlayacağım."

"Bekle." Limos cebinden Arik'in künyesini çıkarıp eline aldı. Sanki Arik'in yaşaması bu künyeyi ne kadar sıkı tuttuğuna bağlıydı. "Sırtı da mı kırık? Yani, felç mi oldu?"

"Şimdilik. Ama onu da tedavi edeceğiz."

Doktor kendine çok güveniyordu. Limos o an doktorun vaat ettiklerini yapabileceğini umdu. Shade, Arik'in bileğinden tutunca onun *dermoiresi* de kardeşininki gibi patla-

maya başladı. Limos elindeki künneyi sıkıca tutarak odanın içinde volta atıyordu. Arik'e bakmamaya çalışıyordu ama onun inlediği her an yüzündeki acı dolu ifadeyi görüyordu.

Yapabileceği tek şey elini tutmak olsa da Arik'e doğru yaklaştı. Acaba Arik, Limos'un dokunuşları sayesinde biraz olsun rahatlar mıydı? Yoksa bu, ona daha çok acı mı verirdi?

Peki, tüm bunlar Limos'u neden bu kadar çok endişelendiriyordu? Kürek kemiklerinin üzerindeki terazinin dengeye durduğuna hiç şüphe yoktu. Ama kardeşleri dışında birinin ona nasıl tepki göstereceğini önemseydiği ilk andı bu.

Düşüncelerinden rahatsızlık duymaya başlayan Limos dikkatini ojelerine yöneltti. Acaba Arik turuncu ve limon sarısı ojeleri sever miydi?

En sonunda Eidolon geri çekilip alınına biriken terleri elinin tersiyle sildi.

"Dinlenmesi gerekiyor. Uyandığında yeterli miktarda yemek yiyip su tüketmesine dikkat edin." Eidolon çarşafı Arik'in göğsüne kadar çekti. "Eğer bir sorun olursa beni arayın."

Shade Arik'in kolundaki serumu çıkarıp boş şişeyi çantının içine attı. "Runa'ya Arik'in burada olduğunu söyleyeceğim. Onu görmek isteyecektir."

"Tamam. Uyandığı zaman haber veririm."

"Limos." Kynan Limos'un avcuna madeni bir para bıraktı. "Öldürdüğüm şeytanların birinden aldım bunu. Sar-tael kim?"

Sartael? Limos çok şaşırdı. Madeni parayı ısığa tutup *Sartael*'in simgesi olan kanatlı kafatasını incelemeye başladı. "Cennetten kovulan meleklerden biri. Gizli ve kaybolmuş şeyleri yönetiyor. Ayrıca kimilerine göre bizim babamız olur kendisi."

Kynan tek kaşını kaldırıp "Babanızın *Yenrieth* adında bir melek olduğunu sanıyordum," dedi.

"Evet. Ama *Lilith* hamile kaldığından beri ortalarda yok. Melekler cennetten kovulduklarında yeni bir isim alabiliyorlar. *Yenrieth*'in de bir şeytani hamile bıraktığı için cezalandırıldığı söyleniyor. Bazı söylentilere göre *Sartael* adını aldı."

"Peki, neden bir şeytan *Sartael*'in sembolünü taşıyan bir madeni para taşırsın ki?"

"Görünen o ki, *Sartael* geri döndü. Bu madeni paraya *Arik*'in yerini bulmak için sihir yapılmış olabilir."

"Yani *Arik* hala yakalanma tehlikesiyle karşı karşıya mı?"

"Artık *Sheoul*'da olmadığına göre *Sartael*'den uzakta ve güvende. Ama *Sheoul*'un dışında, *Sartael*'in güçleri şeytanları ve şeytani parçaların yerini tespit edebilmekle sınırlı." Limos bozuk parayı avcunda döndürdü. "*Arik* burada benimle olduğu sürece güvende."

Kynan'ın keskin bakışları Limos'a odaklandı. "*Sheoul*'a götürülmeden önce *Ares*, *Arik*'i öldürmeye çalışmıştı. Seninleyken güvende olacağına nasıl güvenebilirim?"

Limos alınganlık etmemeye çalıştı. "Çünkü eğer *Arik*'in ölmesini isteseydim *Eidolon*'u buraya kadar çağırmazdım."

“Peki ya kardeşlerin?”

“Onlar da Arik’in ölmesini istemiyor.” Bu yalanı çok kolay söylemişti Limos. Çünkü bunun gerçek olmasını çok istiyordu. “Bana güven, Kynan. Arik güvende olacak bundan sonra.”

Kynan, Limos’a başını sallayıp Eidolon ve Shade ile birlikte dışarı çıktı. Kapı kapanırken Arik inlemeye başladı. Limos daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştı. Fikirlerini söylerken çok rahattı ama konu birine bakmaya gelince biraz allak bullak oldu.

Limos yavaş hareketlerle ve tereddüt ederek yatağa doğru yürümeye başladı. Sanki bilinci olmayan bir adama değil de yaralı bir ayyıya yaklaşıyor gibiydi.

“Arik?” dedi çatal çatal çıkan sesiyle.

Arik tekrar inledi. Bu seferki iniltisi öylesine derinden gelmişti ki çok acı çektiği ortadaydı. Belki de Eidolon biraz daha fazla...

Arik’in vücudu gerilmeye ve titremeye başladı. Birden kafasını kaldırıncaya boynundaki damarlar sertleşti. Ağzını açtı ama sesi çıkmadı.

Eidolon’u tekrar çağırmak yerine Arik’in acısını nasıl hafifletebileceğini düşünmeye başladı. Hemen Arik’in yanına uzanıp titremelerine kendi bedeniyle hâkim olmaya çalıştı. Mümkün olduğunca yavaş bir şekilde başını Arik’in omzuna, elini de göğsüne koydu. Arik’in kalp atışlarını hissedebiliyordu. Daha önce bir erkekle hiç bu kadar yakın olmamıştı. Kalp atışları Arik’inkine uymak zorunda mıydı?

Limos o an kendini çok tuhaf hissetti.

Arik bir kez daha inledi. Fiziksel olarak iyileşecek. Peki ya ruhsal olarak? Ruhunun nasıl bir yara aldığını tahmin bile edemiyordu. Arik'in kasları öylesine atıyordu ki kolları bile sallanıyordu.

"Şşş." Limos yavaş ve canını acıtmadan Arik'in saçlarını, çenesini ve yüzünü okşayıp onu sakinleştirmeye çalışıyordu. Arik birden sakinleşti, nefes alış verişini normale döndü. "Evet, işte böyle. Hadi uyu bakalım şimdi."

Arik kolunu kaldırıp Limos'un bileğine sardı. O an çok şaşırdı Limos. Sonra Arik'in onu bileğinden tutup avuç içini dudaklarına değdirmesini nefes bile almadan izledi. Arik'in şefkati ve yaşadığı mutluluk nedeniyle şaşıran Limos bir süre hareket edemedi. Daha önce ona kimse bu kadar... İhtir bunun için uygun kelimeyi bulamıyordu. Çünkü Limos için çok yabancı şeylerdi bunlar.

Bildiği tek şey Kıtık anlamına gelen adının kendisiyle çok uyduğuydu. Çok uzun bir zamandır adını bile bilmediği bu şeye çok açtı. Ama işte şimdi yaşamıştı.

Bir erkeğin dokunuşu. Bir erkeğin şefkati.

Şimdi eskiye kıyasla daha da açtı ama bu, hiç güzel şeyler getirmeyecekti.

YEDİNCİ BÖLÜM

Sıcaklık. Yumuşaklık. Rahatlık.

Arik inledi. Gözlerini açınca karşısında aylardır kaldığı karanlık hücreyi göreceğini umuyordu. Ama inci beyazlığında bir tavanda dönen pervane, okyanustan esen hafif bir rüzgâr ve pencereden içeri sızan günışığı karşıladı onu.

Hayal. Yine hayal görüyordu. Tanrım, hayal görmeye bayılıyordu. Çünkü hayalleri esnasında yaşadığı tüm acıları unutup birkaç saniyeliğine de olsa huzur bulabiliyordu.

Gözlerini kapatıp yan tarafa dönünce bir şeye çarptığını hissetti. Bu, ılık bir dışının vücutuydu. Bu vücutun kime ait olduğunu anlaması için uzun uzun incelemesine gerek yoktu. Güneş kremi ve hafif içki kokusunu duyabiliyordu.

Limos'u yataktan atmalıydı. Ama bu bir hayaldi. Limos inanılmaz seksiydi. Hücreye atıldığından beri kurduğu en güzel hayaldi bu.

Arik hemen Limos'un üzerine çıktı. Dudakları dudaklarındaydı. Limos'un bacaklarının arasına yerleşti. Limos önce direndi ama Arik onu diliyle sakinleştirdi.

Aah... Arik çıplaktı. Diğer hayallerinde Arik genelde soyunmak zorunda kalırdı.

Ya da Limos onu soyardı.

Limos hemen ellerini boynuna doladı. Arik buna çok şaşırdı çünkü hayallerindeki Limos genelde agresifleşip onu karşı direnirdi.

Ama şimdi bir kedi kadar uysaldı. Bu bir oyun olmalıydı.

Limos elini Arik'in sırtında dolaştırmaya başladı. Evet, bu kesinlikle oyun olmalıydı. Limos asla bu kadar sakin olmazdı. Ya ısırır, ya vurur ya da tırmalardı.

Sonra dilini kullanmaya başladı Limos. Onun şu meyhur *dili*. Ama dilini mükemmel kullanıyordu. Arik'in penis tuhaf bir şekilde hemen sertleşti. Bir eliyle Limos'u büklerinden tutarken diğer eliyle de penisini Limos'un vajinasına değdiriyordu. İkisi de aynı anda inlemeye başlayınca Limos'un hareketleri ve dili daha da sertleşti. Arik kurdışı hayallerdeki hıza kavuşmak için can atsa da Limos'un istediği hıza ayak uyduruyordu.

Limos bir yandan tınaklarını Arik'in sırtına geçirirken diğer yandan da dudağını yalıyordu. Arik Limos'a tınaklarını tenine daha sert geçirmesini söylemek istiyordu ama bu diğer hayallerden çok farklıydı. O kadar gerçek gibiydi ki Arik kontrolünü sağlayamıyordu.

"Aah, evet," diye inledi Arik. Limos kalçalarını müthiş bir hızla hareket ettiriyordu. Ama Arik biraz daha yavaş ilerlemek istiyordu.

Arik, Limos'un vücuduna küçük küçük öpücükler kon-
dururken üzerindeki kileri çıkartmaya başladı. Limos'un te-
ninde cennet ve cehennem, aydınlık ve karanlık bir de tatlı
ve baharat karışımı bir tat vardı. Elleriyle Limos'un vücu-
dunu keşfederken boynunu öpmeye doyamıyordu. Diğer
hayallerine benzemeyen başka bir şeyi daha fark etti o an
Arik. Limos'un göğüsleri eskisi kadar büyük değildi. Tam
avcunu dolduruyordu. Sanki onun avcuna göre yaratılmıştı.
Titreyen elleriyle göğüs uçlarına dokunup ipeksi yumuşak-
lığı hissetti. Sanki ilk kez yaşıyordu böyle bir şeyi. Bu işte
bir gariplik vardı.

Limos bacaklarını Arik'in beline dolayıp eliyle onu ken-
dine daha da sıkı bastırınca Arik öylesine tahrik oldu ki,
Limos'un söyleyeceği küçücük bir söz ya da yapacağı kü-
çücük bir hareket onun boşalmasına neden olacaktı.

Arik inleyince Limos'tan da seksi bir inilti duyuldu.
Sonra Limos, Arik'in boynuna gömölüp dil darbeleri atma-
ya başladı. Çok güzel gidiyordu... her şey mükemmeldi.
Sevişmeye başladıkları andan beri ilk kez gözlerini açtı
Arik. Limos'un enfes vücudunu görmek istiyordu. Gördük-
leri karşısında daha da tahrik oldu. Limos'un kusursuz teni
Arik'in kasları altında bir kasılıyor bir gevşiyordu. Göğüs-
leri ise yalanmayı bekleyen iki büyük lolipop gibi duruyor-
du.

Bu manzara karşısında daha fazla dayanamayan Arik,
Limos'un göğüslerine dalıp zevkin doruklarına çıkmaya
başladı. Arik, Limos'un teninde güneşin, rüzgârın, özgürlü-
ğün, sıcak yaz gecelerinin ve kumsalda yaşadığı sevişmele-
rin tadını bulduğuna yemin bile edebilirdi.

Kan ter içinde kalan Arik altında mükemmel ve bir o kadar seksi bir şekilde kıvrılan Limos'a bakınca daha da hızlandı. Tam o an tekrar Limos'un dudaklarına yapıştı. Bu, daha önce hiç yaşamadığı bir histi. Ama aynı zamanda Arik'i çok korkutuyordu.

"Arik," diye mırıldandı Limos. "Yapmamalıyız, yapamayız... ahıh evet, işte orası."

Limos'un bunları söylemesine hiç gerek yoktu aslında. Çünkü başını geriye atışından, dudaklarını açışından ve nefes alıp verişinden Arik'in onu delirttiği çok net bir şekilde anlaşıyordu.

Her ikisi de aynı anda inleyerek orgazm oldu. Limos'un içi sıcak ve ıslaktı.

Bir dakika... Arik onun içinde değildi. Arik, Limos'un göbeğine ve göğsüne boşalırken birden aklına gelen bu düşünce onu sarısmaya yetti.

Kolları titreyen Arik, başını kaldırıp kaşlarını çatarak Limos'a baktı. Mor gözlerinde yaşadığı seksin mutluluğu vardı. Yanakları kızarmış, dudakları ise şişmişti. Her erkeğin hayal ettiği güzellikle bir dişiydi. Ama bunun hayal olmadığını anladığı anda tüm dünya başına yıkıldı Arik'in.

Lanet olsun ki bu bir kâbüstu.

Limos'un kalbi hâlâ hızla atıyordu. Vücudu ise ilk kez bir erkekle yaşadığı orgazmın etkisiyle titriyordu. Tanrı-

neler kaçırmıştı böyle! Bir erkeği içinde hissetmenin nasıl bir şey olduğunu hayal edebilmişti yalnızca. Hele de kadını zevkten dört köşe etmek için yaratılmış enfes bir erkeği.

Tanrım, Arik boşaldığında normalde sert duran o adam, pencereden içeri giren güneş ışığının vücuduna vurmasıyla nasıl da sakinleşmişti. Tüm kasları gerilmiş, damarları ise şişmişti. Karnının üzerinde sıcaklığını hissettiği Arik'in menisi içinde olsaydı ona neler yaşatacağını çok merak ediyordu. Bir erkeği tatmin etmişti. Evren üzerindeki en güçlü varlıklardan biri olsa da Arik'e yaptığı şeyler onu daha önce hiç bu kadar tatmin etmemişti.

Yaşadıkları nedeniyle sarhoş gibiydi Limos. Sevişmenin en güzel kısmı olduğunu düşündüğü öpüşmekten dolayı dudaklarını hissetmiyordu. Arik'in avcunu öperek gösterdiği şefkat tüm vücudunu kaplamış, ona müthiş bir enerji vermişti.

Limos elini Arik'in çenesine götürdü. Başına açtığı bunca dert için ne kadar pişman olduğunu söylemek istiyordu. Tüm bu işkenceye dayanabildiği için ona ne kadar hayranlık duyduğunu söylemek istiyordu.

Ağzından çıkan tek şey çatallı sesiyle söylediği "Arik," oldu.

Arik sanki patlamak için adımı duymayı bekliyormuş gibi hemen Limos'un üzerinden atlayıp ayağa kalktı. Daha ilk saniyeden geriye doğru sendeleyip gardıroba çarptı.

"Sakin ol, Arik." Limos oturduğu yerde doğruldu. "Güvendesin."

Arik şüpheli gözlerle "Güvende mi?" diye sordu. "Güvende? Ben cehennemdeyim, aptal şeytan!"

Tamam, Limos. Arik'in yaşadıklarından dolayı biraz sinirli olmasını bekliyordu ama *aptal şeytan* da neydi? Neye uğradığını şaşırarak Limos tişörtünü eline aldı. "Dinle beni..."

"Sen de kimsin?"

Limos gözlerini kırptırdı. Arik onu tanımamış mıydı? Az önce altında yatanın Limos olduğunu fark etmeden mi sevişmişti?

Limos karnındaki soğuyan menileri çarşafın bir ucuyla silerken yaşadığı aşağılanma nedeniyle yanakları kıpkırmızı oldu. Sonra tişörtünü giyip "Benim, Limos," dedi.

"Saçmalık bu. Beynimin içinden defolup git." Gözleri fal taşı gibiydi, nefes nefeseydi. Limos seks konularının içindeki kafa karışıklığı ve öfkeyi hissedebiliyordu. "Defol git, *hadi!*"

Limos onu sakinleştirmek için ses tonunu değiştirdi. "Hey, ne oluyor sana?"

Arik öyle bir baktı ki sanki Limos delirmişti. "Beni oynama getiremezsin." Arik koluyla sehpanın üzerindeki içi taze çiçeklerle dolu vazoyu yere düşürdü. Vazo tuzla buz oldu. Çiçekler ise yere düşünce kırılıp soldu. "Bu saçmalık gerçek değil. Hücrede olduğumu biliyorum. Sen de oymuşsun gibi yapıp benim ağzımdan laf almaya çalışıyorsun."

"Kendim gibi yapıp mı? Limos gibi yani?"

"Bana onun adını söyletemezsin. O yüzden bu konuşma burada bitsin." Başını öne eğip kendine baktı. "Tanrım, üzerimde kıyafetlerim bile yok."

Lanet olsun. Arik beynine giren şeytanların ona gerçek olmayan şeyler yaşattığını düşünüyordu.

"Arik, hatırlamaya çalış." Limos onu korkutmamak için mümkün olduğunca sessiz bir şekilde ayağa kalktı. Arik şuan yaralı vahşi bir hayvana benziyordu. Limos onun ne yapacağını kestiremiyordu. "Bir ay boyunca hapis hayatı yaşadın. Hücreden nasıl kaçtığını bilmiyorum ama seni Erta Ale cehennem kapısının önünde buldum. Bilincin kapalıydı. Seni buraya, Havai'ye getirdim. Eidolon ve Shade de seni tedavi etti."

"Kes sesini." Arik başını ellerinin arasına aldı. Sanki başını tutmakta zorlanıyor gibiydi. "Tanrı aşkına, kes *sesini*."

Limos sessiz bir şekilde iç geçirdi. Görünen o ki, Limos'un varlığı Arik'e acı veriyordu.

"Yemen ve giymen için bir şeyler getireceğim, tamam mı? Neden düşünmüyorsun? Kendi evinmiş gibi rahat edebilirsin. Banyoda yeni diş macunları, diş fırçaları ve sabunlar var." Bahçe kapısını işaret edip "Bahçeye de çıkabilirsin. Ama aşağıda korumalar var. Burada mahkûm falan değilsin. Ben yalnızca kendini daha iyi hissedene kadar seni buradan gönderemem."

Arik ters ters bakıp "Beni buradan gönderemiyorsun ama ben mahkûm değilim, öyle mi?" diye sordu.

"Evet."

Ah, *bu* biraz sert kaçmıştı. Kahretsin ki, Arik onun dengesini bozmayı başarmıştı. Limos'un bir an önce kendine gelmesi gerekiyordu.

Limos'un kalbi sanki maraton koşmuş gibi çarpıyordu. Hemen yatak odasından çıkıp mutfığa girdi ve Thanatos'a birkaç kıyafet göndermesi için mesaj attı. Sonra da Arik'in yermesi için bir şeyler hazırlamaya karar verdi. Hemen bir sandviç ekmeginin içine pişmiş hindi etinden koydu, yanına muzlu kremalı turtadan bir dilim kesti ve buzdolabından bir şişe su çıkardı.

Duyduğu ayak sesleri nedeniyle taş kesildi birden.

Reseph.

Onun ayak sesini her yerde tanırırdı. Çoğu zaman onun artık Reseph olmadığını bilse de, bazen Reseph'in onu sinemaya götürmek için ısrar edişi gibi anıları hatırlıyor ve o günleri çok özliyordu.

"Hey, kardeşim," dedi. Salgın zırhıyla birlikte kapıyı tamamen kaplamıştı. "Durumu içler acısı olan insanoğlumu kurtardığın için bana teşekkür etmeyecek misin?"

"O kaçtı, seni yalancı."

"Hücrelerinden kaçtı. Şeytanlar bulmadan önce cehennem kapısında ben buldum onu. Ama benim yanımdan eski haline göre daha kötü bir şekilde ayrıldı. Ama her şeyin bir bedeli var, değil mi?"

Limos çok öfkelenmişti. "Demek onu bu kadar hırpalayan sendin," dedi.

Salgın omuzlarını silkince zırhın omuzlukları kapının kasasını çizdi. "Ona hücrede yapılanlardan farklı bir şey yapmadım. Eğer Sartael'in ekibinden önce onu bulmasaydın Arik'in başına gelecekleri tahmin bile edemezsin."

"İğrençsin."

Salgın hemen göğsünü tutmaya başladı. "Ama sen beni yaraladın."

Aslına bakılırsa Limos onu şuan da yaralamak istiyordu. "Ne istiyorsun? Benden istediğin şeyi yaptım. O yüzden şimdi defol git evimden."

Salgın eldivenlerine işlenen yay ve ok sembolünü işaret etti. Eğer bu sembolün üzerine elini koyarsa sembol gerçek bir silaha dönüşüyordu. Limos içinden bunun gerçekleşmesini umuyordu.

Salgın "Seni uyarmaya geldim," dedi.

Limos ters ters bakıp "Gerçekten mi?" diye sordu.

"Evet." Salgın'ın gözleri ışıldamaya başladı. Her zaman-ki gibi yine azı dişlerini göstererek gülümsedi. "Seninkinin kanyla beslendim. Gücü yavaş yavaş tükeniyor. Mührün kırıldıktan sonra kendi gözlerinle göreceksin."

Limos Salgın'ın azı dişlerini Arik'in boynuna geçirdiğini düşününce inanılmaz sinirlendi. Kardeşi Arik'e karşı şiddet kullanıp ona zarar vermişti. Ama Limos'un içinde öfkenin yanı sıra kıskançlık da vardı. Salgın Arik ile çok yakınlaşmıştı. Evet, bu yakınlık bir zorunluluktan ve hastalıklı bir durumdu. Ama Salgın'ın bundan keyif aldığına Limos'un hiç şüphesi yoktu.

Limos tezgâhın üzerinde duran bıçaklardan birini Salgın'ın kafasına saplamamak için kendini zor tuttu. Ama hayır, bunu yaparsa Salgın'a istediğini vermiş olacaktı.

Sakin bir ses tonuyla "Benim mührüm kırılmayacak," dedi.

"Kırılacak." Salgın kapıdan içeri girdi. "İşte bu yüzden onu öldürmedim. Bunu senin yapmanı istiyorum. Onun kanını öldüresiye içmeni izlemek istiyorum."

"Onun ölmesi seni neden bu kadar ilgilendiriyor?"

En az zırhının ek yerlerinden akan sıvılar kadar soğuk bir ses tonuyla "Çünkü o da benim kanımı emdi," dedi. "Yani öldüğü zaman ruhu benim olacak. O günler için çok güzel plânlarım var."

Limos'un boğazına öyle bir yumru saplandı ki nefes almakta zorlandı. Salgın'ın üzerine atlamamak için kendini zor tutuyordu.

Nihayet konuşmayı başardığında sesi belli belirsiz çân. "Neden? Neden böyle bir şey yapacaksın?"

Ama sorusunu tamamlamadan anlamıştı neden olduğunu. Ele geçirdiği her ruh Salgın'ı daha da güçlü kılıyordu. Ama bu seferki biraz fazla olmuştu.

Salgın "Evet," dedi. "Neden olduğunu biliyorsun. Göğüslerinden daha büyük bir beynin var senin." Sonra azı dişlerini göstererek "Arik'in ruhuna karşılık ne istersem verecek sevgili kocan," dedi.

Limos daha fazla sakın kalamadı. Tezgâhın üzerinden kaptığı bıçağı tüm gücüyle Salgın'a doğru sapladı. Ama Salgın yan tarafa kaçınca bıçak duvara saplandı. Bıçağın sapı titremeye başladı. Salgın ise omzunun üzerinden gülümseyerek ortadan kayboldu.

Aşağılık. Lanet olası iğrenç aşağılık yaratık!

Gözlerini kapattı ve avuçlarını tezgâhın üzerine koyup

sakinleşene kadar bekledi. Sakinleştiği an tekrar ayak sesleri duydu. Ama bu sefer gelen siyah pantolonu ve siyah uzun montuyla Thanatos'tu. Montunun içine balıkçı yaka siyah bir kazak giydiğine bahse bile girerdi Limos. Ayağında ise savaş botları vardı.

"Çok kötü görünüyorsun." Birkaç tane eşofman altı ve bir tane tişörtü tezgâhın üzerine bıraktı. "Duvara saplanan bu bıçak da neyin nesi?"

"Salgın az önce buradaydı. Bu bıçak da onun kafasına saplamak içindi."

Thanatos gerildi, gözleri kocaman açıldı. Etrafında gölgeler belirmeye başladı. "Ne istiyormuş?"

"Beni sinirlendirmek."

Tanrım, Limos bu durumdan nefret ediyordu, yani kardeşinin bu kadar kötü birine dönüşmesinden. Arik'e asla sahip olamayacak olmasından. Arik'in ruhuna sahip olmak istemiyordu ama Salgın'ın onun ruhunu ele geçirmesini istemiyordu. Arik... onun muydu ki? Bunun mümkünü yoktu. Arik ondan nefret etmese bile bu mümkün değildi.

Thanatos öylece duruyor sanki Salgın'ın Limos'u sinir etmek için ne yapmış olabileceğini düşünüyordu. Limos Thanatos'un ona bu soruyu sormasını bekliyordu. Bu yüzden Thnataos "İnsanoğlu nasıl?" diye sorunca çok şaşırdı.

"Bilmiyorum. Hücreden kaçtığını hatırlamıyor."

"Anılarını mı sildin?"

Limos ve kardeşleri isterlerse başkalarının birkaç saatlik anılarını silebiliyorlardı. Ama bu sürekli başvurdıkları bir yöntem değildi.

"Hayır, hiçbir şey yapmadım. Hâlâ Sheoul'da olduğumu düşünüyör." Limos derin bir nefes aldı. "Biraz endişeliyim." Biraz mı? Çok endişeliydi.

"Pekâlâ, Aegis'in elinden kaçtığında kendini nasıl kötü hissettiğini hatırla."

Limos bunu nasıl unutabilirdi? O lanet olası herifler Limos'u cehennem köpeğinin tükürüğüyle etkisiz hale getirip zindanda tutmuşlar ve bir de üstüne biraz işkence etmişlerdi. Onu Reseph kurtarmıştı. Kendini toparlaması tam iki gün sürmüştü.

"Arik'in yalnızca biraz zamana ihtiyacı var."

Thanatos "Yeri gelmişken..."

Limos hemen "Hayır, onu söyleme," diye itiraz etti. "Şeytanlar tarafından tekrar yakalansın diye onu öldürmek bir seçenek değil. Şu lanet olası kardeşimiz, Arik'in kanını içmiş. Sonra da kendi kanını ona içirmiş. Yani Arik ölüye ruhu Salgın'ın eline geçecek."

Than "Lanet olsun," diye kükredi. "İşte bu çok kötü."

"Evet." Limos yiyecekleri ve suyu tepsiye koydu. "Neden beklediğini anlamıyorum. Yani neden Arik'i şimdi öldürmüyor?"

"Hiçbir fikrim yok. Belki de biraz daha bekler de ruhu vampire dönüşür. Ruhunu 'almak' zorunda mıymış?"

"Onu bilmiyorum ama sana iyi bir haberim var." Limos şortunun cebinden Sartael'in madeni parasını çıkardı. "Bak üstünde ne var." Than parayı havada yakaladı.

Parayı incelerken "Hmm," dedi. "Kaybolan eşyalardan

sorumlu melek mahşer gününü duyunca aramıza katıldı demek." Limos'a bakıp "Bunu nereden buldun?" diye sordu.

"Arik'i takip etmek için bu madeni parayı kullanan bir şeytani öldürdüm." Yalan söylediği için vücudunu bir sıcaklık kapladı. Than'a gerçeği anlatıp Kynan'ın şeytani öldürdüğünü söyleyebilirdi aslında. Ama bu sefer Than, Ky ile birlikte ne işi olduğunu soracaktı. "Sanırım Sartael ölmüş."

"Ölmediği ama Satan tarafından mahkûm edildiğine dair söylentiler vardı hep. Bazıları da cehennem sıçanına dönüştürüldüğünü söylüyor."

"Peki, neden şimdi dışarıda?"

"Belki de nişanlın Arik'i bulamayacağını düşünüyor-
dur."

"Olabilir ama bunca zaman sonra Sartael'i yalnızca bir insanoğlunun yerini tespit etmek için ortaya çıkarması biraz saçma geliyor bana." Limos'un gözü duvardaki bıçağa takıldı. "Salgın," dedikten sonra tükürdü. "Buradayken Sartael'den bahsetti. Sartael'den *agimortus*umun yerini bulma konusunda yardım istemek için Salgın'ın onu serbest bıraktığına bahse bile girerim."

Thanatos elindeki madeni parayla oynamaya başladı. "Evet, mantıklı."

"Peki, biz bunu Sartael'in yerini bulmak için kullanabilir miyiz?"

"Belki de kütüphanemde bununla ilgili bir şeyler vardır. Reaver de bu konuda bir şeyler biliyor olabilir. Ona soracağım."

Harika. Artık onların da plân yapma vakti gelmişti. Limos tepsiyi ve kıyafetleri alıp yukarı çıktı. Thanatos da onunla birlikteydi. Kapıyı Thanatos açtı ve içeriye şöyle bir göz attı. Arik çıplak bir şekilde bir köşeye sinmiş, alnına dizlerine koymuş oturuyordu.

Limos ve Than içeri girince Arik'in ela gözleri öfkeyle yanmaya başladı.

Limos "Hey," dedi. "Bak sana kıyafet getirdim," dedikten sonra onları yatağın üzerine attı. "Ha bir de yiyecek bir şeyler getirdim."

Limos ileri doğru bir adım attı ama Arik'in öfke dolu sözlerini duyunca durdu. Than arkasında duruyor ve herhangi bir tehlikeye karşı Limos'u kolluyordu.

Limos, Than'a bakıp sessizce "Git," dedi. Than hareketlenmeyince Limos ona kaş göz işareti yaptı. Than, Limos'a ters ters baktıktan sonra kapıyı çarpıp çıktı.

Limos çok yavaş bir şekilde tepsiyi yere bıraktı ve Arik'ten uzaklaştı. Arik'in çok aç olduğunu düşünen Limos onun hemen tepsiye gömüleceğini düşünüyordu ama aksine Arik daha da çok sindi.

"Benim aptal olduğumu mu düşünüyorsun?" Arik'in sesi öfke doluydu. "Bunları yiyeceğimi mi sanıyorsun? Her zaman yemek olarak verdiğin gözler ve bağırsaklar nerede?"

Gözler ve bağırsaklar mı? Limos'un midesi bulanmaya başladı. Ona hep kötü şeyler yedirmişlerdi. Ama zaman zaman önüne güzel yemekler koyarak onunla alay etmişlerdi. Limos, toplu katliam yapmayı hiçbir zaman bu kadar çok istememişti.

"Bugün gızt ve bağırsak yok. Özel bir menü var."

"Defol git. Ben her zamanki yemeğimi istiyorum. Ayrıca bana kurulu çörtlük etlerinin bittğini falan da söyleme."

Limos "Bak sana ne diyeceğim," dedi. "Bunları yedik-ten sonra sana o kötü şeyleri getireceğim." Limos odadan ayrılırca Arik'in tepsidekileri yiyebileceğini düşünerek ka-pıya doğru yöneldi. Ama içinde yemeyeceğine dair bir kuş-ku da vardı.

Limos'un kuşukları doğru çıktı.

Limos arka bahçeden yatak odasına açılan sürgülü ka-pıdan içeriyi izlemeye başladı. Ama Arik açlıktan gözleri döñse de hiçbir şeye dokunmadı. Arik'in hiçbir şey yeme-yeceği kesinleşince Limos kilere gitti. Hekili de kilerdeydi.

"Kötü görünen bir şeye ihtiyacım var," dedi Limos. "Ye-nebilir, sağlıklı ama kötü görünümlü bir şey." Sonra iškence gördüğü ortam hakkında tahminler yürüterek "Onu bir te-nekenin üzerine koy," diye ekledi.

"Buldum." Hekili elini omzundaki havluya silerken "Sa-katat yahnisi," dedi.

Evet, bu mükemmel olurdu. "Harika."

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Harvester birilerinden emir almaktan nefret ediyordu ama son dönemde aldığı emirler göz ardı edilecek cinsten değildi. Bu emirlerin hiçbirini anlamamıştı ama emirlere itaat etmezse başının büyük derde gireceğini çok iyi biliyordu. Ama bu emirleri yerine getirirse, başı çok daha büyük bir belaya girecekti.

Şuan yapmakta olduğu şey hayatını tehlikeye atabiliirdi. Çünkü Sheoul'den çıkıp insanlar âlemine girmişti. Cennet-tekiler onu burada kolayca bulabilirdi.

Harvester evine şöyle bir baktı. Sheoul'un farklı bölgelerinden aldığı sanat eserleriyle süslenmiş bir ev olsa da evinin etrafını saran orman kadar soğuk ve can sıkıcı bir evdi. Ona burasının bir ev olduğunu hissettiren tek şey kurtadam hizmetkârı Whine'dı ama bugün onun da pek keyfi yoktu. Aslında Harvester dün akşam onun kanını birazcık içmişti. Whine normalde yorulmaktan asla şikâyet etmezken bugün çok daha ağır hareket ediyordu.

Ama Harvester bunun için kendini kötü hissetmemeliydi, böyle bir lüksü yoktu.

"Sallanmayı kes. Misafir odasını hemen hazırla." Whine'in başını öne eğmesini beklemeden ona bu görevi yerine getirme konusunda yardım edebilecek tek kişi olan dünyadaki en güçlü Orphamage'nin yanına ışınlandı.

Neethul şeytanı Gormesh, Acheron nehrinin dik kayalıkları üzerine inşa edilen kristal kulede oturuyordu. Şuan cam kadar berrak olan kulenin etrafını saran korumalar, Gormesh'in isteği üzerine kulenin rengini ve saydamlığını değiştirebiliyorlardı. Laboratuvarına geçmiş deneklerin arasında mekik dokuyordu Gormesh. Deneklerin masalara bağlandıkları ya da kafeslerde tutuldukları göz önüne alınca aslında hepsinin ne kadar isteksiz olduğu anlaşılıyordu.

Korumalar, Harvester'ı tanıdığı için kapıdan hiç sorun yaşamadan geçti. Kapılar kapandığı anda içerisi sislerle kaplı bir mekâna dönüştü. Merdivenlerin en üstünde bir büyüücü belirdi.

"Harvester." Sesi en az içerisi kadar pusluydu. "Asırlar oldu görüşmeyeli."

Bu, çok da uzun bir süre değildi aslında. Neyse, Harvester hemen konuya girdi. "Bir meleği etkisiz hale getirmem gerekiyor."

Gormesh sessiz ve uzun bir tslık çaldı. "Melekler kolay kolay etkisiz hale getirilemez. Sen de biliyorsun."

"Tabii ki biliyorum." Cennetten ayrılalı binlerce yıl olmuş olabilirdi ama tertemiz bir melekken yaşadığı her anıyı çok net hatırlıyordu.

"Peki, neden onu tuzağa düşürüp kanatlarını kesmiyorsun?"

"Çünkü bu meleş tuzığa düşürmek çok zor. Ayrıca onu tuzığa düşürmek için plan yapmaya vaktim de yok." Harvester büyücüye bakarak merdivenleri çıkmaya başladı. "Emirleri en üstten alıyorum. Bu yüzden yardım edebilirsiniz size minnettar olurum."

"En üstten mi dedin?" Gormesh'in elflere benzeyen kulakları titremeye başladı. "Benimle gel. Bu sana biraz pahalıya patlayacak ama bir şeyler bulmaya çalışacağız."

Mükemmel. Zaten bu meleşin ona ucuza mâl olmasını beklemiyordu. Ama bu iş ona tahmin ettiğinden de pahalıya patlayacaktı.

Ama karşılığında elde edecekleri paha biçilemezdi. Reaver neye uğradığını şaşıracaktı.

Reaver ayağının yanındaki ölü şeytan yığınlarına bakıp gülümsedi. Tüm görevlerinin içinde en severek yaptığı, şeytanları öldürmektir. Savaş meleş olan Reaver bunun için doğmuştu ve bu işi iyi yapıyordu. Ama tabii kanatları kesilip cennetten atıldıktan sonra yer altı hastanesinde doktor olarak çalışmış ve şeytanları iyileştirmeye çalışmıştı. Ama kimin hayatını kurtarması gerektiği konusunda seçici davranmıştı çünkü bütün insanların iyi olmadığı gibi bütün şeytanlar da kötü değildi.

Her şeyde bir denge vardı. Bu durum, dünyanın ilk gününden beri bir şekilde devam etmeyi başarıyordu.

Salgın'ın mührü kırıldıktan sonra iyi ve kötü arasındaki denge kötüye doğru kaymaya başlamıştı. Kötülük Sheoul'den çıkıp her yere yayılmaya başlamıştı. Bu Polonya köyünde de insanlar birbirlerine saldırmaya başlamıştı. Ama hiçbirisi bunun nedeninin az önce Reaver'in öldürdüğü şeytanlar olduğunu bilmiyordu.

Yaklaşık bir yıl öncesine kadar atlıların iyi gözcüsü olan Gethel bir ailenin öldürüldüğü evden dışarı çıktı.

Dişi melek Reaver'e bakıp "Bütün ruhlar gönderildi," dedi. "Ama pek çoğu yanlış tarafa gitti."

Şuan ilgilenmek zorunda oldukları sorun buydu. Normalde asla kötü şeyler yapmayacak insanlar kötü ruhların beyinlerine ve kalplerine girmesine izin veriyordu. Ruhları alma konusunda şimdiye kadar avantaj hep cennetteydi. Ama artık bu durum bile değişiyordu.

Gethel dudaklarını büzleştirerek ölü şeytanlara baktı. "Sahip olduğun güç çok etkileyici, Reaver. Benim yerime neden senin seçildiğini şimdi çok iyi anlıyorum." Gethel kanatlarını açarak gülümsedi. "Limos'a sevgilerimi ilet. Onu çok özledim. Ayrıca Reseph'i de." Gethel'in yüzündeki gülümseme yerini üzüntüye bıraktı. "Mührü kırılrsa bile içinde hâlâ iyilik olacağına inandığımı birisiydi Reseph."

"Benim de." Reaver başını gayet resmi bir şekilde kaldırıp "Güle güle," dedi.

Gethel öyle bir hızla ortadan kayboldu ki, Reaver gözünü kırpsa gidişini göremeyecekti. Ölü şeytanlar etrafa saçılmıştı, tıpkı insanlar âlemindeki gibi. Ama şeytanlar şekil değiştirebiliyorlarsa, ya da insan gibi görünebilme özelliği-

ne sahip Seminus şeytani gibi bir türe aitlerse ölmüyorlardı. Yani insan gibi görünemiyorlarsa, saniyeler içinde yok olup gidiyorlardı.

Tam bunları düşünüyordu ki Harvester belirdi.

Harvester alaycı bir ses tonuyla "Merhaba, seksi yaratık," dedi. Parlak saçları ve kanatları en az ruhu kadar kapkara olan Harvester Reaver'in önüne geçti.

"Ne istiyorsun? Yapmam gereken işler var." Demek istediği şey, bir görüşmeye gitmek zorunda olduğuydu.

Onu çağıran kişi Thanatos'tu. Reaver neden çağırıldığını merak etti. Atlılar genelde bu tür çağrılar yapmazdı. Ama Reaver'i barbekü partisine çağırımları kötü mü olurdu ki? Ya da Limos'un plaj partilerinden birine? Çünkü meleklerin de yemek yemesi gerekiyordu.

"Sadece böylesine yakışıklı bir meleği incelemeye geldim." Harvester kirpiklerini oynatınca Reaver sinirlendi.

"Bence beni tekrar bir dağın altında bırakmak için geldin buraya." Reaver eliyle dışarıyı gösterdi. "Bak şurada sırdağlar var."

"Bana hiç güvenmiyorsun, değil mi?"

"Muhtemelen cennetteyken bile sana güvenmiyordum." Muhtemelen demesinin nedeni Reaver'in o günleri hatırlamıyor olmasıydı. Hafızası ve nasıl var olduğu bir şekilde silinmişti. Bu yüzden yirmi beş yıl önce cennetten kovulduğu o andan öncesini hatırlamıyordu. Kanatlarını geri alsa da hafızasını yerine getirmeyi başaramamıştı. Tanıdığı diğer melekler de onu hiçbir şekilde hatırlamıyordu.

Harvester omuzlarını silkince, açık olan omzu dikkat çekti. Aman Tanrım! Siyah deri bistüyeri, mini eteği, file çorapları ve yaklaşık yirmi santimlik topuklu ayakkabısıyla tıpkı bir striptizciye benziyordu. Reaver normalde iyi bir melek olsa da şuanda kötülüklerin kol gezdiği dünyadaydı ve melekler de insanların hissettiklerini hissedebiliyordu. Zaten bu şekilde açık giyinen dişilere karşı da zaafi vardı.

Reaver gözlerini kıstı. Acaba Harvester'ın küçük sırrından haberi var mıydı?

"Ben her zaman güvensiz değildim ki. Hizmet etmekten keyif almışımıdır hep," dedikten sonra öyle bir gülümsedi ki azı dişleri parladı. "Ama emir vermekten daha çok keyif alırım."

"Sohbet etmek için mi geldin buraya? Yoksa söyleyeceğin önemli bir şey var mı?"

"Söyleyeceğim şey çok önemli."

"Atlılar mı ilgili?" Harvester'ın Reaver'in yanına gelmesinin tek nedeni bu olabilirdi. Çünkü atlılardan başka ortak noktaları yoktu.

"Sayılır. Şu insanoğlu var ya, Arik. Onun Sheoul'den kaçtığını biliyorsun."

Hayır, Reaver bunu bilmiyordu. Thanatos'un onu çağırmasının nedeni de bu olmalıydı. "Duymuştum."

Harvester gördüğü yüzüğe bakmak için eğilince, ince siyah iç çamaşırı görüldü. Reaver bakışlarını başka bir yere odaklamaya çalışırken yanağını ısırmaya başladı.

Harvester doğrulurken "Ne kadar güzel," diye mırıldandı.

"Eminim, paha biçilemez bir parçadır. Ee, Arik diyenlerin en son."

"Arik şimdi Limos'un yanındaymış." Reaver Harvester'in dışarı taşmak üzere olan göğüslerine öyle bir odaklanmıştı ki, Harvester yerden aldığı gümüş yüzüğü ona verince ne yapacağını bilemedi. "Arik'in ruhu Salgın'a olacaktı."

Reaver derin bir nefes alıp "Ne, ne olacaktı?" dedi.

"Arik ölünce ruhu Salgın'a ait olacaktı. Salgın tahmin ettiğimizden daha da çok geliştirdi kendini."

Evet, maalesef bu doğrudu. Reseph'in mührü kırılmadan önce ruhların kontrolü yalnızca Thanatos'a aitti. Salgın artık sadece insanlar hayattayken ruhlarını alıp onları kölesi yapmakla kalmıyor, öldükten sonra da ruhları üzerinde hak iddia ediyordu.

Reaver "Bu hiç iyi bir haber değil," diye mırıldandı.

"Senin için iyi değil," dedi Harvester. "Bu, benim ekibim için çok iyi bir haber." Gülümseyerek Reaver'e doğru yaklaştı ve elini onun göğsüne koydu. Kısıp sesle "Benim ekibim için başka ne iyi olabilir biliyor musun? Senin, benim altına girmen."

Reaver'in içinde tehlike çanları çalmaya başlamıştı ama bir anda hareket edemeyecek kadar kaskatı kesildiğini fark etti.

Harvester onu tuzağa düşürmüştü. Reaver'i bir şekilde etkisiz hale getirmeyi başarmıştı. Reaver yalnızca Harvester'in göğsüne koyduğu elini ve sırtüstü yere doğru

yattığını hissedebiliyordu. Bir dakika kadar sonra gözleri bulanık görmeye başladı. Ama sanki etrafında pek çok yüz vardı. Sesleri duyabiliyordu. Birilerinin gelip onu kaldırdığını ve sonra ısımlandığını hissedebiliyordu. Sonra birden göğsüne saplanan acı ona nerede olduğunu hatırlattı.

Sheoul.

Harvester onu cehenneme ısınlamıştı. Bu, gözcü anlaşmasına aykırıydı. Ama Harvester'ın bu anlaşmayı umursamadığı çok açıktı.

"Onu misafir odasına götür."

Reaver hareket etmek, çılgılık atmak istiyordu ama kolunu bile kıpırdatamıyordu. Yalnızca hissedebiliyordu. Bütün diğer özellikleri yok olsa da hislerini kaybetmemişti.

Reaver birkaç kişinin yardımıyla bir odaya götürülüp bir masanın üzerine yüzüstü bırakıldı. Sonra da el ve ayak bileklerinden zincirlendi.

Reaver hiçbir şekilde hareket edemiyordu. Düşünme yetisini de kaybetmek üzereydi.

"Şimdi, Whine." Hizmetkârı elinde eski bir testereyle odaya girerken, Harvester'ın gözlerinin içi parlıyordu. Yer altı hastanesinde çalışırken kullanmıştı bu testerelerden. Bunları çok iyi biliyordu.

Diğer hizmetkârlar etrafını sarıp tişörtünü açınca bu testerelerin verdiği acıyı da kısa bir süre sonra tadacağını fark etti.

Salgın keyifli mi yoksa keyifsiz mi olduğunu bilmiyordu. Son zamanlarda hep böyle hissediyordu. Genelde ya sevimmiş ya da birilerini öldürmüştü bu dönemde. Ruh halinin en sık değiştiği gün ise bugün olmuştu. Günün sonunda da Harvester'ın Reaver'e yaptıklarına şahit olmuştu.

Harvester'ın Reaver ile oynaşmasını, göğüslerini ve kalçalarını ona göstermesini izlemiş ve Harvester'ı kıskanmıştı.

Neden böyle hissettiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Harvester'dan nefret ediyordu. Onun başını mümkün olduğunca belaya sokmak istiyordu. Zaten bu yüzden Arik'in ruhu üzerinde hak iddia etmişti. Zamanı gelince Arik'i öldürüp ruhunu Karanlık Lord'a götürecekti. Ama Arik'in ruhuna karşılık Harvester ile evlenmek isteyecekti.

Evet, Harvester'dan nefret ediyordu. Ama annesinden sonra Sheoul'daki en güçlü dişi oydu. Mahşer gününden sonra kardeşleri dünya ve ruhlara kimin hâkim olacağı konusunda birbirlerine düşerken Harvester'ı kendi yanında görmek, onun çıkarlarına hizmet edecekti.

Aynı zamanda çok eğlenceli de olacaktı. Çünkü her gece onu yatağa atmak için zorlarken inanılmaz bir keyif alacaktı. Harvester, Salgın'a durması için yalvaracak ve gözyaşı dökenecekti.

Yaşadığı kısa süreli keyiften sonra birden öfkelendi Salgın. Planı sekteye uğramıştı. Arik'i gözleri önünde öldürmek amacıyla Limos'un evine gittiğinde bir şey öğrenmişti. Daha eve adımını atar atmaz büyük bir sorunla karşılaşmıştı.

Arik'in ruhunu hissedememişti. Bu, ruhun başka birine ait olduğunu gösteriyordu.

Başka biri Arik'in ruhu üzerinde ondan önce hak iddia etmişti bile. Şimdi yapması gereken şey Arik ölmeden önce o kişiyi bulmaktı.

Tam her şey yoluna giriyor dediği anda bir şeyler muhakkak ters gitmek zorundaydı zaten.

Ama sorun değildi bunlar. Bunun da üstesinden gelecekti, tıpkı eski zamanlarda olduğu gibi. Lucifer Sartael'i içinde bulunduğu hapisten çıkardığına göre, Limos'un *agimortus*unun ortaya çıkması da an meselesiydi.

Zırhını beslemek için, öldürdüğü bir ailenin kanlarıyla banyo ettiği çukurdan çıktı. Artık işe koyulma vaktiydi. Haftalardır üzerinde çalıştığı salgın müthiş bir hızla ilerliyordu. Ama insanlığı bekleyen başka sürprizler de vardı.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Arik son bir saattir duvarın dibine çökmüş yerdeki sandviç ve turtaya bakıyordu. Ağzının suları aksa da kafası karışmıştı. Eğer bunları yerse daha önce hiçbir insanın görmediği işkencelere maruz kalacaktı. Hayır, Arik dışında hiçbir insanın. Çünkü Arik daha önce de işkence görmüştü. Hem de defalarca.

Sen çok yavaş öğrenen birisin, çocuk. Babasının sesi beyninin içinde yankılanıp duruyordu. Aslında hastane odasında öldüğü o günden beri o lanet olası herifi unutmuştu. Arik, Runa ve annelerini öldüresiye dövdükten sonra onları hastaneye getirip izlemekten keyif alırdı hep. Ama şimdi bunları düşünmenin sırası değildi.

Arik babası öldüğü için bir kez bile üzülmemişti. Ama Sheoul'un nasıl bir yer olduğunu az çok gördükten sonra babasının cehenneme gitmesi yönünde ettiği dualar için pişman olacaktı neredeyse. Tam olarak pişman olmama nedeni, bazı insanların gerçekten oraya gitmeyi hak etmeleriydi. Ama *burası*. Arik hâlâ cehennemdeydi. Bunu asla unutmamalıydı.

Arik nefes alirken turtanın kokusunu icine cekti. Cizeli şeytanlar bunun icin onu dövmüyorlardi. Bu kokuya her icine çekisinde sanki bu yiyecekleri yemis gibi hissediyordu.

Lanet olsun ki Arik çok açtı.

Uzun ve sesli bir kılkırdan sonra kuyafetler dikkarini çekti. Siyah eşofman altı hem çok uzun hem de çok boldu. Buna kim giyyordu ki? Ama eşofmanın iplerini sıkıca bağlayınca beline tam oturdu. Üzerinde Guinness yazan siyah tişört omuz kısımlarında potluk yapsa da eşofmana göre daha küçüktü.

Kapı açıldı. Arik hayalimin sona erip kendini hücresinde balmayı bekliyordu.

Ama içeri Limos şeytani girdi ve yere bir tabakla plastik şişe bıraktı. Arik çok aç olmasına rağmen gözlerini Limos'tan alamıyordu. Ama itiraf etmeliydi ki bu şeytan Limos'a çok benziyordu. Mor renkli gözleri, parlak siyah saçları ve bir erkeği ağlatacak kadar güzel olan kıvrımları mükemmeldi.

Arik'in bu mükemmel güzellik karşısında direnci gittikçe azalıyordu.

Şeytanlara da iyi eğlence çıkmış olmalıydı. Ama Arik'in puan istediği tek şey kusmaktı. İğrenç yaratıklar!

Dişi şeytanın diğer tabağı da yere koyup uzaklaşmasını bekledi. Lekeli tabağa bakıp içindekinin ne olduğunu anlamaya çalıştı. Sanki bir hayvanın bağırsaklarından yapılmış bir yemek gibiydi.

Arik yavaşça eğilip yemeği koklamaya başladı. Çürük gibi kokmuyordu. Aksine çok tanıdık bir kokusu vardı. Tekrar kokladıktan sonra gözlerini kırpıştırdı. Köpek maması mı? Şimdi de ona köpek maması mı veriyorlardı? Ama bu bile bir gelişmeydi. Çünkü eskiden çürümüş, kokuşmuş etler koyuyorlardı önüne. Plastik çatala ilişti gözü. Ona asla silah olarak kullanabileceği aletler vermezlerdi ki.

Bu şeytanlar onunla nasıl bir oyun oynuyorlardı?

Neyse ne. Arik açlıktan ölmek üzereydi. Yemeğin tadına baktı ve hemen inlemeye başladı. Tadı mükemmeldi. Haftalardır yediği en güzel şeydi bu. Ayrıca yemek tadı da vardı. Sanki sosis vardı yemeğin içinde. Artık insanlar köpeklerini böyle güzel şeylerle besliyordu demek ki.

Arik yemeği hemen midesine indirip tabağı da bir güzel yaladıktan sonra su içti. Az önce tuvalet musluğundan su içmişti aslında. O yüzden susamamıştı ama buzlu su cenneteki ırmakların tadı gibi gelmişti ona.

Kapı vurulunca ayağa kalktı. Nasıl bir şeyin onu beklediğini merak etmeye başladı. Genelde yemek yedikten sonra başlayan işkence seansından önce dinlenirdi. Ama bazen de, Arik'in güzel yemeklere nasıl baktığını görmek için onun yanına geliyordu şeytanlar.

Limos'a benzeyen şeytan odaya girdi. "Sana birkaç tane daha kıyafet getirdim." Üzerinde adının yazılı olduğu Amerikan Ordusu kıyafetlerini yatağın üzerine attı.

"Bunları nereden aldın?"

"Kynan..."

Arik hiç düşünmeden Limos'un üzerine atlayıp onu kapağına yasladı. Parmakları Limos'un boğazındaydı. "Kynan'ı nereden biliyorsun sen?"

Limos, Arik'in parmaklarına tırnaklarıyla bastırırdı. Neyse ki nefes alabiliyordu. "Arik dinle." Limos sert bir hareketle saçını yan tarafa attı. "Sana söylediklerim gerçek. Kynan'ı tanıyorum çünkü Ares'in mührü kırılma tehlikesiyle karşı karşıyayken bize yardım etti. Sen de yardım ettin."

Bu lanet olası kafa karıştırma oyunu daha ne kadar sürecekti? Arik bu yaptığı şeyden dolayı iyi bir dayak yiyeceğini bildiği için, Limos'u bırakıp geri çekildi. Tanrım, ne zaman işkence göreceğini düşünmekten delirecekti bir gün. Çünkü beklemek, işkence görmekten daha zordur. Bu lanet olası şeytanlar yeni bir taktik geliştirmişlerdive ne yazık ki bu taktik gayet güzel işliyordu.

Çok... güzel. O zaman Arik onların istediği gibi oynayacaktı bu oyunu. Onu bu saçmalığın gerçek olduğuna inandırmak için çok uğraşıyorlardı. Pekâlâ, o zaman Arik onlara eskiden nasıl biri olduğunu gösterecekti. Bu durumu ele alıp onlara günlerini gösterecekti.

"Demek öyle," dedikten sonra yerdeki tabağı ayağıyla vurarak köşeye itti. "Havai"deyim ve sen de bahsettiğin kişisin. Beni cehenneme gönderen atlısın yani."

Limos, kapkara kaşlarından birini belli belirsiz kaldırıp "Yani bana inanıyorsun?" dedi.

"Denemek istiyorum."

"Adımı söyleyebilirsin."

Bunu yapamazdı. "Bu asla olmayacak. İş riske atamam. O zaman, söyle bakalım beni ellerinde tutanlar neden bu ismi söylememi istiyor ısrarla?"

Limos ellerini saçında gezdirince, Arik de aynısını yapmak istedi. Hâlbuki onun gerçekten Limos olmadığını çok iyi biliyordu. "Neden Sheoul'a götürüldüğünü söylediler mi sana?"

Sadece bir milyon kez falan. "Senin yüzünden olduğunu söylediler. Çünkü bir şekilde kontrolünü kaybedip bencil davrandın."

Limos'un şaşkınlığı gözlerinden okunuyordu. Ağzını sinirli bir şekilde açtı. "Hiç de öyle değil. Beni sen öptün. Bu yasak." Limos son anda üstünlük takıntısı olduğu aklına gelmiş gibi başını yukarı kaldırdı.

"Bir öpücük mü? Bana bu kadar işkence yapmalarının nedeni yalnızca lanet olası bir *öpücük* mü?" Belki de bu kuralları sen koymuşsundur. Yani benimle bunları yaşamadan önce?"

Limos şöyle bir güldükten sonra "Senin bu kuralları bilmen gerekiyordu," dedi.

Bu şeytanın hareketleri de tıpkı Limos'unakilere benziyordu. "Peki, neden senin adını söylememi istiyorlar? Yani istediler?"

Limos tırnaklarını incelerken "Çünkü ben nişanlıyım," dedi. "Ama Sheoul'a girmeden, mühürüm kırılmadan ya da şefkat gösterdiğim bir erkek işkence görürken benim adımı söylemeden nişanlını beni yanına alamaz."

Arik "Ah, bana nişanlı olduğumu şimdi mi söylüyorsun?" dedi gülerken.

Arik'in sorularından bunalan Limos derin bir iç geçirdi. "Bunun önemli olmadığını düşündüm. Çünkü tek amacım sana haddini bildirmektir."

Arik beyninden vurulmuşa döndü. "Seni küçük yalancı. Sen de beni öptün. Sen de beni istedin."

"Hayır." Limos'un gözbebekleri sanki uyuşturucu almış gibi yuvalarından çıkıp normale döndü.

"Sakın yalan söyleme bana. Hayatım boyunca bunu anlayabilecek kadar çok kadınla öpüştüm. O yüzden kes şu saçmalığı."

Limos'un göğsü sıkışmaya başladı. "Kaç tane kadınla öpüştün?"

"Neden soruyorsun ki?"

"Kaç tane?"

Limos, Arik'i çok kıskanmıştı. Ama kıskanmak için hiçbir nedeni yoktu. Hele de başka biriyle nişanlıyken. Arik'in mantığı bunun gerçek olmadığını söylerken duyguları aynı şeyi düşünmüyor gibiydi.

"Gerçeği mi öğrenmek istiyorsun? Çünkü benden asla yalan duyamazsın. O yüzden ne sorduguna dikkat et."

Limos kollarını göğsünün üzerinde birleştirip ona bakmaya başladı. Limos'un cevabı öğrenmek istemediği kesinleşince, Arik asıl konuya geri döndü.

"Bırak da tam olarak anlayayım şu konuyu. Şimdi ben

senin adını söylersem sen nişanlının yanına gideceksin. Bu mudur? Yani ben önce işkenceyi sen bunu yaşama diye mi çektim?"

Arik, Limos'un adını söyleyecekti. Hem de çatıya çıkıp haykıracaktı adını.

"Bu kadar basit değil." Limos her zamanki sakinliğiyle saçından bir tutam alıp onunla oynamaya başladı. Arik artık buna bir son vermesini istiyordu. "Yani, evet, beni onunla yatmaktan kurtardın ama dahası da var..."

"Bir dakika." Arik elini havaya kaldırıp "Senin nişanlı kim ki?" diye sordu.

"Şey... Satan."

Arik neye uğradığını şaşırdı. Kendini gardırobun önünde buldu. "Satan mı? Hani şu hep duyduğumuz cennetten kovulan kötü melek. Lucifer yani?"

Limos gözlerini devirdi. "Aslında Satan ve Lucifer aynı değil. Yanlış bir çeviri sonucu böyle bir inanış gelişti. Zaten yorumlama ve çeviri hatalarının tarih ve dinle ilgili nasil yanlışlara neden olduğuna inanamazsın. Bir ara hatırlat da sana Güller Savaşı'nı ve Yedi Ölümcül Günah'ı anlatayım. Neyse, Lucifer cennetten kovulan bir melek ve Satan'ın sağ kolu."

"Bu güzel tarih dersi için teşekkürler," diye mırıldandı Arik. Tanrım. Nasıl olmuş da böyle bir şeyin içine girmişti! Yanlış düşünüyorsun, bu yüzden. Evet, Decker uçkurunun bir gün onun başını belaya sokacağını söylemişti.

Ama başına gelenler belayı da geçmişti artık. Sonra birden aklına kötü bir şey geldi.

"Hani," diye başladı söze. "Seninle yataktayken daha kötü bir şey olmadı, değil mi?"

Limos'un yanakları kızardı. "Ah. Hayır. Olan oldu zaten. Şuanda ne yaptığının daha doğrusu yaptığınızın bir önemi yok."

"Biz diye bir şey yok." Zaten Arik neden böyle bir soru sorduğuna anlam veremiyordu.

Arik arkasına dönüp elini cama koydu. Manzara mükemmeldi. Ama altın yaldızlı da olsa kafes kafesti. Ama bir önceki sefer şeytanların onu aynı şekilde kandırmak istemesi, ne kadar da ilginçti. Detaylar bile aynıydı. Buradaki her şey çok netti. Limos'un hindistan cevizi kokusuna kadar her şey çok netti.

Ama bu planı kuran her kimse diğer şeytanlardan daha akıllı biri olduğu kesindi.

"Arik." Limos elini Arik'in sırtına koydu. Arik geri çekilmek istese de yapamadı.

"Arik?" dedi tekrar.

"Ne var?"

"Keşke bunların hiçbirisi yaşanmasaydı." Limos'unesinde öyle bir titreme vardı ki, Arik ona neredeyse inanacaktı.

"Vuuu! Eğer bu bir özürse biraz geç kaldım. Gerçekten özür mü diliyorsun?"

"Evet."

Nedense Limos'un verdiği cevap Arik'in sınırını bozdu.

"Özür", çöp atma sırası sende olmasına rağmen unuttuğun zamanlarda söylenirdi. "Özür", yemeğin yanına yanlış parı tercih ettiğin zaman söylenirdi. Kendine hâkim olamayıp karını ve çocuklarını dövdükten sonra "özür" dilemek hiçbir işe yaramazdı. Maayını çocuklarına ve karına değil de içkiye yatırıncı "özür" dilemek yetersiz kalıyordu. Birini cehenneme gönderip derisini ylızdırdükten sonra dilenen "özür"ün de bir anlamı yoktu.

Arik hemen arkasına dönüp Limos'u bileğinden tuttu ve onu cama yapıştırdı. "Dilediğin özür kabul edilmedi. Eğer bu gerçek değilse benimle dalga geçiyorsun demektir. Ha eğer gerçekse özürün yeterli değildi."

"Sana bunu kanıtlamak için ne yapabilirim?"

"Başlangıç olarak seni öpmeye zorlamadığımı söyleyebilirsin. Öpüşmeyi senin de istediğini itiraf edebilirsin. Beni istediğini anlatabilirsin."

Limos'un mor gözleri yaşardı. İşte Arik tüm yaşananların saçmalık olduğunu anlamıştı bu şekilde. Gerçek Limos ona haddini bildirdikten sonra gidip kendi kendini becermesini söylerdi. Ama sanki bu seferki, Arik kalbine bir bıçak saplamış gibi üzgün bakıyordu.

"Yapamam," diye fısıldadı Limos. "Eğer bunu yaparsam tüm suçu üzerime almış olurum."

"Son dakika haberi, Benim Küçük Midilli Atım. Bütün suç senindi." Limos'un bileğini bırakan Arik arkasına dönüp yürümeye başladı ama sonra gidecek bir yerinin olmadığını fark etti. Odanın ortasına gelince durdu ve Limos'a bakmadan "Neden beni öldürmüyorsun? Senin için bu kadar değerli miyim?" dedi.

"Evet." Limos'un sesi zar zor çıkmıştı. "Çok değerlisin."
Sonra ise kapının kapandığı duyuldu.

ONUNCU BÖLÜM

Limos yatak odasının kapısının önünde duruyordu. Kalbi yerinden çıkacak gibi atıyor, bütün vücudu titriyordu. Arik'in kendisine inandığını düşünürken aslında kendini hâlâ hücrede sandığı gün gibi ortaya çıkmıştı. Arik'e bu konuda nasıl yardım edebileceğini bilmiyordu. Daha önce Reaver'i çağırmayı denemiş ama ondan ses soluk çıkmayınca Harvester'ı çağırmıştı. Fakat o da gelmemişti.

Gözlerini kapatıp başını duvara yasladı. Reseph'in kendisini Aegis hücresinden kurtardıktan sonra neler hissettiğini düşünmeye başladı. Reseph onu kurtardıktan sonra Ares'in adasına götürmüştü. Ama Limos ayağa kalkamayıp konuşamayınca hatta nerede olduğunu bile anlayamayınca Reseph kıyafetleriyle denize girip oturmuştu. Yaşadığı bu yok Limos'u kendine getirmişti. Reseph her zaman onun yanında olmuş ve onu her şeyden çok sevmişti.

Belki Arik'i kendine getirecek olan da kardeşiydi.

Limos hemen Runa'yı aradı. Dakikalar sonra kapı zili çaldı.

"Geldiğin için teşekkürler." Limos, Shade ve Runa'yı

içeriye alırken Arik ve Runa'nın benzer tek noktalarının kaslı vücutları olduğunu düşündü. Bu duruma hiç şaşırmadı. Kynan bu karamel saçlı kadının bir kurtadam olduğunu söylemişti. Limos daha önce hiç bu kadar kaslı bir kurtadamla karşılaşmamıştı.

Shade çok korumacı bir yaklaşımla kollarını Runa'nın omzuna doladı. Limos her ne kadar onu koruyan birine ihtiyaç duymasa da, Runa'nın kendisini her daim koruyacak bir eşinin olmasını kışkırdı.

"Durumu nasıl?" Runa ellerini birbirine kenetlemiş duruyordu. Ama sonra Shade, Runa'nın ellerini açıp sıkı sıkı tutmaya başladı.

Limos "Fiziksel olarak durumu iyi," dedi. "Ama ona yemek yedirmekte çok zorlanıyorum."

Shade kaşlarını çatarak "Neden?" diye sordu.

"Sanırım şeytanlar ona yemekle işkence yapmışlar." Limos bunu söyleyip söylememe konusunda tereddüt etti çünkü sevdiği birinin bu şekilde muamele gördüğünü hiç kimse duymak istemezdi. "Galiba onun önüne güzel yemekleri koymuşlar. Arik bunları yemeye çalıştığı anda da ona işkence uygulamışlar."

Runa'nın şampanya rengi gözlerinden nasıl bir çok yaşdığı belli oluyordu. "Onu görebilir miyim?"

Limos başını sallayarak onları yatak odasına doğru götürdü. Ama kapıyı açmadan önce onları uyardı. "Fiziksel olarak bir sorunu olmadığını söyledim. Ama ruhsal olarak pek iyi değil. Kafası biraz karışık. Hâlâ Sheoul'de olduğunu inanıyor. Şeytanların beynine girip ona müdahale etmeye

düşünüyor. Umarım artık özgür olduğuna ikna edebilirsiniz ona.”

İçeri girdiklerinde pencereden okyanusa bakmakta olan Arik kafasını arkaya çevirdi. Kıyafetlerini değiştirmişti. Şimdi üzerinde siyah kargo pantolon ve siyah tişört vardı. Kıyafetler ona biraz bol gelse de kaslı kolları ve geniş omuzları hemen fark ediliyordu. Kızkardeşini gören Arik, birden sınırlendi.

“Arik.” Runa ona doğru gitmek istedi ama Shade onu kolundan tutup yanına çekti.

“Hayır.” Shade’in kocaman şeytani gözlerindeki endişe çok netti. “Ona güvenmiyorum.”

“Ona zaten hiç güvenmedim ki.” Runa kocasının ellerinden kurtulup kardeşine doğru yaklaştı. Attığı her adımda Arik onu kokluyordu. “Arik? Tamam, sakın ol.”

“Evet? Neden bana kim olduğunu söylemiyorsun? Sakin olmuş?”

Runa adım atmakta zorlansa da yürümeye devam etti. “Benim,” dedi yavaşça. “Runa.”

“Onun adını söyleme sakın.” Arik’in soğukkanlı ifadesi birden dağıldı ve yüzüne öfkeli bir ifade yerleşti. Sonra acı dolu bir feryatla “Sen benim kardeşim değilsin,” dedi.

Arik, Runa’nın yanağına yumruk attıktan sonra karnına da tekmeler savurdu. Neye uğradığını şaşırان Runa yere yuvarlandı.

Limos, Runa’ya doğru koşarken, Shade kurtadama dönuştü ve Arik ile amansız bir kavgaya tutuştu.

"Hayır!" Limos, Shade'in Arik'i öldürmesine izin vermemek için kendini kavganın içine attı. Sonra Runa da birden karamel rengi bir kurtadama dönüşüp Shade'i yere savurdu. Dişleri Shade'in boğazındaydı. Neler oluyordu böyle? Kurtadamlar enerjilerini aydan alırdı ve istedikleri an şekil değiştiremezlerdi. Ancak olgun Seminus şeytanları şekil değiştirebiliyordu. Peki, o zaman Runa tam olarak neydi?

Bu sorunun cevabını daha sonra aramalıydı. Şuan Shade ve Runa'ya saldırıp onları öldürmek isteyen Arik'i sakinleştirmek zorundaydı.

Limos, Arik'i bileklerinden tutup yatağın üzerine fırlattı. Arik diziyile Limos'un karnına sert bir şekilde vurdu ama Limos yine de kontrolünü kaybetmedi. Arik güçlüydü. Hatta Limos'un tahmin ettiğinden çok daha güçlüydü. Bu yüzden onu kontrol edebilmek için çok fazla çaba sarf etmesi gerekiyordu. Belki de Salgın'ın kanını içmiş olması onu daha da güçlü kılmişti.

Kocaman ve dövmeleli bir el Arik'in omzuna geldi. Shade'in *dermoiresi* ışıklar saçmaya başladı. Arik hemen sakinleşti, göz kapakları kapanmaya başladı. Sonra da saniyeler içinde kendinden geçti.

"Neler oluyor böyle?" Shade geri çekildi. Runa ağzından akan kanları elinin tersiyle durdurmaya çalışıyordu.

Limos "Size söylemiştim," dedi. "Hâlâ hücrede zannediyor kendini."

Shade karısının yanına gidip onu kollarının arasına aldı. "Özür dilerim, bebeğim. Sana zarar verecekti..."

"Biliyorum," Limos, Arik'in üzerinden kalkarken Runa ile gözgöze geldiler. "Dışarı çıkabilir miyiz?"

Hep birlikte dışarı çıktılar. Limos kapıyı kapatır kapatmaz titreyerek "Kahretsin," dedi. "Seni görmek, onu kendine getirir diye düşünmüştüm."

"Bu onu öldürecek," Runa'nın sesi de yüzü de çok üzgündü. "Yaptıkları kafasına dank edince..." Runa dudaklarındaki kanı yaladı. Shade ona doğru uzanmak istedi ama Runa Shade'in elini itti. "Babamın bize yaptıklarını gördükten sonra, bana asla zarar vermeyeceğine yemin etmişti. Ya da başka bir kadına." Shade, Runa'nın başını öpüp saçlarını okşadı. Bunun Runa'yı sakinleştirmesi gerekiyordu. Ama aksine Runa sinirlendi. "Benim gidip hava almam lazım biraz." Runa, Shade ve Limos'u orada bırakıp yangından mal kaçırır gibi hızla çekip gitti.

"Neler oluyor, şeytan?" Limos kollarını göğsünün üzerinde birleştirdi. "Babaları ne yapmış ki?"

"Babaları kötü kalpli bir canavardı." Shade'in ses tonu kadar yüzündeki ifade de öfke doluydu. "Kadınları ve çocukları dövmekten keyif alırdı. Kötüydü. Çok kötü."

Limos çenesini sıkıp "Arik ve Runa?" diye sordu.

"Evet. Arik'e ne olduğunu bilmiyorum ama Runa onun kendisini ve annesini korumaya çalıştığını söylerdi hep. Ama şuan Arik tıpkı babasına benziyor. Aslında Runa'ya zarar verdiği için öldürebilirim onu." Shade yumruğunu duvara geçirdi. Sanki Arik'e bir mesaj gönderiyor gibiydi. "Kendine geldiği zaman bu yaptığı şey yüzünden kendini çok kötü hissedecektir."

"Onun kılma bile dokunmayacaksın. Kardeşim ruhuna esir aldı. Arik ölmemeli." Limos bunun olmasına asla izin vermeyecekti. Eğer Shade onun kılma zarar verirse, Limos Shade'i hiç gözünü kırpmadan öldürürdü.

"Kardeşin iğrenç, aşağılık herifin teki."

Limos kaskatı kesildi. Evet, kardeşinin iğrenç ve aşağılık bir herif olduğunu o da biliyordu. Ama Shade onun eski-
den nasıl bir insan olduğunu bilmiyordu.

"Sözlerine dikkat et, Sem."

Shade, Runa'nın gittiği yöne doğru baktıktan sonra Limos'a döndü. "Bak, bir zamanlar benim de böyle bir kardeşim vardı. Bize sürekli işkence çektirirdi. En sonunda onu öldürmek zorunda kaldık." Shade, Limos'a şüpheli gözlerle baktı. "Kardeşlerinle aran iyi midir? Salgın'ı durdurmak istiyorsanız birbirinize her zamankinden daha çok kenetlenmelisiniz. Asla tereddüt etmeyin. Duygularımızın mantığımızın önüne geçmesine izin vermeyin. Biz o hatayı yaptık ve pek çok insanın ölmesine neden olduk."

"Bu kolay değil. Reseph hepimizden daha iyi kalpliydi. Her zaman bu kadar kötü değildi." Neden Salgın'ı savunduğunu bilmiyordu. Ama şuan ondan ne kadar nefret ederse etsin, Reseph'i binlerce yıldır sevdiği gerçeğini değiştiremiyordu.

"Peki, sen nasıl bir suç işledin?"

Limos gözlerini kırıştırdı. "Ne?"

Shade ona doğru yaklaştı. "Dişilerde tuhaf bir karanlık... bir suç seziyorum. Sen de bunun içine doğru çekiliyorsun."

Hissettiği gerginliğin ruhuna kadar işlediğini fark etti Limos. "Sen ne dediğini bilmiyorsun."

"Senin yaydığın kadar güçlü ve derin bir şeyle hiç karşılaşmadını daha önce. Bunu senin ağzından alabilirim ama o zaman cehennemi boylamam gerekecek." Shade'in ses tonu çok rahatsız ediciydi. Ayrıca "ağzından almak"la neyi kast etmişti? "Ama şükürler olsun ki bu benim sorunum değil." Runa'nın peşinden gitmeye karar verdi. "Bizi gelişmelerden haberdar et."

Shade'in söylediği şey Limos'u sinir etmesi gerekirken şaşırttı. Shade onun suçuyla ilgili neler biliyordu? Acaba aklından geçenleri mi okuyabiliyordu? Tamam, bu konuda endişelenmesi gerekiyordu ama şimdi bunun zamanı değildi. Arik'e odaklanmalıydı. Çünkü evet, işlediği suçu artık taşıyamaz hale gelmişti ama Arik ile ilgilenmek öncelikli konusuydu.

Eğer Runa'ya yaptıklarını hatırlarsa bu, iyileşme sürecini nasıl etkilerdi acaba? Kardeşleri ona bir fiske bile vurmamıştı daha. Hem de Limos hak ettiği hâlde. Ama eğer onun canını yakmış olsalardı Limos onları nasıl cezalandırırdı ki?

Ayrıca Arik'in kötü bir çocukluk geçirmesi. Tanrım, Limos bu tür şeylere karşı hissizleşmişti. Daha doğrusu bu konuda duygusal davranmaması gerektiği öğretilmişti. Ama Arik'i babasının elinin altında kanlar ve morluklar içinde hayal etmek, Limos'un içini acıtmaya yetti.

Güzel ve zalim olması gerektiği öğretilerek büyüyen bir prensesi Limos. Aldatılmak ya da dövülmek gibi şeyleri hiç yaşamamıştı. Annesi onu çok sevdiği, diğer şeytanlar da ona çok saygı duyduğu için el bebek gül bebek büyütül-

müştü. Ama şimdiye kadar hiç böyle acılar yaşamadığı için empati kuramıyor olabilir miydi?

Bu düşünce, Limos'un kendini kötü hissetmesine neden oldu. Ama bu, onunla ilgili bir durum değildi. Babasından hiç şiddet görmemişti. Ah aslında babasını hiç görmemiş bile.

Bir an için durdu ve Arik'in babasının hâlâ yaşıyor ya-madığını merak etti. Sonra da Shade'in o adamı asla yap-mayacağı geldi aklına. Sonra Runa'nın böyle bir eşi olduğu için yine bir kıskançlık dalgası kapladı Limos'un içini.

Kendine acımayı bırakıp Arik'in odasına girdi. Hâlâ kendine gelmemişti. Yatakta öylece yatıyordu. Sanki ku-dini eskisi gibi hücrede hissetmiyor gibiydi.

Hemen Arik'in yanına uzanıp saçını ve alnını okşaya-rak, onu mümkün olduğunca rahatlatmaya çalıştı. Aynı yeri savaşta yaralanan kardeşlerine de yapardı. Aslında yaralan hemen iyileşiyordu ama çok kötü yaralanmışlarsa birkaç gün acı çekebiliyorlardı.

Limos kendini çok çaresiz hissediyordu. Ne yaparsa yap-sın Arik için işler gittikçe kötüleşiyordu. Ama bir dakika -belki de ona yardım edebilirdi. Eğer Runa'ya yaptıkları- nı hiç hatırlamazsa...

Evet. Sonunda onun için bir şeyler yapabileceğinden gülümseyerek Arik'in göz kapağını kaldırdı ve donuk gö-zlerinin içine bakmaya başladı. Dikkatli bir şekilde Arik'in beyninin içine girdi ve Runa'ya vurduğu o anları silmeyi başardı. Ares'in aksine, sildiği anıları geri getiremiyordu ama zaten buna ihtiyacı da yoktu.

Runa'nın ziyareti hatırlaması gereken bir şey değildi.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

Kynan Aegis'in Berlin'deki karargâhının konferans salonunda oturmuş düşünüyordu. Limos'un onu götürdüğü mahzende bulduğu küçük parçaların dışında yanında getirdiği üç kâğıttan biri ile ilgili kıdemli Aegis üyelerinin söylediklerini düşünüyordu.

Küçük parçalarla ilgili henüz bir şey bulunamamıştı ama tarihçileri araştırma yapmaya devam ediyordu. Kâğıtlardan ikisi daha önce şeytanlarla yapılan bir savaşta da bulunmuştu.

Ama bir tanesi... Ah Tanrım. Eğer söylenenler doğruysa bu, insanlığın kaderini değiştirebilirdi.

Son zamanlarda yaptığı bir evlilikle Kynan'a akraba olan kıdemli Aegis üyesi Valeriu "Evet," dedikten sonra gözlüklerini çıkarıp kan çanağına dönmüş gözlerini ovuşturdu. Günlerdir bu kâğıt ile ilgili bir şeyler arıyorlardı. "Bunun mahşer gününün gelmesini engelleyecek kilit bir unsur olduğunu düşünüyoruz. Ama yalnızca böyle bir tahmine dayanarak bir Aegis üyesinin hayatını riske atmak istiyor muyuz?"

Büyücü olmadan önce Orta Doğu'da otuz yıl boyunca şeytanlarla savaşmış olan Malik başını iki yana salladı. "Ben bunu sevmeydim. Gardiyanlara ölüm riski taşıyan görevler verdiğimizde bunun çok tehlikeli olduğunu onlar da anladılar. Ama bu..."

80'lerden fırlamış gibi giyinen bir Kanadalı olan Lance kahvesini karıştırdıktan sonra kaşığı masanın üzerine bıraktı. "Bu görevi yapacak Gardiyanın gönüllü olması gerekiyor. Çünkü yüzde yüz başarı sağlayamayacağını bilmek zorunda."

Evet, eğer bir gönüllü bulabilirlerse gizli planlarını devreye sokabilirlerdi. Salon kapısının önünde bekleyen Gardiyanaya söyleyecekleri şeyler onu epey korkutacaktı.

Lanet olsun! Kynan bu konuşulanların hiçbirini sevmemişti. Aegis'in ön sıralarında bekleyen bir asker olduğu için hayat ona daha kolaydı. Gardiyanların büyük bir kısmının sorumluluğu üzerindeydi ama genelde şeytanlarla savaşıyordu. İki alternatifi vardı: ölmek ya da öldürülmek. İşte bu kadar basit!

Şuanda ise kader ve yaşamaktan bahsediyordu. Söylenlerin hiçbiri kafasına yatmıyordu.

Valeriu sandalyesinin arkasına yaslanıp melekler ve şeytanların yaptığı savaşı anlatan bir resme baktı. "Bunun ise yarayacağına inanmalıyız."

"İnanmak mı?" Genelde çok rahat biri olan Decker, sandalyesine oturmuş yanlarını kazıttığı saçıyla oynuyordu. "İspatlayamadıkları bir şeye inanmak isteyenlerin başvurduğu bir yöntemdir inanç. Görünmez olduğuma dair inançlı

olabilirim ama bu asla gerçekleşmeyecek bir şeydir." Başını iki yana sallayıp "Beni sınırlendiriyorsunuz. Sihir, kehanet ve hiçbirimizin bilmediği pek çok saçmalıkla uğraşıyorsunuz," dedi.

Malik "Ordunun daha iyi bir gelişme kaydedebileceğini mi düşünüyorsunuz?" diye sordu.

"Böyle bir şey söylemedim." Decker sınırlendikçe güney aksanı daha da belirginleşiyordu. "Ama hiçbir koruması yok ki bu için. *Biz* bir şeyler yapana kadar herhangi bir planı devreye falan sokmayın."

Decker haklıydı. Ordunun paranormal ekibi Aegis'in ilgilendiği işlerle ilgileniyordu. Ama ordu olduğu için R-XR'in çok sıkı kuralları vardı. Emir komuta zincirine harfiyen uyulması ya da büyüye kesinlikle karşı çıkmaları bu kurallardan bazılarıydı. Ama Aegis ordunun başvurmaktan çekindiği büyüye çok güveniyordu ve anlık hareket etme gibi bir eğilimi vardı.

Anlık hareket etmek bazen güzel sonuçlar yaratabileceği gibi çok çok kötü sonuçlar da meydana getirebiliyordu.

R-XR şuan aceleci olmak yerine atılan her adımı defalarca düşünmekten yanaydı. Buna karşın Aegis mahşer gününün yaklaşmasını öne sürerek yavaş değil, hızlı hareket etme gerekliliğini savunuyordu.

Decker "Yani söylemeye çalıştığım şey şu ki," diye başladı söze. "Belki de bu saçmasapan plan yerine Thanatos'un mührünü bulmaya çalışmalıyız."

"Bize bir şey söylemeyecektir." Lance başını iki yana salladı. "Bu yüzden kehanetlerini anlayana kadar hiçbir şey yapamayız."

Ky, masada duran şeytani İncil *Daemonica*'nın sayfalarına göz gezdirip atlılarla ilgili dört kehaneti bulmaya çalıştı. Aegis dördünden üçünü anlamayı başarabilmişti. Thanatos ile ilgili olan hâlâ çözülememişti. Ama bütün atlılar Thanatos'un mihirinin kırılma tehlikesi olmadığını söylüyordu.

Dikkat! Masumiyet, Ölüm'ün lanetidir. Açlığı omuzlarına yükler. Eğer ağlarsa işte o gün kıyamet yıldızı belirir.

Ne demekti şimdi tüm bunlar?

Val "Başka seçeneğimiz yok," dedi. "Ya şimdi ya da asla. Her geçen gün yüzlerce, binlerce insan ölüyor. R-XR'in yaptığı araştırmaya göre, eğer Salgın bir yıl daha bu şekilde devam ederse dünya nüfusunun yarısı ölmüş olacak. Hail Mary planını hayata geçirmekten başka çıkar yolumuz yok."

Decker "Ben bu planı desteklemiyorum," dedi.

Kynan da Decker gibi düşünüyordu. Ama Reaver kaybolmuştu. Bu yüzden Kynan onay verse de vermese de, Aegis bu planı devreye sokacaktı. Ama Ky orada bulunup kimsenin yara almamasını sağlayabilirdi.

Lance şöyle bir gülüp "Ordu mensubu birinin bu kadar hassas olması ne komik," dedi.

Decker'in mavi gözleri buz kesti. Herkes kontrolden çıkmadan önce, Val boğazını temizleyip "Regan'ı getirin," dedi.

Aegis'teki kıdemlilerin içindeki tek kadın olan Regan içeri çağrılırken, Kynan kahvesini tazeledi. Regan içeri

girdi. Saç örgüleri omuzuna düymüştü. Ama örgülerin uçları bozulmuştu. Kynan, Regan'ın dışarıda beklerken saçlarıyla oynadığını düşündü hemen. Regan bir sandalyeye oturdu. Tüm güzelliğine rağmen savaşçı ruhu kendini göstermeyi başarıyordu. Deyim yerindeyse Aegis'in eline doğmuş bir savaşçıydı.

"Evet," dedi. "Konu nedir?"

Malik ona sert bir şekilde baktı. "Öncelikle, bunu kesinlikle gizli tutmalısın. Hatta diğer kademeli üyelere bile söylememelisin."

Regan kaşlarını çatı. "Anlamadım."

Val "Sana söyleyeceklerimizi kimse bilmemeli," dedi. "Elbette diğer kademeli üyelere güveniyoruz. Fakat ne kadar az kişi bilirse planın ortaya çıkma riski o kadar azalır. Planın ilk kısmı tamamlandıktan sonra diğer kademeli üyelere her şeyi anlatacağız."

Lance kaşıyla kâğıdı işaret etti. "Bu parça eski bir Aegis mahzeninde bulundu. Bunun Salgın'ı durdurabileceğini düşünüyoruz."

Regan "Peki, bunun benimle ne ilgisi var?" diye sordu.

Herkes birbirine hakmaya başladı. Kynan tam kimsenin bir şey demeyeceğini düşünürken Malik söze girdi. "Kynan ve Arik atlılarla iletişim kurmamızı sağlayan araçlardı. Ama Arik'in bu görevi artık yerine getiremediği çok açık."

"Yani atlıların jokeyi olmaması istiyorsunuz?"

Val kahvesini içerken boğulacaktı az kalsın. Kynan da aynı tehlikeyle karşı karşıya kalmıştı. Val "Aynen öyle," dedi.

Regan oladıktan sonra "Ağzınızdaki baklayı çıkarın mı-
sınız artık?" dedi.

"Senin aracından daha fazlası olmamı istiyoruz. Atlardan
biriyle birlikte kalmanı sağlayacağız."

"Kiminle?"

Kynan "Thanatos," dedi.

Lance hemen araya girip "Onu baştan çıkarmam istiy-
ruz," dedi.

Regan önce nefes alamadı sonra da beti benzi attı. "Ne?"

"Onu yatağa atmalısın."

Regan başını öne eğdi. "Bu kâğıt da neyin nesi? Bir çeşit
Aegis romanı mı? Yer altı edebiyatı mı? Ne? Hepinizin canı
cehenneme."

Lance "Size yapmayacağımı söylemiştim," dedi. "O, er-
keklerden nefret eder."

"Seni reddetmiş olmam erkeklerden nefret ettiğim anla-
mına gelmez, aşağılık herif!"

Lance'in yüzü kıpkırmızı oldu. "Ama sen herkesi reddet-
yorsun." Masadakilere şöyle bir baktıktan sonra "Siz onu
bir erkekle birlikte gördünüz mü hiç?" diye sordu.

Hayır, Kynan hiç görmemişti. Ama Regan'ın cinsel ha-
yatı onu hiç ilgilendirmiyordu. "İkiniz de sakınleşin."

"Bir... bir atıyla yatmamın neden bu kadar önemli ol-
duğunu anlamıyorum."

Val "Çünkü ancak bu şekilde ondan hamile kalabilirsin,"
dedi.

Hamile. Meslektaşları ondan Ölüm'ün çocuğuna hamile kalmasını istiyorlardı.

Regan'ın içinden gelen tek şey, herkese bağırıp çağırma isteğiydi. Ya da odadan çıkıp gitmek. Ama Aegis'te geçirdiği yirmi beş yıl ona sakın kalabilmeyi öğretmişti. Çünkü annesinin karnından çıktığı ilk gün bir bebek olarak geldiği Aegis'te yıllarca kendisine bunlar öğretilmişti.

"Cevabım hayır ama neden Thanatos'un biriyle sevişmesi gerektiğini ve bu görev için neden beni düşündüğünüzü açıklayın." Tanrım, lanet olası bir atıyla yatmak mı?

Valeriu sandalyesinde geriye doğru yaslanınca uzunca bir konuşmanın başlayacağı anlaşıldı. "Bu kâğıtta yazılanlara göre, Roma İmparatorluğu'nda yaklaşık beş milyon insanın ölmesine neden olan ve sorumlusu olarak Salgın'ın görüldüğü Antonine Vebası'ndan sonra Aegis'in ilk kâhinlerinden Marcus Longinus, Salgın'ın bundan sonra çok daha kötüleşeceğini öne sürmüştü."

Malik de başını sallayarak bu bilgiyi onayladı. "Aegis'in çok uzun bir zamandır Salgın ile ilgilendiğini biliyoruz. Ama atlıların hepsinin mührünün kırılması durumunda elimizde hiçbir plân yoktu."

Endişesi nedeniyle ellerini kontrol edemeyen Regan, daha fazla aptal görünmemek için ellerini kotunun ceplerine sokarken "Dikkatler neden Salgın üzerinde yoğunlaşıyor peki?" diye sordu.

Kynan araya girerek "Çünkü *Daemonica* mülheri ilk kurulacak olanın Salgın olduğunu ima etmişti," dedi. "Ama Deliverance, Salgın'ın elinde. Yani diğer atlıların bu hançeri kullanma imkânı yok. İşte tam burada devreye Marcus Longinus giriyor."

Val "Marcus bir mağarada inzivaya çekilip gördüğü rüyaları yaşıyor," dedi.

Lance hemen araya girerek "Ama bu tip mağaraların balmınerayonlara neden olan doğal gazlarla dolu olduğunu biliyoruz. Bu yüzden Marcus'un söyledikleri sadette sapmaktan ibaret de olabilir," dedi.

Regan, Lance ile aynı fikirde olmaktan nefret etse de, onun da aynı konu ile ilgili korkuları vardı. Eskiden her şeyin, zaman ve şartlara göre Tanrı'nın ya da tanrıların işi olduğu düşünülürdü. Bu yüzden orada görülen bazı saçma saçan imgelerin, kendilerine Tanrı tarafından gönderildiğini söylemiş olabiliyorlardı.

"Ee, ne görmüş rüyasında bu Marcus?"

Val gülüşlerini eliyle yukarı çıkardı. "Eğer *Daemonica*'nın bütün kehanetleri bir bir gerçekleşip atlılar kitleye dönelerse, insanlığın tek kurtuluşunun Argis savaşçısının atlıdan bir çocuk olduğuna görmüş."

"Ah... peki, neden başka bir atlı değil de Thanatos? Ya da başka bir Gardiyan değil de ben? Neden bu aptal rüya Limos ve Arik ile ilgili değil?" Lance'ye baktı. "Belki de sen biraz erkek gibi davranıp bu sorumluluğu alırsın. Ah yoksa kadınlardan nefret mi ediyorsun?"

Lance de ona bakarak "Kadınları en az senin kadar çok seviyorum," dedi.

Regan lezbiyen değildi. Sadece... riske girmemek için seks yaşamamıştı. Onun için seks, kendisini tamamen kaybetmiş birkaç saniyelik orgazm anıydı. Ama onun gibi doğuştan güçleriniz olsaydı siz de bu güçlerin kontrolünü bırakmaz istemezsiniz.

Malik "Söz konusu atlığın Thanatos olduğuna inanıyoruz," dedi. "Elimizde birkaç ipucu var. Deliverance'nin üzerindeki 'Yaşam Ölümden Gelir' sözü bu kâğıtta da yazıyor."

"Yani oradaki Ölüm ifadesinden, bu atlığın Thanatos olabileceğini düşünüyorsunuz. Yaşam da bebek şeklinde gelecek." Regan'ın şuan ihtiyacı olan tek şey çok sert bir içkiydi. Hem de kendini kaybettirecek kadar sert bir içki. Tanrım. "Peki, bu kâğıtta Gardiyanın bu atlığı nasıl baştan çıkaracağı da anlatılıyor mu?"

Val "Hayır," dedi. "Ama Salgın, Aegis üyelerini kendisine getirenlere para ödülü koydu. Diğer atlılar bizimle işbirliği yapmak için her zamankinden daha çok istekliler. Çünkü onlarla kurduğumuz ilişki hiç bu kadar yakın olmamıştı. Muhtemelen bizim bilmediğimiz pek çok şey biliyorlar. Yüzlerce yıl önce onlarla ilişkimiz bozulduğundan beri yaşananlardan haberimiz yok. Onlara bu zaman içinde yaşananları öğrenmeye ihtiyacımız olduğunu ve bunun için de seni tarihçi sıfatıyla onlara göndereceğimizi söyleyeceğiz."

"Peki, Ares ya da Limos'un benimle çalışmayı istemeyeceğinden nasıl bu kadar emin olabiliyorsunuz?"

Kynan "Bu, isteyip istememe meselesi değil," dedi. "Ares ve Cara yeni evliler ve şuan cehennem köpekleriyle

dolu bir adayla başa çıkmak zorundalar. Limos ise Arik'in derdine düştü. Ama Thanatos yalnız. Ayrıca mükemmel bir kütüphaneye sahip. Tek seçenek o."

"Ha. O zaman umarım onunla yatacak birini bulabilirsiniz. Çünkü bu kişi ben olmayacağım."

"Regan." Val ellerine baktı. "Bunu yapman için seni zorlayamayız. Ama bu konuda ciddi oturup düşünmeni istiyorum. Sen bizim için en kıymetli üyelere birisin. Ayrıca biliyoruz ki, yeteneklerin sayesinde bu işi yapabilecek tek kişi sensin."

Duydukları Regan'ı kendine getirmeye yetti. Onun fiziksel güçlerini yalnızca kıdemliler biliyordu. Bazen güçlerinin büyüklüğü konusunda Val'in kendisinden bile daha çok şey bildiğinden şüpheleniyordu. Gardiyan annesi ona babası yüzünden terk edince, Regan'ın hayatını savunan tek kişiydi Val. Eğer güçleri kontrolden çıkarsa devreye girme konusunda söz veren kişi de oydu.

Ayrıca Val, Regan'ın babasını öldüren kişiydi.

Regan hemen yüzündeki ifadeyi ve rahatsız olduğunu saklamaya çalıştı. Çünkü evet, Kynan haricinde herkes ona patlamaya hazır bir bombaymış gibi bakıyordu. Sanki hepsi Regan'ın güçlerini tekrar hatırlamış gibiydi.

"Ne dediğini anlamıyorum, Val."

Kynan "Thanatos'un silahlarından biri ruhları depolama yeteneğine sahip zırhı," dedi. "Eğer sinirlenir de ruhları salıverirse hepsi cinayet işler."

Val "Yeteneğin sayesinde bu ruhlardan kurtulabilirsiniz," dedi. "İşte bu yüzden bu görev için seni seçtik."

Regan yumruklarını sıkı. "Yirmi beş yıl boyunca bana yeteneklerimi kullanmamamı söylediniz. Aegis benim gibi insanları öldürüyor. Ve şimdi de gelmiş bana yeteneklerimi kullanmamı mı söylüyorsunuz?" Regan kollarını göğsünün üzerinde birleştirdi. "Bu kâğıdı nerede buldunuz?"

Kynan "Limos'un beni götürdüğü bir mahzenin içinde," dedi.

"Bunun bir tuzak olabileceği hiç aklıma gelmedi mi? Ya da sahte olabileceği?"

Ky kâğıdı Regan'a uzatırken "İşte bu yüzden bunun doğruluğunu öğrenmemiz için sana ihtiyacımız var," dedi.

Lanet olsun. Kullanmasının yasak olmadığı iki gücünden biriydi bu. Ama bu gücünü herkesin içinde kullanmayı hiç sevmiyordu. "Bunun kaç yıllık olduğunu falan söyleyemem, biliyorsunuz. Yalnızca bunun nasıl bir şey olduğunu söyleyebilirim."

"Biliyoruz."

İçinden lanetler yağdıran Regan bu kâğıdı eline alıp parmaklarını mürekkebin üzerinde gezdirdi. İçi bir an duygular ve imgelerle doldu. Beynine bir anda yığılan işkence ve acı dolu sahneler nedeniyle elini hemen çekti.

"Evet," dedi. "İncil'de geçen bu atının Aegis üyesi birinden çocuk sahibi olması fikri doğru. Bu çocuğun çok önemli olduğuna inanıyorlar. Aynı zamanda çok işkence görmüşler." Boğazını temizleyip devam etti. "Bu bebek nasıl olacak da insanlığı kurtaracak?"

Herkes başka yönlere bakmaya başlayınca alarmlar çal-

maya başladı. En sonunda Val başını kaldırdı. "Bilmiyoruz. Görünen o ki, bu durumu açıklayan başka bir kâğıt daha var. Bebek doğana kadar bu kâğıdın aynısını bulacağımıza dair sonsuz bir inancım var."

"Ah, bu harika. O zaman ben de bir kayalıktan atlayıp yere düşene kadar kanatlarımın çıkacağına dair sonsuz bir inanç besleyeyim."

Lance, Regan'ı duymamış gibi araya girdi. "Ee, bu görevi yapacak mısın?"

Tanrım, Regan bu adamdan nefret ediyordu. Onu umursamadan Kynan'a döndü. "Thanatos nasıl biri?" Regan'ın aklına hemen zombi benzeri yaşlı bir yaratık imajı geldi.

Kynan omuzlarını silkip "Eğer dövme ve piercinglerini görmezsen çekici bir adam. Yani sanırım," dedi.

"Sanıyorum derken?"

"Özür dilerim ama ben kadınlara ilgi duyuyorum. Bu yüzden, Thanatos'a alıcı gözüyle bakmadım hiç. Ama eğer eşcinsel olsaydım muhtemelen onunla yatmak isterdim."

"Bu çok açıklayıcı oldu," dedi Regan. "Peki, bu çocuğa ne yapacaksınız? Yani bebek doğduktan sonra ne olacak? Çünkü ben kendimi anneliğe hazır hissetmiyorum."

Kynan "Gem ile birlikte bakarız biz bebeğe," dedi.

"Peki, karın bu işe kızmaz mı?"

"Zaten yarı şeytan olan bir bebeğimiz var. Bu bebeğin güvenliğini sağlamak için şeytanlar, melekler, vampirler ve kurtadamlardan oluşan kocaman bir ailem var. Onu kendi çocuğumuz gibi seveceğiz. Söz veriyorum."

Kahretsin. Regan bu fikir üzerinde kafa yorduğuna inanmıyordu. Ama Aegis onun ailesiydi. Hiçkimse yanında yokken onlar yetiştirmişti Regan'ı. Onlara borcu vardı. Eğer bunu insanlığın yararına bir şey yaparak ödeyebilecekse hayır diyemezdi. Ayrıca, başka bir dişi Gardiyanın bu riski almasına izin veremezdi.

Şuanda Aegis dışında çok az kişi dünyada neler olup bittiğinden ve dört atının varlığından haberdardı. Yabancı birine bunları anlatmak zaman alacaktı. Doğru kadını bulmak da zaman alacaktı.

"Sen her şeyi ayarla." Biraz temiz hava alıp yalnız kalmaya ihtiyacı vardı. Bu yüzden hemen kapıyı açıp dışarı çıktı. "Her şey derken cenaze törenimi de kast ettim. Çünkü bu plân işe yaramazsa çok iyi bir cenaze töreni istiyorum."

ON İKİNCİ BÖLÜM

Arik uyandığında kendini sersemlemeniz gibi hissediyordu. Ama ilk defa açlıktan karnı guruldamıyordu. Gözlerini açınca hâlâ şeytanların olduğu, hayal adasında olduğunu fark etti. Ama bu, düşündüğü kadar kötü bir şey olmayabilirdi belki de. En azından yemek yiyebiliyor, dış alabiliyor ve yumuşacık bir yatakta uyuyabiliyordu.

Ve tabii ki diş fırçası. Böylesine küçükük bir şeyin bir insanı mutlu edebileceği hiç akla hayale gelmezdi. Dişlerini fırçalarken diş macununun nefesini kesen kokusu yüzünden, küçük çaplı bir orgazm yaşıyordu. Belki de oral seks denilen şey bu olmalıydı.

Tamam tamam, o kadar da değil. Limos aklına gelince tüm diş macunu fantezileri kayboldu.

Sonra birden hâlâ onu düşünen bir aptal olduğu için kendi kendine söylenip ağzını yıkadıktan sonra yatak odasına geçti. Tam o anda, sarı mayosu ve kalçalarına sırdığı parçesiyle bronz tenli Limos cam kapının önünde belirdi. Arik kapıyı açmak için hareketlenemedi. Kapı kilili olmalıydı için Limos kapıyı açıp içeri girdi.

"İşey, uykuca!"

"Uykucu!"

"Aslında komalık mı desem?" Tam yirmi dört saatte uyuyorsan. Dışarı gelsem. Bugün senin için bir ungu yapıyorum. Tüm bu yaşadıklarının bir oyun olmadığımı gösterip seni gerçeklere döndüreceğim."

Gerçekler? Artık bunun ne demek olduğunu unutmuştu bile.

Arik, Limos'a hem dikkatle hem de beğenerek bakıyordu. Boyundaki altın zinciri takip ederek göğüslerinin arasındaki mihri inceledi. Dümdüz kash karnından kıvrım kılçalarına, incecik bacaklarından zarif ayaklarına kadar süzülüp Limos'u. Ayak tırnaklarında pembe uçler vardı. Bir de ayak parmaklarından üçüncülerde altın bir yüzük vardı. Arik, bu narin ayakları hemen şimdi öpmek istiyordu.

Lanet olası gerizekâh! Arik aklını kaybetmek üzereydi. Bu gerçek değildi. Ama ya gerçekse? Arik, Limos'un yaptıklarından ya da kendi yaptıklarından o kadar mutlu olacaktı ki bunun sonucunda Sheoul'a gönderilmeyi umursamıyordu. Şuan istediği tek şey Limos'un narin ayaklarıydı.

Denizden esen ılık bir rüzgâr Arik'i cesaretlendirir gibi oldu. Ama adım atmayınca Limos arkasını döndü. Ellerini kapıya koymuş saçlarını savurarak denize bakıyordu.

"Hadi ama Arik." Ses tonu biraz hilekâr, biraz da 'dışarı çıksan ne kaybedersin sanki' der gibiydi.

Nedense Arik'in midesine kramplar girmeye başladı. *Şöyle aptal aptal davranmayı kes! Arik dışarıya çıkınca*

tropikal kokuları ve alk rüzgârları hissedebiliyor, biraz aşağıda da yemyeşil bir ormanla çevrili kumsalı görebiliyordu. Martılar masmavi gökyüzünde süzülürken sonra okyanusu dalıp çıkıyordu.

Limos, Arik'e göz kamaştırıcı bir gülücük attıktan sonra "Gördün mü?" diye sordu. "Burası mükemmel bir yer."

Evet, gerçekten mükemmeldi. Ama mükemmel olan *Limos*'ta. "Öyle görünüyor."

Limos, Arik'e döndü. Elini Arik'in yanına doğru götürdü. Arik geri çekilmek istese de yapamadı. Aksine kendini Limos'un yumuşacık ellerine bıraktı.

"Hisset. Ne kadar gerçek olduğunu hisset. Güneş, rüzgâr, dokunuşlarım..."

"Sorun hissetmek değil."

Limos elini çekti. "Tamam, o zaman bir oyun oynayalım. Sen aslında Aegis ve R-XR için çalışıyormuşsun ama izin alıp beni görmeye gelmişsin."

"Yani, Ares'in evinin önünde seni öpmemişim ve Sheoul'a götürülmemişim."

Limos'un gözlerinde bir acı belirdi. Arik onu tanıması pişman olduğunu söyleyecekti. "Evet. Nerede olmamanı isterdin?"

Arik ne söyleyeceğini bilmiyordu. Limos'tan nasıl intikam alacağını düşünürken saatlerini harcamış olsa da tüm bunların yaşanmaması durumunda neler olacağını merak etmeden de duramamıştı.

"Bilmiyorum," dedi Arik. "Eğer nişanlı olmasaydın,

yani hayatında biri olmasaydı, o öpüşmeyi devam ettir miydin?"

Limos başını yukarı kaldırınca Arik onun yine *ama bunu ben başlatmamıştım* saçmalığına başlayacağını hissetti. Ama hayır, Arik bu saçmalığın tekrarlanmasına izin vermeyecekti. Arik Limos'a öylesine yakınlaştı ki, Limos parmaklıklara dayandı. Böylesine bir savaştının bir erkeğin ilgisini görünce masum bir dişiye dönüştüğünü izlemek çok keyifliydi.

"Hayır," dedi Arik. "İnkâr etme bir kez daha. Burada gri-ye yer yok. Ya beyaz ya da siyah. Beni öpmeyi ya istedin ya da istemedin. Ama istemediğine asla inandıramazsın beni. Ama senden önce ben söyleyeyim. Eğer cehenneme çekilmeseydim o öpüşmeye devam ederdim. Seni bir çırpıda soyup bütün vücudunu öperdim. O lanet olası hücrede bunları düşündüm sadece. Kafa yorduğum tek şey, seni öperken çılgınlık içinde adımlı söylemeden kaç dakika dayanabileceğindi. Bilmiyorum belki de..." dedikten sonra omuzlarında toz varmış da onu siliyormuş gibi bir hareket yaptı. "Bu yaşadıklarımız gerçektir ama bunlar gerçek olmasa bile az önce anlattıklarımın gerçek olduğunu biliyorum."

Yanakları kızaran Limos'un gözlerinde, her zamanki büyüklük taslama ifadesi vardı. "Bazı şeyleri akışına bırakmış olabilirim ama sen benimle böyle konuşamazsın. Ben bir..."

"Sakin ol, Bayan Tetikleyici." Arik, Limos'u kollarından tutup kendine doğru yaklaştırdıktan sonra öpmeye başladı. Arik'in amacı Limos'u susturmaktı ama aslında Ares'in evinin önündeki öpücüğü onun da istediğini kanıtlamaya

çalışıyordu. Limos Incil'de geçen bir efsaneyken, Arik yalnızca bir insanoğlu olabilirdi ama vücutları birleştiği anda Limos kadın Arik de yalnızca erkek oluyordu. Limos'un önce taş kesilen dili sonra hareketlenmeye başladı. İşte Arik kazanmıştı. Her şeyi kanıtlamıştı.

Arik nefes nefese "Hissetmemi istediğini söylemiştin. Hissediyorum. Ama bunun gerçek olduğuna hâlâ inanmıyorum." Arik emin olmayabilirdi ama penisi çoktan inanmış ve erekte olmuştu.

Limos, Arik'ten kurtuldu. Gözlerinde şehvet, dudaklarında ise az önceki öpüşmenin ıslak izleri vardı. Kolundaki at dövmesi kıpırdanmaya başlamıştı. "Gerçek." Limos öylesine soluk soluğaydı ki Arik'e bunu görmek bile yetmişti. "Gel benimle. Daha tam olarak kanıtlamadım."

Limos, Arik'i yemek odasına götürürken içeriden ızgara et kokuları geliyordu. Arik, Limos'a itiraz etmemişti ama yine de köpeklerle dolu bir alana giren kedi gibi tedbirli hareket ediyordu.

Hekili, yuvarlak masaya iki tane tabak, iki tane de buzlu bira şişesi koymuştu. Hawaiian, Limos'un en sevdiği bira markasıydı. Ares'in de dediği gibi normalde "kız" içkileri içen Limos bazen köftenin yanında bira içiyordu.

"Otur." Limos, Arik'e kumsala bakan bir sandalyeyi işaret etti. Arik yerine otururken vücudu o kadar kaskatı keşilmişti ki eklem yerlerinin çalıştığını gören Limos şaşır-
dı.

Arik sandalyesine oturduktan sonra, Hekili'nin özel bir sos ve ince bir dilim ananasla servis yaptığı köftesine bakarken, Limos karşısına geçip durdu. "Arik, lütfen ye."

Arik yalnızca bakıyordu.

Tanrım, bu yöntem işe yaramak zorundaydı. Bu fikir Ares'ten çıkmıştı. Than ile Sartael'in madeni parası ve Reaver'in ortadan kaybolmasını konuşmak için geldiklerinde, Arik'in bilinçsizce uyuyuşuna bakıp başını sallamış ve şunları söylemişti.

"Onu tahrik et."

"Pardon?"

Ares gözlerini devirmişti. "Öyle değil. Onun tüm duyularını kullan. Beyninin içindeki tüm sistemi yıkmak zorundasın."

Ares Limos'un evini koruması için Cara'nın cehennem köpeklerinden bazılarını buraya gönderip gönderemeyeceğini öğreneceğine dair söz vermişti. Sonra da, Salgın'ın neden olduğu bir salgın yüzünden her ikisi de aniden ortadan kaybolmuştu. Limos ise Çin'de patlak veren bir kıtlığa doğru çekilmesine rağmen, son saniyeye kadar burada kalmaya karar vermişti. İşte bu yüzden de şimdi Arik'in aklını köfteyle çelmeye çalışıyordu.

"Arik, dinle beni." Limos, Arik'in karşısındaki sandalyeye oturup birasından bir yudum aldı. "Zor zamanlar geçirdiğini biliyorum. Ama bunu yersen, cezalandırılmayacağına söz veriyorum. Sana verdiğimiz tüm yiyecekler gerçek. Aslında bazıları sakatat yahnisini yemek olarak saymayabilir ama inan o köpek maması değildi."

Arik kafasını kaldırdı ve "Saçmalık," dedi.

"Sana gerçekleri söylüyorum." *Gerçekleri.* Salgın içindeki yalan söyleme dürtülerini ateşlemiş olsa da gerçekleri söylüyordu. Evet, yalan söylemeyi alışkanlık haline getirmemişti ama yalan söylememek için direnmekte fazla zorlanmıyordu. Sheoul'de ve insanların arasında yaşadığı bunca yıl boyunca Limos'un ağzından yalandan başka bir şey çıkmamıştı. Belki de eskiye dönüş düşündüğü kadar köş olmayacaktı.

En azından söylediği yalanları kimse bilmezse kötü olmayacaktı.

Arik'in gözleri yeniden tabağına kaydı. "Beni kandırdın."

Evet, öyleydi. Ama Limos bunun için pişmanlık duymuyordu. "Yemek zorundaydın. Ayrıca sana verdiğim şeyler... ne diyordun sen onlara? Ha, göz ve bağırsak değildi."

Uzunca bir süre hiçbir şey yapmadı Arik. Sonra yavaşça köfteye uzandı. Elleri titreyince lanetler ederek tekrar indirdi ellerini. Beş dakika geçtikten sonra tekrar denedi. Tıpkı elinle bir kuşa dokunup kuşun kanat çırpışlarından sonra ellerini çekmesi gibiydi. Sanki dokunduğu anda bir şeylerin patlayacağından korkuyordu.

Limos çok üzülüyordu bu duruma. Kardeşleri iyi kalpli birer bebekken büyüdükçe kötüleşmişlerdi. Ama Limos tam tersini yaşamıştı. Ne kadar ilginç! Ona zalim olmayı öğreten şeytanlar tarafından büyütülmüştü. Bir elmaştan daha sertti. İnsanlar âlemine ilk geldiği zaman şefkat ve sevgiden çok uzaktı. Ama zamanla sevmeyi öğrenmişti.

Kardeşleri etraflarına duvarlar örerken Limos var olan duvarlarını yıkmıştı.

Duvarın kalan son parçasını yıkabilecek kişi Arik'ti. Bu düşünce Limos'u heyecanlandırırken korkuttu. Duygularına yenik düşmemeliydi. Ama bir erkekle ilişki yaşamak, çok uzun zamandır istediği ve eksikliğini duyduğu bir şeydi.

Tabii, çok uzunlar zaman önce istediği ilişki şimdikiinden çok daha farklıydı.

Hiçkimsenin gelip kendisini dövmeyeceğine ikna olan Arik, köftayı aldı. Köfteden bir ısırık alır almaz gözleri büyüdü. Etrafa bakınıp ona işkence edecek birilerinin gelip gelmediğine baktı. Kimsenin gelmediğine emin olunca derin bir iç çekip köftayı çiğnemeye başladı. Sonra başka bir ısırık daha aldı. Ve Bir tane daha, sonra bir tane daha aldı. Bir köpeğin kemiyi kemirmesi kadar iştahla yedi köftayı. Sonra da üzerine birayı dıktı.

Arik çok dikkatli bir şekilde şişeyi masanın üzerine koydu. "Bunlar gerçek, değil mi?" diye fısıldadı.

"Evet," diye fısıldadı Limos.

Arik başını öne eğince, bütün vücudu öyle hızlı titremeye başladı ki sandalye yere vurdu. "Nasıl? Nasıl kurtuldum ben oradan?"

"Kaçtın." Limos, Arik'in yanına gidip ona sınıksız sarılmak istedi. Ama Arik şuan çok hassas bir durumdaydı. Limos'un yapacağı küçücük yanlış bir şey onu tekrar eski haline döndürebilirdi. "Kynan ile birlikte seni Erta Ale cehennem kapısının önünde bulduk."

Arik başını kaldırdı. Limos onun yüzünde en ufak bir şüphe ifadesi olmadığını görünce rahatladı. "Oraya bakmayı nasıl akıl ettiniz?"

Limos sırıttı. "Kynan birkaç bahisçiyi sorguladı. Ben de sana işkence edenlerden birine işkence yaptım."

"Güzel." Arik'in dudağı sağa doğru hafifçe kalkınca Limos, onun gülünsemesini ne kadar özlediğini fark etti.

Limos da bunun karşılığında ona bakıp göz kırptı. Tan o an içinde tuhaf bir şey hissetti. Bu, âşık olan insanlara midesinde dolayan kelebeklerden miydi acaba?

Limos âşık değildi. Normal ve mutlu bir ilişki yaşamak istese de bu tarz şeylere hayatında yer yoktu.

"Uzun zamandır yaşadığım en güzel anlardı." Limos bunu söyledikten sonra boş tabağı işaret edip "Bir tane daha ister misin?" diye sordu.

Arik başını iki yana salladı. "Artık eskisi kadar çok yemiyorum. Doydum." Arik pencereden dışarı bakmaya başladı. "Burada olduğumu kim biliyor?" Arkasına dönüp Limos'a baktı. "Kız kardeşim delirmiş olmalı."

"Hayır." Limos'un elleri, tuttuğu bira şişesinin etrafında terlemeye başladı. "Eidolon ve Shade buraya gelip seni aradılar. Bu yüzden kardeşin iyi olduğunu biliyor. Kynan da öyle."

"O zaman bu kıyafetleri bana Kynan getirdi?"

"Evet."

Arik başını eğip ve işaret parmağıyla burnunu ovuyordu. "Kahretsin. Her şey nasıl birbirine giriyor."

Limos ona doğru uzanıp "Arik..." dedi.

Arik sandalyeden kalktı. "Bir dakika müsaade et bana, tamam mı? Yalnız kalmak istiyorum." Arik sarhoşmuş gibi sendeleye sendeleye yatak odasına doğru yürüdü.

Sonra aniden bir ses duyuldu.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Salgın oyunu çoktan hazırlamıştı. Satranç tahtası insan etlerinden, taşlar ise kemiklerden oluşuyordu.

Thanatos ve Ares, kardeşlerinin yeni oyun bölgesi olan Yeni Zelanda'ya gidip oradaki ölüm ve şiddetle başa çıkmaya çalışmışlardı. İnsan eti yiyen çekirgelerin neden olduğu salgın Yeni Zelanda'yı çorak bir arazi haline getirmişti. Karga büyüklüğündeki çekirgeleri yok etmeye çalışan imha güçleri şimdiye kadar Sheoul'da tutulan şeytanların saldırısına uğramıştı.

Ares ve Thanatos o savaştan bu savaşa sürüklenirken bir şey öğrenmişlerdi: Salgın, Yeni Zelanda'nın güney yarısını kan, savaş ve salgınlarla öyle sindirmişti ki Sheoul adına bu topraklar üzerinde hak iddia edebiliyordu. Yani burası artık şeytan topraklarıydı. Salgın hanesine bir zafer daha yazmıştı.

Than, Avustralya'ya gittiğinde, Salgın'ın bir sonrakini adımını öğrenmişti. Bu seferki, insanları yalnızca korkutmakla kalmayacaktı.

Salgın, hiçkimsenin aklına gelmeyecek bir felaketin

daha fitilini ateşlemişti. İnsanları zombiye dönüştürecekti. Thanatos da, *Yürüyen Ölüler* dizisini herkes gibi seviyordu. Ama gerçekte böyle bir durumu yaşamak çok farklıydı. Salgın'ın mizah anlayışına çok uygun olan bir salgının ona çok büyük keyif verdiğine hiç şüphe yoktu. Thanatos son zamanlarda çok fazla ölüm vakasıyla karşılaşmıştı, vücudunda biriken öldürme isteğini umutsuzca yok etmeye uğraşırken, kum torbasına bir yumruk atıp küfretmeye başladı. Bir an önce kendine gelmeliydi. Çünkü Avustralya'dan döndükten sonra edindiği bilgiler nedeniyle Reseph'in mührünü tamir etme konusunda yeni bir umut doğmuştu içine. Ama içinde bulunduğu şu ruh halinden kurtulmadığı sürece bu konu üzerinde mantıklı bir şekilde düşünemezdi.

Vampirlerinden biri olan Atrius, kapıya hafifçe vurdu. "Bir ziyaretçiniz var, efendimiz."

Than son yumruğunu kum torbasına geçirirken "Biraz daha açık olabilir misin?" diye sordu.

"Aegis'ten biri."

Bu, Kynan olmalıydı. "Gelsin."

"Ama gelen bir erkek değil. Bir kadın."

Than arkasına dönüp "Onun Gardiyan olduğundan emin misiniz?" diye sordu. Çünkü Salgın ona düzenli aralıklarla şeytanlar gönderiyordu. Bu şekilde Thanatos'un aklını çelip ondan bilgi almaya çalışıyordu. Ama Salgın'ın gönderdiği şeytani Aegis üyesi olarak tanıtmayacağından emindi.

"Elbette. Parmağında Aegis yüzüğü var. Ayrıca bu bedi- yeyi size iletmemi istedi." Atrius ona bir cep telefonu uzattı.

Thanatos telefonu aldı ve rehber kısmına bir göz attı. Pek çok isim gibi Dean Winchester ismi de kayıtlıydı. Arık'ın, Aegis'in ve atlıların numaraları da vardı. Tabii bu telefonun başka birinin eline geçmesi durumunda bu bilgilerin kötüye kullanılmaması için her bir isim kodlanmıştı.

Dean Winchester zimbirtısı Limos'un fikriydi. Doğalüstü televizyon programlarına bayılıyordu.

Than koşubandının üzerindeki havluyu alıp "İçeri alın," dedi.

Than terini sildikten sonra bir şişe su içti. Boş şişeyi çöpe atarken içeri bir kadın girdi. Kahretsin... Bu kadın bazı insanların kusur olarak görebileceği özelliklerine rağmen çok güzel ve çok etkileyiciydi. Uzun kirpikleri, ela gözlerini kapatıyordu. Burnu biraz yamuktu. Daha önce en az bir kez kırılmış gibiydi. Çenesi ve şakaklarında yara izleri vardı.

Ama bu yaralar ve izler savaştan kadınlara karşı ilgisi olan Than'a çok güzel görünmüştü.

Kırmızı balıkçı yaka kazağı dolgun göğüslerini ve incecik belini ortaya çıkarmıştı. Sol göğsünün üzerine denk gelen yere işlenmiş olan baston şeker deseni Than'a insanların büyük bir coşkuyla kutladığı Noel'i hatırlatmıştı. Düşük bel kot pantolonu geniş kalçalarını daha da belirginleştirmişti. Ayağındaki diz altı botların içinde ise birkaç silah olduğuna hiç şüphe yoktu.

Kadın kısık bir sesle "Beni incelemeyi bitirdin mi?" diye sordu. Than'ın bakışlarını toparlaması birkaç saniye aldı.

"Seni incelemiyorum. Yalnızca vücut ölçülerine bakıyordum."

“Ne için?”

“Yere ne kadar büyüklükte bir delik açmam gerektiğini tespit etmek için.” Than ona doğru yaklaştı ama kadın geri çekilmedi. “Haber vermeden buraya gelmen aptallık, şeytan katili.”

“Sana tweet atmaya çalıştım ama siz atlılar sosyal medyadan biraz korkuyorsunuz sanırım.”

Güzel. Komik bir Gardiyan gelmişti Than’ı ziyarete. “Ne istiyorsun?”

“Ne mi? Sana hiç nezaket kurallarını öğretmediler mi? Bir çay ya da başka bir şey ikram etmeyecek misin? Belki beni de diğer odadaki çıplak piliç gibi yatağa zincirlemek istersin.” Kadın dudaklarını yalamaya başlayınca Than’ın hayal dünyası işin içine girdi. Söz konusu kadınlar olunca yapabildiği tek şey hayal kurmak olduğu için, Than’ın müt-hiş bir hayal gücü vardı.

“Cevap ver,” diye kükredi Than. Ama kadın olduğu yerde sıçramadı bile. Çok etkileyici!

“Başka bir yerde konuşabilir miyiz? Ya da sen üzerine bir şeyler giydikten sonra?”

Than sırtıtmaya başladı. “Ne o? Yoksa çıplak göğsüm seni tahrik mi ediyor?”

“Pek değil. Ama dövmelerin tüm dikkatimi dağıtıyor.”

Bunun nedeni dövmelerinin gerçek savaş sahnelerinden alınmış olmasıydı. Dişi bir şeytan dövmeci tarafından öyle güzel bir şekilde çiziliyordu ki bu dövmeler, bakan herkesin dikkatini dağıtıyordu.

Thanatos, Atrius'u çağırdı. O da hemen geldi. "Onu salonu götür. Şeytanı da yatak odama götürüp Gardiyan çayı yap bir tane. Hemen geleceğim."

Atrius kadını aldı. Thanatos yapmaması gerektiği halde arkasından haklı. Kadının yürürken sallanan müthiş kalçalarını izledikten sonra erekte olan penisinin ve uyumaya başlayan dişlerinin normal haline dönmesini bekledi.

Thanatos duş alıp almamayı düşündü. Sonra da kadının antrenmanını böldüğü için ter kokusuna katlanması gerektiğine karar verdi. Üzerine bir tişört geçirdi.

Kadın ellerini arkaya bağlamış gömüncenin üzerindeki portreye bakıyordu. "Kendine bakmayı seviyorsun, ha?"

Bu ses. Aman Tanrım, Than bu sesi bütün bir gün dinleyebilirdi. "Hediyeydi," diye kısa bir açıklama yaptı ve detaylara inmedi.

Bu tabloyu birkaç yüz yıl önce vampirleri ona hediye etmişti. Bu hediyeyi pek sevmese de onların kalbini kırmak istememişti. Bunun yerine bu resmi daha az görünen bir yere asmıştı. Ama nasıl oluyorsa birileri bu resmi sürekli buraya taşıyordu. Bir oyuna dönüşmüştü artık bu iş. Thanatos resmi alıp başka bir yere götürüyordu. Hemen ardından hizmetkârları, resmin nerede olduğunu bulup onu yine buraya getirip asıyorlardı.

Atrius elinde bir demlik çaydanlık ve bir bardak ile odaya girip onları meşe ağacından yapılan dar masanın üzerine bırakırken kadın Than'a döndü. "Çay konusunda şaka yapı mıştım," dese de bardağa çay doldurmayı ihmal etmedi.

"Benim kötü bir ev sahibi olduğumu düşünmeni istemem. Şimdi söyle bakalım, neden buradasın?"

Kadın Than'ın söylediklerini doymamış gibi çayın bu-
harlarını içine çekip "Mmh. Harika kokuyor," dedi.

Tahu ki çok güzel kokuyordu. Than en iyi markayı alı-
yordu. "Kynan nerede?"

"Bilmeyorum." Kadın bardağın üzerinden bakıyordu
Than'a. "Nereden bileyim!."

Sinir bozucu insan! "Neden burada değil? Bir sürede
omuzla görüşüyorduk."

"Omuzla görüşüyordunuz çünkü içimizde kapı açtı-
rıp sizin yanınıza gelebilen tek kişi o. Beni buraya getiren de
uydu. Uzun seyahatlerden sonra yaşanan yorgunluktan nef-
ret ediyorum. Baş ağrısından başka hiçbir şey vermiyor in-
sana."

"Tekrar sormayacağım aynı soruyu. Neden buradasın?"

Kadın hafifçe gülümseyerek kapının yanındaki bavulu
açtı. "Çünkü" dedi. "Buraya taşıyorum."

* * *

Regan hayatında hiç bu kadar çok korkmamıştı.

Thanatos'un yüzündeki şaşkınlık ifadesi öfkeye dö-
nülmüş, bacaklarının yanında ise gölgeler belirmeye baş-
lamıştı. Hani Aegis toplantısında bahsedilen şu gölgeler...
Than'ın öldürdüğü şeytanların, hayvanların ve insanların
ruhları. Hani Than'ın isterse serbest bırakıp kadihem yaptı-
rabilecekleri ruhlar...

Regan'ın içindeki yasaklanmış güçler hareketlenmeye başladı.

"Ne ne?" Than'ın sesi Regan'ın buraya gelirken yakalandığı kar fırtınası kadar soğuktu. Kynan onu kapı açtırarak belirli bir noktaya kadar getirmişti. Ama Regan kalan yolu Than'ın kapısının önünde tuttuğu kar makinelerinden birinin üzerine binerek gelmişti. Eğer her şey planlandığı gibi giderse, aynı şekilde çıkıp gidecekti.

Daha da önemlisi planları tutmazsa bu makineler sayesinde kaçabilecekti.

Regan derin bir nefes alıp çayını yudumladı. Çayın tadı enfesti. Ama Regan aslında çayı hiç sevmezdi.

"Taşınıyorum. Kıdemli üyelerimiz aramızdan birinin tüm vaktini seninle geçirmek zorunda olduğuna karar verdi. Piyango da bana çıktı."

Than'ın yüzü kıpkırmızı oldu. "*Karar verdiniz? Bize sormadan Aegis tek başına böyle bir şeye karar verdi?*" Bir sürü küfür sıraladıktan sonra "Siz insanoğlu çok kendini beğenmişsiniz. Böyle bir şey bize sorulmadı. O yüzden defol git buradan!" dedi.

Regan "Dinle," dedi sakın bir şekilde. Aslında içten içe korkudan titriyordu. "Bu, bizim kendimizi beğenmiş olmamızla alakalı bir durum değil. Bu, Aegis ve atlılar arasında yaşanan sorunların çözümüne yönelik bir şey sadece. O yüzden şimdi bana odamı göster. Ben de uzunca bir süre yoluna çıkmayayım. Bu süre içinde sen de bu fikre alışmaya çalış."

Regan o an, Than'ın gözlerinin yuvalarından çıkacağını

sandı. Nasıl da etkileyici gözlerdi onlar öyle! Onu ilk gördüğünde soluk sarı olan gözleri, şimdi öfkeden parlak altın rengini almıştı. Regan ne bu gözlere hazırlamıştı kendini ne de bu sert bakışlara. Etrafındaki ruhları, dövmelelerini ve pirsinglerini biliyordu. Ruhların bu kadar korkutucu, dövmelelerinin bu kadar etkileyici, Than'ın da bu kadar yakışıklı olduğunu düşünmemişti hiç. Kynan'ın tüm söylediklerine rağmen, Regan onu zayıf, soğuk ve Azrail'e benzeyen bir adam olarak hayal etmişti.

Thanatos'un bu hayallerle uzaktan yakından alakası yoktu. Her ne kadar şu anda Regan'ı korkutsa da Regan ona hayran olmaktan alamıyordu kendini. *Seni öldürürken şunu asla umutma. Canını almaya gelen, göz kamaştırıcı bir adam olacak.*

Regan çok aptal bir kadındı!

Thanatos'un etrafındaki gölgeler daha da hızla dönmeye başladı. Hepsinin yüzü az çok beliriyor, sonra tekrar yok oluyordu. Regan'ın bedenden ruhu alabilme gücü, bir canlı gibi içinde kıvranıyordu. İçindeki güç dışarı çıkmak istiyordu. Dışarı çıkıp nasıl ruhları insanlardan, şeytanlardan ayırıp onları özgürlüğüne kavuşturuyorsa, Than'ın etrafındaki ruhları da özgürleştirmek istiyordu.

Than "Bu, Aegis için neden bu kadar önemli?" diye sordu.

"Sana söyledim." Regan bardağı sıkı sıkı tuttu. "Eğer mahşer gününün gelmesini engellemek istiyorsak, o zaman daha çok iş birliği yapmalıyız. Senin hakkında bilmemiz gereken her şeyi öğrenip boşlukları doldurmalıyız."

"Neden sen?" Than, Regan'ı baştan aşağı süzünce etrafındaki gölgeler delirdi.

Val'in kışkırtıcı giyinme tavsiyesine uymayıp buraya günlük kıyafetlerle geldiği için çok mutluydu. Ama şimdi bu kararın doğru olup olmadığını görecekti.

"Söyledim ya piyango bana çıktı."

"Piyango demek. Çok gururlandım." Than'ın alaycı ses tonu taş duvarlar ve yüksek tavanda yankılandı. Than'ın sağ kolunda yer alan ve diğer dövmelelerinden farklı olduğu anlaşılan at dövmesi, hareket etmeye başladı. Regan atın başını kaldırmasıyla yaşadığı şaşkınlığı gizleyemedi. Kyras atlarının vücutlarında yaşadığını söylememiş miydi?

Gördükleri karşısında büyülenen Regan, bu büyük savaşçıya doğru yaklaştı. Kalbi yerinden çıkacak gibi atıyordu. Midesinde kelebekler uçuşuyordu. Ama adama yaklaşıyor ve gözlerini at dövmesinden ayıramıyordu. Thanatos Regan'ın bilmediği bir dilde bağırıyordu. Sonra hemen etrafta dolaşan gölgeler, Than'ın bacaklarına girip gözden kayboldu.

Regan, Than'ın dövmesine dokunmak için elini uzattı. "Bu mükemmel," diye mırıldandı. Ama Than kendini geriye çekince irkildi.

"Meslektaşlarına gidip başka birini yollamalarını söyle." Ses tonu çok sinir bozucuydu. "Bir erkek göndersinler."

Üvey annesinin dediği gibi kollarını kabarttı. "Beni dinle, atlı. Sen doğduğun zaman kadınların damızlık kısırak ya da köleden başka hiçbir şey olmadıklarını biliyorum. Ama artık yirmi birinci yüzyıldayız ve erkeklerin yapabildiği her

şeyi biz de yapabiliyoruz. Herhangi bir erkek Aegis üyesi kadar iyiyim ben de. O yüzden şu erkek böbürlenmelerinden vazgeç."

"Benim de erkeklere kök söktüren bir kız kardeşim var. Onu köle ya da damızlık kısırak olarak düşünemiyorum. Dolayısıyla konumuz senin yeteneklerin değil." Than üzerine doğru gelince içgüdüleri geri çekilmesini söyledi. Ama Regan, içgüdülerini umursamayıp karşısında dimdik durdu. Hatta o kadar yakınlaştılar ki göğüsleri birbirine değiyordu. Regan, Than'ın kokusunu alabiliyordu. "Konu, etrafımın erkeklerle kuşatılmasını tercih ediyor olmam."

"Hmm," dedi Regan. "O zaman şansına küseceksin çünkü elimizde erkek Gardiyan kalmadı. Bu yüzden fazla umutlanmayıp benimle uğraşmak zorundasın."

Thanatos'un gözleri öyle bir parladı ki Regan bu bakışı insanların kafasını keserken de attığına emindi. "Ya evimden tek parça halinde sağlam bir şekilde çıkarsın ya da seni parçalara ayırıp ben kapının önüne koyarım. Seçimini yap."

Düşün... Düşün... Regan, Than'ın omuzlarının üzerinden girişteki büyük kütüphaneye baktı. Harika! Bunu yapmaktan nefret ediyordu ama *parçalara ayrılma* kulağına hiç hoş gelmemişti.

Regan hemen "Limos'un *agimortusunu* arıyorsun, değil mi?" dedi. "Ayrıca kardeşinin kırılan mührünü tamir etme yollarını. Ben yardım edebilirim. İşine yarayabilecek bir gücüm var."

Than gözlerini kısarak "Ne gücüymüş o?" dedi.

"Deri üzerine mürekkeple yazılanları yorumlayabiliyorum. Buna parşömen de dâhil."

Than "Ben de parşömen üzerine mürekkeple yazılmış yorumlayabiliyorum. Buna okuma deniyor," dedi.

Regan, Than'ın kolunu sıyrarak kütüphaneye doğru yürüdü. Birbirlerine değdikleri an içinde oluşan kaptırı umursamamaya çalıştı. Kütüphaneye gidip parşömen kâğıtlarının ve kimisi yeni ama çoğu eski olan yüzlerce kitabın arasında dolaşmaya başladı. Thanatos, kulaklarından dumanlar çıkararak ona doğru geldiği için hemen bir kitap seçti. Kitabın kapağı insan derisinden yapılmış gibiydi. İyyk!

Her neyse... Kitabı masanın üzerine koydu, bir sayfayı açtı ve sayfanın üzerinde elini gezdirmeye başladı. Yazılar mürekkep ya da kanla yazılmış gibiydi. Bu dili bilmiyordu ama parmak uçlarıyla hissettiği duygular ona hiç yabancı değildi.

Küçük bir kıskançlık dalgası kapladı Regan'ın içini. "Yazar," diye mırıldandı. "Çok üzgün. Kıskanç." Beyninde birden şiddet sahneleri oluştu. "Sanırım bir kadın. Tanırım, başka bir kadını öldürmek istiyor. Diğer kadın siyah saçlı, mor gözlü ve güzel bir kadın. Bunu yazan her kimse çıplak bir erkeğin hayalini kuruyor. Kanatları olan bir erkeğin." Regan derin bir nefes alırken titredi. "Melek?"

Thanatos, Regan'ı bileğinden tutup kitaptan uzaklaştırdı. "Bunu kardeşimin *agimortusu* ile ilgili belgelerde de yapabilir misin?"

Regan başını salladı ama beynindeki görüntüler cam gibi aklıdaydı. "O insanlar kimdi?"

"Yazar Estha adında bir şeytan. Mor gözlü kadın da Li-

lith. Yani annem. Erkek olan Azagoth ya da Sartael. İkisinin birinin babamız olduğu rivayeti var."

"Azagoth mu? Ölüm meleği baba olabilir mi?"

Thanatos başka bir şey söylemedi. Ama Regan'ı şüpheli gözlerle inceledi. "İşime yarayabilirsin. Ama ben senin yanına geleceğim. Burada hiçbir kadın kalmaz."

Than'a üstünlük sağlayan Regan bu durumu lehine çevirecekti. "Bu olmaz. Senin kütüphanene erişmem lazım. Senin benim yardımına ihtiyacın var. Aegis'in de senin. Ben hiçbir yere gitmiyorum." Regan gülümseyerek kütüphaneden çıktı ve kıyafetinin omzunu düşürerek "Şimdi, lütfen bana odamı göster," dedi.

Thanatos sinirli bir şekilde odadan çıkıp gitti. Birkaç dakika sonra bir vampir gelip onu kalenin içindeki bir odaya doğru götürürken Regan kendini galip gelmiş gibi hissetmiyordu. Aksine çok öfkelenmişti.

Çünkü baştan çıkarması için gönderildiği ath eşcinseldi.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Arik kaybetmişti. Artık Sheoul'da olmaması çok sevindiriciydi ama kendini sersemlemiş gibi hissediyordu. Hafızasının bir kısmı silinmişti. Hiçbir şey hatırlamıyordu. Hafızasının çok kuvvetli olmasıyla övünürdü hep. Özellikle de askerlik eğitimi aldıktan sonra şeytanlarla karşılaştığı anları saniye saniye hatırlardı. Şimdi merak ettiği şey, hafızasının ne kadarının kaybolduğu ve geri gelip gelmeyeceğiydi.

Çok öfkeli bir halde masadan kalkan Arik odasına yani Limos'un odasına girdi. Klostrofobisi Arik'in vücudunu kurşun geçirmez bir yelek misali sıkınca hemen cam kapının önüne gitti. Ama kapı kilitliydi. Hem de dışarıdan kilitlenmişti.

Bir anda paniğe kapılan Arik sandalyeyi aldığı gibi cam kapıya geçirip camı kırdı. Sonra da bahçeye çıkıp kapının önünde duran korumaya sağlam bir yumruk attı. Çıplak ayaklarıyla evin arkasındaki ormana doğru koşmaya başladı. Bu şekilde ne kadar koştuğunu bilmiyordu. Ama yıllar terden görünmez hale gelip ormanı ikiye bölen bir şelalenin önüne vardığında Limos'un ona seslendiğini duydu.

Soluk soluğa kalan Arik ellerini dizlerine koyup biraz eğildi. Tam o anda Limos yanına geldi.

"Çok etkilendim." Limos elini Arik'in omzuna koydu. Arik artık tüm bunların gerçek olduğunu bildiğinden bu dokunuştan çok etkilendi. "Bir dövüş sanatları ustası olan Kaholo'yu yere sermeyi başardım."

"Çocukluğumdan beri şeytanlarla savaşıyorum. Önce evde sonra da orduda. Yani öyle tembel biri değilim." Tanrım, Arik konuyu çocukluğuna getirmiş olmasına inanmıyordu. Eğer Limos azıcık da olsa dişilik genleri taşıyorsa bu konunun üzerine giderdi.

"Senin tembel biri olduğunu düşünmüyorum." Arik doğrulup ona doğru dönünce Limos elini çekti. "Eğer doğru hatırlıyorsam bir keresinde beni yere sermeyi başarmıştın."

Limos'un gözlerinin içi gülmeye başladı. Arik ise onu ayak bileğinden tutup üzerine aldığı anı hatırlayınca burun kıvrırdı.

"Hafızamda bazı eksik noktalar var. Neyin doğru olup olmadığına dair bazı şüphelerim var. Ama bunları hatırlıyor gibiyim." Derin bir nefes alıp "Nişanlımla ilgili söylediklerin doğru muydu?" diye sordu. Limos gözlerini kaçırınca "Atlı?" dedi.

Limos tekrar onun gözlerinin içine bakıp gözlerini kıstı. "Adımı söyle."

"Soruma cevap ver."

"Adımı söyle!"

Çok öfkelenen Arik, Limos'un burnunun dibine girerek "Şu lanet olası soruya cevap ver!" dedi.

Çıkmaza girdikleri çok açıktı. Arik geri adım atmıyordu. Eğer ellerinde kancalar, balyozlar ve hançerler olan lanet olası iğrenç şeytanlar Arik'e onun adını söyletememişse, Limos'un hiç şansı yoktu.

Limos da bunu biliyor olmalıydı. Ama yenilgiyi kabul etmek istiyordu. Saçlarını savurup şelalenin oluşturduğu küçük havuzun başına gitti. Sonra birden tırnaklarına baktı. "Lanet olsun! Tırnağım kırılmış."

"Tanrım!" Arik ellerini sinirle havaya kaldırdı. "Sen hiçbir konuya odaklanamaz mısın? Seninle hiç ciddi bir şey konuşulmaz mı?"

"Tırnaklarım benim için çok ciddi bir konudur." Sızlanmaya başladı. "Sen de benim kadar uzun yaşasaydım küçük şeylerden mutlu olmayı öğrenirdin. Bu arada sana ait bir şey var bende. Senin için ne kadar önemli olduğunu bilmiyorum ama yanımda taşıyorum."

Limos, Arik'e ait gümüş künyeyi çıkardı. Künyeyi alıp boynuna takınca kendini biraz olsun eski haline dönmüş gibi hissetti. Ama hâlâ silahları ve orduya ait yüzüğü yoktu. Maalesef, yüzüğünü işkenceciler almıştı. O yüzüğü geri almanın yolu yoktu.

"Teşekkür ederim." Arik'in sesi biraz aşağılayıcıydı.

Limos künyeyi saklamıştı. Arik bunu dolar karşılığında satabileceğini düşündü. Arik o an Limos'un ona ne kadar iyi davrandığını fark etti. Arik'i yeraltı hastanesine, Aegis'e ya da R-XR'ye de götürebilirdi. Ama o tüm bunların yerine, Arik'e kendi elleriyle bakmayı tercih etmişti. Ona yemek yedirmek için denemediği yol kalmamıştı. Onu gerçek hayata döndürmek için her şeyi yapmıştı.

Eğer Limos onu Aegis ya da R-XR'nin eline bıraksaydı herkesin ona yardım etmek için etrafında koşuşturması onu daha da *hasta* edecekti. Arik'in buna hiç şüphesi yoktu.

"Tüm bunların gerçek olduğuna hâlâ inanamıyorsun, değil mi?" diye sordu Limos. Sonra da ayaklarının altında dalgalar oluşturan suya ve çakıl taşlarına baktı.

Arik elini uzattı ve Limos'un çenesini kaldırdı. Göz göze geldiler. Çünkü söyleyeceği şeylerin gerçek olduğuna Limos'u inandırmak istiyordu. "İnanıyorum. O lanet olası hücredeki hiçbir şey senin kadar sıcak değildi."

Limos yutkunduktan sonra "O zaman neden adımı söylemiyorsun?" diye sordu.

"Birilerinin bunu duyması ihtimalini göze alamam. Aslında bunu yalnızca oradayken söylememem gerektiğini anlatmıştın. Ama olsun, yine de riske girmek istemiyorum."

"Neden? Benim yüzümden yaşadığın bunca şeyden sonra neden adımı söyleyip benim hak ettiğim şeyleri yaşamamı izlemek istemiyorsun?" Limos'un ağzından bu sözler çok zor çıkmıştı. Arik onun neden böyle söylediğini merak etti.

Arik "Bunları düşünmedim desem yalan söylerim," dedi. "Sheoul'deyken düşündüğüm tek şey senden intikam almaktı. Ama artık yaşananlardan dolayı ne kadar üzgün olduğumu görüyorum."

Limos, mührün sembolü olan kolyesiyle oynamaya başladı. "Peki, neden benden intikam almayı düşünürken şeytanların yaptığı teklifi kabul etmedin? Yani senin yerine benim işkence görmeme dair yaptıkları teklifi?"

Kahretsin. Arik, Limos'un bundan haberdar olmamasını umuyordu. Hiçkimsenin orada neler yaşadığını bilmemesini istiyordu. İşkencenin korkunç ama bir o kadar da kişisel bir şey olduğunu görüp bu acıyı kimseye paylaşmamaya karar vermişti.

"Teklifi kabul etsem yaşayamazdım." Arik'in aklına birden Limos'un o vahşi şeytanların elinde işkence gördüğünü hayal etti. Küfretnemek için zor tuttu kendini. "O lanet olası iğrenç yaratıkların neler yapabileceğini biliyordum. Bu yüzden senin de aynı şeyleri yaşamana izin veremezdim."

Limos yutkunmakta zorlandı. "Sen benden ne istiyorsun?"

Arik dürüst bir şekilde "Ben," dedi. "Çok aptalım ama senin üzerinde olmak istiyorum. Sana, yatak odasında sen gözünü açıp kapayana kadar alıma alırdım dediğimde bunu kast etmiştim."

Limos gözlerini kırıştırtıp ağzını açtı. Ama Arik onun bir şey söylemesine izin vermedi. Limos'u omuzlarından tutup kendine doğru çekti. Limos nefes nefeseydi. Arik beş hayalini kurduğu gibi onu öpmeye başlayınca, Limos hiç itiraz etmedi.

Bir yandan sular akarken diğer yandan oluşan sis bulutları yüzlerini örtüyordu. Limos'un dudakları yumuşacak, vücudu taş gibiydi. Arik'in kol kaslarına batırıldığı tımsaklar ise çok sertti. Ama tıpkı eskiden olduğu gibi Limos'un elleri Arik'in omzuna gelince dokunuşları çekingenleşiyordu.

Arik çekingen biri değildi.

Ellerini hemen Limos'un kalçasına attı. Ama Limos omu bileklerinden tutup durdurdu.

Arik dudaklarına bakarken "Neden?" dedi. "Neden bu kadar utangaçsın?"

"Çünkü daha önce bunu hiç yapmadım."

Arik başını geriye atıp "Saçmalık," dedi.

"Hayır, doğru."

"Ne yani, sen şimdi bakire olduğunu mu söylüyorsun? Beş bin yıldır yaşıyorsun ve hiç seks yapmadın, öyle mi?"

"Nasıl yapabilirdim ki?" Bir kuş kanat çırpınca Limos hemen bakışlarını o tarafa çevirdi. Arik bu duruma hiç şaşmadı. Sabırla Limos'un tekrar kendisine dönmesini bekledi. "Çocukken nişanlamışlar beni. Seni öptüğümde neler olduğunu gördün."

Tanırım, Arik bunu hiç düşünmemiştir. Eğer nişanlısının kıskançlığı bu kadar abartılıysa tabii ki hiçbir erkekle seks yaşayamazdı.

"Neden ben?" diye sordu Arik. Bunun cevabını gerçekten merak ediyordu. "O gece neden direnmedin?"

Limos'un bütün bedeni titremeye başlayınca, Arik onu daha sıkı tuttu. Sonra birden durdu titremesi. "Çünkü alkol almıştım."

Limos yine zirvalıyordu! Evet, Arik onun önce mavi, sonra da pembe bir içki içtiğini görmüştü. Ama Limos o gece sarhoş değildi.

"Yalan söylüyorsun." Arik bunu söyledikten sonra, Limos'a gerçekleri söyletmek için onun boynuna masaj yapmaya başladı.

"Hayır."

"Bak yine yalan söyledin. Bu hayatta yalandan daha çok nefret ettiğim bir şey yoktur." Arik sonra eğilip Limos'un boynunu öpmeye başladı. Amacı söylediği sözlerin etkisini ve sertliğini azaltmaktı. Babasının söylediği yalanlar yüzünden kardeşi de annesi de çok acı çekmişti. "Neden bana o gece karşı koymadığımı anlat."

Limos'tan ince bir ağlama sesi duyuldu. Sanki gerçekleri söylemek ona acı verecek gibiydi. Arik o an Limos'un sadece merakını dindirmek için onu öptüğünü söylemesinden çok korktu.

"Çünkü yaşadığım süre boyunca hiçbir erkeği bu kadar çok istememiştim."

Limos'un verdiği bu cevap üzerine koltukları kabardı Arik'in. "Bunu duymak çok güzel ama neden ben?"

Etraftaki buhar nedeniyle dudakları nemli olan Limos gülümsedi. "Seninle ilk tanıştığımız zamanı hatırlıyor musun? Than'ın evinde? Hepimize müthiş bir saygı duyuyordun hani?"

Arik "Saygı biraz ağır oldu ama," diye mırıldanınca Limos güldü. Gülünce çok güzel oluyordu.

"Beni güldürebiliyorsun. Bunu çok az insan yapabiliyor. Ama kaburgalarının kırılmasına çok iyi dayandın."

"O zaman acıya dayanıklı olduğum için bu kadar çok etkilendin benden."

"Evet, bu nedenlerden biri ama beni güldürüyorsun da ayaklarımı yerden kesiyorsun." Bir süre sustuktan sonra "Bir de bana şeymişim gibi bakıyorsun. Neyse."

"Çok seksiymişsin gibi mi?" Arik bunu söyleyince Limos tekrar güldü.

"Evet. Ama başka şeyler de var. Sanki ben bir bulmacaymışım gibi bakıyorsun. Erkekler bana genelde sanki tek bir işe yarıyormuşum gibi bakarlar. Aslında ben hiç de öyle değilimdir." Limos iç geçirdikten sonra devam etti. "Sonra Ares'in partisinde beni izlediğini gördüm. Sonra da çimentodan yapılmış bir saksının arkasına geçmiş tanımadığı insanlardan saklanan Rath ile konuştuğunu gördüm. Çok şekerdi."

Arik omuzlarını silkti. "O daha küçücük bir bebektir ve ölümden çok korkuyordu. Zavallı Cara her yerde onu taşı-mıştı."

"Gördün mü? Bilmiyorum ama bu yüzden senin yakınında olmak istedim."

"Bu yüzden mi kavga ettin benimle?"

"Kavga edebilirdim ancak, bir erkekle bundan daha yakın olamazdım. Sonra birden küstahlaştın. Ben de çok sinirlendim. Beni birden üzerine çekip öpmeye başladın... Şu an saçmalıyoruz." Limos kaşlarını çatıp Arik'e baktı. "Ben asla saçmalamam."

Bir atlıya çok tatlı olduğunu söylemek kabalıktı belki de ama Limos gerçekten çok tatlıydı. Savaşçı bir yapısı olabili-rdi ama Arik'in şimdiye kadar tanıştığı en seksi kadındı. Onunla ilgili her şey Arik'i tahrik etmeye yetiyordu. Bir taraftan olaya korumacı yaklaşıp, Limos'u kollarının arasına alıp onu her türlü kötülükten korumak isterken diğer taraftan onu bir yere yatırıp adını haykıra haykıra söyletmek istiyordu.

Limos'un yatağında yaşadıklarından ileriye gitmeseler de, Arik onun ağzından çıkacak inlemeleri duymak istiyordu.

"Saçmaladığın zamanları çok seviyorum," dedi Arik. "Çok tatlı oluyorsun."

"Tatlı?"

Evet, Arik'in tam düşündüğü gibi olmuştu. Bu söz be nevi kabalık gibi algılanıyordu. Ama Arik bu tür şakalemalara pek aldırış etmiyor, aksine Limos'un sınırlı halini izlemeye bayılıyordu. Acaba şimdi onu kolundan tutup bir taşın üzerine yatırıp sevişseler Limos ne tepki verirdi? Bunu deneyip görecekti.

Limos'a doğru bir adım atan Arik onu belinden tutup pürüzsüz bir taş parçasına dayadıktan sonra, bacaklarını arasına girdi.

"Arik," dedi Limos nefes nefese. Arik buram buram seks kokan bu ses tonunu duyunca daha da tahrik oldu.

"Şşş." Arik, Limos'un boynuna öpücükler kondurmaya başladı.

"Ama benim..."

Arik göğüslerini sıkmaya başlayınca Limos'un nefes alışları güçleşti. "Senin neye ihtiyacın olduğunu biliyorum," dedi Arik. Sonra Limos tam ağzını açıp bir şeyler söyleyecekti ki Arik, Limos'un dudaklarını ısırdı.

Limos, Arik'in altında adeta eriyordu. Karşı koyamıyor olması Arik'in içindeki erkeklik duygularını kabartıyordu. Arik göğüslerini sıkmaya devam ederken, Limos da ellerini

Arik'in kalçalarına attı. Her ikisinin üzerlerinde de kıyafetleri olmasına rağmen Limos, Arik'in sertleşen penisini hissedebiliyordu. Daha önce Limos'un yatağında da aynı pozisyonu yaşamışlardı. Ama Arik o zaman kontrolden çıkmıştı. Fakat böylesi çok daha iyiydi. Çok daha gerçekti.

"Hoşuna gidiyor mu?" Arik penisıyla Limos'un vajinasına bastırıyordu.

Limos kalçalarını bir aşağı bir yukarı hareket ettirirken "H-hayır," dedi.

Arik, Limos'un boynunu yalarken "Yalancı. Söylediklerimi hatırla," dedi.

Arik'in bikininin iplerini çözmesi birkaç saniye aldı. Sonra da Limos kalçalarını daha büyük bir tutkuyla sıkarken Arik, Limos'un pespembe göğüs uçlarının tadına bakmaya başladı. Limos'un tırnakları Arik'in derisini çizip geçiyordu. Ama Arik, Limos'un daha sert olmasını istiyordu. Ya da elini pantolonunun önüne atmasını.

Limos Arik'in düşüncelerini okumuş gibi tırnaklarını daha sert bir şekilde geçirdi. Arik büyük bir zevkle inlemeye başlayıp Limos'un elini şu an dokunulmaya en ihtiyacı olan yere atmasını bekledi.

Sonra Limos'un elleri durdu. Arik sabırsızlıktan ölecekti. Ona upuzun saatler gibi gelen bir süre boyunca hareket etmedi Limos. Tamam, belki Arik çok hızlı gitmişti ve Limos'u korkutmuştu. Her ne kadar içinden başka şeyler geçse de Arik bu süreci biraz ağırdan almaya karar verdi.

Arik "Seni korkutuyorum," diye fısıldadı.

"Ben... atlıyım," dedi Limos.

Arik, Limos'un hindistan cevizi kokan göğüs arasını öptü. "Sen bir kadınsın. Daha önce seks hariç her şeyi yaşamış çok güzel bir kadınsın. Ne yapacağını bilmiyorsun. Bu duyguya alışık değilsin."

"Bundan nefret ediyorum." Bunu söylerken inceden bir inilti koptu Limos'tan. "Sanki beni olması gerektiğinden çok daha iyi tanıyormuşsun gibi konuşmandan nefret ediyorum."

Arik gülümsedi. "Buna bayılıyorsun. Bu şekilde olaya alışıyorsun." Arik bunu söyledikten sonra önce Limos'un bir göğsünü sonra da diğerini yaladı. Limos inlemeye devam etse de ellerini kıpırdatamıyordu. Arik bu sefer göğüs uçlarını uzun uzun içine çekerek öptü. Limos'tan yine bir inilti duyuldu ama elleri hâlâ hareketsizdi.

Arik bakire kadınlar konusunda pek tecrübeli değildi ama bir kadını nasıl gevşeteceğini çok iyi biliyordu. Dilini Limos'un en hassas bölgelerinde gezdirip öpmeye, yalama-ya başladı. Limos'un inlemelerine ormandaki kuşların civil civil sesleri ve şelaleden düşen suların sesleri eşlik ediyordu. Arik Limos'un eteğini çıkardı. Ama şuanda üzerinde yalnızca sarı bikini altı kalan Limos bunu fark etmemiş gibi görünüyordu.

Tanrım, Limos'un vücudu mükemmeldi. Arik'in içgüdüleri ona bikini altını çıkarıp artık şu süreci sonlandırmasını söylüyordu. Ama kadınlara çok saygı duyuyordu. Ayrıca aldığı askeri eğitimlerde ona içgüdülerini nasıl bastırması gerektiği öğretilmişti. Bu yüzden onu kendisine doğru çekip kulağına eğildi.

"Hep bu anın hayalini kurdum," diyerek inledi. "Sana yapacağımı her şeyin hayalini kurdum. Ama bu hayallerin hiçbirinde bakire değildin." Arik kulağını ısırınca Limos derin bir nefes aldı. "Benim de bir kızkardeşim var. Eğer onu yaşadığı ilk seksten pişman edecek biri olsaydı hiç düşünmeden öldürürdüm onu. O yüzden şimdi karar senin."

Limos birden onun kollarından kurtulup geriye doğru yürümeye başladı. Sonra durdu ve ona baktı. "Yapamam."

Kafası çok karışan Arik, yavaşça ona doğru yaklaştı. Şimdi attığı her adıma dikkat etmeliydi. Çünkü Limos ondan tamamen uzaklaşabilirdi. "Sana istemediğin hiçbir şey yapmayacağım."

Limos göğüslerini kapatmak için kollarıyla kendi kendini sardı. "Konu bu değil. İstiyorum. Hem de nasıl istiyorum bir bilsen."

"O zaman?" Arik'in aklına Limos'un neden böyle davrandığı dank edince küfretmeye başladı. "Nişanlın."

Başka birinin kadınına dokunmak Arik'e göre bir şey değildi. Ama bu farklıydı. Söz konusu olan erkek dünya üzerindeki en kötü pislik torbasıydı. İşte o yüzden bunu yapmamak en akıllıca yoldu.

"Bir nevi." Limos bunu söyledikten sonra bikinisinin altını çıkardı.

Kahretsin! Gördükleri karşısında Arik'in nefesi kesildi. Bronz teninde en ufak bir pürüz ya da iz yoktu. Kalçaları küçüktü. Ama en önemlisi bacak arası tamamen gözlerinin önündeydi.

Limos'un bacak arasında tıpkı tanga gibi duran altın ve incilerden oluşan bir zincir vardı. Arik bu zincirin üzerindeki incileri tek tek yalayıp sonra da asıl inciye ulaşmayı o kadar çok istiyordu ki! Onu ağzıyla boşalttıktan sonra bu zinciri kaldırarak ve içine girecekti... Tanrım! Limos'un içinde ileri geri salınırken penisine değen küçük incileri şimdiden hissedebiliyordu.

İleriye doğru adımlar attığını farkeden Arik "Mükemmelisin," dedi.

"Sakın dokunma." Limos bir adım geriye çıkınca bir ağaca çarptı. "Bu," dedi Limos başparmağını zincirin üzerinde gezdirirken. "...bekâret kemeri. Yalnızca kocam bu kemeri çıkarabilir."

Arik kaşlarını çatıp "Nasıl yani?" diye sordu.

"Eğer herhangi bir erkek çıplak teniyle dokunursa bu zincir jilet gibi keskin bir dikenli tele dönüşüp el ve ayak parmaklarını... penisleri kesip atıyor."

Ya Arik'in penisini sadece kesmekle kalmazsa? "Peki, sen?"

"Benim de canımı acıtıyor." Limos sanki bunun onun için bir önemi yokmuş gibi omuzlarını silkti. Ama hiçbir erkeğin ona yaklaşmasını istemediği çok açıktı.

Arik, Limos'un kemerine dokunmamaya çalışarak ona doğru uzandı. Ama Limos ondan kaçtı.

"Hayır! Anlamadın mı? Ben dokunmamıyorum."

"Lanet olsun, atlı. Ben bunun için mi Shecol'e gelip ooca şey yapıyorum? Bu kemeri kaldırmanın bir yolu var mı?"

Limos'un gözleri yuvasından çıkacaktı. "Sana borçlu olduğumu mu söylüyorsun? Yani seninle sevişerek çektiğin ışkenceleri unutturmalı mıyım?"

"Ne? Tanrım, ne kadar şüpheli bakıyorsun söylediğim her şeye! Ben bencil herifin tekiyim ama o lanet olası pislik torbalarımı kazanmasına izin vermeyeceğim. Bunu söylüyorum! Seni o zaman istemiştim. Şimdi de istiyorum. Benim hayatımı kurtarmakla kalmayıp iyileştirdin. Sana artık kızgın falan değilim."

"Hayır," dedi Limos nefes nefese. "Beni hüyütme sakın gözünde."

Bu da ne demekti şimdi? Tam soracaktı ki iki tane ışk balatunun geldiğini gördü. İki tane zıhlı iri yarı adam kapılardan çıkarken Arik de içgüdüsel olarak Limos'un önüne geçti. Ares ve Thanatos durmuş bir Arik'e bir de Limos'a bakıyordu. Durumu anlamaları hiç de uzun sürmedi.

Arik ıskence gördüğü her an öleceğini sanmıyordu.

Ama şimdi gerçekten öleceğini biliyordu.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Ares ve Thanatos göz açıp kapayıncaya kadar harekete geçti. Ares, Limos'un önüne geçerken Thanatos da Arık'i kullandı tıma. Limos, Ares'in geniş omuzları nedeniyle neye olup bittiğini göremiyordu ama bir tokat sesi duydu.

"Lanet olsun!" Limos hemen boğazına dokunup nefes alıyordu. Ares'ten kurtulmayı başardı ama Ares de pes etmeye niyetli değildi. Fakat Limos, Ares'e dizleriyle öyle bir vurdu ki, Ares onu bırakmak zorunda kaldı. Sonra hemen Arık'in başını suyun içine sokmaya çalıştı. Thanatos'un izine atıldı.

"Kes şunu!" diye bağırdı. "Onu öldüreceksin."

Than'ın sarı gözleri öyle bir parladı ki onu öldürmek istediği çok netti. "Evet."

Kahretsin! Than bir kez öldürme moduna geçince onu kimse durduramıyordu. Onunla konuşmaya çalışmakla zaman harcamak istemeyen Limos, Than'ın beline sarılıp onun dengesini bozdu. Bu kısa andan yararlanan Arık, hemen başını suyun üzerine çıkarıp nefes almaya çalıştı. Ama Than Limos'u bir tıy gibi uzaklaştırıp dengesini toparlar ayrılmaz kaldığı yerden devam etti.

Ares yanına gelince Limos artık bu meselenin iyi davranılarak çözülemeyeceğini anladı. Ani bir hamleyle kılıcını çeken Limos, onu Than'ın üzerine attı. Amacına ulaştı. Metal kılıç Than'ın boynuna saplandı. Than'ın boynundan akan kanlar suyu kırmızı renge boyadı. Than yarısından akan kanı durdurmak için elini boynuna koyunca Arik başını tekrar suyun üzerine çıkarabildi.

Limos bağırışmaları ve Ares'in "Ne yaptın sen, Limos?" sözlerini umursamayıp Arik'in yanına gitti. Arik nefes nefeseydi. Yaşadığı şaşkınlık yüzünden okunuyordu.

"Sizi aptallar!" diye bağırarak Limos, sonra kendini Than'a ağzının payını vermeye çalışan Arik'i tutmaya çalışırken buldu. Than bu darbe nedeniyle ölmeyecekti. Ama kan kaybettiği için tekrar eski gücüne dönmesi bir gününü alacaktı. "Arik ölemez. Bunu biliyorsun!"

Ares'in eli kılıcının kabzasındaydı. Öfke dolu bakışlarını Arik'e yöneltmişti. "Bu adam sana ne yapıyordu?"

"İstemediğim hiçbir şey yapmadı." Ares elini kılıcına doğru atınca asla panik yapmayan Limos bile panikledi.

"Than sana söylemedi mi?" Limos etrafa hâlâ öldürme isteğiyle bakan Than'a döndü. "Onu öldüremeyeceğimizi biliyorsun, aptal!"

Ares "Nedenmiş?" diye sordu.

Arik "Evet," dedi. "Neden? Gerçi bu durumdan şikâyetçi değilim ama."

Than nihayet mantıklı bir şey söylemeyi başardı. "Çünkü Salgın onun ruhu üzerinde hak sahibi."

Bu kötü bir şakaydı ama, Than zaten bu konuları hiç beceremezdi.

"Ne?" Arik sıyrıp kenarına çıkıp bacaklarını karnına doğru çekti ve kollarını bacaklarına doladı. "Salgın ruhunun üzerinde *hak sahibi* derken ne demek istiyorsun?"

Limos kendini Arik'in göstereceği tepkiye hazırladı. "Senin kanını içmiş," dedi. "Sonra da kendi kanını sana içirtmiş."

"Ben bunların hiçbirini hatırlamazken sen nereden biliyorsun?"

"Seni bulduktan sonra o söyledi."

"İğrenç bir durum bu. Hatta onun kafasını kestikten sonra kosacağım. Ama bunun benim ölmemem gerektiğiyle ne alakası var?"

Thanatos iyileşmeye başlayan yaradan hafifçe çekti elini. "Salgın ruhunu kendine bağlamış."

Arik hemen ayağa fırladı. "Ne yapmış, ne?"

Limos "Sen öldüğün zaman ruhun ona ait olacak," diye açıkladı. Limos'un umut ettiği tek şey bu sürenin mümkün olduğunca uzamasıydı. Limos, Salgın'ın neden Arik'i öldürmediğini merak ediyordu. Reseph asla sabırlı biri değildi. Salgın'a dönüştüğü zaman daha da sabırsız biri olmuştuk.

"Seni...!" derken Limos'a sert sert bakmaya başladı Arik. "Bunu neden söylemedin bana?"

"Ne zaman söylemeliydim?" Limos'un kızgınlığı yerini ıgnelemelere bıraktı. "Belki de seni Sheoul'e gönderdiğim için benden nefret ettiğin anlarda? Ya da sana her şeyin

çok olduğunu söylemeye rağmen bana inanmadığın anlar-
da? Ya da onca zaman sonra ilk kez adam akıllı bir şeyler
yediğin zamanlarda?" Parmaklarını küfletip devam etti.
"Ah, biliyorum ki sen bikinimin içini ellemeye çalışırken
lanet olası kardeşimin senin ruhunu aldığını söylemem çok
güzel olurdu."

Than yeniden söylenmeye başladı. Ama Limos onu
umursamadı.

Bikinisini ve pareosunu eline aldı. "Hepsi senin iyiliğin
içindi."

Limos, Arik'in ona özür dolu bakışlarından söyledikleri-
ne hak verdiğini ve kırgınlığının geçtiğini anladı. Şimdiye
kadar yaşadığı deneyimlerde çok az erkek hemen hatasını
kabul etmişti. Ama Arik de inatçı davranan, dediğim de-
dik erkeklerden değildi. Limos, Thanatos'a dönmeden önce
Arik'e bakıp gülümsedi.

"Sen neden buraya geldin?"

"Çünkü Reaver hâlâ ortalarda yok. Hem onu hem de
Harvester'ı çağırmayı denedim birkaç sefer. Şimdi de Ae-
gis bizimle bir tür oyun oynuyor." Thanatos ellerini yumruk
yapıp yanına indirdi. "Gözcülerimizin bu konuyla ilgili bir
şey bilip bilmediğini merak ediyorum."

"Nasıl bir oyun?"

"Kıdemli üyelerden birini benimle yaşaması için gön-
dermişler."

"Şaka yapıyorsun."

Than boynuna su çarpıp saçlarını salladı. "Şaka yapıyor

gibi bir halim mi var? Çünkü ne kadar yetenekli bir şakacı olduğumu çok iyi bilirsin."

Birkaç saniyelğine hepsinin tadı kaçtı. Çünkü Reseph aralarında şaka yapmayı en çok sevdi. Ama mührü kırıldığı günden beri hiçbirinin tadı tuzu kalmamıştı.

Limos bu kötü havayı dağıtmak için "Kimi göndermişler?" diye sordu.

Ares elini boynundaki hilâl şeklindeki yara izine gözdü ve zırhı o an yok oldu. "Tropikal bir adada zırhla dolaşmak kadar kötüsü yoktur," dedi. "Regan adında bir kadını göndermişler."

Arik "Regan mı?" dedi. "O zaman sana kolay gelsin. Neden hayır deyip kestirip atmıyorsun ki?"

Ares "Çünkü bu iyi bir fikir," dedi. "Uzunca bir zaman Aegis ile ilişkilerimiz kopmuştu. Bu zaman dilimi boyunca öğrendiklerini bizimle paylaşmaları için çok iyi bir fırsat bu. Ayrıca gücü sayesinde Limos'un *agimortusunun* nerede olduğunu bulmamıza da yardım edebilir."

Arik yüzündeki su damlalarını silerken "Güzel," dedi. "Onun yalnızca küçük bir kâse olduğunu biliyoruz. O kadar. Belki bazı şeyleri ortaya çıkarabilirsin."

Than "Aegis ve R-XR bilmesi gereken şeyleri biliyor zaten," dedi.

Arik gözlerini devirdi. "Sizi kendini beğenmiş adılar! Aegis'e beslediğiniz kin gözünüzü kör ediyor."

Than "Bak, insanoglu," dedi. "Bizimle bu şekilde konuşamazsın."

Arik'in göz kapakları kapanıyor, vücudu gevşiyordu. Limos ise stres küpü olmuştu. Reseph de en acımasız olduğu anlarda böyle yapıyordu.

"Defolun gidin başımdan, athılar."

Limos, hemen Arik ve Thanaos'un arasına girip olası bir kavgayı önledi. "Sakin olun, ikiniz de Arik haklı." Limos hemen desteğini almak için Ares'e baktı. Ares onu her zamanki gibi yine hayal kırıklığına uğratmadı. Konu stratejiye gelince Ares duygularının mantığının önüne geçmesine asla izin vermezdi.

Ares "Katlıyorum," dedi. "Başta ben de isteksizdim ama Aegis'e tekrar güvenme zamanımız geldi. Salgın'a karşı yürüttüğümüz bu savaşta zaman zaman zaferler kazandık. Ama onu tamamen alt etmek istiyorsak insanlarla işbirliğine gitmeliyiz."

Than sinirlendikçe etrafındaki gölgeler de hızla dönüyordu. Limos onun elini tutup "Kardeşim, kes artık şunu. Bunu yapmak zorunda olduğumuzu sen de biliyorsun."

Thanatos aralarında en sessizi olmasına rağmen, başkalarının sözlerine en çabuk kanan da oydu. Reseph'in hisleri açıkça ortadaydı. Ares kendini biraz daha kontrol edebiliyordu. Limos ise ikisi arasında bir yerdeydi. Ama Than en aptal insanın bile kanmayacağı şeylere inanırdı.

Than "Zaten onlarla işbirliği içindeyiz," dedi.

Ares "Evet," dedi. "Ama aramızda hep bir mesafe vardı. Bildiklerimizi onlarla paylaşırsak hiçbir şey kaybetmeyiz."

Thanatos hepsinin gözlerine tek tek bakarken gergin bir

sessizlik oluştu. "Neyin doğru olduğuna inaniyorsanız onu yapın," dedi. Ama Ares ve Limos'a zelime sakın karıymayın bakışı attı.

Thanatos'un zeli Aegis için uzun vadede önemli değil gibiydi. Onun agimortusunun bulunması ya da korunması gerekmiyordu. Thanatos onu tek başına koruyabiliyordu.

Bilgileri paylaşmak konusunda tam bir fikir birliğine varılmasa da Limos Arik'e döndü. "Benim agimortusuma dönecek olursak. Efsaneye göre agimortusum bir kse büyüklüğünde ve fildişi ya da kemikten yapılmış. Ayrıca bir terazi ile birlikte gmlymş. Kle bir şeytan rıka olan Isfetler tarafından ölçüm amacıyla yapılmış. Isfetlerden biri kâseyi özgürlüğünü ve hayatını güvence altına almak için kullanmış ama bunun bedeli kız kardeşinin canı olmuş. lmszliğe ve insan şekline kavuşabilmesi için kız kardeşinin kanını bu ksedden içmek zorundaymış. Ailesi onu bulunca Sheoul'e geri götürmüş. Kseyi de saklamışlar. Böylece adam lmszliğn kaybetmiş. Aradan geçen buca zamanda şeytanların hepsi ölmüş. Kse de kaybolmuş. Bu ksenin nerede olduğuna dair birçok teori var vehepsini inceledik zaten."

Limos durdu. Arik'in soru sormasını bekledi ama hareket bile etmiyordu. "Arik?"

Arik'in gözleri ormana odaklanmıştı. "Orada bir şeytan var."

"Ben bir şeytan görmüyorum." Ares bir şeytan görmese de zihni giydi.

"Ben de." Arik'in gözleri fal taşı gibi açıldı, omuzları

İnce doğru çıktı. Arık, Limos'u korumak için onun önüne atlayınca Limos da hemen ona uyup arkasına geçti. Arık'ın onu korumaya çalışması Limos'un tuhaf bir şekilde çok hoşuna gitmişti. "Hissediyorum."

"Ne hissediyorsun?" diye sordu Limos.

"Kötülüğü," diye fısıldadı Arık. "Kötülüğü hissediyorum."

Arık'ın içinden bir şey tehlikenin çok yakında olduğunu söylüyordu. Alışık olmadığı bu hisle birlikte onu ve Limos'u tehdit eden şey her neyse onunla savaşmak için korkusuzca ileri atıldı.

Thanatos ve Ares ise kendi derilerine dalmıştı. Limos da kendini koruyabiliyordu.

Arık arkasından gelen metal ve zırh seslerini duydu. Ah Tattın, Arık'ın silahı yoktu.

Çalıklardan kırıntılar geldi. Arık tam ağrısı açacaktı ki çıkan kışkeçi büyüklüğünde dört ayaklı şeytanlar ağaçların arasından çıkıp ona doğru koşmaya başladı. Kükürdü.

Limos, Salgın'ın casuslarıyla ilgili bir şeyler söyleyip hancıları kükürdeden birinin göğsüne sapladı.

Arık ikinci önünden çekilince şeytanın dişleri koluna uyup geçti. Sonra yuvarlandı ve eline bir dal parçası aldı. Onu şeytanın boğazına sapladı ve oposuma benzeyen cıvıran ağaca doğru itti.

"İnsanoğlu!" Ares ona bir hançer fırlatınca Arik onu hemen havada kapdı. Yaratıklardan biri tam çenesini açmış dişlerini ona geçirecekken Arik son anda yaptığı hızlı bir hamleyle hançeri şeytana sapladı.

Şeytanların ardı arkası kesilmediği için ortam daha da kızışıyordu. Bu şeytanların kocaman çeneleri ve jilet gibi keskin dişleri vardı. Fakat sayıları o kadar fazlaydı ki en sonunda Arik ve atlılar yenilgiye uğradı.

Etraflarındaki yapraklardan kanlar damlıyor, küçük göletten kırmızı renkli sular akıyordu. Than gölgelerini saldı. Kana susamış gölgelerin bağırışlarına ölen şeytanların ruhlarının inlemeleri de ekleniyordu.

Üç şeytan aynı anda Arik'in üzerine geldi. Arik bir tanesini bıçakladıktan sonra yan tarafına bir yumruk darbesi aldı ve yere yığıldı. Bunu gören Limos hemen çılgınlık atarak kılıcını çekti ve Arik'i öldürmeye çalışan şeytanın kafasını kesti. Diğer ikisi de Arik'in boğazına çöktü. Arik hücrede yaşadığı onca işkenceden sonra burada iki tane şeytanın elinde ölmeyi kendine yediremeyince bir tanesini boğazından tutup sıkmaya başladı.

Şeytan kaskatı kesilip öldü.

Arik şaşırıldı. Ama şeytanın neden bu kadar kolay öldüğünü düşünecek durumda değildi. Diğerini de aynı yöntemi kullanarak öldürdü. Başka bir şeytan daha üzerine gelince onun kafasını da büyük bir zevkle kopardı. En sonunda ölü şeytanların arasında kaldığını fark edip etrafına baktı. Atlılar ona bakıyordu. En azından kötülüğün yakınlarda olduğuna dair hisleri kaybolmuştu.

Ares "Bu da neydi böyle, insanoglu?" diye sordu.

"Hiçbir fikrim yok." Başını kaldırdı. Bir önceki kadar yoğun olmasa da yine tuhaf bir his çöreklenmişti içine. "Orada."

Thanatos hemen yılan gibi hızla kıvrılarak çalılarının arasına girdi ve kuyruğundan tuttuğu bir fareyle ortaya çıktı. "Bu mu?"

"Evet. Oydu." Arik yüzünü ovuşturdu. Şaşkındı. "Neler oluyor?"

Limos geri çekildi. "Kan alış veriş. Vampirler gibi."

Ares "Ah," dedi. "Şimdi anlaşıldı."

Arik "Size göre," dedikten sonra "Beni de konuşmanıza dâhil etmek ister misiniz?" diye sordu.

Limos kılıcını kımına yerleştirdi. "*Khniye* özel olarak çağrılan şeytanlardır. Casuslardır. Pek çok şeytan bunlardan bir ya da iki tanesini çağırabilir ama bu kadar çok sayıda *khniye*yi sadece birkaç kişi çağırabilir. Bunlardan biri de Salgın'dır. Reseph olduğu zamanlarda bile hastalık taşıyıcıların çağırıp onları istihbarat toplama ya da hastalık yayma amaçlı kullanabiliyordu. Ya da tüm taşıyıcıları yok edebiliyordu. Kan alışverişi yapmış olmanız sana onun güçlerini bahsetti. Bu gücün sınırlarını ise zaman gösterecek."

"Hâlâ anlamadım. Vampirlerden bahsediyordunuz."

"Vampirler güçlerini dönüşen insanlara verebilir genelde," diye açıklama yaptı Thanatos. "Ama sen teknik olarak bir şeye dönüşmediğin için sanırım seninle ilgili ilginç bir şeyler var. Neden bize söylemiyorsun? Ailende şeytan olan biri var mı?"

Arik Thanatos'a defolup gitmesini söylemek istediği gibi neler olup bittiğini de öğrenmek istiyordu. "Ailemde hiçbir şeytan yok. Ama birkaç yıl önce bir şeytan tarafından ısırılmışım." Arik bu şeytanın babasının öfkesini dindirmek için, kötü bir anlaşma yaptığı şeytan tarafından gönderildiğini anlatmamaya karar verdi. "Bu soruğun neden olduğu enfeksiyon beni neredeyse öldürecekti. Ama Shade hayat-ı kurtarmıştı. Bir... yan etkisi vardı." Onu meraklı gözlerle izleyen Limos'a baktı. "Şeytan dillerini yalnızca birkaç sözcük dinledikten sonra anlayabiliyorum."

Ares "Aegis sürprizlerle dolu bir yer," diye mırıldandı.

Arik bu sözre katıldı. "Yani Salgın neden casuslarını saldırmaları için gönderdi? Demek istediğim şey, eğer beni öldürmek istiyorsa bunu kendisi de yapamaz mı? Eğer birkaç kişiyi de yanına alarak gelseydi çoktan ölmüş olurdum."

Limos kaşlarını çatarak "Haklısın. Hiç mantıklı değil bu yaptığın," dedi.

"Belki de bunları gönderen büyüleyici nişanlıdır?" diye sordu Arik. Ama Limos başını iki yana salladı.

"Bu da mantıklı değil. Salgın'ın ruhun üzerinde hak sahibi olduğunu bilmiyor ki." Satan seni Sheoul'a çekip orada öldürmek ister. Eğer burada ölürsen ruhunu asla ele geçiremez."

"O zaman yeni bir oyuncu daha mı katıldı aramızca?"

Ares yerde yatan Üniveden birine ayağıyla vurup "Senin ölmeni isteyen yeni bir oyuncu," dedi.

Thanatos ısıklık çaldıktan sonra "Senin yerinde olmak istemezdim, insanoğlu," dedi.

Arik'in yataktan dışarı adımını bile atmaması gereken zamanlar gelip çattı.

ON ALTINCI BÖLÜM

Arik ve Limos eve dönerken başka şeytanların saldırısına uğramadılar. Ama Limos'un evinin önünde Kynan onları bekliyordu. Arik, Kynan'ı görünce, gerçekten yataktan çıkmaması gerektiğini bir kez daha düşündü. Limos onları yalnız bırakmak için ortadan kayboldu. Kynan ve Arik de birbirlerine sıkıca sarıldı. Kynan sarılırken bir yandan da Arik'in sırtına vurdu. Sonra ayrıldılar. Arik tıpkı bir aptal gibi sürekli gülüyordu.

Arik "Adamım," dedi. "Seni görmek çok güzel."

"Aynen öyle. Bizi çok korkuttun." Kynan hafifçe Arik'in omzuna vurdu. "İyi görünüyorsun. Shade ve Eidolon iyi iş çıkarmışlar."

"Shade demişken..."

Kynan hemen araya girip "Shade ve Runa da buraya geliyorlar. Yoldalar," dedi.

"Güzel." Arik mini barın önündeki bar taburelerinden birine oturdu. Evin doğu tarafında masalar, bir bar ve jakuzi vardı. Arik, Limos'un burada kaç tane parti verdiğini merak etti. "Runa biraz endişelenmiştir."

Kynan "Biraz mı?" dedi. "Sanırım bunca zaman katlanmasının tek nedeni yer altı hastanesindeki çocuk bakım merkeziydi."

Arik, Runa, Serena ve Idess gibi birkaç uzaktan akrabasının sorumlu olduğu yer altı hastanesi çocuk bakım merkezi ni tamamen unutmuştu. Çok tuhaftı! Çocuk bakım merkezi bir vampir, kurtadam ve eski bir melek tarafından yürütülen hastaneyi şeytanlar yönetiyordu. Bu ancak bir kitapta ya da televizyon programlarında görülebilecek bir şeydi.

Arik taburesinin arkasına yaslanıp çıplak tenini olduğu gibi güneş ışığının altına bıraktı. "Eminim hastane çok yoğundur."

"Her şey çok yoğun. Bu çok kötü, adamım." Kynan saçını eliyle karıştırdı. "Aegis de çok yoğun. Düzenlenen suikastlerde ve şeytanlarla yapılan savaşlarda Gardiyanlarımızın yüzde onunu kaybettik. Kıdemli üyelerden birini bile kaybettik. Decker onun yerini devraldı."

Arik'in gözleri fal taşı gibi açıldı. "Decker'i kıdemliler grubuna mı aldınız? O, Aegis üyesi bile değil."

"Ama artık üye."

Arik duyduğu haberler üzerine o kadar şaşırmıştı ki boyununun arkasını ovuşturdu. "Vuu! Aegis'in gerçekten çok yoğun bir seçim süreci var, değil mi?"

"Ha-ha." Kynan başını iki yana salladı. "Listede başka adaylar da vardı. Ama R-XR'den birini seçmeyi tercih ettik."

"Neden? Biz varız ya?"

"Evet. Ama artık kademli bir üye olduğun için onunla çok hassas bilgileri paylaştığımızda bunu sır olarak tutmak zorunda kalacak."

"Yani, R-XR'dan bazı şeyleri gizlemekten bahsediyorsun?" Arık tüm bu oyunlardan nefret ediyordu. Dünyanın onu yaklaşıırken herkes bildiklerini ortaya dökmeye bu tolmaca nasıl tamamlanacaktı ki?

Ky omuzlarını sıktı. "Ama şimdi... sen döndüğüne gler!" dedikten sonra geri çekildi. "Geri döndün, değil mi?"

Arık uçan bir martıyı izleyip ne cevap vereceğini düşünmeye başladı. Kafası hâlâ çok karışık. Salgın ruhu üzerinde huk iddia ediyordu, pek çok kişi onu öldürmeye çalışıyordu. Sonra Limos ile aralarında... adı her neyse... bir şeyler vardı.

Ky Arık'ın düşüncelerini bölerek "Bak," dedi. "Eğer bir-ör zamana ihtiyacın varsa ya da ne bileyim bir seyahate, bir terapiye bunu anlayışla karşılırsınız. Hatta bunu yapman gerekiyor zaten. Ama dünyanın durumunu hiç iyiye gitmiyor. Milyer günü huzunu keşmiş olabilir ama kapımızın önünde beklemeye devam ediyor. Sana ihtiyacımız var, dostum."

"Güven bana, birkaç tane şeytana haddini bildirmek istiyorum. Ama şu an buradan ayrılmanın iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum."

"Ne yani? Burada kalmak mı istiyorsun?"

Arık çok aptal bir adamdı evet, ama burada kalmak istiyordu. "Kulhum tehlikede. Eğer öldürsem Salgın'a ait olacak kulhum. Çok uzun hikâye. Ama eğer beni öldürmek istiyorsa

buradan daha güvenli bir yerde olamam. Bir atlıya karşı savaşırken en güvenli yer başka bir atının yanındır."

"*Lanet olsununnnnn!*" Kynan yüzünü ovuşturdu. "Şuan iki kadeh viskiye ihtiyacım var."

"Flicka'nın barın arkasında sert içkileri olduğuna eminim."

"Flicka?"

"Adını söylemek istemiyorum."

"Bu yüzden ona at ismiyle hitap ediyorsun?" Kynan tek kaşını kaldırdı. "Bakalım Bay Ed.'e nasıl tepki gösterecek? Bu anı görmek için sabırsızlanıyorum."

Oturma odasından bahçeye açılan iki kanatlı tahta kapı açılıp Runa ve Shade görününce Arik hemen ayağa fırladı.

"Kardeşim!" Arik Runa'ya doğru yürürken Shade bir anda onun önünü kesti. Neydi şimdi bu?

Kocasının yaptığı davranışa aldırmış etmeyen Runa, Shade'in etrafında dolaşp kendini Arik'in kollarına bıraktı.

"Şükürler olsun Tanrım," diye fısıldadı. "Şükürler olsun iyisin."

"Evet." Arik'in boğazına bir şey takılmıştı sanki. "İyiyim."

Runa geri çekilip ona baktı. "Beni hatırlıyorsun, değil mi?"

"Tabii ki." Nasıl yani?

Shade "Gelişme kaydedebildin yani?" diye sordu. "Çün-

kü bir önceki seferki gibi bir şey yaparsan elimde kalırsın. Bu sefer Runa da beni durduramaz.”

“Shade!” diye bağırdı Runa. “Arik iyi.”

Arik “Fazla koruyucu bir yaklaşım değil mi bu?” diye sordu. “Ayrıca siz neden bahsediyorsunuz böyle?”

“Hey, neden Arik’e dinlenmesi için biraz zaman vermiyoruz?” Limos kıyafetlerini değiştirmişti. Şimdi üzerinde açık mavi yazlık bir elbise vardı. Yüzünde öylesine sahte bir gülücük vardı ki Shade ve Runa’nın Arik’in sorduğu soruya cevap vermelerini istemediği çok belliydi.

“Sorun değil, sekreter hanım. Dinlenmeye ihtiyacım yok.” Shade’in sorusuna direk cevap vereceğini bildiğinden dönüp ona baktı. Çünkü sizi önemsemeyen insanlar aslında size hep doğruları olduğu gibi söylerler. “Cevap ver.”

“Arik, önemsiz bir konu bu.” Limos, Arik’i kolundan tutup uzaklaştırmak istedi. Ama Arik yerinden kıpırdamadı bile. Shade de Limos’u duymamış gibiydi.

“O zaman hafızamı şöyle bir tazeleyelim.” Shade’in gözlerinde gölgeler belirdi. Tek parmağıyla Arik’in göğsüne vurdu. “Dün buradaydık. Runa’ya vurdun. Çene kemiğini, burnunu ve kaburga kemiklerinden üçünü kırdın.”

Arik neye uğradığını şaşırdı. “Bu mümkün değil. Ben asla...”

Runa “Arik, tamam,” dedi. “Kendinde değildin. Neyin gerçek olup olmadığını da bilmiyordun.”

“Hayır,” Arik başını iki yana salladı. Sanki kötü anıları beyninden atmak ister gibiydi. Böyle bir şey yapsam ha-

tırlardım.” Bunları söylüyor olmak bile Arik’in sınırlarını bozmaya yetmişti.

“Hatırlayamadığın pek çok şey var.” Limos ona doğru yaklaştı. Limos’un dokunmasını beklerken içinde bir şeyler cız etti Arik’in. Limos’un Arik üzerinde iyileştirici bir etkisi vardı. Bunun en güzel örneği çok yakın bir zamanda yaşanmıştı.

Ama şuan iyileştirilmek değil hatırlamak istiyordu.

Arik arkasına döndü. Runa onun yanına geldi. Karamel rengi saçları rüzgârda savruluyordu.

“Arik, her şey geride kaldı. Ben şekil değiştirip yaralarımı iyileştirdim. Kalanları da Shade tedavi etti. Bana hiçbir zarar vermedin.”

Runa’nın onu teselli etme çabaları takdire şayandı ama Arik daha iyisini biliyordu. Çocukken çok şiddet görmüştü. Arik’in elinden yaşadığı ise ona eski anılarını hatırlatmaktan başka bir şey yapmamıştı. Bir dakika... Cara ve Ares’in nişanlandıkları gün verilen partide Cara ona tanıştıkları gün Ares’in onun hafızasını nasıl sildiğini anlatmıştı.

Cara *“Ben daha kötü olmayayım diye hafızamı silmiş.”* demişti. *“Ama hafızamı yerine getirir getirmez her şeyi hatırladım.”*

“Aşâğılık!” Arik, Limos’a döndü. “Hafızamı sildin, değil mi?”

“Hayır.” Limos bunu öylesine inandırıcı bir şekilde söylemişti ki Arik ona inanmak istemişti. Aynı şeyi babasına verdiği sözlerde de hissederdi hep.

Top oynarken yanında olacağım, siz veriyorum. Bu Noel'de hepimiz hediye alacağım. Siz veriyorum alkollü bırakacağım.

Arik öfkeden deliye dönmüştü.

"Bunu tekrar denemek ister misin, atlı?" Lütfen, lütfen bunu gerçeği söyle. Eğer tekrar hayır derse Arik ona inanacaktı. Babasına bunca yıl nasıl inandıysa ona da aynı şekilde inanacaktı. Ama Limos hiçbir şey söylemeden orada öylece kaldı. "Yaptın, değil mi? Başka neleri sildin?"

Limos ağrısını açıp kapattı. Aşagılık! Son bir ayda yaşadıklarının içinde Arik'e en çok koyan darbe bu olmuştu.

Kynan'a dönüp "Yanılmışım," dedi. "Burada kalmak istemiyorum. Gidelim."

Arik'in evden ayrılmasının üzerinden üç gün geçmişti. Ev Limos'a çok boş geliyordu. Bu çok garipti çünkü Limos daha önce eviyle ilgili hiç böyle bir şey hissetmemişti. Ama adanın bir diğer ucundaki villasında her zamanki partilerine devam ediyordu.

Kendini yalnız ve boşluğa düşmüş hissetmiyordu.

Klostrofobik havası, iç sıkıcı anıları ve pusları nedeniyle Shicoul'u hiç sevmiyordu. Ama Horun bölgesinde Ares ve Thanatos ile birlikte Sartael'in izini arıyorlardı.

Thanatos şeytan dövmeçisi Orelia'dan bilgi almayı başa-

tabilmıştı. Eğer bu bilgiler doğruysa Karanlık Lord'un sağ kolu Sartael'i parmağında oynatıyor ve onu dedektif olarak kullanıyordu. Mahşer günü yaklaşırken Satan ve Lucifer silah olarak kullanılabilen eski parçaların yerini bulmak için yarışıyorlardı. Son zamanlarda Şarlman'a* ait olduğu rivayet edilen eski bir hançer ele geçirmişlerdi. Şimdi ise Kader Mızrağı'nın nerede olduğunu bulmaya çalışıyorlardı.

Limos ve kardeşlerinin buraya gelme amacı onları durdurup Sartael'i Limos'un *agimortasunu* bulma konusunda kendilerine yardım etmesi için ikna etmekti.

Bir yer altı şehriden diğerine gidip dururken hepsi sinirlenmişti. Onlara eşlik eden cehennem köpeği Gore de Bones'un bacaklarını ısırtıp duruyordu. Bones bu durumdan hiç memnun değildi. Limos bu durum nedeniyle yaptığı işe bir türlü odaklanamıyordu.

Limos "Buradan nefret ediyorum," diye mırıldandı.

Thanatos ona dönerek bir başıyla "O zaman gelmeseydin," dedi. Ares de başını salladı.

Limos hiçbir şey söylemedi. Çünkü kardeşleri haklıydı. Ama Arik gitikten sonra Limos yine eskiden olduğu gibi riskler almaya, sonucunda yalnızca acı çekecek de olsa işimler yapmaya başlamıştı.

Arik gitikten sonra şunu anlamıştı: Otuzla birlikte olmak Limos'a benzer bir mutsallık yaşıtıyordu. Benzer-

* Şarlman: Kutsal Roma-Cermen İmparatorluğu'nun kurucusu.

di evet ama daha güzel, daha saf bir duyguydu bu. Ayrıca Limos'un kendinden nefret etmesine de neden olmuyordu.

Arik'i geri kazanmalıyım. Kardeşleri dönüp ona baktı. Hayır! Limos tüm bunları dışından söylemişti. "Ne? Aegis ya da R-XR'in Arik'in güvenliğini sağlayabileceğine inanmıyorum."

Ares her zamanki savaşçı ses tonuyla "Kynan ile bağlantıya geçtin mi?" diye sordu.

"Arik nerede olduğunu bana söylemez ki." Limos, Bones'un simsiyah boynunu okşamaya başladı ama Bones rahatsız olunca şaşırdı. "Kynan tılsımlı olduğu için bunu ondan zorla öğrenmem imkânsız."

Ares alaycı bir ses tonuyla "Birlikte çalıştığımız insanları bir şey yapmaya zorlamamalıyız zaten," dedi.

Limos "Bence iyi bir fikir," diyerek itiraz etti. "Tabii yalanlanmadığım sürece."

Thanatos araya girip "Gardiyanlara hadlerini bildirmekten zevk duyarım," dedi.

Than'ın ne zaman ciddi olduğunu anlamak hep zor olmuştu ama bu seferki sözlerinde çok ciddi olduğu açıkça görülüyordu. Limos bunun nedeninin evindeki konuk olup olmadığını merak etti.

"Bir şeyler yapmalıyım." Limos, Gore'yi kovalayıp Bones'un üzerine bindi tekrar. "Pek çok kişi Arik'in ölmesini istiyor. Şu *khnive*yi gönderen de dâhil."

"*Khnive* konusunda ben de çok endişeliyim." Arkalarından gelen derin bir ses hepsini şaşırttı. Cehennem köpeği hırlamaya başladı.

"Lucifer," dedi Limos. Limos bu sözcüğü daha tam olarak tamamlamadan önce, Ares hemen bir kapı açtı. Than da hançerini eline alıp fırlattı. Hançer bu uzun boylu ve siyah saçlı cennetten kovulan meleği omzundan yakaladı. Ama melek yalnızca gülüyordu. Kıpırmızı gözleri adeta bir lazer ışını gibi parlıyordu.

"Kocan seni bekliyor, Limos. Artık onun yanına gitme vaktin geldi,"

Göre her an saldıracakmış gibi bekliyordu. Ama akıllıca davranıp hareket etmedi. Çünkü Lucifer onu parmağının ucuyla bile öldürebilirdi.

"Hiçbir yere gitmiyor." Ares, Battle'ı Bones'un yanına getirip Lucifer'e gözdağı vermeye çalıştı.

Limos "Sartacl nerede?" diye sordu.

"Sorman ne kadar ilginç! Az önce ona verdiğim bir görevi yerine getirdi." Lucifer parmaklarını şaklatınca yukarıdan kanatlı bir adam indi.

Adam yere iner inmez iki metrelik bir adama döndü. Koyu kırmızı derimsi kanatları ise kelinin üzerinde yükseliyordu.

"Ne?" diye bağırdı adam. Limos o an adamın Lucifer ile uğraşmaktan pek memnun olmadığını anladı.

Lucifer "Atıldarla tanış," dedi. "Dişi olana biraz daha fazla dikkat et. Çünkü bir sonraki görevin onun ağızlarının nerede olduğunu bulmak olacak."

Limos kalbinin heyecandan durmak üzere olduğunu gizlemek için şöyle bir güldü. "Hadi ya! Sana bol şanslar o

zaman Sarty! Kaybolmamış ya da bir yerde saklanmayan bir şeyi asla bulamazsın! Çünkü ben zaten onu buldum."

Ah, bu yalan Limos'u kendine getirdi. Müthiş bir mutluluk yaşıyordu. Ayrıca bu tür pisliklere yalan söylediği için hiç vicdan azabı çekmiyordu. Lucifer ile uğraşmak ona çok zevk veriyordu.

"Çok komiksin, Limos. Yalanlar Prensi, Yalanlar Prensesi'nin adına yakışır davranmasını ister zaten." Lucifer gülümsedi ama dudaklarındaki çatlaklar çok belli oldu. "Bu arada yeri gelmişken, sana bir teklifim var. Karanlık Lord'un yanına gidersen ben de adamlarımı üzerine salmam."

Bones bu şeytandan bir parça koparmak isterken yeri açeliyordu. Limos "A, dudakların için nemlendirici kullanabilirsin. Bu arada ne adamlarıymış onlar?"

"Arik'i bana getirmek için tek bir işaretimi bekleyen adamlar. Çünkü Sartael onun yerini buldu."

Limos gülümsedi. "Şimdi kim yalan söylüyor? Sartael'in insanlar âlemindeki güçleri yalnızca şeytanları ve onlara ait parçaların yerini bulabilmekle sınırlı."

Lucifer "Aptal kız seni!" dedi. "Arik'in ruhu bir şeytana ait. Bu yüzden o da şeytanlara ait parçalar sınıfına giriyor." Limos içinden lanetler yağdırırken Lucifer'in ağzından çıkan sözler karşısında şaşkınlığa uğradı. "Şimdi seni doğrudan kocanın yanına göndereceğim." Lucifer kemiksiz bedeniyle Limos'a yaklaşıırken Limos Bones'u zor zapt ediyordu. "Çok uzun bir zaman önce onun yanında olmalıydın, Limos. Yapılan anlaşmaya gerekli özeni göstermedin. Kocan bu durumdan... hiç memnun değil."

Limos'un kalbi yerinden çıkacak gibi atıyordu. Eğer kardeşleri Limos'un bu anlaşmaya özen göstermediğini öğrenirlerse onu kendi elleriyle Karanlık Lord'a verirlerdi.

"Ayrıca annen..." dedikten sonra üzgün bir hâl aldi Lucifer'in yüzü. "Anneni büyük hayal kırıklığına uğrattın. O seni yetiştirirken sorumluluk bilinci aşıladığını düşünüyordu."

Thanatos, Styx'i Bones'un yanına çekti. "Dünya üzerindeki en kötü şeytanla anlaşmalı olarak yapılan bir evliliği kabul etmek istememesinin Li'nin sorumsuz olmasıyla ne alakası var?"

"Limos yer altı dünyasının en çok kıskanılan dişi. Ayrıca bu evliliği kabul ederken kocasının kim olduğunu da biliyordu."

Bu doğrudu. Ah tanrım, hem de çok doğrudu. Limos daha bebekken yapılmıştı bu anlaşma. Ama aklı emmeye başlayınca tam olarak ne yaptığını fark etmişti.

Ama şimdi fikrini değiştirmişti. Ve tüm yer altı dünyası başına yıkılacaktı. Fakat Limos bunun ne zaman gerçekleşeceğini merak ediyordu.

Ares aşağılayıcı bir ses tonuyla "O bunu kabul etmedi." dedi. "Çocukken zorlandı bu anlaşmaya. Onun rızası da alınmadı ayrıca."

Ah, lanet olsun! Limos o kadar gerilmişti ki kalçalarıyla Bones'un kemiklerini acıtmaya başladı. Bones hemen rahatsız olduğunu belli etti. Lucifer yavaşça kafasını sağa sola çevirdi. Yüzündeki gülümsemeyle adeta korku filmlerinden fırlamış gibi duruyordu.

"Size böyle mi dedi?" Lucifer kafasını arkaya atarak güldü.

Panîçe kapılan Limos, hemen Lucifer'in yanında sı-lah olarak kullanmak amacıyla bir kapı açtırdı ve kapı Lucifer'in kolunu gövdesinden ayırdı.

Lucifer yaşadığı acı ve öfke nedeniyle öylesine bağı-nyordu ki kulaklarından adeta ateşler çıkıyordu. Bir anda beynine çıkan acı ve etrafta duyduğu çığlıklar üzerine kar-deşlerinin işkence göreceğini anladı. Ayaklarının altındaki toprak parçasından korkutucu sesler duyuldu. Sonra birden Lucifer dinazor büyüklüğünde kocaman çirkin bir yaratığa dö-nüştü. Tırnaklarıyla cehennem köpeğinin vücudunda çok büyük yaralar açtı.

Limos hiçbir şey yapamadan Ares ve Thanatos onu açtı-rıldan kapının içine doğru ittiler.

Limos ve Bones kapıdan çıktıklarında Ares'in bahçesin-de buldular kendilerini. Yalnız değillerdi. Sartael de kapı-dan onlarla birlikte çıkmıştı. Limos'a doğru hamle yapan Sartael, Bones tarafından ayak bileğinden yakalandı. Ama cennetten kovulan melek Limos'u yere düşürmeyi başardı.

Sartael hemen Limos'un yanına gelip boğazına sarıldı. Limos'un başını çok sert bir şekilde kayaya vurdu. Bones çok öfkelenmişti. Hemen Sartael'in yanına gelip onun sırtına büyük bir darbe indirdikten sonra onu kumlara yuvar-ladı.

Limos, Bones'un darbelerinden kılpayı kurtulduğuna se-yinerek koştu ve Sartael'in üzerine çöktü.

"Beni takip etmek büyük aptallık, Sarty." Eliyle keline

vardıktan sonra "Çünkü artık benimle olduğuna göre bana Arik'in nerede olduğuna söyleyeceksin. Ayrıca ağımın, rumu bulma konusunda bana yardım edeceksin," dedi.

Sartacl güldü... aslında öksürmüştü gibiydi. Çünkü ağrısı kan doluydu. "Seni kocana götüreceğim. Karanlık Lord seni ağılatana kadar becerirken insanlığına bunları utandırmanın derisini soyacağım."

"İğrençsin!" Limos, Bones'a baktı. "Onun canını hızla yak."

Bones jilet kadar keskin dişlerini Sartacl'in omzuna batırdı. Bones ağzında et parçasıyla doğrulurken Sartacl'in içinde milyordu.

"Seni iğrenç mahlukat!" dedi Limos. "Şimdi ya bana yardım edeceğine dair söz verirsin ya da Bones canını hızla acıtır."

"Senin etlerinin pisirildiğini de göreceğimi!" dedi Sartacl. "Karanlık Lord'un huzuruna çıkıp ona seni karısı olarak alması için nasıl yalvardığımı, kardeşlerini düşün hediye olarak Karanlık Lord'a sunacağımıza dair nasıl söz verdiğim, bekçileri kemeri beline taksılırken nasıl hareketsiz kaldığımı bir bir anlatacağım kardeşlerine."

Limos'un boğazı yerdeki kumlar kadar kurumuştü. "Orada değildin. Hiçbir şey bilmiyorsun." Gerçi anlatıldığı her şey tam tamına doğrudu.

"Bu tıren boyunca Lucifer'in eline bağlanan bir cehennem faresiydim. Annemi benden önce başka bir melekğin düzmesine izin verdiğim için aldığım ceza sonucunda beş bin yılını fare olarak geçirmek zorunda kaldım. Senin

baban ben olacaktım, kaltak! Prensesin babası ben olacaktım." Bunları söyledikten sonra sırtına başladı. "Kocanın seninle işi bittikten sonra prensesin yatak arkadaşı olacağım."

Cara bağıarak onlara doğru koşuyordu. Aynı anda iki tane kapı açıldı. Limos'un kirli geçmişi onu eline almaya başlamıştı.

Limos çılgınlık atarak kılıcını çekti ve Sartael'i de onun iğrenç gerçeklerini de sonsuza dek susturmak için kılıcı boğazına sapladı.

Açılan kapılardan birinden elinde Gore ile birlikte Than çıktı. Her yerinden tıpkı bir şelale gibi kanlar boşalan cehennem köpeği zar zor ayakta durabiliyordu. Diğer kapıdan Ares çıktı. Battle aksıyordu.

Cara hemen hayvanların yanına koştu ve onlara müdahale etmeye başladı. Etraftan pek çok cehennem köpeği doluşup cennetten kovulan ölü meleğin üzerine üşüştü. Bones ona saldırmadan önce, Sartael sislerin içinde kaybolup gitti.

Cara'nın gücü sayesinde hayvanlar dakikalar içinde kendine geldi. Hepsinin yaraları kapandı.

"Orada neler oldu öyle?" diye bağırdı Than, Limos'a. "Ayrıca Sartael'i neden öldürdün? Senin *agimortusunu* bulmak için en büyük umudumuzdu oydu."

"Biliyorum." Bu yalan değildi. "Arik'i tehdit etti. Ben de sinirlendim." Bu da yalan değildi.

"Sinirlendin mi?" Thanatos bunu söylerken alay etmişti onunla. "Sen asla sinirlenmezsin ki."

Cara gücünü verdikten sonra Ares, Battle'ın ayağa kalkmasına yardım etti. "Hem Lucifer neden senin isteyerek nişanlandığını düşünüyor?"

"Çünkü o aptalın teki." Başka bir gerçek daha. Kardeşleri ona daha fazla soru sormadan Limos hemen konuyu değiştirdi. "Arik'i bulmalıyız. Hemen. Lucifer onun yerini bildiğini söyledi. Bu konuda yalan söylemez."

Ares, Battle'ı bir küp şekerle besledi. "İyi de, nerede olduğunu bilmiyoruz ki."

Limos bir kapı açtırırken "Eminim, Runa biliyorduk," dedi. "Gidip öğreneyim."

Çünkü Limos'un kesin olarak bildiği bir şey varsa o da bir kardeşin diğer kardeşi korumak için yapabilecekleriydi.

Ya da diğer kardeşe ihanet etmek için.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Arik geriye dönüp baktığında onu kendi evine götürmesi için Kynan'ı ikna etmesi gerektiğini düşünüyordu. Ama bunun yerine, Kynan onu tutmuş R-XR karargâhına getirmişti. Bu, çok büyük bir hataydı. Arik'i hemen hastaneye götürüp gerekli tüm testleri yaptırmışlardı. Sonra sorgulanmış ve bu sefer ruhsal sağlığını ölçmek için pek çok teste tabi tutulmuştu.

Burada mahkûm edileceğini önceden düşünmeliydi. Çünkü şeytanlar tarafından kaçırılıp alıkonulan askeri üyeler bu standart uygulamaların yapılması için taslağın hazırlanmasında bizzat kendisi yardım etmişti.

Saçma sapan soruların ardı arkası kesilmiyordu. Ayrıca aynı sorular sürekli tekrar ediliyordu. *Hassas bir bilgi vermediğine emin misin?* Evet. *Şeytanlardan birinin tecavüzüne uğradın mı?* Hayır. *Hamile kalmış olabilir misin?* Tanım, Arik öyle olmadığını umuyordu. *Bir şeytanla herhangi bir ilişkiye girdin mi?* Hayır.

Tabii eğer Limos sayılmazsa.

Onu sorgulayanlar Sheoul'de geçirdiği zamanlarla ilgili sorularından sonra, Limos'la geçirdiği zamanla ilgili soru-

lar sormaya başladılar. Arik bu konuda çok hassas olduğu için onlara söylediklerine çok dikkat etti. Onlara Limos ile sevimseyi ne kadar çok istediğini, ona yemek getirdiği zaman neden yemeği yemediğini ya da neden hâlâ onun adını söylemediğini asla anlatmayacaktı.

Ya da onun hafızasıyla nasıl oynadığını.

Salgın'ın kanını nasıl içtiğini ve bunun sonucunda casusları hissedip onları tek bir dokunuşla öldürebilme gücü kazandığını onlara anlatamazdı.

Yoksa R-XR onu masaya yatırıp lime lime ederdi. Tüm bu sorgulamalar yüzünden Arik, Runa'ya ne yaptığına odaklanamamıştı bir türlü. Shade'in sözleri kulaklarında çmliyordu. Ama Arik bunları hak etmişti. Runa'yı koruyacağına ve asla babası gibi bir canavar olmayacağına dair yemin etmişti. Peki, ne yapmıştı? Shade gelene kadar kâbuslarından çıkmayan canavarın ta kendisi olmuştu. Arik'in şu an merak ettiği şey Shade'in çabalarının boşa gidip gitmediğiydi.

Runa'ya vururken kendinde olmaması önemli değildi. Babası da kendinde değilken yapmıştı tüm o iğrenç şeyleri. Bu bir mazeret değildi. Bu yüzden Arik de bu durumu mazeret olarak öne sürmeyecekti.

Arik'in bir seyahate çıkmaya ihtiyacı vardı. Ama bu düşünce aklına gelince hayalini kurduğu tek yer simsiyah saçlı bir atlının yaşadığı Havai benzeri bir ada oluyordu. Ama yakın zamanda yapamayacaktı böyle bir şeyi. Çünkü R-XR'in tıbbi merkezinden çıkmıştı ama şimdi Ford McNair yurtlarına yerleştirilmişti. Ama burayı terk etmesi kesinlikle yasaktı.

Arik bir askerdirdi. İnsanoglu büyük bir savaşın eşiğindeydi. Bir şeyler yapmalıydı. Bir şeyler yapması gerekiyordu. İnsan takımının yanında yer almalıydı. Atlıların takımında değil. Evet, aslında aynı tarafta gibi görünüyordu bu iki takım. Ama öyle değildi.

Gerçi kimselere karşı Limos ile birlikte savaşmak çok güzeldi, değil mi? Limos'un desteğini her adımda hissetmişti. Ve daha önce Decker hariç, hiç kimseyle böyle bir uyum yakalayamamıştı.

Arik kendini göğsünü ovalarken buldu. Sanki ağrıyan kalbini yatıştırmaya çalışır gibiydi. Alcatraz şeytanı onu kara sevdalı bir aptala mı çevirmişti? Yok artık!

Kapısına vurulduğunu duyduğu an daldığı derin düşüncelerden sıyrılıp kapıyı açtı. Kynan ve Decker Arik'in içeri davet etmesini beklemeden odaya geçtiler. Arik yaptıkları bu davranışı hemen affetti çünkü Runa ve Limos'u unutmalıydı. Ayrıca, bira da getirmişlerdi.

Decker altılı paketten bir tane Budweiser marka birayı çıkarıp Arik'e attı. Arik "Cahilleri şehirlerden atabilirsin..." dedi.

Kynan "...ama Budweiser'ı onların elinden alamazsın," diye tamamladı.

Decker "Gördüğüm kadarıyla ya musluktan sıcak su içeceksiniz ya da buz gibi bir Budweiser," dedi. Eline altılı paketi alıp Kynan'ın önünde salladı.

"Evet, evet. Hadi ver artık şu lanet olası birayı. Ama aynı anda NASCAR seyredebileceğimi pek sanmıyorum."

Decker birayı Kynan'a atarken "Ben kısa mesafe yarışlarını seviyorum," dedi.

Kynan "Tabi eğer sürücüler şeytansa," diye ekledi.

Decker omuzlarını silkti. "Busch kardeşlerle ilgili dedikodular vardı. Ama hiçbirisi doğru değil. Jimmy Johnson da gerçek olamayacak kadar çok yarış kazanıyor."

Gözlerini deviren Kynan sandalyelerden birine oturdu. Arik de diğerine geçti. Decker de tıpkı eski zamanlarda olduğu gibi yatağın üzerine yayıldı. Sorunsuz devam eden bir arkadaşlıkları vardı. Tabii ki gerginlikler oluyordu zaman zaman ama bunlar her ilişkide yaşanmıyor muydu? Etrafında bu kadar iyi arkadaşları varken bir gün gelip de daha fazlasına ihtiyaç duyacağını hiç tahmin etmezdi Arik.

Evet, her şey aynıydı. Doğaldı. Ama yine de... sanki eksik olan bir şeyler vardı.

Eksik olan şey Limos, aptal!

Lanet olsun, Arik'in gidişi gidiş değildi.

Decker "Ee," dedi. "Cehennemde bir ay geçirmene rağmen çok iyi duruyorsun."

Arik birasının yarısını diktikten sonra "Ama seyahat çıkmak istiyorsanız size orayı asla önermem," dedi.

Kynan sessiz ama endişeli gözlerle "İyi misin?" diye sordu.

Arik bu sorudan çok sıkılmıştı. O kadar çok duymuştu ki *iyi misin* cümlesini.

"Daha iyi olamazdım."

"Runa seni görmek istiyor. Aramalarına cevap vermiyormuşsun."

"Meşguldüm." Çünkü ancak bu şekilde ondan kaçabiliyordu.

Ky durumu anladığı için daha fazla fistelemedi. Decker de anladı ve hemen konuyu değiştirdi. "Demek bir atlıyı öpüp uzun kara trendeki yerini aldın ha?"

Bazen Decker'in yanında bir tercümanı olması gerektiğini düşünüyordu Arik. "Uzun kara tren?"

Kynan bira şişesinin kapağını Decker'e atıp "Bu, Decker'in bana zorla dinlettiği şarkılardan biri. Cehenneme giden bir trenle ilgili," dedi.

"Hmm, peki. Ama tren falan yok. Sadece kocaman ve iğrenç kollar." Arik hemen anıları bir kenara atıp birasına yumuldu.

"Nasıl yani?" Decker başka bir bira daha verdi Arik'e. "Neden böyle bir şeyi yaptın ki? Senden bunu hiç beklemezdim."

"Ben *diyi* olan athyı öptüm, aptal. Eşcinsel falan değilim ben."

"Hadi canım! Tabii ki eşcinsel olmadığını biliyorum." Decker dirseğinin üzerinde yükseldi. "Ben doğaüstü şeylerden bahsediyordum. Senin de böyle şeylerle uğraştığını biliyordum."

Kynan şöyle bir güldü. "Tren muhabbeti bir yana, eğer Limos'u görsen sen de bu riske girerdin, Deck."

Arik iç geçirdikten sonra "Buraya neden geldiniz, ci ka-faltlar?" diye sordu.

Kynan "Başka bir plânın mı vardı?" dedi.

"Hayır. Ama sadece bira getirip sohbet etmek için gelmediniz herha'de buraya. Ya ruh sağlığını kontrol etmeye ya da bana Aeyis ve R-XR ile ilgili son haberleri vermeye geldiniz. Hangisi?"

Decker "Her ikisi de," diye itiraf etti. Decker bazen çok aptal olabiliyordu. Ama Arik bunu bilerek yaptığını düşünüyordu.

Arik oturma sandalyede doğrulup "Ee?" dedi.

Kynan ayaklarını masanın üzerine uzatıp "Limos ile birlikteyken sana *agimortus* ile ilgili bir şey söyledi mi?" diye sordu.

Arik on'ara İsfetlerle ilgili haberleri verdi. Bu bilgiler Kynan için çok yeniydi. İç geçirirken "Lanet olsun," dedi. "Şimdiye kadar bildiğimiz tek şey *Daemonica*'da yazılı olan satırlardı. Eğer bir atlı Yalanlar ve Hileler Kâsesinden bir yudum bile içerse Kutluk'ı kaybederler. Thanatos ile ilgili bir şeyler anlattı mı hiç?"

Arik "Onunla ilgili ağızlarını çok sıkı tutuyorlar," dedi. "Dünyanın sonu geliyor. Tabi eğer ben Disneyland'deyken, siz yeni ve dâhice plânlar üretmezseniz," Kynan ve Decker birbirlerine baktı. Arik kötü bir şeyler olduğunu hissetti. "Ne? Bana söylemediğiniz ne var?"

"Limos sana hiç Thanatos ve onun..." Kynan doğru sözcüğü arıyor gibiydi. Ama bulamadıkça konuyu uzatıyordu. Normalde asla böyle davranmazdı.

Decker gözlerini devirip "Onun seks hayatıyla ilgili ne biliyorsun?" diye sordu.

Arik tam birasını ağızına götürecekti ki dondu kaldı. "Seks hayatı mı?"

"Evet. Yani, kimlerden hoşlanıyor? Erkeklerden falan mı?" Decker bunu söylerken sahte bir gülüş attı. Decker geçen yıla kadar lisede tanıştığı misyoner bir kızla birlikteydi. Ama artık işi konusunda yalan söyleyemeyince ondan ayrıldı. Ya yalan söylemeye devam edecekti ya da R-XR'ı bırakacaktı. Decker kariyerini seçti. Arik bunun için onu suçlayamazdı. En azından şimdi bunun yeri ve zamanı değildi.

"Ben adamın itirafçısına benziyor muyum? Onun kimlerden hoşlandığını nasıl bilebilirim? Ayrıca bunu neden soruyorsunuz?" Arik tıpkı küçük çocuklar gibi eğilip bükülen iki adama baktı.

"Çünkü onu tahrik etmesi için Regan'ı gönderdik."

Arik neredeyse boğuluyordu. "Regan?" mı dedi. "Kuduz hastalığı yayabilen bir kaktüs gibi kurnazlıkları vardır onun."

Decker kaşlarını çatıp "Kaktüslerin kuduz hastalığını yayabileceklerini sanmıyorum," dedi.

Kynan, Arik'e bakmadan önce Decker'e dönüp "dalga mı geçiyorsun sen benimle" bakışı attı. "Bak, bunun aramızda kalması gerekiyor. Söyleyeceklerim bu odadan dışarı çıkmayacak. Yalnızca birkaç kıdemli üye biliyor."

Ağız açık kalan Arik iç geçirdi. "Tamam, söylüyorum. Thanatos onu gönderdiğinizizi söyledi. Ama tarihteki boşluklar gibi şeyleri doldurmak için gönderdiğinizizi düşünüyor. Peki, neden Regan'ı onunla yatması için gönderdiniz?"

Kynan "Çünkü hamile kalmasını istiyoruz," dedi.

Arik gözlerini kırptırdı. "Seni yanlış duydum sanırım," dedi.

Decker kederli bir sesle "Doğru duydun," dedi. "Çok fena evet, biliyorum. Çünkü sanırım benden hoşlanıyordu."

Kynan birasından bir yudum alıp olayı anlatmaya çalıştı. Kehaneti, dünyayı kurtaracak ölümsüz bir çocuğun gerekliliğini, ölümden yaşamın gelecek olmasını falan anlattı. Ama söylediği çoğu şeyi dinlemedi Arik.

Buz kraliçesi Regan bir atıyla yatmak için kendini feda ederken Arik istediği atıyla birlikte olamıyordu.

Kynan'ın telefonu çaldığı an Arik, tam Decker'den başka bir bira daha isteyecekti. Dışarıda korna sesleri vardı.

Decker perdeyi açıp dışarıya baktı. "Saldırıya uğradık. Lanet olsun. Şeytanlar nasıl oluyor da buraya girebiliyor? Burası çok iyi korunmuyor mu?"

"Aşağı..." Duyulan silah sesleriyle birlikte çığlıklar da arttı. Fakta askerler kurşunların şeytanlara işlemediğini biliyordu.

Üst düzey subaylar şeytanların var olduğunu biliyordu, ama pek çok asker yer altı dünyasının yaratıklarıyla henüz tanışmamıştı. Askerlerin şuan kurşunlar yağdırarak yaptığı tek şey şeytanları kızdırmaktı.

Şeytan sürüleri yurdun kapılarından geçerken Arik kapıyı açtı.

Decker silahına uzansa da "Mahvolduk biz," diye mırıldanıyordu. Kynan da silahına uzanıp bir tanesini Arik'e verdi.

Ky "Hazır mısınız?" diye sordu.

Arik başparmağını birazcık kestikten sonra, S şeklindeki silahın altın renkli ucundaki kanı tattı. "Hadi şu şeytanları cehenneme, yani ait oldukları yere, geri gönderelim."

Limos, Ares ve Thanatos hemen kapı açtırıp cehennemin yaşandığı yere gittiler.

Binlerce şeytan Arik'in kaldığı askeri üsse saldırmış, askerleri kâğıt gibi doğruyorlardı. Silah sesleri ve çığlıklar havada uçuşuyordu. Etrafa yayılan kan ve bağırsak kokusu, Limos'un midesini bulandırdı. Ares şeytanları kılıcından geçirirken Limos bir yandan Arik'i arıyor diğer yandan da şeytanları öldürmeye çalışıyordu. Thanatos'un uzun tırpanı şeytanların kafalarını koparıyordu. Her savaşı açık büfe yemek olarak algılayan Bones, tuhaf görünümlü küçük bir şeytanın kafasını ısırdı ve elma yer gibi yemeye başladı.

"Oradalar!" Kendilerine saldıranları ellerindeki silahlarla öldürmeye çalışan Arik, Kynan ve sarışın bir adamın olduğu kocaman binayı işaret etti Thanatos. Kanlı bir çatışmaydı, siyah kargo pantolonuyla Arik, bir ölüm makinesini andırıyordu. Çok akıllıca hareket ediyor ve küçük hamlelerle altı tane şeytanı birden yere yıkabiliyordu. Bu adam tavajabiliyordu.

Çok seksi!

Birden rüzgâr tersten esmeye başladı. Cennetten kovu-

lan iki melek bir anda ortaya çıktı. Bir tanesi Arik'i yere attı. Diğer de üzerine çıkarak verdiği güçle onun sarsılmasına ve burnundan kanlar gelmesine neden oldu.

Limos artık bu cennetten kovulan meleklerden bıkmıştı. Sartael'in canını yeterince yakmamıştı ama şimdi onun hincini alacaktı.

Bir anda bağırmaya başlayan Limos, Bones'a vurarak onun daha hızlı koşmasını sağladı. İnsanların ve şeytanların içine daldılar. Ama Limos hiçbir şeyi önemsemiyordu. Hiç kimse onun erkeğine zarar veremezdi.

Artık bu gerçeği inkâr etmenin hiçbir anlamı yoktu. İlk öpüşükleri günden beri Arik'i erkeği olarak görüyordu. Arik haklıydı. Limos o gece onunla öpüşmeyi çok istemişti. Onu çok istemişti.

Bones cennetten kovulan meleklerden birini yere atıp üzerine çıktı. Dişlerini meleğe geçirirken bir yandan da kanatlarını kırmaya çalışıyordu. Sonra Limos atın üzerinden indi ve karşısına her kim çıkarsa kılıçtan geçirdi.

Bir silah sesi duyulunca Bones bağırmaya başladı. Vücudunda beyzbol topu büyüklüğünde bir yara açılmıştı. Yara hemen iyileşti ama Limos, Bones'un canının çok yandığını biliyordu. Zırhına çarpan bir kurşundan Limos aptal insanların dostu düşmandan ayıramadığını fark etti. Arik birden öfke dolu gözlerle ayağa kalktı. Limos önce bu öfkenin nedeninin kendisi olduğunu düşündü. Ama arkasında bir düşman olduğunu görünce eridi.

Bir anda ortaya çıkan cennetten kovulan pek çok melek Limos'un, Arik'e duyduğu hayranlığı bitirdi. Bir tanesi

Kynan'ı öyle sert bir şekilde yere savurdu ki yere düşen Kynan'ın kolu kırıldı ve kolunun kırılan kısmı derisinden dışarı çıktı.

Limos "Arik!" diye bağırdı. "Gitmeliyiz!"

Arkasına dönen Arik "Ben hiçbir yere gitmiyorum," dedi.

Limos ona doğru koştu. Bones da Limos'un arkasından gidiyor, ona saldıranları anında geri püskürtüyordu. "Şeytanlar senin yüzünden burada. Eğer biz gidersek onlar da gidecekler. Bu insanların tek kurtuluşu sensin."

Arik lanetler yağdırıp sersemlemiş askeri kenara ittikten sonra "Tamam," dedi.

Limos hemen bir kapı açtırdı. Arik'in elini ve Bones'un dizginlerini alıp kapının içine geçti. Ares'in Yunanistan'daki adasının sıcak kumlarına ayak bastılar. Burası Limos'un Sartael'i öldürdüğü yerden kilometrelerce uzaktaydı. Limos, o an kardeşlerinin bu olayı unutması için dua etti.

Arik "Pislikler!" dedi. "Şeytanlar fesse nasıl geldi? Orası çok iyi korunan bir yer."

Limos "Yeraltından değil," dedi. "Ya da Lucifer'in gücü nedeniyle değil. Şeytanlar yer altından çıktıkları anda korumaları alt edebiliyorlar."

"Lucifer mi?"

Limos başını salladı. "Bana seni bulduğunu ve en yakın zamanda ele geçireceğini söyledi. Bu şeytanlar onun olmalı. İnan bana, senin askerlerin daha önce onun gibisiyle karşı karşıya gelmemiştir. Gücünün insanlar âlemine de

yetiyor olması, iki farklı dünya arasındaki sınırların ortadan kalkmak üzere olduğunu gösteriyor. Bu sınırların tamamen ortadan kalkması ve tüm şeytanların Sheoul'den kaçması yakındır."

"Bunun olması için mühürlerin kırılması gerekiyor sanıyordum."

Heybeden geyik eti çıkarıp Bones'u beslemeye başladı Limos. "Salgın ne kadar güçlenirse bu sınırlar o kadar gevşer."

"Çok garip." Arik silahını dikkatli bir şekilde cebine koydu. "Peki, neden buraya geldik?"

"Benim adamda tehdit oluşturabilecek bir şey olup olmadığını kontrol etmeleri için cehennem köpeklerini gönderdi Cara. Seni oraya götürmeden önce onunla görüşüp adamın temiz olup olmadığını öğrenmeliyim." İç geçirdikten sonra, "Umarım cehennem köpekleri insanları yemiyordur," dedi.

Arik ona "aptal mısın" bakışı attı. "Evet. Bu güzel bir hediye olur."

Limos kolunu kaldırıp "Bones, koluma geç," dedi. Hâlâ etini yemekle meşgul olan Bones, hiç itiraz etmeden bir sis bulutuna dönüşüp Limos'un kolundaki yerini aldı.

Şakaklarındaki kanları silmeye çalışan Arik "Ya sonra?" diye sordu. "Beni evine götürüp yalanlar söylemeye devam mı edeceksin?"

Limos giriş kapısına doğru yöneldi. "Eminim sen doğru cu başıdır, Arik."

"Ben kimsenin anılarını çalıp ona bu konuda yalan söy-

lemedim." Arik, Limos'un hızına yetişti. Savaş botları kal-
dığında pat pat sesleri çıkarıyordu.

"Ah, evet haklısın. Kendini beğenmiş ne olacak! Hiç ya-
lan söylemediğini mi iddia ediyorsun sen şimdi? Tanıştığın
herkese kim olduğunu ve nerede çalıştığını anlatıyor mu-
sun?"

"Bu farklı bir konu ama. İşimin gizli kalması gerekiyor."

"O zaman tanıştığın kadınlara ne söylüyorsun? Onlara
işle ilgili yalan söylemek zorunda mı kalıyorsun? Ya da
kim olduğunla ilgili? Aranızda yalandan örülmüş bu duvar-
lar olduğu halde mi sevişiyorsun onlarla?" Arik hiçbir şey
söylemeyince Limos şöyle bir güldü. "Ben de öyle düşün-
müştüm zaten." Daha da kötüsü, Limos onu bu konuda çok
korkutuyordu.

"Birini korumak için yalan söylemek ve birine zarar ver-
mek için yalan söylemek arasında dağlar kadar fark var."

"Her aynı şeyi söyleyip duruyorsun, Pinokyo."

Arik silahını alıp pantolonunun alt cebine soktu. "Her
neyse, beni nasıl buldun?"

"Senin tehlikede olduğunu duyan Runa her şeyi anlattı
bana. Ayrıca onun hiçbir telefonuna cevap vermediğini de
söyledi."

"Çammar," diye mırıldandı Arik.

Yeni banyodan çıktığı ıslak saçlarından belli olan Cara,
terindeki pazen pijamalarla karşıladı onları. "Köpekler
adayı temizledi. Bir şey dışında hiçbir sorun yok. Evinin
önde sürekli olarak altı tane cehennem köpeği duracak."

Dudağını ısırıktan sonra devam etti. "Eğer içeri girmek isterlerse itiraz etme. Koltuklarının üzerine kıl düşmemesi için bir örtü ser."

Mükemmel! Daha ne olabilirdi ki! Limos evcil bir hayvan olarak bile bir köpekle ilgilenmemişken şimdi bakman gereken altı tane cehennem köpeği vardı.

Bir kapı açıldı ve içinden zırhından kanlar damlayan Ares çıktı. Arik hemen onun yanına gidip "Üs ne âlemde? Askerler? Ky? Decker?"

"Kynan yer altı hastanesine gidiyor. Decker yaralıları yardım etmek için orada kaldı. Zaten o kadar çok ölü var ki Than da orada kalmak zorunda kaldı."

Arik "Lanet olsun," dedi. "Yardım etmem gereki..."

"Hayır." Ares'in ses tonu sertti ama bir savaşçının başka bir savaşçıya duyduğu saygı ifadesi de vardı. "Eğer gidersen şeytanları oraya tekrar toplamaktan başka hiçbir şey yapmazsın."

"Peki, ne zaman geri dönebilirim?"

Limos "Arik duymadın mı?" dedi. "Lucifer senin peşinde. Ruhun desen kardeşimin elinde. Kendi ırkını korumak için tüm sorumluluk sende artık. Bundan sonra bizimle birliktesin."

* * *

Reaver en son cehennemden kovulurken kanatlarını kaybetmişti. Kanatları vücudundan ayrılırken herhangi bir acı duymamıştı. Melekler için iki farklı cezalandırma yöntemi vardı. Cennetten atılan bir melek insanlar âlemine doğru yollarırken kanatlarının vücudundan nasıl ayrıldığına birebir şahit oluyordu. Bu meleklerin daha sonra tekrar cennete girme şansı vardı. Tıpkı Reaver gibi.

İkinci yöntem ise daha farklıydı. Cennetten kovulan bir melek doğrudan Sheoul'a gidiyordu. Kanatları orada diğer melekler tarafından kırılıyordu. Bu şanssız melek daha sonra bir cehennem kapısı ya da bir başka kapının içine atılıyordu. Burada yarasaninkiler gibi derimsi kanatlar çıkarabiliyordu. Tıpkı Harvester gibi.

Bir meleğin kanatları gücünün esas kaynağıydı. İşte bu yüzden cennetten kovulan melekler ne cennetin ne de cehennemin gücünden yararlanamıyordu. Şimdi Reaver'ın kanatları testereyle kesildiğine göre artık bir zamanlar olduğu gibi yine çok güçsüzdü.

Üzerinde sadece pantolonu olan Reaver, soğuk bir taşın üzerinde oturuyordu. Eskiden kanatlarının olduğu yerden şimdi kanlar akıyordu. Ayağında ise taşa monte edilmiş zincirler vardı. Ayağındaki zincirlerin kendi kanatlarından çıkan kemiklerden yapılmış olduğunu fark etti. Kemikleri eritmek için bir çeşit büyü kullanılmıştı. Ayağına takılan zincir hemen ayak bileğindeki kemiklerle kaynaşmıştı. Kendi vücudu onu burada mahkûm ediyordu. Ayağındaki zincir canını o kadar yakıyordu ki kendinden geçmişti.

Zekiydi. Hastaydı, kendini hiç iyi hissetmiyordu. Ama zekiydi.

Reaver yukarıya bakarken üzerinde siyah tül bir elbise olan Harvester kapıda belirdi. Elinde bir şişe vardı. Reaver bunun kırmızı şarap olabileceğini düşündü. "Güzel. Demek kendindesin."

"Güzel," diyerek taklit etti Reaver onu. "Sen de hâlâ kaltağın tekisin."

Harvester içeri girdikten sonra "Sanırım birileri ters tarafından kalkmış bugün," dedi.

Reaver gözlerini kapatarak duvara yaslandı. Duvar camını çok acıttı ama Harvester'a bu durumu hiç belli etmedi. "Bunu neden yapıyorsun?"

"Çünkü hep evcil bir meleşimin olmasını istemiştim."

Reaver sinirlendi. "Sana kim yardım etti, Harvester?" Gözlerini açtı. "Birinden yardım aldığın çok açık. Çünkü beni tek başıma alıkoyamazdın."

"Alıkoymak mı?" Harvester düşünceli bir şekilde çenesini ovuşturdu. "Bunu bir düşünmem gerekecek sanırım. Ama yatakta çok iyi olduğuna eminim."

Reaver duygularına hâkim olmaya çalıştı. "Öyleyim. Ama bunu asla göremeyeceksin."

"Eğer istersem görebilirim. Bana nasıl baktığını gördüm. Ne kadar çabuk tahrik olduğunun farkında mısın? Tek yaptığımı vücudumu birazcık göstermek oldu."

"İğrendiğim için bakışlarımı senden çevirdim."

"Tahrik olduğun için bakışlarımı çevirdin. Zaten ben de böyle olacağımı biliyordum. Sana verdiğim yüzük sayesinde buraya geldin." Harvester oldukça güçlü bir iç geçirdi.

"Etekleri elde etmek ne kadar kolay. Şeytan, insan, melek, hiç fark etmiyor. Kadın vücudunu görünce aptallaşıyorsunuz. Peki ya sen? Senin porno yıldızı gibi giyinen dişilere nasıl baktığını görmedim mi sanıyorsun? Cennetten kovulduktan sonra ne tarz kadınlarla seviştiğine dair bir ön araştırmaya yapmadığını mı sanıyorsun?"

Reaver yumruklarını sıktı. "Kıskandım mı?"

Harvester büyük bir kahkaha patlattı. "Birazcık. Görünen o ki insanlardan uzak duruyorsun. Ama dizüstü çizme ve mini etek giyen hiçbir dişinin senden kurtuluşu yok." Harvester birden bacaklarını iki yana açarak Reaver'in kucağına oturdu. "Sanırım, oral sekse bayılıyorsun."

Reaver omuzlarını silkince kanatlarının olduğu yerdeki yaralar inanılmaz acıdı. "Hangi erkek bayılmaz ki?"

"Evet, doğru." Harvester bacaklarına doğru eğilince Reaver'in gözü de oraya kaydı. Harvester'ın yüzüne bakmak için başını tekrar yukarı kaldırdı. Ama artık çok geçti. Çünkü Harvester'ın muhteşem göğüs arasını ve bacak arasındaki o tahrik edici dişiliği görmüştü. "Sakin zor kullanmaya kalkma. Yoksa bu zincirleri öyle bir hızla çekerim ki tüm kemiklerin kırılır."

Reaver "Bunu ödeyeceksin," dedi.

Pis pis sırtmaya başlayan Harvester elindeki şişenin ağzını diliyle yalamaya başladı. Tabii bu hareket Reaver'in aklına başka şeyler getirdi.

"Cennetten nasıl kovulduğumu biliyor musun?" diye sordu Harvester. Sonra dilini şişenin içine sokarak Reaver'e küçük bir gösteri yaptı. "İnsanların adaletinden sorumluy-

dum." Kollarını Reaver'in boynuna dolayıp uzun tırnaklarını sırtında gendirmeye başladı. "Yüzyıllar boyunca yüzlerce katilleri ve kalbinde kötülük olanları öldürdüm. İçimdeki heyecan her ölümle birlikte arttı. Ama bir gün yanlışlıkla masum birini öldürdüm. İçimdeki heyecanı durduramıyordum artık. Gittikçe daha fazlasını istiyordum. Bu yüzden sadece zevk için öldürmeye başladım." Öne doğru eğilerek Reaver'in göğsündeki kılıçlık yaradan sıranı kamı emdi. "O an insanları Sheoul'a çekip öldürmenin ve onların çığlıklarını dinlemenin ne kadar büyük bir zevk olduğunu fark ettim. Bu, orgazmdan bile zevkliydi benim için." Harvester inlemeye başladı.

"Bunu neden bana anlatıyorsun? Benden ne istiyorsun?"

"Bunu sana anlatıyorum çünkü istediğim şeyi elde etmek için neler yapabileceğimi görmeni istiyorum. İşte bu yüzden buradasın." Başını kaldırdı. "Yani bir nevi. Sana bazı görevler vereceğim. Ayrıca senden güç takviyesi de yapmam gerekecek."

Şişeyi dudaklarına götürüp "İç," dedi.

Dışlarını sıkan Reaver başını iki yana salladı.

"Zehir değil. Şarap."

Reaver başını tekrar iki yana salladı.

"Bu kadar inatçı olma." Harvester, Whine'ı çağırarak Whine hemen geldi. "Ağzını aç."

Whine, Reaver'in kafasını geriye atıp alt çenesini sıkıca bastırmaya başladı. Çok sinirlenen Reaver, Harvester'in göğsüne bir yumruk indirdi. Harvester geriye düştü. Yer

kanlar damlamaya başladı. Ama Reaver'in zafer kazanma şansı yoktu. Çünkü Whine onun çenesini öyle bir tuttu ki Harvester çene kemiğinden gelen kırılma sesini duydu.

Harvester lanetler yağdırmaya başladı. O da çok öfkelen-di ve hemen zincirleri çekmeye başladı. Reaver'in kemikleri etlerinden ayrıldı. Reaver öyle bir acı yaşıyordu ki nefes almakta zorlanıyordu. Ağzına sıcak bir şeyin aktığını hissetti. Kan mıydı bu?

"İşte bu kadar!" Reaver hayal meyal Harvester'ı gördü. "Neethul bal şarabı. Çok seveceksin tadını."

Reaver'in göğsündeki ağrı zincirlerin neden olduğu acıdan farklı değildi. Cennetten kovulduğu günlerde denemişti bir kez bal şarabını. Bir yudum aldıktan sonra bile bağımlı olmuştu. Kendini kaybedene kadar içiyordu. Şeytanlar onu terk edilmiş bir yerde bulup yer altı hastanesine götürdükten sonra kurtulabilmişti bu illetten. Shade ve kız kardeşi Skulk onu hastaneye götürüp tedavi etmişti. Eidolon da bağımlılık tedavisini gerçekleştirmişti.

Eğer Samaritan şeytanlarının ve yer altı hastanesindeki şeytanların yardımı olmasaydı çok daha kötü bir son onu bekliyor olacaktı. Hareket edemez hale getirilen cennetten kovulan melekler genelde rızaları olmadan Sheoul'a götürülür ve orada sonsuza dek kötü bir yaratığa dönüştürülürdü.

"Whine," dedi Harvester. Onun sesi bu kadar boğuk muydu? Yoksa bu, o adamın sesi miydi? "Yaralarımı temizleyin. Sonra da kanı Orphmage'ye götürün."

Lanet olsun! Kanı... Kanıyla ne yapacaklardı ki? Birkaç

dakika sonra bedeninde çok tanıdık bir sıcaklık hissettiği an bu sorunun bir önemi kalmadı. Vücudunu saran zevk dalgaları nedeniyle yay gibi gerildi. Tüm acıları dinmişti sanki. Kalp atışları giderek artıyordu.

Üst üste gelen kasılmalar sonrasında penisinden akan sıcaklık onu müthiş bir rahatlığa kavuşturdu. Sonra kendini yeni doğmuş bir bebek kadar çaresiz hissetmeye başladı.

Başı çok büyük bir dertteydi. Bunun farkındaydı. Ama şuan bunu önemsemiyordu.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Thanatos huysuz bir atlıydı. Regan'dan eski bir belgeyi çevirmesi için yardım istemişti. Ama nedenini açıklamamıştı. Regan bu belgede yazılanların Karanlık Lord'dan gelen bir mesaj olduğuna inandığını söyleyince Thanatos onu kütüphaneden kovmuştu. O günden beri çok ihtiyacı olmadığı sürece Regan'dan yardım istemiyordu. Bu durum da Regan'ın onu baştan çıkarmasını zorlaştırıyordu.

Regan, Thanatos'un evinin sürekli olarak dişilerin istilâsına uğradığını gördükten sonra onun eşcinsel olduğuna karar vermişti. Her saatte farklı kıyafetler içinde eve gelen dişileri vampirler asla içeri almıyordu. Regan bu durumdan Than'ın kadınlarından hoşlanmadığı sonucunu çıkarmıştı. Ama durum böyle olsaydı dişiler onun için bu kadar çok uğraşır mıydı ki? Ya da eşcinsel olsaydı diğer erkekler neredeydi?

Böyle bir erkeği görmemişti hiç. O yüzden Than eşcinsel değildi. O yalnızca hiç kimseyi sevmeyen kendini beğenmişin tekiydi.

Regan ise böyle bir adam için tüm işini bırakıp buralara gelmişti.

Than'ın zamanını nerede geçirdiğine dair hiçbir fikri yoktu. Ama burası buz kalesi değildi. Than'ın vampirleri, Regan'ın tüm ihtiyaçlarını karşılıyordu. Regan önceleri bu durumdan çok rahatsız olmuştu. Bu lanet olası vampirleri öldürmek için yaratılmışken en ufak bir ihtiyacı için onların eline bakıyordu. Ama en garip olanı, bazı vampirlerin gündüz yürüyebiliyor olmalarıydı. Regan bu konuyu onlara sorduğunda hiçbir cevap alamamıştı. İlginç!

Regan zamanının çoğunu ya Than'ın spor salonunda ya da bazı Aegis kütüphanelerine rakip olacak büyüklükteki kütüphanede geçiriyordu. Buraya gelme amacı aslında aslıyla yatmaktı. Ama onun bilgisi ve kütüphanesinden yararlanmak da amaçlarından biriydi.

Than daha önce üzerinden geçtiği belgelere bir de kendisinin bakması gerektiğini söylemişti. Şimdiye kadar ilginç bir detay yakalayamamıştı ama en azından belgeler üzerinde Than'a yardım edebiliyordu.

Regan'a en ilginç gelen şey Than'ın, Reseph'in mührünü tamir etmek ve Limos'un *agimortusunu* bulmaya çalışmakla uğraşırken aslında babasının kim olduğunu bulmaya çalışmasıydı. Söz konusu babasından açılınca söylediği sözlerle çok dikkat ediyordu. Sanki yaptığı araştırmaları yanlış ya da bencilce buluyor gibiydi.

Ya da sanki kendini hayal kırıklığına uğratmak istemiyor gibiydi.

Than'ın bu konu üzerine ağırlık vermiş olması Regan'ın içini derinden titretiyordu. Çünkü söz babalardan açılınca Regan çok duygusal davranıyordu. Than'ın geçmişle il-

gili belgeleri çok fazla incelemişti. Belki de bu şekilde yardım etmek istemesi büyük aptallıktı.

Tabii ki yardım etmek kötü bir şey değildi. Ama Regan bunu yapmak için zeminden tavana kadar şimdiye kadar adını bile duymadığı kitaplarla dolu kütüphaneyi talan etmek zorunda kalıyordu.

Şeytanlar tarafından yazılan yemek kitapları. Çocuk kitaplarından aşk hikâyelerine, romanlara kadar uzanan geniş bir yelpaze vardı kütüphanede. Ayrıca bu kitapların hepsi şeytanlar tarafından yazılmıştı. Yine şeytanlar tarafından yazılan erotik kitapların sayısı da oldukça fazlaydı. Tüm bunların yanı sıra insanlar, şeytanlar hatta bir melek tarafından yazılan ve mahşerin dört atlısını anlatan kitaplar bile vardı. Bunların pek çoğu kurmaca romanlardı. Görünen o ki, Thanatos kendileriyle ilgili piyasada var olan her türlü kaynağı kütüphanesinde bulunduruyordu. Ama bu kaynakların içinde kurmaca olmayıp doğrudan birinci kişilerin ağzından anlatılan olayların yer aldığı kaynaklar da vardı.

Bir şeytan tarafından yazılan ve üç erkek atlıyla da yakın ilişkiler içinde olduğunu anlatan kitap, Regan'ın kulaklarına kadar kızarmasına neden oldu.

Regan şöminenin yanındaki kocaman deri koltuğa kıvrılmış bir halde buldu kendini. Elindeki kitap roman ve *Penthouse Forumları*ndaki mektupların karışımı bir şeydi. Mümkün olduğunca hızlı bir şekilde taramaya başladı kitabı. Tanrım, şuan ateşe hiç ihtiyacı yoktu. Çünkü damarlarındaki sıcaklığı hissedebiliyordu.

Adı Pileri olan şeytan, üç atlı ile ilgili çok önemli sırla-

nı bildiğini iddia ediyordu. Öncelikle Ares ile yeraltındaki Dört Atlı barında buluşmuşlar ve birlikte vakit geçirmişlerdi. Ares'in gücünü, öfkesini ve nasıl sert seviştiğini okudukça yerinde duramıyordu. Regan yalnızca bir kez seks yapmıştı. O da Res ve Pileri'nin yaşadığına hiç benzemiyordu. Her şey çok hızlı gelişmişti.

Regan, Pileri'nin anlattığı o orgazmları hiç yaşamamış ve hiç o kadar yorulmamıştı. Hayır, bir kez orgazm olmuytu. Ama o an içindeki güç dışarı çıkmaya çalışıp sevgilisinin ruhunu ele geçirmek istemişti. Regan sevgilisinden o gece ayrılmış ve bir daha onunla seks yaparak riske girmemişti.

Pileri daha sonra Reseph ile ilgili ayrıntıları anlatıyordu. Onun çok oyuncu, kibar ve zaman zaman riske girdiğini iddia ediyordu. Görünen o ki Reseph sekse bayılıyordu... Reseph'in her şeyi denemeye açık bir atlı olduğunu öğrenen Regan'ın ağzı açık kaldı.

Ağzı kuruyan Regan, sonra Thanatos'un Pileri ile tecrübelerine geldi.

Thanatos Dört Atlı barının karanlık bir köşesine oturmuş uşıldayan gözlerle beni izliyordu. Ona doğru yaklaştım. Kardeşleriyle birkaç kez birlikte olmuştum. Reseph kendi köşesine geçmiş etrafı izliyordu. Etrafına toplanan diğillerle meşhur seks partilerinden birini daha verebilecekken o bir Trilluh peytanını elde etmeye çalışıyordu.

Eğer Thanatos beni reddetseydi ben de onun yanına gidecektim. Birkaç dışının Thanatos ile birlikte arka taraftaki odaya girdiğini görsen de bu dövme adamla seviştiğini itiraf eden birine hiç denk gelmemiştim.

"Ölüm," dedim. Ona bu isimle hitap eden herkese yaptığı gibi bana da homurdanmaya başladı. Atlıların hiçbirisi isimleriyle anılmaktan hoşlanmıyordu. Limos hariç. Çünkü o Kulık isminden hiç rahatsız olmuyordu.

"Defol git başımdan."

Birasını dudağına götürdü. O dudakların tadını çok merak ediyordum. Üç atlı ile de yatabilmiş ilk dişi olmak istiyordum. Eğer Thanatos ile yatabilirim Limos ile de sevişip atlıların yanındakini yerimi almak istiyordum.

Tabii ki Thanatos'un dediğini umursamayıp onun yanına oturdum ve mini eteğimi açtım. Açılan bacaklarımı fark eden Thanatos'un pantolonunda hafif bir şişlik meydana geldi. Onun yanına kayarak bacağıma onun bacağının üzerine attım ve penisini okşamaya başladım.

"Yalamama izin ver," diye mırıldandım. Gözlerini kapattı. Onu ele geçirmiştim. Biliyordum. Beni kucaklayıp Ares ve Reseph ile birlikte olduğum arka odaya götürdü. İlk defa daha yere bile inmeden orgazm oldum. İkinci...

"Bakıyorum keyfin yerinde."

Thanatos'un derinden gelen sesi üzerine çılgılık atan Regan kitabı yere düşürdü. Birden yanakları kızardı ve boğazı yanmaya başladı.

"Ben... ben... şey... araştırma yapıyordum." Ah Tanrım, defterine sevdiği erkeğin resmini çizerken yakalanan bir genç kız ya da erotik kitap okurken yakalanan olgun bir kadın gibi kekeliyordu.

Regan tam da ikinci gruba giriyordu. Kapıda durmuş

ona gülümseyerek bakan adamla ilgili erotik bir kitap okuyordu çünkü.

Ayrıca Regan daha önce Thanatos'un çok yakışıklı olduğunu görmüştü. Ama yüzündeki bu gülümseme ona o kadar yakışıyordu ki Regan bunu tanımlayacak uygun sözcükleri bulamıyordu.

"Araştırma, ha?" Than ona doğru yaklaştı. Yerden kitabı aldı. Ama bakışlarını asla Regan'ın gözlerinden ayırmadı. "Kütüphanemde bundan daha yararlı kitaplar da var."

"Ama bu kadar ilginç değildir eminim ki," dedi Regan. Ses tonu çaresiz ve nefes nefese kalmış bir kadınınkinden benziyordu.

Than kitabı açıp tam da Regan'ın kaldığı sayfaya geldi. Kitabı okumaya başlayan Than'ın önce bir kağıt sonra bir diğer kağıt havaya kalktı. Yanaklarında hafif bir kızanklık mı oluşmuştu? Evet, evet aynen öyle.

Güzel. Belki Thanatos da Regan gibi utanmıştı.

"Islanan inci taneme dokundu," diye okumaya başladı Thanatos. Tamam, pek de utanmışa benzemiyordu. "Tek parmağını içime sokarken zevk içinde inlemeye başladım."

Regan boğazını temizleyip "Okuyabildiğini görüyorum. Çok etkileyici! Ama artık şunu kesebilir miyiz?"

"Sonrasında neler olduğunu merak etmiyor musun?"

"Eminim üçünüzle birden yatmayı başardığı için sırtında ya da kuyruğunda bir damga izi falan vardır."

Thanatos uzunca bir süre ona baktıktan sonra başını geriye atarak kahkaha attı. Aman Tanrım, ne kadar seksi olmuştu Thanatos!

Kahkaha atmayı bitirdiğinde yüzündeki gülümseme ifadesiyle "Damga izi falan yok," dedi. "Yani en azından ben öyle biliyorum. Onu asırlardır görmedim. Birsürü çocuğu olduktan sonra kendini onlara adadı." Kitabı kapattı. "Hayır, bu şeytanelerin hiçbirinin bizimle bir ilgisi yok."

"Şeytane mi?"

"Reseph böyle der onlara." Yüzündeki gülümseme yerini her zamanki asık suratlı ifadeye bıraktı. "Yani öyle derdi. Sanırım şimdi hepsine yemek gözüyle bakıyor."

Kardeşinden konu açılınca Thanatos'un duygularının birden nasıl değiştiğini gören Regan çok şaşırdı. Gülümsemediği anlar o kadar hızlı geçmişti ki Regan bu anları kafasına tam olarak yazıp yazamadığını merak etti. Ama kalp atışlarının ve vücut sıcaklığının artmasından Regan'ın Than'dan çok etkilendiği net bir şekilde anlaşıyordu.

Regan "Onunla yakın mıydınız?" diye sordu.

"O benim kardeşim." Kabanını çıkarıp balıkçı yaka kazığının kollarını sıyırdı.

"Bu bir cevap değil."

Thanatos'un gözleri sarı bir elmas gibi parlamaya başladı. "Aynı rahmi paylaştık. Aynı ekmeği, savaşı, acıyı, suyu paylaştık. *O benim kardeşim.*"

Yani... Regan'ın sorduğu sorunun cevabı evetti. Thanatos'un bu kadar yoğun duygularının olmasına çok şaşırdı Regan. Böyle bir atlıdan daha az duygusal olmasını beklerken birden kardeşi hakkındaki duygularının ne kadar yoğun olduğu ortaya çıkmıştı. Bu durum Regan'ın gözünde

onu insancıllaştırmıştı. Aynı zamanda utandırmıştı. Çünkü Regan daha önce hiç kimseyi böyle sevmemişti.

Regan kollarını ovuşturmaya başladı. "Tüm bu yaşananlardan sonra bile..."

Thanatos "Bu yaşananlar onun kâbusu," diye araya girdi. "Onu eski haline getirmenin bir yolunu bulacağız."

"Bunu nasıl yapacağına dair bir fikrin olmalı." Ölüm'ün çocuğunun dünyayı nasıl kurtaracağına dair Aegis'in hâlâ bir fikri olmadığı için Regan'ın onu konuşturması gerekiyordu. Regan'ın aklına bu düşünce gelince içinde bir huzursuzluk oluştu. Çünkü Thanatos'u nasıl yatağa atacığını düşünürken o kadar çok kafa yormuştu ki bu işin sonuçlarını düşünmeye hiç vakti olmamıştı.

"Bir fikrim var. Nihayet bir şeyler bulabildim." Üst raftan kalın bir kitap alıp masanın üzerine geçti ve kitabı açtı. Thanatos tek tek sayfalara bakarken Regan bunun Salgın ile ilgili notlar, resimler ve gazete kupürleri ile dolu bir koleksiyon defteri olduğunu fark etti. "Bunun bir ipucu olduğunu inanıyorum." Geçen gün Regan'a incelettiği bir parşömen kâğıdını gösterdi. "Metini tercüme ettim. Temel olarak anlatılan şey, hastalığın ölümle tedavi edildiği idi."

"Yani evet... Ölüm her şeyi bir nevi tedavi ediyor."

Than başını iki yana salladı. "Bunu birkaç gün önce Salgın'a adanan bir tapınakta buldum. En son baktığımda orada olmayan bir mihrabın üzerinde duruyordu. Deliverance ve benim sembolüm olan tırpanın metal ve ahşap kopyalarına bağlanmıştı."

"Salgın'a adanan bir tapınak mı var?"

"Hepimizin var." Bunu bir insanın dolabında silt olduğunu söylemesi gibi normal bir ses tonuyla söylemişti. Kimin tapınağı yok ki, der gibiydi. Bir sonraki sayfaya yapıştırılan bir fotoğrafın üzerinde gezdirdi parmaklarını. "Kopyaların altında taş mihraba işlenen bu yazı vardı. Eğer Deliverance doğru bir zamanda benim tarafımdan kullanılırsa Salgın'ın eski haline dönebileceğini söyleyen bir uyarıydı."

"Nasıl yani? Hançeri ona saplayacaksın ve her şey düzelecek mi?"

Than duraksadı. Parşömene bakıyordu. "Deliverance'nin sahtesini yaptık. Böylece kalbinden bıçaklayabilirsek onu öldürebiliriz. Ya da herhangi birimizi. Ama eğer bu bilgi doğruysa Reseph'e tekrar kavuşabiliriz. Yalnızca 'doğru zaman'ın ne zaman olduğunu öğrenmemiz gerekiyor." İşaret parmağıyla yazıya dokundu. "En azından giremin ilk kısmı çözüldü." Kolundaki at dövmesi hareketlendi. Eliyle dövmeyi biraz okşayınca hareketlenme kesildi. Çok garip!

Ama Thanatos istemeden de olsa Regan'ın ona dokunabilmesi için açık kapı bırakmıştı. "Dövmene dokunabilir miyim?"

Kafasını aniden kaldıran Than "Ne?" dedi.

"At dövmesine dokunabilir miyim?"

"Neden?"

Çünkü atlıların anlatıldığı erotik kitapta atın hissettiği her şeyi senin de hissedebildiğin söyleniyordu. Ah evet, Regan bu yöntemi onu tahrik etmek için kullanabilirdi.

Regan içindekileri tutamayıp "Büyüleyici," dedi. Bazı

amaçları olsa da meraklı biriydi. "Diğer dövmelelerin çok renkli. Ama bu... sanki kına dövmesi gibi. Sadece hatları öyle görünüyor. Ama hareket ediyor."

"Çünkü canlı bir şey o," dedi Than. "Atlarımızı vücudumuzda dövme olarak taşıdığımızı biliyordursun herhalde."

"Evet. Zaten ilginç olan da bu ya," Regan ona doğru bir adım daha attı. "Dokunabilir miyim?"

Thanatos Regan'a öyle bir baktı ki sanki Regan onun kafasını kesip kesemeyeceğini sormuştu. Ama sonra başını salladı ve kolunu uzattı. Bütün dövmeleler birbirine geçmiş gibi görünüyordu aslında ama hiçbirisi öyle değildi. Hepsi farklı boyut ve renkteydi. Ama at dövmesinin olduğu yerin ne altında ne de üstünde başka bir dövme vardı.

Regan dokununca Than'ın bütün vücudu gerildi. Regan'ın vücudu da gerildi. Than'ın kollarındaki dövmelelerde anlatılan sahneler birdenbire Regan'ın beyninde canlandı. Ama bir dakika... Bu atlı ne kadar çok acı yaşamıştı böyle.

Regan, Than'ın vücuduna bu dövmeleleri yapan dışı şeytanı da gördü. Bunun nasıl olduğunu anlamasa da şeytan Than'ın beynini okuyor ve tüm bu sahneleri dövme olarak işliyordu. Ama neden? Bu dövmeleler ona çok şey anlattı. Bir gün neden olduğu ölümler. Şeytanlar... Şeytanların olduğu bir savaş. İnsanların yanında yer aldığı bir savaşın sonra ölü şeytanları bir çukura götürüp onların ruhlarını ele geçiriyordu.

Birden midesi bulanmaya başlayan Regan, güçlerini bir kenara bıraktı.

"İyi misin? Betin benzin attı."

"Evet." Regan boğazını temizledi. "Bir an kendimi kaybettim. Yani anlarsın işte, burada bir efsaneyle birlikte olmak." Ah Tanrım, Regan'ın sesi tıpkı Justin Bieber için üzülen bir ergen gibi çıkmıştı. Ama yağcılık yapmak zorundaydı, değil miydi?

Than'dan anlaşılamayan bir ses geldi. Sonra Regan kaldığı yerden devam etti. Onu baştan çıkarması gerekiyordu. Ya da en azından bunu nasıl yapacağına dair bir ipucu yakalamalıydı.

Regan yavaş hareketlerle atın uzun boynuna dokundu. Gücünü bir kenara bırakmış olsa da hissettiği bu öfke ve kafa karışıklığının Than'dan mı yoksa attan mı geldiğini tam olarak kestiremiyordu.

Elini yavaşça atın gözleri, kulakları ve vücudu üzerinde gezdirdi. Regan ellerini yavaşça Than'ın göğsüne götürürken Than derin bir nefes aldı. Regan onun hızlı kalp atışlarını fark etti. Bu, Than'ın çok hoşuna gitti. Bu yüzden Regan ellerini çekmedi. Yalnızca şömineden çıkan çitirtilerin duyulduğu sessizlikte Regan, ellerini önce bu dövmeli adamın karnına sonra da sırtına götürdü.

Thanatos'un cildindeki tüm pürüzleri ve dövme izlerini bir bir hisseden Regan kalp atışlarının gittikçe hızlandığını hissedebiliyordu.

"Ne yapıyorsun?"

Regan masumane bir şekilde gözlerini kırıştıtırıp "Dövmelerine dokunuyorum. O kadar mükemmeller ki! At bunu hissedebiliyor mu?"

Çenesindeki kaslardan biri hareket etti. "Evet."

"Yani ona dokunduğumun farkında."

Başka bir kas hareketi daha. "Evet."

"Hoşuna gidiyor mu?"

"Evet."

Gülümsediğini gizlemeye çalışan Regan, başparmağını tekrar Than'ın karnına götürdü. "Styx'ti değil mi? Eğer orada duruyorsa onu okşamama izin verir mi?"

"Çok huysuzdur."

"Tıpkı sahibi gibi mi?"

"Çok komiksin." Than, Regan'ın parmaklarını izlerken sürekli yutkunuyordu. "Bundan hoşlanmışa benziyor. Belki onu birebir okşamana da izin verir."

Peki ya sahibi? Regan hiçbir şey söylemedi. Ama açtığı bu yolda gidebildiği kadar gitmeye karar verdi. Diğer dövmelelerinden çok etkilenmiş numarası yapan Regan, kazağı kollarının altından birazı gözüken yay ve ok dövmelemini okşamaya başladı.

"Peki, bu nedir?"

"Beni büyüten insanları öldürmek için kullandığım silahlar." Than bunu o kadar kayıtsız ve donuk bir ses tonuyla söylemişti ki oda birden buz kesmişti. Than kolunu çekti. "Yeter artık. Geç oldu."

Regan saatine bakınca saatin gece iki olduğunu fark etti. "Bu kitaplardan birini gece yatağımda okumak için alabilir miyim?"

"Bir öneride bulunabilir miyim?" diye sordu Than.

Regan omuzlarını silkerek "Tabii ki," dedi.

Than ona atılırlarla ilgili olan erotik kitabı uzatırken yüzünde müzip bir gülümseme vardı. "İşte bu. Olur da ısınmak istersen diye."

Olur da ısınmak istersin diye? Nasıl bir saçmalıklı bu böyle! Than gerizekâlinin tekiydi. Ateşle oynamasına gerek yoktu çünkü Regan yangının ta kendisiydi.

Than'ın şuan yapması gereken tek şey Regan'dan uzaklaşmaktı. Tam gidiyordu ki Regan "Bekle," dedi.

Than arkasına dönüp "Ne var?" diye sordu.

"Nasıl bitiyor?" Sesi en az dokunuşları kadar yumuşaktı. "Yani, hikâye."

"Söyledim sana. Birsürü çocuğu oldu ve..."

"Hayır. Seninle ilgili olan kısım. Onunla işin bittikten sonra. Bara tekrar geçince yaptıklarınızı anlattın mı?"

"Söylemeye çalıştığım şey, onu öpüp sonra da herkese anlatıp anlatmadığımı mı? Bunu mu öğrenmek istiyorsun?"

"Yani."

Than içindeki şeyin ne olduğunu bilmiyordu. Ama birden Regan'ın yanına gidip onu kendine doğru çekti. Ellerini kafasının üzerinde birleştirip tuttu. Dudaklarına yapıştı.

Than'ın kulp atışları masumane derincede bulandı. Regan ne çok tutkulu bir şekilde öpüyordu. Dilleri buluştu ve Than'ın penisı ereksiyon haline geçti.

Than geri çekildi. Regan'ın gözlerindeki tutku dolu ifade oldukça hoşuna gitti. "Semi öptüm ve herkese anlattım mı? Sorunun cevabını da kendin bul artık."

Bu sefer gerçekten odadan çıkıp gitti. Ama beş bin yıllık yaşamı boyunca öğrendiği bir şey varsa o da penisini beş bin hoşuna sertleştirdiği için şuan kendisiyle dalga geçebildiği idi.

Kendisini çok zorladığı zamanlar olmuştur. Dişilerin işine girmeden onlarla ne kadar ileriye gidebileceğini merak etmişti. Ama o zamanlar genç ve aptaldı. Öptükten zek alıyordu. Hatta dişilerle çok zalimce oyunlar bile oynanmış. Atıl sıfatını kullanarak dişileri eve atmış, onlarla öpüşme ve sonrasında hepsiyle dalga geçmişti. Bu, onlara işkence etmenin yollarından biriydi. Çünkü dişilerin hepsi peşindedi ve Than lanetlenmesinde rol oynayan dişilerden imkân almak istiyordu.

Than en az dışarıdaki hava kadar soğuk olan odama geçti. Kıyafetlerini çıkarınca vücudunu saran soğukluk çok hoşuna gitti. Vücudu gevşemişti. Ama penisinin soğuk havya falan umurunda değildi. O rahatlamak istiyordu.

Regan'ı istiyordu.

Beyinsiz şey!

Kendini yatağının üzerine atıp buz gibi çarşaflarının altında bıraktığı hissin rahatlığına kapıldı bir süre. Gerinden sonra tavatı izlemeye başladı. Aklına tekrar Gardiyant

gelmeleriyle birlikte penisi tekrar sertleşti. Her şey durul-
muşken dışlarla ilgili konularda kendini kontrol etmele-
ceğini biliyordu ama her şeyin durulduğu bu anlar yâni
azalıyordu.

Limos bile değişmişti. O insanlığı onun dengesi altı-
nda tutuyordu. Bu yüzden sınırlarına hüküm olamıyordu. Dö-
ğünceviz hareket etmesi ve aklı bir karış havada olması ka-
bul edilebilirdi ama sürekli panik halinde olması ve kork-
ması? Asla! Ama Lucifer ile karşı karşıya geldiklerindeki
korkusu başka türlüydü. Than, Limos'un Şeraci'i öldür-
düktan sonra da gözlerinde aynı korkuya girmişti. Arkı
için mi korkuyordu? Ona âşk mı olmuştu? Tanrı, böyle
bir şey olmalıydı. Bu çok kötü bir ilişki olurdu. İnsan-
lık Limos'u istiyordu. Yoksa onun gibi bir adam yalnızca
saklanmak için onun yanında kalmayı kabul etmezdi.

Than'ın da bir karar vermesi gerekiyordu. Regan'ın içi-
cüğünü hatırlayınca dudakları sızladı. Than hemen penisini
okşadı. Penisi öylesine sertleşti ki kaşaları bile titriyordu.
Ama bu nasılsa uzun sürmeyecekti.

Regan'ı hayal etmek istemiyordu ama aklından bir tür-
lü çıkmıyordu ki. Regan çıplaktı. Than içine girip çıkarken
o da elleri ve dizleri üzerinde duruyordu. Onun ıncaklığını
hissettiği an inlemeye başladı. Penisini okşayıp Regan'ın
vajinasına vurmanın nasıl bir his olacağını düşündü.

Sonra elini yavaşça çekip ona vurduğunu hayal etti.
Sonra içine girip çıkmaya başladı. Tıpkı normal erkeklerin
kadınlara yaptığı gibi. Yüz yüze bakıyorlardı, dudakları ve
elleri kenetlenmişti. Bunları düşünmemesi gerektiğini bili-
yordu. Çünkü bazı fantezileri düşünmek bile çok tehlikeli

olabiliyordu. Kendi kadını olduğunu düşündüğü an ise hiç ne bir sıkıntı çökün ve aklına tehlikeli düşünceler sızlardı.

Bazen bir kadınla sevişmeyi gerçekten düşünüyordu. Mührü kırılırsa kırılacaktı. Bu, zaten eninde sonunda gerçekleşecek bir şeydi. Neden engel olmaya çalışıyordu ki? Lanet olsun ki seks yapmak istiyordu. Ama sorun şu ki eğer biriyle sevişip insanoglunun sonunu getirecekse bu, herhangi bir kişi olmamalıydı. Bir kişi olmalıydı. Bu da başka bir sorun yaratıyordu. Sevdığı, önemseydiği, değer verdiği bir kadınla seviştikten sonra kötü biri olacağını ve o kadının ölümünün kendi ellerinden olacağını bile bile bunu nasıl yapardı?

Evet, işte bu böyle bir kısır döngüydü.

Sonra bu duygusallığı bırakıp tekrar hayallerindeki Regan'a döndü ve onu duvara dayadı. Than'ın penisi içinde hareket ettikçe yavaşça zevkten inliyordu. Böylesi daha iyiydi.

Penisini avcunda hissedince böylesinin daha iyi olmadığını düşündü. Çünkü yatağında tek başınaydı ve seviştiği şey elleriydi. Mükemmel!

Lanet olsun!

Sinirli bir şekilde elini penisinin başından ucuna kadar yavaşça götürdü. Ucuna geldiğinde başparmağıyla dairesel hareketler yapıp bunu Regan'ın diliyle yaptığını hayal etti.

İşe yaramıştı. Yaşadığı orgazm öylesine büyüktü ki yataktan düşecekti neredeyse. İnlemeleri ise içinden kopup geliyordu. Sıcacık menileri karnına ve göğsüne sıçradı. Yaşadığı zevk inanılmazdı ama içi boştu işte. Tıpkı yata-

ğr gibi. Ayaa kalkıp yere attığı tişörtle üzerini temizlerken yan odada ona hayal ettiğı gibi dokunabilecek güzel bir kadın olduğunu düşündü.

Sorun şu ki o kadın yatağını doldurabilirdi ama yalnızca bir süreliğine. Çünkü bir süre sonra kendi hayatına ve işine geri dönecekti. Ayrıca eğer isterse yatağını dolduracak birini bulabilirdi.

Aynı zamanda içini de dolduracak birini.

Thanatos öfkelenip bağırdı ve duvara yumruk attı.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

*Kendi ırkını korumak için tüm sorumluluk sende artık.
Bundan sonra bizimle birliktesin.*

Arik, Limos ve Ares ile tartışarak sinirlerini bozmamıştı. Limos bir kapı açtırarak onu tekrar evine getirmişti. Dayalıken konuşulanları düşündü.

Arik tüm hayatı boyunca doğru olduğuna inandığı şeyler için savaşmıştı. İşe annesi ve kız kardeşini savunarak başlamıştı. Daha sonra ülkesini savunmak için orduya katılmıştı. En sonunda R-XR'a katılınca tüm insanlığı savunmak adına çalışmıştı. Ama şuan insanoğlu için bir tehdit oluşturuyor olması onu şaşırtıyordu. Bu durum kabul edilebilir değildi. Arik'in bir şekilde bu durumu düzeltmesi gerekiyordu.

Limos'un yatak odasında duran kot pantolonla birlikte beyaz bir tişört giydi üzerine. Daha sonra Hekili onu mutfığa çağırdı. Eline bir tane bira ve havlu vererek denize doğru ilerledi. Arik sahile doğru giden merdivenleri inerken Hekili onu durdurdu.

"Yine bir tuhaflaştı. Kendine zarar vermeden önce ona yardım et."

Arik bu vampirin neden bahsettiğini anlamadı. Ama Hekili sanki mutfakta yangın çıkmış gibi bir hızla onun yanından kaçtığı için hiçbir şey soramadı.

Limos'u elli metre kadar ileride hiçkimseyi umursamıyor bir haldeyken buldu.

Aslında delirmiş gibi dans ediyordu. Seksi pembe bikinisinin içinde seksî bir şekilde dans eden delinin tekiydi. Ayrıca saçına da beyaz bir çiçek takmıştı. Hawai dansı yapan bu seksî dişinin bir terminatör gibi ustaca savaşılabildiğine kimse inanmazdı.

Ama Hekili ona az önce ne demeye çalışmıştı? Limos'un şu an kendine zarar vermesinin tek yolu dans ederken kalçasını kırmak olabiliirdi.

Arik havluyu yere serdi. Elindeki soğuk birayı sıkıca tutarak bir palmye ağacının arkasına geçti. Limos elindeki margaritayı dökmeden nasıl dans edebiliyordu?

Limos, Arik'i fark edince durdu ve gerçek olamayacak kadar etkileyici olan gözlerini ona dikti. Sonra margaritasını dudaklarına götürdü. Diliyle kadehin dışını yaladı ve sonra küçük bir yudum aldı. Tüm bunları izleyen Arik'in elindeki bira sallanmaya başladı.

Limos ona doğru yürüdü. Çok güzeldi. Hatta çok çok güzeldi. Limos'un eve gideceğini düşünen Arik hareketlenmedi bile. Zaten eve gidip klimanın altında serin serin yatmayı o da çok istiyordu.

Limos, Arik'in önünde durup "Diğer evimde parti düzenleyeceğim," dedi.

"Mahşer günü kapıda ve sen lanet olası bir partinin derdine düştün, öyle mi?" *Agimortusunu* bulamamasına paymamalıydı. Bütün bir hayatı boyunca yaptığı şeyler dans etmek, içmek ve oje sürmekti.

"Bir şeylerle uğraşmayı seviyorum."

"Öyle mi? O zaman güzel bir fikrim var. Böyle şeylerle vakit kaybedeceğine *agimortusunu* aramaya başlayabilirsin."

Limos içkisinden bir yudum alıp "Ben şansımı kaybettim. Onu bulabilecek tek kişiyi kendi ellerimle öldürdüm," dedi.

Çok tuhaf! "Şansını kaybettin ve bunun için bir kutlama mı yapacaksın?"

Limos omuzlarını silkince brotiz teni daha da göz alıcı bir hale geldi. "Kutlama değil. Sadece kafa dağıtma."

Denizden esen ılık bir rüzgâr saçlarını gözünün önüne getirdi. Arik saçlarını gözünden çekmemek için zor tuttu kendini. "Kafa dağıtma zamanı değil, ath."

"Ath." Limos bunu hiç hoşlanmamış gibi söyledi. "Evet, ben atlıyım. Ath ve Satan'ın nişanlısıyım." Limos muzip bir şekilde gülümsemeye başladı. "Sheoul'a gidip onu beni yakalaması için tahrik etmem gerekiyor."

"Ne?" Arik onu tutup sarsmanın işe yarayıp yaramayacağını düşündü. "Ciddi olmadığını söyle bana."

"Yo çok ciddiyim." Zarif bir şekilde kendi etrafında dönüp başını geriye attı ve dans etmeye başladı. "Beni öyle ya da böyle elde edecek, biliyorsun. Ne olursa olsun."

O anda aşırı derecede duygusallaşan Arik onu kollarından tutup "Buna asla ızın vermeyeceğim," dedi.

Limos'un yüzündeki şaşkınlık yerini üzüntüye bıraktı. "Bunun önüne geçemezsin. Kaderimin önüne geçemezsin. Her geçen saniye daha da yaklaşıyor. Zaten bugün küçük bir kısmını gördüm."

"Neden bahsediyorsun sen?"

Limos uzanıp Arik'in tişörtünün altındaki künyenin etrafında gezdirdi parmaklarını. "Şeytanlar ve insanların yaşadığı dünyalar arasındaki sınırların ne kadar azaldığını gördüm. Satan'ın beni alıp Sheoul'a götürmesi an meselesi. Bunu burada da gerçekleştirebilir. Askeri üssünüze yapılan saldırı başlangıçtı." Limos yaklaşınca Arik'in kalp atışları hızlandı. "O zaman Sartael vardı." Limos yüzünü kaldırıp Arik'in gözlerinin içine baktı. Arik o ana kadar hiç bu kadar üzgün bir ifade görmediğini fark etti. "Agimortusumu bulmak için tek umudum oydu. Ama ben onu öldürdüm."

"Eminim yapmak zorunda olduğun şeyi yaptın."

Limos'un birden kahkahalara boğulması Arik'i korkuttu. "Evet," dedi Limos. "Yaptım." Başını geriye attı, içki-sini dikti ve kadehi kumlara fırlattı. "Tıpkı senin hafızanı silmek zorunda kalmam gibi."

Arik kaskatı kesildi. Bunu hatırladığı anda öfkesi öyle bir su üzerine çıktı ki Limos'a her şeyi yapabilirdi.

"Ne oldu, Arik?" Ani bir hareketle Arik'in dibine kadar geldi Limos. "Bana hâlâ çok mu öfkelisin? Güzel. Çünkü hak ettim. Söyleyeceğin her şeyi hak ettim. Sheoul'a git-men de benim hatamdı. Beni öpmeni istedim. Seni durdura-

madım." Elini göğsünden aşağı doğru indirdi ama belinden aşağı inmedi. "Cennetten kovulmuş binlerce meleği öldüre-
bilecek kadar güçlüyüm ama sana hayır diyemedim. Hafıza
olayına gelince, sana yardım ettiğimi düşünmüştüm. Ama
belki de bu benim istediğim şeydi. Çünkü ben kardeşlerime
zarar verecek kadar güçlü değilim. Senin de öyle olmamanı
istedim belki de. Ama öyle değil, değil mi?"

Arik'in kalbi yerinden çıkacak gibi atıyordu. Kafası çok
karıştı. Limos'un kardeşleriyle neler yaşadığı hakkın-
da hiçbir fikri yoktu. Ayrıca onun bu şekilde davranması
Arik'in kafasını daha da karıştırıyordu. Arik, Limos'un
yaptığı her şeyin altında müthiş bir acı çektiğini hissediyor-
du. Ama bunun ne olduğunu bilmiyordu. Böyle bir durumu
düzeltmek için ne yapabilirdi ki?

"Bak, beni sinirlendiren şey hafızamı silmiş olmandan
çok, bana yalan söylemiş olman."

"Yalanlar," diye mırıldandı Limos. Parmak uçlarıyla
Arik'in belini okşuyordu. "Benim hayatım onlar üzerine
kurulu. Nereye gidersem gideyim beni buluyorlar."

Arik, Limos'un kollarını okşayarak onu hafifçe sarı-
tı. Onu içinde bulunduğu bu ruh halinden çıkarmak için
"Atlı," diye bağırdı. "Neler olduğunu anlat bana."

"Neler olduğunu anlatacak kadar vaktim olduğunu san-
mıyorum." Bir eli Arik'in belindeyken diğerini boynuna
dolayan Limos, onu kendine doğru çekti. Birbirlerinin nefes
alış verişini bile duyabiliyorlardı. "Götürülmeden önce ya-
şamak istediğim şeyler var, Arik," diye fısıldadı. "Benden
nefret ettiğini biliyorum ama...lütfen...lütfen beni bundan
mahrum etme."

Limos onu tutkulu bir şekilde öpmeye başladı. Oda öylece sert hamleler yapıyordu ki Arik şaşırıyordu. Daha önce her ne ise, Arik'i de etkilemeye başlamıştı. Çünkü Arik'in kendisinden nefret ettiğini düşünen Limos bu konuda yanlışlıyordu. Hem de çok yanlışlıyordu. Aslında ondan nefret etmek istiyordu ama onunla birlikte olma ihtiyacı daha ağır basıyordu.

Arik, Limos'u saçlarından tutarak üzerine çıkardı. Kolları birbirine değdiği an inlemeye başladı Arik. Daha önce pek çok kadına çıplak tenle temas etmişti ama hiçbirini ona bu hissi vermemişti.

Sonra Limos, Arik'i şok ederek dizlerinin üzerine çöktü ve pantolonunun düğmelerine saldırdı. Sanki dünyanın kurtuluşu buna bağlı gibiydi.

"L..." Arik tam adını söyleyecekti ki durdu. Limos'un ellerini tuttu. Limos onun elinden kurtulup tek bir hamlede düğmelerini açarken hayvani bir ses çıkardı.

Arik'in penisi çırılçıplak karşısındaydı. Sertleşmişti. Ama Limos hiçbirşey yapamadan Arik onun yanına diz çöküp onu yere yatırdı. Limos'un vücudunun bir kısmı havlunun üzerinde bir kısmı da kumların üzerindeydi.

"Bırak beni!" diye bağırdı Limos. Ama Arik onu bileklerinden tutup karnının üzerinde birleştirdi ellerini.

"Dur." Limos'u kontrol etmek için tüm ağırlığını üzerine verdi. Gerçi Limos'un isterse onu bir çırpıda kenara atabileceğini de biliyordu. "Tatlım, dur. Bunu istemiyorsun."

"İstiyorum." Limos başını kaldırıp ona baktı. Uzun bir

süre yalnızca birbirlerinin nefeslerini dinleyip bakiştılar. Uzaklardan bir gök gürültüsü duyuldu.

Arik, Limos'un kendine geldiğini umarak yavaşça elleri-
ni bıraktı. Ama Limos ellerini serbest bıraktıktan sonra kol-
larını Arik'in boynuna, bacaklarını da beline doladı. Arik o
an Limos'un taktik değiştirdiğini anladı. Sert seks: Üzeri
çizildi. Sevgi dolu seks: Güzel bir başlangıç olabilirdi.

Arik: Ayvayı yedi.

* * *

Limos, Arik'in kendisini durdurmaya çalışmasından
duyduğu şaşkınlıkla ona baktı. Arik'e yaşattığı onca acıdan
sonra onu birazcık mutlu etmek istiyordu. Yaşadıklarının
intikamını almak için Arik'e bir teklif sunuyordu.

Limos'u cezalandırması için bir teklifi bu.

Limos'un her şeyini kaybetmek üzere olduğunu, tüm
sırlarının ortaya çıkacağını ve kardeşlerinin onu kendi el-
leriyle nişanlısının kollarına atacaklarını anlamamış mıydı
Arik? Ya da nişanlısının gelip onu alacağını. Her ikisi için
de çok az bir zaman kalmıştı. Arik'e verebileceği kadari-
ni vermek istiyordu ama artık çok geçti. Eğer bu süreçte
Limos'un canı yanacaksa yanacaktı. Bunu hak etmişti.

"Arik, lütfen."

Arik geriye çekilince Limos bacaklarını açıp onu serbest
bıraktı. "Neden?" Yavaşça Limos'un elini tutup dizlerinin
üzerinde yükseldi. "Söyle, neden?"

Limos'un içindeki yalan söyleme isteği o kadar büyük ki titremeye başladı ama Arik bunu hak etmiyordu. Pekâlâ, o zaman dürtü olma zamanı gelmişti. Tas derinlerinde hissettikleri midesine kramplar girmesine ve omuzlarındaki terazinin dengesini yitirmesine neden oldu. "Çünkü sana söylüyum."

Arik şaşırıldı. "Ve orgazm yaşatarak bana olan borcunu ödeyeceğini düşünüyorsun?"

"Neden olmasın?"

"Ne var biliyor musun? Lanet olsun sana!" Birden ayaklandı. "Suçunu bu şekilde ört bas edemezsin."

Limos da ayağa kalktı ve Arik'in kolunu okşamaya başladı. "O zaman beni döv."

"Pardon?"

Limos'un yaşadığı öfke ve seks yapma isteği bir anda damarlarında akan zehre dönüşmüş ve oradan da diline akıyordu. "Döv beni," dedi. "O şeytanların sana yaptıklarının aynısını yap bana. İntikamımı al. Hadi." Arik Limos'a öyle bir bakıyordu ki sanki Limos'un boynuzları çıkmıştı. Yüzyıllardır söylediği yalanları ve bu yüzden yaşadığı acıları artık taşıyamaz hale gelen Limos'un içindeki kötülük dışarı akıyordu. "Sağır mısın? Kemiklerimi kır, Arik. Her yerimi kanat." Limos Arik'i öyle bir hızla itti ki Arik sendeledi. "Yoksa dövmekten keyif aldığın tek kişi kız kardeşin mi?"

Bu sözle Limos'un omuzlarındaki terazi dengesini öyle bir kaybetmişti ki Limos her an yere düşebilirdi. İçindeki kötülük her geçen saniye artıyordu. Ama içinde bir yerlerde var olan melek acı dolu feryat ediyordu.

"Kes punu." Arik'in biri beizi attı. "Senin derdin ne?"

"Bunu hak ediyorum." Bunu çok istiyordu. İçindeki su dolu ve tehlikeli şeyler yağama isteğini durduramıyordu. "Lanet olsun, Arik. Çok bencilsin." Hemen bir kapı açıldı. Ama içine girmeden önce Arik onu kolundan tuttu.

"Nereye gidiyorsun?"

Arik'in ellerini teninde hissedene Limos'un nefesi biraz olsun dindi. Omuzlarındaki terazi bile dengeye gelmeye başladı. "Sheoul'a... gitmeliyim."

"Senin..." Arik derin bir nefes aldı. "Tanrım. Bak, kendi kendini cezalandırıyorsun. Tüm bunları bu yüzden yapıyorsun, değil mi?"

Evet, öyleydi. Korktuğu, strese kapıldığı ya da insanlar kılık nedeniyle acı çektikleri zaman kendini cezalandırıyordu. Tamamen aptallaşıyor ve kendine zarar veren pek çok şey yapıyordu. Ama Arik'in tüm bunları görmesinden çok rahatsız oldu.

"Bu, benim lanetimin bir parçası," diye mırıldandı.

"Kendine zarar vermek mi? Kafanı dağıtmak mı? Saçma sapan biri olmak mı?"

Arik hâlâ Limos'un kolunu tutuyordu. Bir yandan da başparmağıyla dairesel hareketler yaparak onu sakinleştirmeye çalışıyordu. Limos, Arik'in kendisini bu şekilde görmesinden rahatsızdı evet, ama küçücük bir dokunuşu ya da sözünü onu yatıştırmayı başardığı için de mutluydu.

"Evet," diyerek iç geçirdi Limos. Tanrım, bazen kendin-

den nefes ediyordu. Onu bu kadar kötü birine dönüştürüp-
ten peyandarı nefes ediyordu. "Hakkısın. Ben saçma sapmı
benim nekiyim. Kardeşimle ilgili onu demek istemedim."
Terasi tam dengeye oturunca Limos derin bir nefes aldı.

"Peki, bana borçlu olduğumu söylerken ne demek istedi-
din?"

Gözlerini kapattı. İçindeki yalan söyleme isteğini kov-
maya çalıştı. Ama yapamadı. Çünkü doğası yalan söyleme-
si için nırdı ediyordu. Ayrıca gerçekleri söyleye hiç alışık
olmadığı bir yanını açığa çıkaracaktı.

"Sana borçluyum evet. Ama bu, seni çıplak görmek iste-
menin tek nedeni değil." Yanakları kızardı.

"Peki, ya diğer neden ne?"

"Sana kaç tane kadını öptüğünü sorduğum günü hatırlı-
yor musun?" Gözlerini açtı. "Cevap ver."

"Neden?"

"Çünkü bilmek istiyorum."

Arik gözlerini kıstı. "Hayır, istemiyorsun."

"Gördün mü?" dedi sessiz bir şekilde. "Benim canımı
acıtacağını bildiğin için söylemek istemiyorsun, değil mi?"
Arik'ten cevap gelmeyince Limos başını salladı. "Ama eğer
gerçekten öğrenmek isteseydim bana cevap verirdin."

Arik'in çenesindeki kaslar hareket etmeye başlayınca
"Evet," dedi. Gökyüzünde şimşekler çaktı.

"Sen iyi bir insansın, Arik. Dürüst olmak senin için çok
kolay. Etrafındakileri korumak da öyle. Bunu çok seviyo-

rımı. *Khnive* saldırdığında yaptığın ilk şey beni arkana saklamak olmuştu. O zaman bu çok hoşuma girmişti. Beni... korunmaya muhtaç hissettiriyorsun."

Arik tek kaşını kaldırıp "Bu kötü bir şey değil mi?" diye sordu.

Limos omuzlarını silkeli. "Ares'e göre kötü bir şey. Ama senin bana bunları hissettirmeni seviyorum." Arik'in kalp atışlarını hissetmek için elini göğsüne atınca Limos'un eli titredi. "Beni bir kadın gibi hissettiriyorsun. Her zaman güçlü olmak zorunda olan büyük ve efsanevi bir savaşçı gibi değil. Senin gücün sayesinde olmam istenilen değil olmak istediğim kişi olabiliyorum. Bu senin için hiçbir anlam ifade etmeyebilir..."

Arik ani bir hamleyle onu kolundan tutup yerdeki havlunun üzerine yatırdı. Sonra onu üzerine aldı. Limos bir an bile tereddüt etmeden onu öpmeye başladı. Arik'in dil hareketlerine, yalamalarına ve küçük ısırıklarına aynı şekilde karşılık verdi.

Limos, Arik'in üstüne çıktı. Arik onun sırtını, saçlarını, kollarını okşamaya başladı. Ama akıllıca davranıp ellerini belinin altından uzak tutuyordu. Bekâret kemerini bükün örtüyordu. Ama akli başında olan hiç kimse bu kemere dokunma riskini göze almazdı.

Limos onu öperken arada "Sana dokunmak istiyorum," diye mırıldandı.

Arik, Limos'un alt dudağını yalayıp "Emin misin?" diye sordu.

Limos cevap olarak elini önce Arik'in karın kaslarına

sonra da açık olan pantolonunun üzerine götürdü. Limos, Arik'in sertleşen penisini okşamaya başlayınca Arik inledi. Penisin sert dokusu ve kadife gibi yumuşacık uç kısmı Limos'u büyüledi. Arik kıvranmaya başlayınca Limos da klitorisini Arik'in bacaklarına sürmeye başladı.

Arik içinden kopup gelen bir iniltiyle elini tutup durdurdu. "Kendine dokunabiliyor musun? Yani bekâret kemerin varken?"

Limos'un yanakları kızarmaya başladı. "Evet."

Arik muzip bir şekilde gülümseyip "Görmek istiyorum," dedi.

Limos doğruldu. "Yani... izlemek mi istiyorsun?" Tanrım, Limos bunu yapabileceğini sanmıyordu.

"Ben dokunamıyorum... o halde, evet." Arik bikini altına bakıp "Çıkar şunu," dedi.

"Ama..."

"Hadi." Arik de doğrulup tişörtünü çıkardı. "Hemen, dışı atlı."

Arik'in ses tonu o kadar güzeldi ki Limos titremeye başladı. Aslında emir almaktan nefret ediyordu ama bu emir Arik'in ağzından çıkmışsa büyük bir keyifle itaat ediyordu. Arik pantolonunu çıkarırken Limos onun yanına oturup bikini üstünün iplerini çözdü.

Arik gözlerini zor açıyordu. Bir elini boynuna koyarak havlunun üzerine yattı. Diğer eliyle de penisini okşuyordu. Limos bikinisini çıkarırken Arik de koyu kahverengi penisini okşuyordu. Bir erkeğin kendine dokunduğu anın bu

kadar seksi olabileceğini hiç düşünmemişti Limos. Ama bu anı bütün bir gün izleyebilirdi.

Arik'in vücudu kaskatı kesildi. Gözlerini dikmiş Limos'u izliyordu. Yüzündeki ifadeden zevk aldığı çok net bir şekilde anlaşıyordu.

Bacak arasındaki ıslaklık gittikçe artan Limos'un vücudu adeta yanıyordu. Dudaklarını yaladıktan sonra Arik'e doğru yaklaştı. Ellerini yer değiştirme zamanı gelmişti. Göğsünden başlayıp karnına kadar öpmeye başladı. Ayağı doğru indi. Tanrım, Limos gerçekten orayı öpmeyi düşünüyor muydu?

Evet...evet düşünüyordu.

Arik'in penisi parlıyordu. Rengi gittikçe koyulaşıyordu. Limos'un dilini penisin ucuna götürme isteği gittikçe artıyordu. Arik sanki tüm bu düşünceleri okumuş gibi kavranmaya başladı. Kalçaları dairesel şekiller çiziyordu. Tıpkı Arik'in üzerine çıktığında Limos'un yaptığı gibi.

"Bikini altı" dedi Arik. Limos bir an tereddüt etti. "Hadî."

Limos başparmağını bikinisinin kenarına koyup alt kısmı çıkardığı an Arik'in penisini daha hızlı okşadığını fark etti. Sonra tekrar durdu. Ama sonunda bikiniyi çıkardı. "Bunu keşke sen yapsaydın."

Bikiniye odaklanan gözleri Limos'un gözlerine bakmaya başladı. "Keşke. Sana dokunmayı, tadına bakmayı o kadar çok istiyorum ki."

Ah, Limos da aynı şeyleri istiyordu. Tüm bunları Arik'in yaptığını düşünmek bile Limos'un ıslaklığını arttırmaya

yetti. Hayal kurmanın zamanı olmadığını düşünen Limos, hemen bikinisinin altını çıkarıp Arik'e doğru yaklaştı. Amaç penisini ağzına almaktı. Ama Limos dudaklarını tam sertleşmiş penise doğru yaklaştırmıştı ki Arik onu kalçalarından tutup döndürmeye çalıştı.

"Ne yapıyorsun?"

Kaşlarını kaldırıp "Altmış-dokuz," dedi Arik.

"Bir dakika, ne?" Limos, Arik'in kollarından kurtulup dizlerinin üzerine çöktü. "Yapamazsın."

Arik pis pis sırıttı. "Yapamam, ama senin kendine dokunmanı izleyebilirim."

Arik onu birden üzerine doğru çekip ters şekilde oturttu.

"Hadı ama," dedi Arik. Sesi boğuktu. Limos çok tecrübesizdi. Ama yaptıkları dikkate değerdı. "Çok güzelsin." Eğer Arik, Limos'un elini aldıktan sonra klitorisine koyup "Hadı zevkin doruklarına çık," demeseydi Limos o an eriyebilirdi.

Limos yüzünün bir elma kadar kırmızı olduğuna emindi ama yine de Arik'in isteğini yerine getirdi. Klitorisıyla oynamaya başladı. Parmaklarının etrafındaki inci tanelerinin tenine değdiğini hissedebiliyordu. Eğer gözlerini kapatsa bu dokunuşların Arik'e ait olduğunu düşünebilirdi. Arik derin ve sıcak bir nefes alınca Limos orgazmın yaklaştığını anladı.

Limos hemen Arik'in penisini ağzına aldı. Bir yay gibi gerilen Arik inlemeye başladı. "Ben...ben...dayanamayacağım."

Tek parmağını içine sokan Limos "Ben de," diyerek inledi.

Limos bir yandan klaviristyle oynarken diğer yandan da Arik'in penisinin ucuna diliyle dairesel darbeler atıyordu. Çok az bir süre sonra Limos'un nefes alış veriş hızlandı, kolları titremeye başladı.

"Şimdi," diye inledi Arik. "Şimdi."

Evet, şimdi. Orgazm dalgalarıyla sarsılan Limos'un ağzına sıcak meniler doldu. Sonra da boynundan aşağı akıp gitti. Menilerin tadı çok keskindi. Tüm hayatı boyunca öğrendiği bu durum Limos'un tekrar tekrar isteyeceği bir hal almıştı.

Ama sadece Arik için geçerliydi bu.

Limos, Arik'i daha da delirtmek için kendini okşamaya devam etti. Sonra penisini yalayıp tüm menileri yuttu. Hemen bikinisini giyip bekâret kemerinin Arik'in vücuduna temas etmesini önledi.

Giyindikten sonra Arik'in omzuna yattı.

"Başka bir ilk daha," diye mırıldandı.

"Ne, değişik bir altmış-dokuz mu? Çünkü bunun benim için de bir ilk olduğunu söylemeliyim."

"Hayır, bu. Yani birine sarılmak. Çünkü benim hayatım boyunca sarıldığım erkekler yalnızca kardeşlerim ve Reaver'di."

Arik, Limos'un saçlarını okşadı. "Tahmin bile edemiyorum," dedi. "Biz insanlar çok çabuk yalnız kalıyoruz. Öyle insanlar tanıyorum ki yanlarında bir erkek ya da kadın olmadan aylar hatta günlerce bile dayanamıyorlar."

"Peki, ya sen?"

"Ben bunlarla uğraşamayacak kadar meşguldüm hep."

"Hiç ilişki yaşamadığımı söyleyemezsin."

Arik omuzlarını silkti. "Liseye giderken çok fazla seks yaşadım. Ama bu durumun en büyük nedeni evden kaçma isteğiydi. On sekiz yaşına girince orduya katıldım. Çok az ilişki yaşadım. Ciddi değildi hiçbiri. Sonra R-XR ile çalışmaya başladım. Ama o kadar yoğun çalışıyordum ki tek şansım orada çalışan kadınlardı."

"Ne zamandır R-XR'dasın?"

"On yıldır. İzinde olduğum bir gün Japonya'ya gittiğimde yirmi yaşındaydım. Sonra arkadaşım ile beraber çok seksi iki pilicin peşine takılıp yer altındaki bara gittik. Meğer piliciler vampirmiş. Canımı zor kurtardım. Arkadaşım öldü. Gözlerimi açtığımda askeri hastanedeydim ve vampirlere küfrediyordum. Sonra bana sakinleştirici verdiler. Gözümü bir açtım ki R-XR'in Washington'daki tesislerindeyim."

"O zaman, R-XR'a katıldığından beri...yalnızsın?"

"Evet. Bunları kimseye anlatamıyorum, bilirsin işte."

"Tüm bu süre içinde hiç kimseye sevişmediğine inanmamı beklemiyorsun, değil mi?"

Arik bir kahkaha attı. "Hayır. Ama inan bana bunlar hakkında konuşmak istemiyorum. Bir gece orada, bir gece burada." Limos onun şimdiye kadar seviştiği herkesi bulup cehennem köpeklerinin önüne atmak istiyordu. "Peki, sen? Hiçkimseye birlikte olamadığımı biliyorum. Ama bana birlikte olmak istediğin ilk kişinin ben olduğumu söylemiştin. Hiç mi etkilenmedin birinden?"

"Hayır." Zulanı

Karanlık Lord'ın etkilenmişti. Stelth anlaşıp Limos daha bebekken yapılmış olsa da, yanlış anlaşma yapıldığı zaman Limos bir kraliçe gibi görünüyordu onun odasına. Karanlık Lord'un güterine baktığı anda tahtlık olan Limos'un kolları, onu yalnızca daha da delirtiyordu. Karanlık Lord'un öylesine büyüleyici bir gücü vardı ki onunla göz temasına giren herkes afilliyordu. Limos da bunlara dliildi.

Aynı dünyanın yet çekimine karşı koyamaması gibi erkekler ve kadınlar da onun gücüne karşı koyamıyorlardı. Limos onun etrafında çınlıplak dolayıp birlikte seka partilerine katıldığı dışları çok kışkırtıyor ve hepsini öldürme isteğiyle yangı tutuşuyordu. Lalin'in bile onunla sevişmesini izlemek zorunda kalmıştı.

Ama Limos'a hiç dokunmamıştı. Bekâret kemercisi beline tıkan kişi Karanlık Lord değildi. O zamanlar bu duruma çok öfkelenen Limos, şimdi bu durumdan çok memnundu.

Soran şü ki Limos'un bu durumdan memnun olmaya başlaması için epey bir zaman geçmişti. Kardeşleri ile birlikte lanetlendiği andan sonraki yüzyıllar boyunca, mahşer gününün gelmesi ve kardeşlerini kocasına dliğin hediye olarak sunmak için seçilmişti. Kelimenin tam anlamıyla bir şeytandı. Yetiştirildiği ortama yakışır biri olmuştu. Kardeşleri de dlihil olmak üzere tanıştığı herkese yalan söylemişti. Her defasında onları sırtından bıçaklamıştı.

Ama kardeşleri her defasında onu kucaklamıştı.

Limos'un ağzından çıkan her sözcüğün yalan olduğunu hiçbir zaman öğrenmemişlerdi. Hizmetkârlarının ölümün-

den peyitanların saldırısına kadar yaşanan her kötü olayın arkasında aslında Limos vardı.

Ama en sonunda kardeşlerinin ilgi ve alakası Limos'u yormuştu. Bir gün karısını efendisinin elinden kurtarırken ölen bir kölenin başında dururken bulmuştu Thanatos'u.

"Onun için üzülüyor musun?" diye sormuştu Limos. Aldatmıyordu.

Thanatos çok soğuk bir sesle "Hayır," demişti. "Hiçbirini onun birini sevdiği gibi sevmeyeceğimiz ya da onun kadar sevmeyeceğimiz için üzgünüm."

"Biz varız." Başka bir aldatmaca daha. Limos puluğun tekiydi. Ama o böyle olmaktan keyif alıyordu.

"Bundan fazlasıyla memnunuz." Sapsarı gözlerini dikip Limos'un gözüne bakmıştı. "Ama aynı şey değil. Zamanınız dolunca senin için ölmeyi isteyecek biri olacak mı, Limos?"

Bu konuşmadaki bir şeyler Limos'un canını çok sıkıyordu. Sonra tekrar aynı yere gitmişti. Bunu neden yaptığını bilmiyordu. O kölenin karısını ölümle tehdit etmişti. Kocasına da bir şansı olsa kendi hayatını mı yoksa karısının hayatını mı kurtaracağını sormuştu. Adam kendi hayatını seçmişti. Çünkü başka bir kadın daha bulabilirdi.

O an kendi evliliğinin de aynı sonuçları doğuracağını fark etmişti. Yer altı dünyasının kraliçesi olacaktı. Ama aynı zamanda yeri doldurulabilecek damızlık bir kısrak da olacaktı.

O adamı öldürmüş ve hayata bakış açısını değiştirmişti.

Arik'in boynuna yaptigi manajla bu aculardan kurtuldu. Bir elyle manaj yaparken diger elyle de Benet'in yer aldigini sag kolunu okuyordu.

"Ad bunu husulestiriyor mu?"

"Ho-hu." Arik'ın hucaklarini okuyunca Lamos'un huca kasklarinin kapildigini gordi. "Cok iletisim gidiyor. Benet'in yemeye calismiyacagi bir kac kiyiden biri olucaksin."

"Guzel. Cunku böyle bir sey yapmak istemem." Benet'in huca hareket ettirince Arik daha fazla ileri gitmesini gerektigi manajini aldı. Elini Lamos'un elinin icine koydu. "Sistem'de buyutildim, degil mi? Lifi'nin merdiven?"

Ah! Lamos'un konusmak istedigini her kime deydigi bu. "Evet."

"Guzel zamanlar degildir diye tahmin ediyorum."

"Korkunçtu," diye mırıldandı. Sonra vücudunu tutuk bir sıcaklık sardı. Bu, yalan söyleme isteğinin yarattığı bir histi. "Ama kaçtım ve şimdi buradayım. Şimdi, senden bahsedelim biraz da. Cunku seninki daha ilginç."

Cunku Arik konusurken Lamos yalan söylemek zorunda kalmıyacaktı.

YIRMİNCİ BÖLÜM

Arik kendisi hakkında konuşmak istemiyordu. Limos'u dinlemek daha ilginçti. Ama Limos avcuyla göğsünü okşayınca tüm bunları unuttu.

Limos boğazını temizleyip "Bir şey sorabilir miyim?" dedi.

Eğer bu başlangıç cevap vermesi zor bir soruyu ima ediyorsa Arik ne diyeceğini bilmiyordu. "Sorabilirsin ama cevap vereceğime ya da verdiğim cevabı seveceğine söz vermiyorum."

Limos başını salladı ve tekrar boğazını temizledi. "Runa, ona yaptıklarını öğrenirsen kendinden nefret edeceğini, Shade de babanızın kötü biri olduğunu ve senin hep Runa'yı ve anneni koruduğunu söyledi."

"Yani?" Savunmacı yaklaştığının farkındaydı ama bu konu konuşmaktan hiç hoşlanmadığı birkaç konudan biriydi.

"Yani... Anlat bana."

Limos'a bakıp "Bu bir soru değil," dedi.

"Aynı Ares gibi konuştun," dedi. "O zaman, şunu dene. Yelim. Anne ve baban nerede şimdi?"

"Öldüler."

"Onları sen mi öldürdün?" Limos bu soruyu öyle masumane bir sesle sormuştu ki sanki insanın anne babasını öldürmesi normal bir şeydi. Limos ve Arik'in yettiği dünyalar ne kadar da farklıydı!

"Biri intihar etti, diğeri de kanserden öldü."

Limos avcunu göğsünde gezdirmeye devam etti. Hissettiği şey çok güzeldi. "Annemi ve kardeşini nasıl korudun? Yani demek istediğim sen o zamanlar çocuktun değil mi?"

Arik bu konu hakkında gerçekten konuşmak istemiyordu. Limos ise onu sorgulayan bir memur gibi uğraşıyordu. Tek bir farkla. Limos işkenceyle değil zevkle konuşturuyordu onu. Parmakları bir göğüs ucundan diğerine yavaşça kayarken Arik kendinden geçiyordu.

"Dikkatini dağıtıyordum," dedi. "Babam onlardan birini dövdüğünde, onu o kadar çok kızdırıyordum ki tüm nefreti bana yöneliyordu." Ama tamamen böyle değildi. Ergenlik dönemine geldiğinde pazarlık yapmayı öğrenmişti. *Eğer annemi dövmeyi kesersen sana içki ısmarlarım. Eğer Runa'yı bırakırsan sana ot getiririm. Gece annemin çığlık atmasına neden olmazsan sana en meşhur fahişeyi getiririm.*

Tüm bunların sonunda tehdit etmeyi de öğrenmişti. *Eğer annemi ya da Runa'yı bir daha döversen seni polise şikâyet ederim.* En sonunda babası tüm parasını içkiye yatırdığı için üç gün boyunca evlerinde hiçbir şey yiyemeyen Arik

delirmişti. Bu Adan Alkolikler'e katıldı ya içki lanetinden kurtulmuş ya da sana yemem ederim bize yaşattıklarını anımsan ben de sana yaşattırım.

Bu konuşma fiziksel bir kavgaya dönüşmüştü ve Arık'ın kolunun kırılmasına, babasının da dışının kırılmasına neden olmuştu. Hiçbir şey değişmemişti. Ta ki Arık okula simsiyah kıyafetlerle gidip şeytana tapmıştı söyleyecek kadar.

Kana, babasının içkiyi bırakıp iyi bir baba modeli olmasını sağlayanın annesinin sert tavır olduğuna inanmıştı hep. Ama bir şeytan çağırıp sonrasında onunla çok pıyman olduğu bir anlaşma yapan Arık'tı.

Limos "Bu durumdan nasıl kurtuldunuz?" diye sordu.

Arık uzunca bir süre orada öylece yatıp gök gürültüsünü ve ulumakta olan cehennem köpeğini dinledi. Cehennem köpeğinin korkunç sesinin huzurlu olabileceği kimsin aklına gelirdi ki? Ama şimdilik yaşadığı dünya buydu. Son birkaç yıl içinde özellikle de son birkaç gün içinde değişen dünyaydı bu.

Limos iç geçirerek "Bu da cevap vermeyeceğin sorulardan, değil mi?" dedi. Limos, bu yeni dünyada en çok yer kaplayan kişiydi. Limos'un kardeşi onun ruhu üzerinde hak iddia ettiği için bu yaşadıklarının ilk olmadığını ona anlatmanın bir sakıncası yoktu.

"Bu durumdan nasıl kurtuldum? Babamı içkiden kurtaracağına dair söz veren bir şeytana ruhumu sattım."

Limos birden doğrulunca simsiyah saçları göğüslerinin üzerine düştü. "Ne yaptın?"

"Evet, aptalaydı. Ama çok çaresizdim. O yaşı adamın bir sabahki zihnet gösterisinde ya Rana ya da annem ölecekti." Arik uzanıp Limos'un sağından bir tutam aldı ve omunda oynamaya başladı. "İşe yaradı. İçkiden kurtuldu. Bizi dinmeyi ve annemi aldatmayı bıraktı. Ama sonra akciğer kanserine yakalandı. Annem intihar etti. Yani ruhumu buy yere sattım."

"Ne kadar sürdü?" diye sordu Limos.

"Ne ne kadar sürdü? Ölmesi mi?"

"Şeytanın ruhunu almasına ne kadar var?"

"Daha önce denedi zaten. Bir şeytan tarafından kurulduğımı anlatmıştım, hatırlıyor musun? Ölmem gerekiyordu ama Shade hayatımı kurtardı."

"Ne tür bir şeytandı?" Limos, Arik'in bacağına öyle sert bir şekilde tutup çekti ki Arik sabah kalktığımda bacağımda morluklar olacağını biliyordu. "Ruhunu sattığın şeytan ne tür bir şeytandı?"

"Charnel Apostle. Neden sordun ki?"

Limos hemen ayağa fırladı. "Giyin." Kumların üzerindeki bikini üstünü aldı. "Acele et. Bu şeytanı bulmalıyız."

Arik pantolonunu giydi. "Beni öldüremedi. Anlaşma geçersiz artık."

Limos şeytanı bulmak için acele ediyordu. "Hayır, değil," dedi. "Charnel Apostle anlaşmaları asla geçersiz kılmaz." Şeytan dilinde birkaç küfür ettikten sonra "Aah! İşte Salgın'ın seni öldürmemesinin nedeni bu. Ben de bunu merak ediyordum. Şimdi anlaşıldı."

"Ben hâlik anlamadım." Arık tüflemeli güldü ve Limos'un iddianı üstünü bağlamasına yardım etti. "Ne kadar ilginç bir iddia!" Terazî dövmesini incelemeye başladı. Ama bu dövmeyi en son gördüğünde kafelerin farklı bir şekilde iddiasına yemin bile edebilirdi.

Limos arkasına dönerken "Dövmelerini sırtacak vakit mi yok," dedi. "Kardeşim ruhun üzerinde hak iddia ediyor. Ama ruhunu satın alan başka biri daha var. Kardeşimin ruhunu alması için bu şeytani bulup ya para vermesi lazım ya da öldürmesi. Bu yüzden o şeytani önce bulmalıyız."

"Nasıl?"

Limos konuşurken göbeğindeki halka ile oynamaya başladı. "Daha önce Gethel'in ruhları satın almak için yaptığı işlemleri görmüştüm. Bir meclêge ihtiyacımız var. Ayrıca ruhunu satın alan meclêgi çağırırken yanımızda olan herkesin katna."

Arık başını iki yana salladı. "Bu imkânsız. Bunu yapan adam birkaç yıl önce hapishanede öldü. Ama bu iyi bir haber, değil mi? Yani Salgın o şeytani asla bulamaz."

Limos'un yaratıcı küfürleri ortalığa yayıldı yine. "Hayır. Salgın ruhunu satın alan şeytanın yerini tespit edebilir. Mahvolduk!"

"Hem de pek çok yönden." Yürürken Thanatos'un onlara doğru koştuğunu gördüler. Neyse ki üzerlerinde kıyafetleri vardı. Ama eğer Than'ın biraz olsun ağabeylik içgüdüleri varsa ki vardı, onlara doğru yaklaştıkça Than gözlerini kıstı. Arık kendini Ölümcül Kavga'nın ikinci runduna hazırladı.

Than, Arik'e "seninle sonra görüşeceğiz" bakışı atsa da konuyla ilgili bir şey söylemedi.

"İnsanoğlu," dedi. Sesi en az yüzündeki ifade kadar soğuktu. "Herhangi bir şeytan dilini öğrenebildiğini söylemiştin, değil mi?"

"Evet. Neden ki?"

Thanatos elindeki parşömen kâğıdını uzatıp "Şunu okuyabilir misin?" diye sordu.

Arik kâğıdı eline alıp incelemeye başlarken Limos "Neyle ilgili bu?" dedi.

"Agimortusun ile ilgili bulduğum her kaynağı bir de Regan'a incelettim. İsfetlerin yazdığı bu yazının büyük bir öfkeyle yazıldığını söyledi. Ama ne yazdığını bilmiyorum. Umarım seninki tercüme edebilir."

Arik başını iki yana salladı. "Üzgünüm. Ben şeytan dillerini konuşabiliyorum ama okuyamıyorum."

Than sinirle "Lanet olsun!" dedi. Yerdeki kırıksık havluya ve dağınık kumlara baktı. Etrafındaki gölgeler hemen ortaya çıktı.

Bu hiç iyi bir gelişme değildi. Atlının *agimortusa* yönelen dikkati dağılınca bakışları Arik ve Limos üzerinde kilitlendi. Hızlıca düşün... "Neden bir İsfet'e sormuyorsun? Yoksa artık yaşamıyorlar mı?"

Limos "Yaşıyorlar," dedi. "Ama İsfetlerden başka kimse bu dili bilmiyor. İşte bu yüzden *agimortusum* ile ilgili bildiğimiz şeyler efsane, gerçek değil."

Arik parşömeni Limos'a verdi. "O zaman gidip bir İsfet bulalım. Nasılsa tercümanın yanında."

Arik'in ruhu bir halat yarışındaki halatın kendisi olabiliyordu. Limos da Bay 666 ile nişanlı olabiliyordu. Ama eğer *agimortusunu* güvence altına alabilirlerse bu çok güzel bir gelişme olacaktı. Thanatos da mührünü koruyabildiği sürece hepsinin dikkati yalnızca Salgın'ı durdurmaya yönelebilirdi.

İşte bu, R-XR ve Aegis'in yıllardır beklediği gelişmeydi. Arik sırtıtmaya başladı.

Salgın'ın sonu geliyordu.

* * *

Limos ve Arik Limos Tapınağı'nda Ares ve Thanatos'u bekledi. Bu tapınak atlılar adına inşa edilen ama Sheoul'de olmayan tek tapınaktı. Limos Tapınağı insanlar ve şeytanlar âleminin birleşme noktasında yer alıyordu. Burada şeytanlar da insanlar da yürüyebiliyor ama hiçbirisi diğer tarafa geçemiyordu. Tapınağın bulunduğu yer, eski bir İnka mağarasının içiydi. Limos bu mağaraya yıllardır herhangi bir insanın geldiğinden şüpheliydi.

Ama tapınağın dışından bakılınca ortalıkta şeytanlar da yoktu.

Limos etrafına bakıp taş mihrapları inceledi. "Bu çok aşağılayıcı," dedi.

Arik zamanla sararan bir iskeletin yanına diz çöktü. "Bu iskeletler neden burada?"

"Benim için adanan kurbanlar onlar."

Limos rengârenk taşlar ve terazilerle donatılmış bir mihraba doğru ilerlerken botlarının çıkardığı sesler duyuldu. Zuhun altındaki terazi dövmesi dengede idi. Bu tapınağa ya da Sheoul'e geldiği zamanlarda terazinin dengesini kaybetme eğilimi vardı.

Yüzünü buruşturan Arik "Güzel," dedi.

Arik her köşesi semboller ve yazılarla işlenmiş duvarları incelerken Limos onu izledi. Arik, Limos ve kardeşlerinin diz çöken insan ve şeytanların önünde durmuş bir resme bakıp elini Limos'un üzerinde gezdirince Limos gerçekten onun dokunuşlarını hissetti.

"Kardeşlerinle aran çok iyi. Ama ya hepinizin mühürleri kırılırsa?"

"Mahşer günü gelip kötüler kazanınca hepimiz birbirimize savaş açmış olacağız, sanırım." Bu düşünce bile Limos'u huzursuz etmeye yetti.

Elini çekerken "Runa ile savaştığımı hayal bile edemiyorum," dedi.

Limos gülümsedi. "Ben de öyle."

Limos ve Arik'in kardeşlerine duyduğu sevgi her ikisini de çok uçlara sürüklemişti. Limos en kötü suçlarını kardeşlerinden saklamış, Arik ise kardeşi için ruhunu satmıştı. Limos bunu öğrendiği andan beri kendini biraz tuhaf hissediyordu. Ama aslında bu, bir bakıma iyi bir haber de sayılabilirdi. Salgın, Arik'in ruhunu ele geçirememişti, yani en azından şimdilik. Buradaki işleri bitir bitmez Limos, Arik'ten bu şeytanla ilgili öğrenebileceği her şeyi öğrenecekti. O şeytanı Salgın'dan önce bulmalıydılar.

Arik yazılarla dolu bir duvara yöneldi. "Burada ne yazıyor? Sanki birkaç farklı dil var gibi."

Limos başını salladı. "Bazıları Latince ama pek çoğu Sheoulce" Limos elini gri duvarın üzerindeki siyah yazıları götürdü. "Bu köklerimizden nereden geldiğini anlatıyor." Başka bir bölümü işaret edip "Bu düğün planı gibi bir şey," dedi.

Arik'in yüzüne öfke dolu bir ifade yerleşti. Ama Limos bu bakışların kendisine yöneltilmediğini biliyordu. "Ne diyor?"

"Anlaşma ile ilgili bir şeyler." Arik'in Sheoulce dilini bildiğini umarak okumaya başladı. "Lilith'in kızı melek kanı taşıyan biriyle evlenmeyecek. Erdem incileri ise kocası tarafından kırılacak."

Arik'in yüzünde sinirli ve düşünceli bir hal vardı. Arik'in mırıldanarak küfürler ettiğine yemin edebilirdi. Nedense Arik'in verdiği bu tepki karşısında Limos biraz tahrik olmuştu. Arik, Limos'un elini tutup onu kendine doğru çekti. Limos tam mutlu bir şekilde iç geçirecekti ki içeriye Thanatos ve Ares girdi. Aralarında da yeşil tenli, uzun boylu bir İsfet vardı.

Than, İsfet'i içeri götürürken Ares kapıda bekledi. "Neden burada olduğunu bilmiyor, sanırım. Çünkü iletişim kuramadık."

Arik "Onu nasıl buraya getirdiniz?" diye sordu.

Than omuzlarını silkti. "Kaçırдық."

Böyle bir şeyi ancak Reseph yapardı. Bu düşünce ak-

hna gelince gülümsedi Limos. "Neethul onun yokluğunu anlamadan onu geri götüreceksiniz, tamam mı?" Neethul, İsfetleri köle olarak çalıştırıyordu. Ayrıca zalimce işkence yöntemleri konusunda uzmandı hepsi. İsfet'in bu kaçırılma olayı nedeniyle suçlanacağına hiç şüphe yoktu.

Ares "Tabii ki," dedi.

Than sınıtı. "Eğer Neethullardan biri bu durumu öğrenirse başka birinin öğrenmemesini sağlayacağız." İşte bu cümle tam Thanatos'un söyleyeceği tarzda bir cümleydi. Arık'e bakıp "Top sende, insanoglu," dedi.

Siyah kargo pantolonunu giyen ve evden ayrılmadan önce Kynan'ın getirdiği silahlarını yanına alan Arık, İsfet'e döndü. "Selamlar," dedi mükemmel bir Sheolce aksanıyla. "Sana birkaç soru sormak istiyoruz."

Limos neden olduğunu bilmesee de bu İsfet'in erkek olduğunu düşünüyordu. İsfet büyük ve yuvarlak gözlerini kırparmış. "Siz soracak bu şeytanı?"

Doğru ya. Limos, İsfetlerin bu dilsel nasıl konuşmadığını unuttuğu.

Arık birkuldanı birine oturdu. Limos onun korkutucu olmamaya çalıştığını anladı hemen. Arık'in göğsündeki zırh ve silahlarıyla bu yöntemin işe yaramayacağı çok açıktı. Ayrıca silah ve zırh Arık'i çok seksi göstermişti.

"Kendi dilinde konuşabilir misin benimle?"

İsfet başını salladı. İncecik parmaklarını oynatarak "Biliyor mu ben?" diye sordu.

"Çok ferah." Arık, Limos'a bakarken yüzünü ovuşturdu. "Onlarla konuşurken çok zorlanmıştım. Yaşamıyorum."

Şeytanın ten rengi tıpkı bir bukalemun gibi renk değişti. Gümüş rengine bürünen Isfet, kendi dilinde bir şeyler söyledi. Arik kaşlarını çatı ama ona devam etmesine dair bir işaret yaptı. Birkaç dakika sonra Arik derin bir nefes aldı.

"Bu dil çok garip. Daha önce bir dili öğrenmek için hiç bu kadar uzun bir süre dinlemek zorunda kalmamıştım. Yalnızca...bir kere, dur bir dakika." Arik, Limos'un anlamadığı bir şeyler söyledi. Isfet'in ağzı açık kaldı. Arik el kol hareketleriyle konuşmaya başlayınca Isfet bir dakika içinde milyonlarca şey söyledi.

Arik, Limos'a döndü. "Şeyi arıyor musunuz? Buz odalarını?"

"Evet." Limos ona doğru yaklaştı. "Araştırdığımız bazı kaynaklar insanlar âleminde ve Sheoul'deki buz mağaralarını işaret ediyordu."

Arik, Limos'un elini tutup onu yanına oturttu. "Peki ya, kaynayan bardaklar?"

Limos iç geçirdi. "Bunun lav olabileceğini düşündük. Çünkü volkanik arazilerdeki mağaraları da aradık."

"Ayrıca kuleler." Arik derin düşüncelere dalıp "Kulelerden bahsetti," dedi.

Arik, Isfet'e döndü. Yine konuşmaya başladılar. "Tamam," dedi Arik. "Yanlış tercüme yüzünden. Biliyorsun ya, şeytan dillerini konuşamıyorlar ya da sadece birkaç tane sözcük biliyorlar. O da mallarını satmak için."

Than "Neden şeytan dillerini öğrenmemişler?" diye sordu.

Arik hepsinin yüzüne bakmak için döndü. "Bu, köpeklerle iletişim kurmak gibi bir şey. Vücut dilimizi, ses tonumuzu ya da birkaç sözcüğü anlayabiliyorlar. Ama konuşmaları anlayamıyorlar. Ayrıca bu, öğrenilebilecek bir şey değil, özel bir yetenek."

"Yani İsfetlerin köpeklere benzediğini söylüyorsun?"

"Evet. Onlar diğer şeytanlara benzemiyorlar. Hatta belki şeytan bile olmayabilirler."

Limos, İsfet'e şöyle bir baktıktan sonra "Peki, başka ne olabilirler?" diye sordu.

"Hiçbir fikrim yok." Arik omuzlarını silkince geniş omuzları ortaya çıktı. İhmhh! "Belki de uzaylı?"

"Uzaylı." Thanatos'un sesinden buna ne kadar inanmadığı çok net bir şekilde anlaşılıyordu.

"Şüphecilğin çok komik. Şu mahşerin lanet olası dört atlısından birine yakışacak bir hareket."

Limos, Arik'in haklı olabileceğini düşünüyordu ama yaşadığı tüm zamanlar boyunca bir uzaylıyla hiç karşılaşmamıştı. Aslında haklı olduğunu da pek düşünmüyordu. Neyse. "Pekâlâ. Neyse ne. Sen onları anladın, değil mi?"

"Hemen hemen. Söylediğine göre kâse bir odanın içinde. Ama ne odası olduğunu tam olarak bilmiyorum."

İsfet mihraba gidip taşlardan birine vurdu.

Arik "Kristal," dedi. "Evet. Buldum, tamam. Kristal odasında."

"Buz değil mi?"

“Hayır. Yanlış tercümeden dolayı bu şekilde biliniyordu yıllardır. Ayrıca odanın içi sıcak suyla doluymuş.”

Limos “Kaynayan bardak,” diye mırıldandı. “Ya kuleler?”

Arik, İsfet ile konuşup Limos’a döndü. “Kule değil. Sütunlar. Büyük bir mağaranın içinde kristalden yapılmış büyük sütunlar. Ayrıca dillerini bildiği için işaretleri de anlayabileceğini söyledi. Ama ne yazık ki mağaranın yerini bilmiyor.”

“Google.” Herkes dönüp Ares’e bakınca Ares omuzlarını silkti. “Cara orada her şeyin bulunabileceğini söylemişti. Denesek zarar gelmez.”

Arik “Yani son dönemde ortaya çıkan kristal mağaraların Google’da arayacağız,” diyerek sırttı. “E hadi, o zaman başlayalım.”

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

Mağarayı yarım saat içinde buldular.

Google'da yaptıkları arama sonucunda karşısına milyon tane kristal mağara çıktı. Ama yalnızca Meksika'dakinin içi sıcak sularla doluydu. Madenciler içerideki suyu dışarı boşaltmıştı ama volkan nedeniyle mağaranın içi o kadar sıcaktı ki korunmasız insanlar içeri girdikleri anda ölebilirlerdi.

İnternette yer alan bir makalede kristallerin oluşma döneminde mağaranın içindeki suların çekildiği iddia ediliyordu. Limos'un *agimortusu* bu mağaraya o dönemde konmuş olmalıydı.

Arik, Kynan'ın da onlara yardım etmek için gelmesini istemişti ama Kynan, Aegis'in Frankfurt yakınlarındaki bir kalesine düzenlenen saldırıyla ilgilendiği için yerine vampir arkadaşını göndermişti. Wraith define avcılığı konusunda uzman olan vampirlerden biriydi. Kynan onun bu seferde Salgın ile birkaç ay önce yapılan savaştaki kadar yardımcı olacağına çok güvendiğini söylemişti.

Kynan, Wraith'in yetenekleri konusunda haklı olabilirdi

ama Limos onun kadar sinir bozucu biriyle daha önce hiç tanışmamıştı.

Wraith maden ocağından çıkmış onlara doğru yürüyordu. Daha erken gelip şöyle bir kontrol etmişti etrafı. Ayrıca Arik'in içerideki sıcaklıktan etkilenmemesi için de turuncu renkli özel bir takım elbise getirmişti. Elindeki takımı Arik'e uzattı.

"İşte, dostum. Bir süreliğine astronot olacaksın. Ah, bu arada içerideki insanların icabına baktım."

Arik "İcabına mı baktın?" diye sordu.

Wraith ellerini kot pantolonunun ceplerine sokarken "Sen dert etme," dedi. "Hayattalar hâlâ...Sadece biraz yorgunlar."

Limos, Arik'e giyinmesi için yardım etti. "Neden?"

Wraith dilini azı dişlerinin üzerine getirip "Kansızlık-tan," dedi.

Thanatos güldü. "Bu adamı her gördüğümde biraz daha seviyorum."

Limos solunum cihazını Arik'in sırtına takarken "Güzel," dedi. "O zaman *senin* mağara arkadaşın olabilir."

Wraith ve Thanatos girişe doğru yürümeye başladı. Arkalarında Ares vardı. Limos ve Arik ise en arkada kalmıştı. Kocaman çelik kapılardan geçmeden önce Arik, Limos'u durdurdu.

"Hey." Maskesini kolunun altına sıkıştırıp Limos'un yavaşça oksadı. "Orada ne bulacağımızı bilmiyorum ama ne olursa olsun arkada olduğumu bilmeni istiyorum."

Arik eğilip Limos'u öptü. Böylesine güçlü ve sert bir adamın dudaklarının bu kadar yumuşak olması ve böylesine şefkat dolu olması çok ilginçti! Ama Limos bu tezadı çok seviyordu.

"Öhō öhō."

Gelen bu öksürük sesi üzerine Limos başını kaldırdı. Ares kapının yanında durmuş Arik'e ters ters bakıyordu. Neyse ki Thanatos ve Wraith çoktan içeri girmişti. Yoksa Wraith onlarla dalga geçecek, Thanatos da Arik'i yeniden boğmaya çalışacaktı. Etrafta su olmaması hiç sorun değildi. Çünkü Thanatos'un bir adamı kendi kanıyla boğduğuna şahit olmuştu Limos daha önce.

Yanakları kızaran Limos, Arik'e utangaç bir bakış atıp içeri girdi. İçerideki insanların gerçekten *icabına bakılmıştı*. Hepsi de tüneli andıran bembeyaz girişte bilinçsiz bir şekilde yatıyordu. İçerideki sıcaklık bunalıcıydı. Özellikle Ares kristal odaya açılan kapıları açınca içeriden sauna sıcaklığının geldiğini hissettiler. Arik yüzüne koruyucu maskeyi takarken diğerleri de duvarlarda asılı olan ışıkları ellerine alıp kafalarına da kaskları geçirdiler. Zırhlarını giyip kocaman bir oyugu andıran odanın içine girince Limos'u bir heyecan sardı.

Kocaman kristallerden oluşan ve uzunluğu yüzlerce metre, genişliği de çift şeritli yollarınki kadar olan yatay ve dikey sütunlar vardı. Yerde ise çok keskin kristaller vardı. Küçüklük yanlış bir hareketle hepsi çok can yakıcı olabilirdi.

Arik kristal kümelerinin ortasında oluşan bir kristal köprüden yavaşça ilerlerken Limos onun yanına geldi. Arik

uzanarak eldivenli elleriyle sert bir kristale dokundu. "Yok artık, daha neler! Bunların hepsi birer sembol."

Ares arkalarından geliyor ve köşe bucak her yeri inceliyordu. "Ne diyor bu semboller?"

Arik "Sanki yol gösterir gibiler," dedi. "Şu tarafa doğru."

Thanatos, bir kristalden mağaranın çıkışındaki başka bir kristale atladı. Wraith de aynısını yaparak onu takip etti. Ama bu sefer vampirin üzerinde kemiklerden yapılmış bir zırh yoktu.

"Yükseklikler." Arik etrafa bakıp "Figürler," dedi.

"Sorun ne, insanoğlu?" diye sordu Thanatos. Yüzünde kocaman bir sırıtma ifadesi vardı. Kardeşlerinin gerçekten çok garip bir mizah anlayışı vardı. "Buraya atlamak çok mu korkunç?"

Arik "Hayır," dedi. "Korumalığın her yerini siz ikiniz kaplıyorsunuz."

Thanatos gülümseyip başka bir kristalin üzerine geçti. Arik de Wraith'in yanında atladı. Neredeyse vampiri yere düşürecekti. Wraith onun kafasına bir tokat atıp Than'ın yanına geçti.

Limos neredeyse kalp krizi geçirecekti. Arik çok korkusuzdu. Ya da delirmişti.

Aslında bu durumu sevdi. "Şey? Başka sembol görüyor musun?"

"Henüz değil." Arik ellerini kristallerin üzerinde dolaştırmaya devam etti. Diğerleri de araştırma yapmaya kaldıkları yerden devam etti.

Wraith onlara seslendiğinde Limos umudunu yitirmek üzereydi. "Hey, atlılar! Bir sembol buldum." X şekli oluşturan iki büyük kristalin yanına eğildi.

Arik vampire doğru yaklaşıırken "Nasıl buldun?" diye sordu. "Saklanmış."

Wraith omuzlarını silkip "Bu tür şeyleri bulma konusunda iyiyimdir," dedi.

Arik "Vay be," dedi. "İyi ki Ky seni göndermiş. Yoksa asla bulamazdık."

Wraith ayağa kalkıp "Ne? Yoksa benim gibi etrafına ışıklar saçan biriyle birlikte olmaktan memnun değil misin?" diye sordu.

Bu, Reseph'in söyleyeceği tarzda bir cümleydi. Limos bu benzerliği fark edince gülümsedi. Tanrını, kardeşini çok özlemişti.

Arik kristalleri incelemek için dizleri ve ellerinin üzerine çöktü. Arik kristallerin altına doğru uzanınca kolu ortadan kayboldu. Arik birden ayağa kalktı. Avcunda deri bir iple bağlanmış küçük beyaz bir kâse duruyordu. "Buldum!"

Limos sevinçten çıldıracaktı. Kardeşleri sevinç naraları atarken Wraith acıktığına dair bir şeyler mırıldandı. Limos tam Arik'in kucağına atlayacaktı ki...

Olanlar oldu. Daha bir saniye önce hepsi birden seviniyordu. Ama şimdi Salgın üzerlerinde duran bir korumalığa sinmiş azı dişlerini göstere göstere sırtıyordu.

"Bizi nasıl buldu?" Arik kristallerin arasındaki boşluğa geçti. Ama Salgın hemen onun yanında bitti. Arik tam den-

gesini kaybedecekti ki *agimortusu* Ares'e fırlattı. Ama bu ona pahalıya patladı. Çünkü Salgın onu boğazından yakaladı.

"Bırak onu!" Limos, Arik'e doğru koştu. Arik, Salgın'a yumruk ve tekme attı. Ama Salgın boğazını daha güçlü bir şekilde sıkınca Arik'in hareketleri etkisini kaybetti.

Salgın "Orada kal, kardeşim," dedi. Herkes donup kaldı. "Kâseye karşılık insanoğlu."

Eğer başka bir şey isteseydi Limos bu konuda onunla anlaşabilirdi. Ama kâse onun için çok değerliydi. *Oyala onu.* "Bizi nasıl buldun?"

"Ah. Seninkinin ruhunu bir Charnel Apostle'ye sattığını biliyor muydun?"

Arik botlarıyla Salgın'ın bacağına vurdu. "Biliyor, beyinsiz herif!"

Salgın, Arik'in yüzündeki maskeyi birden çıkarınca odadaki sıcaklık nedeniyle zar zor nefes almaya başladı Arik. "Onu buldum, öldürdüm. Böylece ruhun artık benim. Yani nerede olursa ol seni hissedebiliyorum."

"Bırak onu, Reseph," dedi Limos.

Salgın "Onu etkilediğini sanma sakın," dedi. "O yok artık. Alış buna!" Salgın, Arik'in boğazını biraz daha sıkıttı. Arik'in yüzü kıpkırmızı oldu. "O lanet olası kâseyi bana ver."

Bunu yapamazdı. Ama Arik'in ölmesine de izin veremezdi. Kafasından bin türlü düşünce geçen Limos, bir adım öne çıktı.

"Onun yerine beni al." Artık tüm umutlar tükenmişti. "Beni kocama götürüp istediğin ödüle kavuşabilirsin."

Arik, Than ve Ares hep bir ağızdan "Hayır," diye bağır-salar da Limos hiçbirini önemsemedi. Bu onun en büyük kâbusuydu. Aslında en büyük ikinci kâbusuydu. İlki müh-rünün kırılmasıydı. Ama Arik'i kurtarmak için bunu yap-a-caktı.

Salgın'ın gözlerinin içi gülmeye başladı. "Sanırım an-laşmaya vardık," dedi.

Than, Limos'un önüne geçti. "Sakin," diye fısıldadı Li-mos. "Bunu yapmak zorundayım." Ağır adımlarla Salgın'a doğru yürüdü. "Ayrıca Arik'in ruhunu serbest bırakmanı is-tiyorum. Böylece öldükten sonra onun ruhu üzerinde hiçbir hak iddia edemeyeceksin."

"Kabul."

Arik "Bunu yapma bebeğim," dedi. "Yapma."

"Ben gitmezsem seni öldürecek. Ruhun sonsuza kadar işkence görecek. Bunun olmasına izin veremem."

Ona doğru yaklaşırken Salgın'dan gözünü bir an olsun çekmiyordu. "Onu bırak."

Salgın, Arik'i öyle bir savurdu ki Wraith olmasaydı yer-deki keskin kristallerin üzerine düşecek olan Arik oracıkta ölecekti.

"Aşağılık!" Limos kardeşinin çenesine yumruğunu ge-çirdi.

Salgın'ın kafası geriye doğru düşünce Limos hemen o-andan faydalanıp boğazındaki yara izine dokundu ve böyle-

ce Salgın'ın zırhı yok oldu. Üzerinde sadece eski bir kargo pantolonu vardı. Pantolonunun cebinde Deliverance vardı. Tüm ihtişamıyla parlıyordu.

Salgın tekrar zırhını giymek için boynuna uzanacaktı ki Ares'in attığı bıçaklardan biri el bileğine saplandı. Limos'un yüzüne sıçrayan kan, bir gözünü tamamen kapattı. Salgın'a omuz atan Limos Deliverance'yi çıkardı. Hançer buz gibiydi. Ağırdı.

Limos bir saniye bile düşünmeden hançeri kardeşinin kalbine sapladı.

Mağarayı birden derin bir sessizlik aldı. Salgın'ın gözlerinde şaşkınlık ve öfke karışımı bir ifade vardı. Elleri titriyordu. Ağzına dolan kanlar çenesine doğru akmaya başladı.

Kardeşleri ile birlikte Waith ve Arik ona doğru koşarken çıkan ayak sesleri duyuldu.

Than boğuk bir sesle "Lanet olsun! Li, sen ne yaptın?" dedi.

Hiçkimse bir şey söyleyemedi. Salgın dizlerinin üzerine çöktü. Limos yanına gitti. Ayağı taşa takılan Limos o an fark etti neler olduğunu. *Hayır... hayır... bunların hiçbirisi gerçek değildi. Thanatos onun mührünü tamir edecekken Limos ne yapmıştı böyle?*

"Limos," dedi Salgın. Sanki tekrar Reseph olmuştu. Gözlerinden yaşlar akan kişinin Salgın değil, Reseph olduğunu fark etti Limos. "Seni... özledim."

Limos'un boğazına öyle bir yumru saplanmıştı ki nefes almakta zorlanıyordu. "Affet beni."

Reseph'in bütün bedeni titremeye başladı. "Özür...özür dilerim."

"Hayır," dedi Limos. "Özür dileme. Hiçbirisi senin hatan değildi."

Reseph'in başı önüne düşünce saçları yüzünü kapattı. "Anlamıyorsun," diye fısıldadı. "Seni...hayal kırıklığına... uğrattığım için...özür dilerim." Limos'un elini çok sert bir şekilde sıkı. "Deliverance beni öldürmediği için hayal kırıklığına uğramış olmalısın."

Başını kaldırdı. Gözlerinin içi kıpkırmızıydı. Göğsünden Deliverance'yi çıkardı. Sanki hiçbir şey olmamıştı.

Tanrım!

Arik'in attığı bıçaklardan biri daha isabet etti Salgın'ın eline. Deliverance elinden düştü. *Agimortusunu* sıkıca elinde tutan Limos, hançeri yakalamak için öyle bir atladı ki neredeyse kardeşlerinin üzerine düşecekti. Salgın hemen ayağa kalkıp zırhını giydi. Bir saniye sonra da elindeki kılıcı Limos'a doğru savurdu. Than onu kenara çekip kılıcını çıkardı. Ama çok kısa bir süre sonra Thanatos'un yere düşme sesi geldi. Salgın'ın kılıcı kafatasına saplanmıştı.

Ares öfkeyle Salgın'a saldırdı. Sonra birden mağaranın değişik yerlerinden şeytanlar çıkmaya başladı. Arik botlarından çıkardığı bir bıçağı kristallerin arasından çıkan kocaman bir yaratığa saplarken Wraith de savaşa dâhil oldu.

"Gidin!" Ares, Limos'a kâseyi fırlattı. "Gidin buradan!"

Limos orada kalıp savaşmak istiyordu. Ama Arik hâlâ tehlikedeydi. Ayrıca Limos'un *agimortusunu* koruması ge-

rküyordu. Kâflürler ederken bir kapı açtı. Arık onu kapı-
dan geçmeleri için çekıştirmeye başladı. Sonra birden evi-
nin önündeki kızgın kumlara ayak bastılar.

Evet, Deliverance ve *agimortus* ellerindeydi. Ama o
adada yaşananların hiçbirisi zafer niteliğinde değildi.

YİRMİ İKİNCİ BÖLÜM

Arik'in kalbi öylesine hızlı atıyordu ki göğsü ağrımaya başladı. Belki de bu ağrının nedeni Salgın'ın attığı yumruktu. Ya da Deliverance'nin sapının göğsüne dayanmış olmasıydı.

Neyse ki Limos'un gerginliği biraz azalmıştı. Ama gözlerindeki korku dolu ifadeyi görünce onun yanına oturdu.

Kanlı ellerinde Deliverance'yi tutuyordu. Rengi atan yüzünde ise gözyaşları vardı.

"Reseph'i öldürmeye çalıştım." Sesi o kadar kısık çıkmıştı ki denizden gelen dalga sesleri nedeniyle güçlükle duyulabilmmişti.

"Hey." Arik hemen elindeki hançeri alıp kumlara sapladı. "Sen yapmak zorunda olduğun şeyi yaptın."

"Anlamıyorsun. Onu öldürmek istedim, Arik." Gözlerinde dehşet ifadesi vardı. Ağladıkça burun delikleri açılıp kapanıyordu. "*Kardeşimin ölmesini istedim.*"

Arik, Limos'un ellerini okşamaya başladı. Onu sakinleştirmek için dokunuşlarını ve ses tonunu kullandı. "Çünkü o

senin kardeşin değil. Yani artık değil. Bunu sen de biliyorsun."

Limos, Arik'in kumlara sapladığı hançere baktı. "Yine aynı şeyi yapıyorsun."

"Neyi?"

"Bana *benim* bile bilmediğim şeyi söylüyorsun."

"Biliyorsun." Arik onu kendisine doğru çekip başını omzuna koydu. "Sadece kendine yalan söylüyorsun."

Sessizce "Evet," dedi. "Herkes yalan söylerken kendime mi söylemeyeceğim?" İleride bir kapı açılırken Limos gözlerini kapatıp derin bir nefes aldı.

Ares her yerinden kanlar akarak, bir gözü tamamen kapalı ve bir kolu sallanarak kapıdan çıktı. Arik ve Limos bir şey soramadan "Hepimiz iyiyiz," dedi. "Wraith, Than'ı yer altı hastanesine götürdü." Ares, Arik'e bakıp açıklama yapmak zorunda hissetti kendini. "Kendi kendine iyileşecek ama yarası çok büyüktü. Onun uzunca bir süre tek başına iyileşmeye çalışmasını bekleyemeyiz." Ares, Limos'un yanına gelip elini tuttu. "Sen yapmak zorunda olduğun şeyi yaptın."

Limos başını salladı. "Ama Salgın neden ölmedi?"

"Bilmiyorum. Ama bu çok kötü oldu. Deliverance onu durdurmak için tek şansımızdı. Şimdi her şey daha da sarpa saracak."

"Daha ne olabilir ki?" diye sordu Arik. Sonra birden bu sorunun cevabını duymak istemediğini fark etti.

Ares yanağındaki kan izlerini sildikten sonra "Kaos birden ortaya çıktı ve onu ısırıldı," dedi.

Limos "Sakin cehennem köpeğinin tükürüğünün de ona işlemediğini söyleme bana," dedi. "Sakin!"

"İşlemiyor değil ama onun gibi bir şey. Yalnızca beş saniye boyunca hareketsiz kaldı. Gittikçe daha da güçlendi, Limos. Çok kısa bir süre sonra ona cehennem köpeğinin tükürüğü de işlemeyecek. Buna adım kadar eminim." Ares şeytan dilinde küfür edince Arik hemen bu küfürleri anladı. "Reaver ve Harvester lanetleri nerede? Onlara her zaman-
kinden daha çok ihtiyacımız var ama onlar ortalıkta yok."

Limos "Bu benim hatam," diye mırıldandı. "Benim hatam. Belki de doğru yere saplayamadım Deliverance'yi. Belki de..."

Arik ellerini okşadı. "Sen onu tam kalbinden yaraladın. Daha iyi bir yer olamazdı. Bu, senin hatan değil."

"Arik haklı." Ares hançeri alıp zırhının içine koydu. "Yer altı hastanesine gidiyorum ben. Ona göz kulak ol."

"Tamam," dedi Arik. "Merak etme."

Ares gittikten sonra Limos kâsenin bağlı olduğu deri ipi boğazına bağladı. Arik onu kollarının arasına alıp eve doğru götürdü. Limos'un hiç itiraz etmemesine şaşırdı. Eve götürünce kıyafetlerini çıkarıp onu sıcak duşa sokunca da itiraz etmedi. Arik kıyafetlerini çıkarmadı. Çünkü vücudunun herhangi bir kısmının inci tanelerine dokunmasını istemiyordu. Duştan sonra onu yatağa yatırdı.

"Sen de yanıma gelecek misin?" diye sordu Limos. Evet, Arik de aynı şeyi planlıyordu. Ama kendi düşünü aldıktan sonra.

Arik çabucak yıkandı. Banyodan çıkınca Limos'u pembe geceliği içinde denize bakarken buldu. Hemen üzerine şortunu geçirip onun yanına çıktı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Arik.

"Düşünüyorum."

"Neyi?"

Pırl pırl gökyüzüne baktı. Gözlerinin içinde bir ışık demeti vardı sanki. "Seni."

"Benimle ilgili neyi?"

"Her şeyimi sana borçluyum, Arik. Sen olmasaydın ağı-mortusumu asla bulamazdık." Limos kendini Arik'in kol-larına bıraktı. Arik onun ne kadar savunmasız olduğunu görünce hemen korumacı içgüdüleri harekete geçti. Daha önce hiçbir şey bu içgüdüleri bu kadar kolay ortaya çıkar-tamamıştı.

Bu kadın onun için cehenneme gitmeye bile razıydı. Yani sözün gelişi. Yalnızca Arik'in ruhunu kurtarmak için kocasının yanına gidip bütün bir hayatını eziyet çekerek ge-çirmeye razıydı.

"Hayır," dedi Arik. "Ben sana borçluyum. Benim için yapmak istediğin şey... tarihte görülmüş en cömert hareket-tir herhalde."

Limos acı dolu bir gülümsemeyle "Ne kadar bencil oldu-ğumu bilemezsin," dedi.

"Beni asla inandıramazsın buna."

Uzunca bir süre bu şekilde kaldılar. İlk gece rüzgân

yüzlerini okşayıp geçiyordu. Aralık ayına gelmişlerdi. Neredeyse Noel kutlanacaktı. Bunu düşünmek bile garipti! Yılın bu zamanlarında kar yağmasına alışıkta Arik. Noel düşüncesi Arik'in aklına ahşap bir ev, süslenmiş bir ağaç, şömine ateşi ve önünde çırılçıplak uzanan Limos'u getirdi. Sadece bu hayalde Limos'un belindeki bekâret kemeri yoktu.

Bunu yok etmenin bir yolunu bulmalıydı. Bu anlaşmayı bozup o lanet olası zincirleri çıkarmanın bir yolu olmalıydı. Çünkü yaşanan bunca şeyden sonra, özellikle de kristal odada geçirilen bu geceden sonra, Arik onu asla bırakmayacaktı.

"Arik?" Limos alnını Arik'in göğsüne yaslayıp ellerini de sırtında bir aşağı bir yukarı hareket ettirmeye başladı. "Deliverance'nin, Salgı'nı öldürmemesinin benim hatam olduğunu söylediğim zamanı hatırlıyor musun?"

"Bu, senin hatan *değildi*."

Limos geri çekilip onun gözlerinin içine baktı. Ay ışığı göz bebeklerine yansımıştı. Gözleri çok güzeldi. *Limos* çok güzeldi.

"Sana bir şey söylemeliyim. Bu, kardeşlerime bile söyleyemediğim bir şey. Ama belki sen yardım edebilirsin. R-XR ya da Aegis...bilmiyorum. Çünkü Deliverance'nin, Salgı'a işlememesinin nedeni benim sanırım."

Arik, Limos'un sürekli kendini suçlamasından nefret ediyordu. Şuan istediği tek şey onu yatak odasına götürüp tüm bu yaşananları unutturmaktı. Ama Limos sanki ona bir şeyler açıklayacak gibiydi.

"Devam et."

"Yüzyıllar önce Aegis'in Deliverance'yi nasıl kaybettiğini hatırlıyor musun?"

Arik bu konuşmanın nereye gideceğini çok merak ediyordu. "Evet... şimdi bile nasıl kaybolduğu bilinmiyor."

"Çünkü kaybetmediler. Onu ben çalmıştım."

Limos, Arik'in sinirlenmesini bekledi. Ya da ona ters ters bakmasını. Bunun gibi *bir şeyler*. Bunun yerine Arik yalnızca izledi onu, soğukkanlı bir sabırla. "Bir açıklaman vardır diye tahmin ediyorum."

"Evet," dedi. "Ama bunu duyunca pek hoşlanmayacaksınız."

"Anlatabilirsin."

Böylesine soğukkanlı bir tepki vermesi ağzına geleni söylemesinden daha kötüydü. En azından Arik'in ne zaman sinirleneceğini düşünüp gerilmezdi. Arik ona iyi niyetini gösterdikçe Limos onu hayal kırıklığına uğratiyordu.

Şimdi burada durabilir ya da uydurma bir hikâye anlatabilirdi. Ama ya yıllar önce yaptığı şey yüzünden Deliverance işe yaramadıysa? Ya Limos'un düşündükleri doğru çıkarsa?

"Benim zaman zaman kendime ne kadar zarar verdiğimi söylediğin zamanı hatırlıyor musun?" O günü düşündükçe

içi cız etti Limos'un. Bu, doğru olabilirdi ama Limos kendisini birilerine açmaktan hiç hoşlanmıyordu. Arik'e bile. "Tapınak şövalyeleri gözden düşünce dünya bir bunalıma girdi. Düzenlenen hacı seferleri nedeniyle Orta Doğu kan ağlıyordu. Avrupa'da ise ekinler, şimdiki adıyla küresel ısınma nedeniyle zarar görüyordu. 1300'lerde insanların hepsi açlıktan ölmeye başladı." Sıcak havaya rağmen bir titreme aldı Limos'u. Kendisi de dâhil herkes için kötü olan o anları hatırlamıştı.

"Ben yine kendime zarar veren o depresyon anlarımdan birindeydim. Tek isteğim mahşer gününün gelmesiydi. Hristiyanlık kök saldığından beri insanların en büyük korkusu artık dillerde dolaşmaya başlamıştı. O zamandan beri insanlar hep dünyanın sonunun geldiğini düşünüyorlar. Ama o zamanlar bu korkuların herkes tarafından yaşandığı ilk zamanlardı, biliyorsun değil mi?" Hayır, Arik tabii bilmiyordu. Orada değildi çünkü. Bu konuları bu kadar genç biriyle konuşmak çok tuhaftı. "Her neyse, ben dünyanın sonunun gelmesine dünden razıydım."

"Bu yüzden hançeri çaldın?"

"Evet. Onu tapınak şövalyelerinin elinden aldım. *Daemonica*'ya göre ilk önce Reseph'in mührü kırılacaktı. Bu yüzden ben de düşündüm ki eğer Deliverance benim elimde olursa Ares ya da Than onu öldürme zahmetine giremeyecekti. Onu 1317'ye kadar elimde tuttum. İşte tam da o yıl Büyük İrlanda Patates Kıtlığı nedeniyle Aegis beni suçladı. Ve beni yanlarına çağırdılar."

Arik kaşlarını çatı. "Bir dakika...eğer onlar yani biz seni çağırabiliyorsak neden birkaç ay önce Kynan seninle görüşmek için Reaver'i araya soktu?"

Limos arkasına döndü. Parmaklığı öylesine sert bir şekilde tuttu ki ahşabın üzerinde tırnaklarının izi çıktı. "Çünkü o günden sonra bu çağrılmanın nasıl yapılacağına dair var olan tüm bilgileri yok ettim." Arik'e baktı. Ama yüzündeki ifade, hâlâ çok soğukkanlı olduğunu gösteriyordu. "Biliyorsun işte, o toplantıda beni cehennem köpeğinin tükrüğüyle hareketsiz hale getirdiler. Deliverance de yanımdaydı. Onu benden aldılar. Yaklaşık bir hafta boyunca bilgi almak için işkence yaptılar. En sonunda Reseph beni buldu. Çok sık sinirlenmezdi. Ama bir kez sinirlenince onu hiçbir şey durduramazdı. Bana işkence yaptıkları yere gelip tüm Gardiyanları öldürdü. İş bitince ona Deliverance'yi çaldığını itiraf etmek zorunda kaldım. Aegis'in eline geçtiğine göre bu olayın kayıtlarda çıkmasından çok korkuyordum."

Hançeri alma nedeniyle ilgili Reseph'e yalan söyleyip Aegis'in hançeri güvende tutacağına inanmadığını söylemişti, Reseph de buna inanmıştı.

"Ee, ne yaptın sonra?"

"Sonra bu hançerle ilişkiyi bilen tüm Aegis üyelerini araştırdık ve hepsinin hafızasının icabına baktık."

Arik bir anda kaskatı kesildi. "Anlıyorum," dedi.

"Biraz zamanımızı aldı. Ama Reseph'in hafıza silme yeteneği hepimizinkinden iyiydi. Bunun sayesinde bu işle ilgili hemen herkesin hafızasını sildik. Sorun hançeri alan kişinin onu saklamasıydı. Ama şimdi biliyoruz ki, hançeri alan kişi Ares'in *agimortusunu* öldürmek amacıyla kullanı-
mını değiştirmişti. Böylece Ares'i kurtarabileceğine inanı-
yordu."

"Neden sadece Ares'inki?"

"Çünkü içimizde *agimortusu* gerçek bir insan olan tek kişi oydu."

Arik başını salladı. "Pekâlâ, tüm bunların Salgın'ın bugün ölmemesiyle ne alakası var?"

Limos'un yüzüne doğru deniz kokulu bir rüzgâr esti. Bir süreliğine bu rüzgârın saçlarını ve yüzünü yalamasının tadını çıkardı. Sheoul'de çok kısa bir zaman geçirmesine rağmen orada yaşadığı felaketler o kadar çoktu ki şimdi böyle güzel anların mümkün olduğunca tadını çıkarmak istiyordu.

En sonunda Arik'e döndü. "Sanırım bu değişikliğin yan etkisi nedeniyle hançer artık bir atlıyı öldürmek için kullanılmıyor. Çünkü Salgın'ın bugün ölmemesinin başka bir açıklaması yok."

Tüm bu konuşulanları anlamaya çalışan Arik'in boynuna çaba harcadığını görebiliyordu Limos. Kaslı vücudu ay ışığında mükemmel görünüyordu. Her ne kadar ona dokunmak istese de Arik şuanda asker moduna girmiş, bir çözüm yolu arıyordu.

Arik "Hançerin kabzasındaki yazı nereden geliyor?" diye sordu. "Hep var mıydı yoksa sonradan mı eklendi?"

Yaşam ölümden gelir.

"Deliverance'nin sahtesini yaptığımızda hançere büyük yapma konusunda bize yardım eden Gardiyan, bir rüya görmüş. Rüyasında bu sözcükleri görünce bunları hançere işlememiz gerektiğini söyledi. İşte bu yüzden Than, Salgın'ın eski haline dönebileceğini düşünüyor. Bunu gerçeğe dö-

nüştürmek için bir şeyler yapabileceğine inanıyor. Çünkü Than'ın kehanetinde Deliverance'den özel olarak bahsediyor."

Arik başını yan tarafa çevirip öyle uzun bir süre baktı ki Limos en sonunda rahatsız olup "Ne var?" diye sordu. "Yüzümde yemek artığı falan mı kalmış?"

Arik gülümseyerek "Bana bunları anlattığın için çok mutlu oldum," dedi.

"Benden nefret etmiyor musun?"

Aralarındaki uzaklık hemen kapandı. Arik başını Limos'a doğru eğip dudaklarına yapıştı. "İşte cevabım," dedi. "Kardeşlerine söylemeliydin aslında ama seni anlıyorum. Benim de Runa'dan sakladığım şeyler var."

"Ne gibi?"

Yavaş ve derin bir nefes aldı. "Onun ruhunu kurtarmak için kendi ruhumu bir Charnel Apostle'ye satmam gibi." Gözlerini yumdu. Ama bu haldeyken bile, Limos onun gözlerindeki acı dolu ifadeyi görebiliyordu. "Çok şey yaşadım. Shade gelip alana kadar kocaman bir suçlu omuzlarında taşıdım." Gözlerini açtı. "Bunu da söyleyemem ona. Yoksa kendini suçlu hisseder."

"Shade suçunu nasıl aldı ki?" Çünkü o da buna benzer bir şey yaşamak istiyordu.

"İnan bana, öğrenmek istemezsin." Yüzünü buruşturup "Kardeşimin yaptığına inanmak istemediğim şeyler var."

"Ah. Seks." Limos böyle bir şey istemiyordu. Özellikle de Shade ile. Ama bunu Arik ile yapacaksa iş değişirdi.

“Onun gibi.”

Onun gibi? Söz konusu kız kardeşi olunca Arik’in konuşmak istemediği şeyler olduğu çok açıktı.

“Runa...” Bu konuşmak istemediği konuların başında geliyordu ama nedense Limos bu konuda konuşabileceğine dair güveniyordu kendine. Az önceki gibi. Arik’in az önce anlattıklarına verdiği tepki çok güzeldi. Gerçi daha en kötü detayları bilmiyordu. Ama Limos’un içine onları da anlatmak gibi bir istek geldi. “Sheoulic dilinde ‘özür dilerim’ gibi ifadeler yoktur. Dolayısıyla ben bunları duymadan büyüdüm. Bir keresinde bunu söylemek istediğim kişiler cezalandırılmıştı. O zamandan beri bu cümleyi söylemekte zorlanıyorum. Senin hafızanı sildikten sonra gerçekten çok üzül müştüm. Çünkü bunu yapmaya hakkım yoktu.”

“Hayır, özür dileme.” Arik’in sesi sertti ama kaba değildi. “Ama neden yaptığını anlıyorum. Beni korumak istedin. Tıpkı sadece beni korumak için kendini Satan’a vermeyi teklif ettiğin andaki gibi.” Arik uzanıp yanağını okşarken derin bir iç geçirdi. “Bunu tekrar yapmayacağına dair söz ver bana.”

Bu sözler komik olmasa da gülümsedi Limos. “Hangisini?”

“Her ikisini de. O pislik seni yanına alamaz.” Kendi kendine söylenmeye başlayan Arik elini yumruk haline getirdi. Sanki Limos’un nişanlısıyla kavgaya tutuşacaktı. “Bu işten kurtulmanın bir yolu vardır muhakkak.”

Limos şöyle bir güldü. “Var tabii ki. Bekâretimi bozabilirsin meselâ.”

Ah, aslında Limos bunu söylerken ciddi değildi. Ama bu düşünce bile onu tahrik etmeye yetti. Arik'i üzerine alıp herkes gibi sevişmek istiyordu. Onu bacaklarının arasına alıp vücudunun terlediğini görmek, kaslarını en derinlerinde hissetmek... Tanrım, Limos bunların yalnızca hayalini kurabiliyordu.

"Bu işte bir şey var," dedi Arik. Kaslarını çatarak "Bekâret kemeri nasıl çıkarılabiliyordu?" diye sordu.

"Çıkarılamaz. Yalnızca kocam tarafından çıkarılabilir."

Arik düşünmeye başladı. "Kemerde yazılanlar ve anlaşma... Kemerde tam olarak 'koca' ifadesi mi yoksa 'Satan' ifadesi mi geçiyor?"

"Koca." Limos derin bir iç geçirdi. "Ama anlaşmayı Harvester hazırladı. Böyle bir boşluk hayatta bırakmaz." Evlilik anlaşması ve Deliverance hakkında derin düşüncelere dalan Limos volta atmaya başladı. Ayakları çıplak olduğu için hiçbir ses çıkmıyordu. Şuan emin olduğu tek şey yardıma ihtiyacı olduğuydu. "Reaver ile konuşmak zorundayım."

"Gözcüler böyle sık sık ortadan kaybolur mu?"

"Bazen. Ama ne zaman onlara ihtiyacım olsa hep gelirlerdi. Ares ve Than denemiş ama başaramamışlar onları çağırmayı. Bir de ben deneyeyim şansımı." Uzak bir yere geçip içinden Reaver'i çağırmaya başladı.

İyi kalpli Gözcümüz, Reaver, seni çağırıyorum. Bu sözleri tekrarladi. Hemen. Başımız dertte diye ekledi.

Arik ellerini omzuna koyunca ona doğru yaslandı Limos.

Arik onu belinden sardı. Bir süre öyiece denizi izlediler. Arik'in gücü Limos'a huzur ve daha önce hiç yaşamadığı bir yakınlık hissi veriyordu.

Arik bir insanoğlu olabilirdi. Ama Limos daha önce hiç onun kadar güçlü ve dirayetli biriyle tanışmamıştı. Onunla ilgili her şey Limos'u daha da güçlendiriyordu. Sanki Limos kocaman ve sağlam bir binaydı. Ama Arik onun dış duvarlarını ve temelini koruyan bir destektir.

"Çok güzel bir çiftisiniz." Arkalarından gelen bir dişi sesi her ikisini de ürküttü. Arik, Limos'u hemen arkasına aldı.

Bir melek durmuş onları izliyordu. Bembeyaz elbisesi ay ışığında parlıyordu.

"Gethel." Limos savaşa hazır bir pozisyonda bekleyen Arik'in yanına geçti. Arik'in elini alıp okşadı. "Tamam, sakin ol. Bu melek Reaver'den önceki Gözelimüzdü."

Gethel "Buraya gelme nedenim Reaver," dedi. "Senin onu çağırdığını duydum ama korkarım gelmeyecek."

"Nerede ki?"

Gethel başını iki yana salladı. "Bilmiyorum. Harvester ile birlikte ortadan kayboldular."

Ah, bu çok kötü bir haberdi işte. Eğer diğer melekler bile Reaver'in nerede olduğunu bilmiyorlarsa bu, ciddi bir sorundu. "Tehlikedeler mi?"

"Kesin bir bilgin yok ama sanırım evet."

"Onları hem de ikisini birden kim götürmüş olabilir?"

Arik "Salgın?" diye sordu. Ama Gethel başını iki yana salladı.

"Bir atılımın Gözcüsünü öldürmesi ya da mahkûm etmesi büyük bir suçtur." Limos'a baktı. "Sen neden Reaver'i çağırıyordun?"

Limos'un içinden geçen yalan söylemekti. Ama gerçekleri söylemek için birazcık zorladı kendini. "Salgın'ı Deliverance ile bıçakladım. Ama ölmedi. Neden, biliyor musun?"

Gethel'in gözleri parladı. "Evet. Sen de biliyorsun."

Limos'un *midesi* bulanmaya başladı. "Yani benim hatımdı." Arik hemen kollarının arasına aldı onu. İhtiyacı olan şey tam da buydu. "Neden bir şey söylemedin? Bizi uyartabilirdin."

"Yaptıklarını Arik'e itiraf edene kadar ben de bilmiyordum." Kanatlarını huzursuz olduğu zamanlarda yaptığı gibi kaldırıp indirdi. "Seni sevdiğimi biliyorsun, Limos. Ama buna sen neden oldun."

"Hey." Arik'in sesi çatal çatal çıktı. "Yaptığı şeyden dolayı pişmanlık duyuyordu. Bunu itiraf etmek büyük cesaret isteyen bir işti. Bu yüzden çek git, melek."

Gethel sinirlendi. "Ya çok cesursun ya da aptalsın, insanoğlu."

Arik parmaklarıyla meleğin omzuna dokundu. Amacı canını acıtmak değil uyarıda bulunmaktı. "Evet, öyleyim. Bir athyla evlenmek istemek suç mu?"

Limos arkasını dönüp ona baktı. "Sen... sen ciddisin."

Arik'in bakışları sevgi doluydu. "Sana söyledim, onun seninle evlenmesine izin vermeyeceğim. Ayrıca anlaşmada yazanın 'Satan' değil 'koca' olduğunu sen söyledin."

Gethel "Çünkü senin Satan olarak bildiğin şeytanın pek çok ismi var," dedi. "Yalnızca bir tanesi kullanıldıysa bu anlaşmanın bazı dinlere uygun olmaması söz konusu olabilir."

Limos en az ağzı kadar kuruyan dudaklarını yalayarak ıslattı. "Yani," dedi. "Arik benimle evlenip kocam olursa bekâret kemerimi açabilir mi?"

Gethel "Teoride, bekâretini bozarak seni Satan'ın elinden kurtarabilir," dedi.

Limos'un kalbi deli gibi çarpıyordu. Arik'in planının işe yaramasını umdu. Bu kadar sevinmesinin nedeni Satan'dan kurtuluyor olması değildi sadece. Arik ile evlenip çocukları olabilirdi. Seks yapabilirlerdi. Tıpkı hayallerindeki gibi. Ah Tanrım...seks!

Bu kadar heyecanlanmasının başka bir nedeni de bu kadar güvendiği bir adamla evlenecek olmasıydı. Tüm gerçekleri anlatmak istediği biriydi Arik. Evlendikten sonra ona asla yalan söylemeyecekti.

"Beni geri çevirme, atlı." Hâlâ adını söyleyemiyor olması çok ilginçti. "Bu çok alışılmış bir evlilik olmayabilir ama eğer işe yararsa senin adını işkence görme korkusu olmadan, rahatça söyleyebileceğim ve seni Satan'ın kansı olmaktan kurtaracağım."

Arik sevgiyle büyümüş biri değildi. Limos'u sevmeyi hiçbir zaman öğrenemeyecek olsa bile, bunun için çaba sarfetmesi Limos'un çok hoşuna gidiyordu.

"Evet," dedi. Nefes almakta zorlanıyordu. "Cevabım evet."

Omuzlarındaki dövme hiç olmadığı kadar çok hareketlendi.

Ama iyilik kefesi ağır basıyordu.

YİRMİ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Reaver hâlâ pes etmemişti. Harvester onu kapıdan izliyor ve bu kadar direnmesine çok şaşırıyordu. Reaver duvara yaslanmış, Whine'in ona verdiği topa oynuyordu. İlik şarabını içtiğinden beri tek kelime etmemişti. Yalnızca topa odaklanmış onunla oynuyordu.

Reaver tetikteydi. Ne alkol, ne yaralanma ne de tutsaklık onun gücünü azaltabilmişti. Harvester sürekli olarak onu serbest bırakırsa neler yapabileceğini düşünüyordu. Acaba içindeki gücü dışarı çıkarıp önüne çıkan her şeyi ve herkesi yıkıp geçecek miydi?

Reaver'in ilk yakalayacağı kişinin kendisi olacağına hiç şüphesi yoktu. Ama mahşer günü yaklaşırken istediği son şey enerjisini Reaver ile tüketmekti.

Whine ona doğru yaklaşıp "Misafiriniz var," diye fısıldadı. Whine'in sesindeki huzursuzluk çok net bir şekilde anlaşılıyordu. Reaver'in tam aksine Whine, yabancıları hiç sevmiyordu. "Misafiriniz onu beklediğinizi söyledi."

Orhmag. Whine'in yanından geçip Gormesh ile salon-da buluştu.

Harvester'ın duvarındaki Neethul heykelini inceledikten sonra "İlk ödemeyi yapmakta geciktin," dedi.

"Bakın, işte burada." Harvester hemen yan taraftaki rafta duran bir şişeye uzandı. "Melek kanı. Hâlâ taze ve sıcak."

Gormesh şişeyi kaptığı gibi giysisinin içine koydu. "Meleği görmek istiyorum." Koridora doğru yöneldi ama Harvester önüne geçti.

"Böyle anlaşılmamıştık."

"Bana meleğin kanını vereceğine dair söz vermiştin." Orpmage'nin sivri kulakları kabarık beyaz saçlarının arasından çıkıp seğirmeye başladı. "Bu kanın nasıl alınacağı konusunda fikir birliğine varmamıştık. Ondan kanı kendim alacağım."

"Şişedeki kan size yeter de artar bile."

"Ama kanı doğrudan kaynaktan almak daha etkili oluyor."

Özellikle de kanın alındığı kaynak acı içinde kıvranırsa daha da etkili oluyordu. "Hayır."

Orpmage tüm kibarlık numaralarını bir kenara bırakıp şöyle bir güldü. "Bunu yapmama izin vereceksin."

"Çok beklersin." Whine'in arkasına doğru yaklaştığını hissetti. Gerilim gittikçe artıyordu. Whine, Harvester'ı korumak için değil kendini korumak için yaklaşıyordu. Çünkü Whine, Harvester'a bağlıydı. Eğer Harvester ölürse Whine onu öldüren kişinin kölesi olacaktı.

Orpmage büyü konusunda olduğu kadar zalimlik konusunda da uzmandı.

Gormesh dişlerini sıkı. "Durduk yere düşman edindin," dedi.

Harvester "Seni de listeye ekleyeceğim. Şimdi çık git," dedi.

"Bana hâlâ borçlusun."

"Ve borcumu ödemek için koca bir yıl var önümde. Şimdi defol git."

Gormesh'in gözlerindeki öfkeyi gören Harvester onun saldırıya geçeceğini düşündü. Arkasına dönüp evden gince Harvester rahat bir nefes aldı. Bu bir savaş olsaydı Harvester'in avantajı olabilirdi. Ama Gormesh'in büyücü olduğu düşünülünce zafer kazanmak hiç ama hiç kolay olmayacaktı. Ya da çok acı çekilecekti.

"Whine," dedi yavaşça. "Bana bal şarabı getir."

"Melek için mi?"

"Hayır, kendim için istiyorum." Reaver ile uğraşmaya yarın devam edecekti. Bu gece onu unutacaktı.

Thanatos ölümün ve yıkımın eşiğine gelmişti.

Eidolon onu iyileştirmişti ama çektiği acılar onu çıldırtıyordu. Onu sakinleştirmek için Wraith, Ares ve Con adındaki bir vampir var güçleriyle uğraşmıştı. Çıldırıldığı bu anlarda ruhlarının hepsini serbest bırakmıştı. Eğer bu ruhlarla iletişim kurabilen eski melek Idess olmasaydı kayıplar son derece büyük olabilirdi.

Than iyileşir iyileşmez yer altı hastanesinden çıktı. Çünkü şeytan tarafı öfkesinden ne yapacağını şaşırmıştı. Bu yüzden eve gitmeyi tercih etti.

Regan'ın olduğu yere.

Gardiyan üzerindeki daracık pantolonlar ve geniş tişörtlerle Than'ın etrafında dolaşıyordu. Karın kasları, taş gibi kalçaları ve girdiği savaşlarda aldığı yaraların izleriyle Than'ı inanılmaz derecede tahrik ediyordu. Kütüphanesini ele geçirmişti. Aldığı notlar her yere dağılmıştı. Eğer Than onlardan birinin yerini değiştirirse çok sinirleniyordu.

Bu yüzden Than, günde en az bir ya da iki tane not kâğıdını yere düşürüyordu.

Çünkü Regan'ın sinirli halini görmek çok hoşuna gidiyordu.

Ama şuan Than pek neşeli değildi.

Than içeriye doğru geçerken Artur karşıladı onu. Her zamanki halinden eser yoktu. Yüzünde gergin bir ifade vardı. "Milord, Aegis üyesiymiş."

"Ne Aegis üyesiymiş?"

"Ölen şeytan. Onları içeri almamızı söylemişsiniz..." Vampir elleriyle oynayıp duruyordu. Than şeytanların içeri alınmasını istemişti. Salgın onları Than'ı baştan çıkarmaları için gönderiyordu. Than da şeytanları içeri davet edip onları sorguya çektikten sonra büyük bir zevkle öldürüyordu."

Ama hiçkimseyi evinde öldürmüyordu. Tabii eğer delirmediyse. Çünkü evi onun için kutsal bir yerdi.

"O kadın nerede?" Than elini boğazına götürüp zırhından kurtuldu. Şimdi üzerinde eşofman ve tişört vardı.

"Spor salonunda, efendimiz."

Spor salonuna doğru yürüdü. Şiddet eğilimi hâlâ son derece yüksekti. Regan'ı görmek pek akıllıca değildi. Ama şuan mantıklı kararlar veremiyordu.

Regan yere yatmış şişme bir adamla antrenman yapıyordu. Bronz tenindeki yara izleri ter nedeniyle parlıyordu. Havada yoğun bir kan kokusu vardı. Bu, Than'ın kontrollü davranmasını engelliyordu.

"Yaralandın mı?" Than sorusunu bitirmeden onun yanına geçip oturdu.

Regan ayağa fırladı ve şişme adamı kafası yerine göğsünden vurarak koşu bandına attı. "Cevabını aldın mı?"

Thanatos söylenerek onun yanına geldi. Regan müthiş bir zarafetle ondan kaçsa da Than onu kolundan yakalamayı başardı. Ama Regan onu tekrar şaşırtıp elinden kurtuldu ve bir kez daha vurdu ona. Ama Than bu kez hazırlıklı olduğu için Regan istediğini başaramadı ve yere düştü. Regan sert paspasın üzerine düştü. Bileklerinde kanlar vardı. Than'ın içinden o an onu öldürmek geldi. Ama dişlerini gıcırdatarak Regan'ın ayağa kalkmasına izin verdi.

"Seni görmek ne güzel, atlı." Regan alnındaki teri elinin tersiyle sildi. "Antrenman mı yapıyoruz yoksa beni gerçekten öldürmeye mi çalıştın?"

"Şu an benden uzaklaşıp kendini odana kilitlemen gereken bir zaman aslında," diye gürledi Than. "Ama şu şeytana ne olduğunu öğrenmek istiyorum."

"Beni görünce delirdi kaltak. Seni yatağa atmanın işi olduğunu söyledi. Bu dedikleri hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Ama bana saldırınca ben de kendimi savundum. Özür diletim, sevgilini öldürmüş müyüm?"

Than bunları duymamış gibi "Bu şekilde mi incittin elini?" diye sordu.

"Bu mu?" Regan elini kaldırdı. "Evet." Daha sonra soyunmak dışında yapabileceği en kötü şeyi yaptı. Kanayan bileklerini ağzına götürdü.

Than'ın azı dişleri sızlamaya, ağzındaki tükürük miktarı artmaya, alını ise boncuk boncuk terlemeye başladı. Lanet olsun. Hemen bir adım geri çıktı.

"Defol git." Than aslında bunu söylemek istemiyordu ama o an bunu yapmalıydı.

"Thanatos, ne oldu?" Regan ona doğru yaklaştı. Kan ve kadın kokusu karışımını duyabiliyordu. Her ikisi de Than'ı tahrik etmeye yetmişti. En azından içindeki öldürme isteği cinsel arzulara dönüşmüştü.

Than başını iki yana salladı. Hiçbir şey söylemedi. Çünkü Regan'ın azı dişlerini görmesini istemiyordu. Lanetlenenlerden sonra çok öfkelenildiği anlarda korkusuzca kullandığı bu dört diş onun gizli utancıydı. O kötü zamanlar bittikten sonra bir nevi bir ırkı yarattığı ortaya çıkmıştı. Bu kesinlikle övündüğü bir konu değildi.

O zamandan beri evinde tuttuğu vampirlerden iyi bir şekilde beslendiği sürece hiçbir sorun yaşamıyordu. Ama son zamanlarda yaşadığı olayların etkisiyle çok iyi beslenememişti.

"Thanatos?"

Konuşabilmek için arkasını döndü. "Şimdi gitsen iyi olur."

"Yoksa?"

Than gözlerini yumarak derin bir nefes aldı. Ağzı sulandı. Savaş ve ölüm gibi, güneş ışığı ve bal gibi kokuyordu. "Yoksa..."

Daha sonra neler yaptığını hatırlamıyordu. Regan'ı nasıl duvara yaslayıp onu öpmeye çalıştığını bilmiyordu. Önce-leri gergin bir şekilde duran Regan'ın sonradan öpüşmeye nasıl dâhil olduğu merak konusuydu. Ama Regan'ın kokularına bir de öfkesi eklenince her şey mükemmel bir hâl almıştı.

Than ellerini spor sütyenin üzerine atarken "Kitabı bitirdin mi?" diye sordu. "Okuduğun şeyler hoşuna gitti mi?"

Regan elini Than'ın kalçalarına atınca cevabının evet olduğu çok net bir şekilde ortaya çıktı. Cinsel arzuları tavan yapan Than, kalçalarını isteksiz bir şekilde hareket ettiriyordu. Bu çok aptalcaydı, daha önce oynadığı oyunların hepsinden daha tehlikeliydi. Onunla birlikteyken kendini kontrol etmekte çok zorlanıyordu.

İçine girmek yok... Unutma... içine girmek yok.

Regan dilini daha derinlere itmeye başladı. Bu, öpüşmekten çıkıp üstünlük yarışına girmişti. Ama Aegis üyesi hâlâ çırpınıyordu. En sonunda dudagını kanatacak kadar ısırınca Than kendine hâkim olamadı.

Hemen elini Regan'ın daracak eşofman altının içine atıp kalçalarını sıkıp onu üzerine aldı. Than'ın sertleşen peni-

sine dokununca her ikisi de inlemeye başladı. Regan'ın eli hâlâ Than'ın pantolonunun içindeydi. Eli penisinin ucuna birazcık dokununca Than neredeyse boşalacaktı.

Sıcacık elleriyle Than'ın penisini aşağı yukarı hareketlerle okşamaya başladı. Regan'ın dokunuşları büyülü gibiydi. Than kendinden geçmişti. Normalde direnirdi. Kontrolü elden bırakmak hiç ona göre değildi. Bunca yıldır dişi şeytanlar, onu çeşitli oyunlar ve hilelerle tahrik etmeye çalışmıştı.

Ama diğer şeytanların aksine Regan, buraya bu amaçla gelmemişti. Ama onun ellerinde biraz olsun rahatlamak çok güzeldi.

Than elini Regan'ın göbeğine indirdi. Bacaklarını açıtırıp çenesini öpmeye başladı. Regan bunun üzerine çok seksi bir şekilde inleyince Than çenesini daha da sert öpmeye başladı. Isırmamalıydı! Isıramazdı! Bir insanı öpmeyeli binlerce yıl, bir dişiyi öpmeyeli ise beş yüz yıldan fazla olmuştu. Aynı şeyleri tekrar yaşayamazdı.

Tüm bu düşünceleri bir kenara bırakan Than, parmaklarını Regan'ın içine sokup muhteşem ıslaklığın tadına vardı. Yay gibi gerilen Regan, Than'ın penisini daha sert bir şekilde okşamaya başladı. Regan'ın okşamaları mükemmeldi. Birkaç saniye içinde Than yine kendini kaybetti.

Than'ın kendi eli Regan'ın içinden akan sıvılar nedeniyle ıslanmıştı. Than başka bir parmağını daha içine sokunca Regan tekrar inlemeye başladı. Yaşadıklarından inanılmaz keyif alan Regan, o an sadece birbirlerini okşadıklarını değil yatağa yatıp birbirlerini en derinlerine kadar hissettiklerini hayal etti.

Regan'ın iç çamaşırı ve eşofmanı Than'ı fazlasıyla engelliyordu. Bu yüzden saten iç çamaşırını tek hamleyle yırtıp attı. Regan'ın üzerinde yalnızca eşofman altı vardı şimdi. Than bununla başa çıkabileceğini umdu. Regan soluk soluğaydı. O da Than gibi zevk ve öfke arasındaki o ince çizgide ilerliyordu. Than'ı zevkin doruğuna çıkarması için yapacağı tek şey başparmağıyla...ah evet. Sanki düşüncelerini okumuştı. Bu dokunuş Than'ı bulutların üzerine çıkardı. Regan'ın attığı çığlıklar ve inlemeler odayı doldurdu. Birden zevkin doruğuna çıkan Than, Regan'ı tatmin etme çalışmalarına devam etti. Regan da aynı zevki tadınca Than da bu keyfi ikinci kez yaşadı.

Testisleri titreyen Than, içindeki sıcak sıvıları dışarı bıraktı. Çok güzel...Çok çok güzel.

Dışarıda pencerelere vuran hiddetli bir rüzgâr vardı. Yavaş yavaş kendine gelen Than, onu ayakta tutan tek şeyin Regan'ı yasladığı duvar ve beline sarılan bir çift el olduğunu fark etti.

Sık sık aldıkları nefesler odada duyulan sesin tek kaynağıydı. Sonra Regan, Than'ın kulağına eğilip "Hadi gel şu işi yatak odasında bitirelim," diye fısıldadı.

Bitirmek mi? Than'ın penisi bu sözlerin ne anlama geldiğini anlamış gibi tekrar sertleşmeye başladı. Regan'ın bu kadar dayanıklı olmasına müthiş bir hayranlık duydu Than. Ama yaşayacağı acıları hak etmiyordu.

Regan'ı yere indiren Than pantolonunu giydi. "Bitti zaten," dedi.

Ellerindeki ve yüzündeki teri havluyla silen Regan'ın

gözlerindeki şaşkınlık çok net bir şekilde görülüyordu.
"Anlamadım."

"O zaman açıklayayım." Her şeyin net bir şekilde anlaşılması için Regan'a doğru yaklaştı ve "Bu bir hataydı. Bir daha tekrarlanmayacak. Ben bunu yapamam, Regan. Birlikte çalışacağız ama sen bir gün gelip benim evimden de hayatımdan da çıkıp gideceksin," dedi.

Than, Regan'ın yüzündeki acı dolu ifadeyi görmesine rağmen sert bir şekilde spor salonundan çıkıp gitti.

YIRMİ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Ares evlilik haberini Thanatos'tan daha ılımlı bir şekilde karşıladı. Yanında Cara ve yeni doğmuş küçüçük bir köpek yavrusuyla birlikte koltukta oturan Ares, düşünceli görünüyordu. Küçücük bir Ramreel de ayaklarının etrafında dolamp yerde yatan cehennem köpeğinin üzerine çıkmaca oyunu oynuyordu. Artık hayatında pek çok tuhaf şeyle karşılaşmıştı ama yavru Ramreellerin ve cehennem köpeklerinin yer aldığı bir aile tablosunu daha önce hiç görmemişti.

Rahatsız edici başka bir şey de Arik ve Limos'un haberi verdikten sonra Than'ın onlara dik dik bakmasıydı. Etrafındaki gölgeler yine hareketlenmeye başlamıştı. Arik, Than'ın yer altı hastanesinde olacağını umarak Ares ile daha detaylı konuşabileceklerini düşünmüştü. Ama maalesef öyle olmamıştı.

"Evlenmek." Than ellerini bir yumruk şekline getirip bir açıyordu. Arik o an Than'ın yumrukları arasında kendi boynunu hayal ettiğini fark etti. "Limos, yaptığın anlaşmayı bozarak dünya üzerindeki en kötü yaratığı üzerine salacağını farkında mısın? Seni öldürebilir."

Ares ve Cara'nın karşısındaki koltukta oturan Limos, Arik'in elini tutarak "Böyle bir şey olmayacak," dedi. "Satan bu dünyada her şeyin birbirine girmesini görmek istiyor. Beni öldürmek mahşer gününe dair var olan pek çok kehaneti ortadan kaldırır. Hani şu bizim onun tarafımızda olup galip geleceğimize dair var olan kehanetler."

Ares "Güzel bir plan," dedi. Arik, Than'ın tepkisini beklerken nefesini tutup bekledi. Limos o an Ares'in strateji konusunda içlerinde en uzman kişi olduğunu fark edince Than'ın da ona katılacağını düşündü.

Limos haklı çıktı. Than'ın etrafındaki gölgeler bir anda kayboldu. Ama sesi hâlâ sertti. "Bunu nasıl yapacaksınız? Anlaşmada 'Lilith'in kızı artık melek olmayan birinin kanıyla evlenecek' ifadesi var. Bu ne anlama geliyor?"

Turuncu ve mor yazlık bir elbise giyen Limos, Arik'e doğru yaslanıp ondan güven alarak konuşmaya başladı. "Bu konuyu Gethel'e sordum. Bunun meleklerin evlenme törenlerinden biri olduğunu söyledi. 'Artık melek olmayan birinin kanıyla' derken onun ya da başka birinin kanı olabilir bu. Margarita alabilir miyim?"

Ares bezgin bir şekilde iç geçirip "Margarita kalmadı," dedi. "Artık melek olmayan birinden kasıt cennetten kovulan bir melek, değil mi?" Ares kolunu Cara'nın omzuna atıp onu göğsüne yatırdı. "Böyle birini nereden bulacaksınız? Hiçbir melek Satan'ın nişanlısını başka biriyle evlendirme riskini göze almaz. Ayrıca Salgın bu meleklerin hepsini birkaç ay önce öldürdü."

Limos Arik'in bacaklarını okşamaya başlayınca, Than'ın

gözü doğrudan oraya kaydı. Limos, Arik'i tekrar boğdurtacaktı! "Arik'in bu konuda düşündüğü bir şey var."

Tüm gözler Arik'e döndü. "Anlaşma 'artık melek olmayan' biri diyor," diye söze başladı. "Ya burada ima edilen cennetten kovulan bir melek değilse? Ya ortada ima falan yoksa?"

"Yani, eskiden melek olan biri gibi mi?" Than'ın sesi şüphe doluydu. "Cennetten kötü bir şey yapmadan kovulan birini hiç duymadım."

Haha! Kendini beğenmiş yaratık! Bay Beş Bin Yaşındaki Atlı! "Ben böyle birini biliyorum. Üvey kardeşlerimden biri, Idess. Onunla hastanede karşılaşmış olabilirsiniz. Bir tür Gardiyan meleği olan Memitim'di. Sin'in ikiz kardeşi Lore ile birlikte olabilmek için kanatlarını bıraktı."

Ares "İlginç," diye mırıldandı. "Bu, işe yarayabilir. Denemekten zarar gelmez."

Arik eğer planı işe yaramazsa başına nasıl zararların gelebileceğini düşünmek istemiyordu. Ama ya işe yararsa. İşte bunu düşünmek bile Arik'i mutluluktan havalara uçurmaya yetiyordu. İşi bir ilişki yaşamasına uygun olmadığı için ve karşısında evlilik modeli olarak anne ve babasının evliliği olduğu için şimdiye kadar evlenmeyi hiç düşünmemiştir.

Ama kız kardeşinin Shade ile ne kadar mutlu olduğunu gördükten sonra bu fikre ısınmaya başlamıştı. Ayrıca Kynan da evliliğinde sorunlar yaşamıyordu.

Limos ile evlenme şekli hayal ettiği gibi değildi. Ama Limos, Arik için Runa kadar önemli biriydi artık. Onun-

la evlenmek, onu yalnızca kötü kaderinden ve yaşayacağı işkence dolu bir hayattan kurtarmak değildi. Bu, birine koşulsuz şartsız bağlanmaktı. Arik şimdiye kadar hiç yaşamamıştı böyle bir şeyi.

Kadınlardan her şeyi saklamak zorunda kalmıştı. Geçmişini, işini hatta öfkesini. Bunun sonucunda da Arik'in bağlanmadığı insanlarla yaşadığı kısa süreli ilişkiler olmuştu. Ama Limos onun hakkında her şeyi biliyordu. Kendini ona borçlu hissediyordu. Tüm bunların sonucunda Arik ona bağlanmıştı.

Than "Peki, ya Salgın?" diye sordu. "Eğer planın işe yararsa diğer şeytanlar peşini bırakabilir. Ama ruhun kardeşimizin elinde. Yalnızca Limos'un acı çekmesine neden olmak için ölmeni isteyecektir."

"Bu riski memnuniyetle alırım," dedi Arik. Than'ın donuk ifadeli gözlerine inançlı bir şekilde baktı. Arik'in geri adım atmaya niyeti yoktu. "Ben kardeşinize ve verdiğim sözlere gönülden bağlıyım. Zamanı gelince Salgın ile de kendim ilgileneceğim."

Than uzun uzun baktıktan sonra başını salladı. Arik bir çeşit testten geçtiğini hissediyordu. "Ee, kutlamayı nerede yapacağız?"

Cara "Yılın bu zamanında Yunanistan çok güzel olur," dedi.

Limos çıplak bacaklarını kaldırıp Arik'in dizlerinin üzerine uzattı. "Evet öyle. Ama Than'ın evi daha büyük. Kocaman bir parti istiyorum."

Küçük Ramreel, Than'ın kabanının altından başını çıkardı.

ıp bacaklarına tırmanmaya çalıştı. Gülümseyerek havaya kaldırdı onu Than. Sonra da çenesinin altını okşamaya başladı. "Senin küçük şeylerden mutlu olan bir kız olduğunu düşünürdüm."

Limos "Çok komik, Than," diye mırıldandı. "Her zaman nasıl bir kız olduğumu yüzüme vuruyorsun ama evet, hepsini istiyorum. Elbise, pasta ve güzel bir tören. Ama bunu biraz hızlandırmamız lâzım. Çünkü herkes Arik'i öldürmek istiyor. Ayrıca Noel geldi. Than'ın evi insana tam bir kış şöleni yaşatacak cinsten."

Arik tek kaşını kaldırıp "Siz Noel'i kutluyor musunuz?" diye sordu.

"Dini bir tören olarak kutlamıyoruz." Limos bir şekilde Arik'in kucığına doğru uzanıp kollarını boynuna atmayı başardı. "Ama evet. Hediyeler, partiler, süslemeler...hepsini çok seviyorum." Arik de Limos'un ona sarılmasını çok seviyordu. "Reseph de çok severdi. Bu, onun en sevdiği gündü."

Ares "Aah!" dedi. "Cadılar Bayramı'nı daha çok seviyordu. İnsanları korkutmaya bayılırdı."

Than başını iki yana salladı. "Noel'di. Kendine aylar öncesinden bir parti planı yapardı. Bir gecede bütün büyük ülkeleri dolaşıp Noel'i defalarca kutlardı."

Atilar Reseph'in yaptıklarıyla ilgili birkaç hikâye daha anlatınca Arik onların önceki hayatlarının nasıl olduğuna dair bir fikir edindi. Ve ilk kez aralarındaki sevginin büyüklüğüne şahit oldu.

Bir an herkes sessizliğe büründü. Cehennem köpeği Hal,

ortamdaki gerginliği hissetmiş gibi havlamaya başlayınca Ares konuyu tekrar trene getirdi. "Büyük bir düğün töreni nasıl organize edilir hiç bilmem," dedi. "Biz yalnızca Than ve Limos'un katıldığı kck bir törenle kumsalda evlenmiştik."

Cara gülümsedi. "Limos ile birlikte hallederiz biz. Benimle gel de seni hazırlayayım." Sonra Ares'in göğsüne hafifçe vurarak "Yeraltı hastanesindeki arkadaşlarını ağır. Eşlerinin yardımına ihtiyacımız olacak."

Ares "Onlar benim arkadaşlarım değil," dese de Cara onu umursamadı.

Limos'u kolundan tutup ayağa kaldırdı. "Hadı Li, gel benimle. Gün bitmeden yapalım şu düğün törenini."

YİRMİ BEŞİNCİ BÖLÜM

"Arik, sen delirdin mi?"

Than'ın evindeki tüm hizmetkârlar büyük bir düğün töreninin hazırlıklarına başlamışken Runa bu hazırlıkları izliyordu. Arik ona bakıp gülümsedi.

"Belki de," dedi Arik. Bu, gerçekten doğru bir tespit olabilirdi. Ama kesin olan bir şey varsa o da Arik ve Runa arasındaki gerginlikti. Çünkü Runa, Arik'in telefonlarına çıkmamasından inanılmaz rahatsızlık duyuyordu.

Runa, Angora yününden örülmüş kazağının kollarını okşarken "Ben anlamadım şimdi," dedi. "Limos seni cehenneme gönderdi. Ama sen onunla evlenmek istiyorsun?"

"Beni cehenneme o göndermedi. Bu, bir çeşit yanlış anlaşılıyordu."

Runa, üçüzlerinden biri terbiyesizlik yaptığı zaman attığı bakışın aynısını Arik'e attı. "Kocam seni dinleyeceği yerde bir futbol maçını dinlediği için, senin en sevdiğin televizyon programını kaydetmeyi unutmuşsa bu bir yanlış anlaşılımdır." Masaların arasında durup ona utangaç bir

şekilde gülümseyen Shade'e baktı. "Biri seni cehenneme göndermişse bu, bir yanlış anlaşılma değildir."

"Bu evlilik onu kurtarmanın tek yolu," dedi Arik.

"O zaman bu anlaşmalı bir evlilik. Yani onu sevmiyorsun?" Runa rahatlamış görünüyordu. Ama Arik bu soruya nasıl cevap vereceğini bilemedi.

Limos'a aşık olmuştu. Ama bunu yüksek sesle söyleyemiyordu, en azından şimdilik. Bunu söyleyecekse, duyan kişinin Limos olmasını istiyordu. Bir gün evleneceğini hiç düşünmemiş olabilirdi. Ama bu kararı verdiğine göre bundan sonra her yerde yanında olacak kişi Limos'tu. Kendisi hakkında düşünülen özel şeyleri ilk o duyacaktı.

En sonunda "Benim hayatımı kurtardı," dedi. "Kendini feda etti benim için. Şimdi ben de aynısını onun için yapıyorum. Bunu istiyorum, Runa."

Kardeşi ona bakmadan önce derin ve yavaş bir nefes aldı. "Pekâlâ, o zaman." Kendini Arik'in kollarına atıp ona sıkıca sarıldı. "Senin adına çok mutlu oldum."

Ona aynı içtenlikle sarılan Arik, Runa'nın başını öptü. "Evliliğin kötü bir şey olmadığını gösterdin bana. Sanırım, ben de bunu başarabilirim."

Runa geri çekilip onun yüzüne baktı. "Vay! Bu, Shade ile yaptığım evliliği onayladığına dair senin ağzından duyduğum ilk cümle," dedi.

Arik şöyle bir güldü. "O herifi hâlâ sevmiyorum ama bazı şeyleri göremeyecek kadar aptal değilim. Sana çok iyi davranıyor. Bu konuda kendimden bile daha çok güveniyorum ona."

Runa sessiz ve can sıkıntısı tonuyla "Peki, ya sen?" diye sordu. "Sen güvende misin? Bu evlilik seni herhangi bir tehlikeye atacak mı? Eğer mührü kırılırsa..."

"Eğer mührü kırılırsa *hepimizin* başı yanacak." Runa'yı rahatlatmak için gülümsedi. "Limos *agimortusunu* buldu. Onun tamamen güvende olacağı bir yer bulana kadar yanında taşıyacak *agimortusunu*."

Bu konu elbette atlılar, R-XR ve Aegis arasında bir tartışmaya neden olmuştu. Yapılacak en iyi şeyin ne olacağına dair yaklaşık bir saat önce bir telefon trafiği yaşanmış ve herkes *agimortusu* kendisinin en iyi koruyacağını öne sürmüştü.

"Peki, ya Salgın?" diye sordu Runa. "O, Limos'un *kardeşi*. Ya seni kullanarak onun canını acıtmak isterse?"

Arik sakın bir şekilde "Rahat ol," dedi. "Her şey çok güzel olacak."

Arik umduğundan daha güvenli bir ses tonuyla konuştuğuna inanmak istiyordu. Runa, Arik'in ruhuna Salgın'ın sahip olduğunu bilmiyordu. Bilmemeliydi de. Arik, Runa'nın bu sorunun üstesinden gelebilecek güce sahip olduğunu biliyordu. Ama bunu öğrenirse sürekli Arik için endişelenecekti. Yaşadığı bunca şeyden sonra Arik ona daha fazla sıkıntı yaşatmak istemiyordu.

"Ee? Sen iyi misin?"

Runa'nın bu soruyu daha fazla açmasına gerek yoktu. Öğrenmek istediği şey cehennemde geçirdiği zamanların onu etkileyip etkilemediği idi. "İyiyim." Runa'nın şüphe dolu bakışları üzerine, Arik gözlerini devirdi. "Gerçekten.

Biliyorum şu an ruh sağlığımın yerinde olmaması gerekiyordu. Ama beni iyileştiren Seminus şeytanı ruhumu da iyileştirmiş olmalı.” Kolları Don Perignon marka şaraplarla dolu bir vampir yanlarından geçti. Lanet olsun, bu atlılar etrafta boş boş dolaşıyor muydu? “Hey, aah...”

Runa bir adım geri çıktı. “Hayır,” dedi. “Sakin bu geceyi geçmişten konuşarak berbat etme.”

Arik’in amacı bu değildi. Ama birden boğazı kurudu. “Yalnızca son zamanlarda seni çok ihmâl ettiğim için özür dilemek istedim. Sana yaptığım...”

“Senin hatan değildi. Kes artık şunu, tamam mı? Ve özür dileyip durma benden. Çünkü ortada özür dilenecek bir şey yok.”

“Emin misin?” Şöyle bir etrafa baktı. Buraya geldiğinden beri aynı şeyi yapıyordu. Gelen gidenin kim olduğunu öğrenmek istiyordu. Askerleri savaş meydanından çekebilirsiniz ama her daim uyanık olmak zorundasınız. Ama hâlâ savaş bitmiş değildi. “Kâbusların geri döndü mü?”

Runa hem çocukken yaşadığı kötü anılar, hem de annesinden kendisini sorumlu tutması nedeniyle yıllarca kâbuslar görmüştü. Ama Shade bir anda gelip bütün bu kâbusları sona erdirmişti.

Runa’nın gözlerinde suçluluk ifadesi belirdi. “Sadece bir gece. Ama Shade sayesinde kurtuldum.” Belli belirsiz gülümseyip “İnan bana, kötü bir şey değildi.”

Arik elini kaldırdı. “Tamam, bu kadar yeter. Daha fazla bir şey duymak istemiyorum.”

"Ben de." Runa kafasını kaldırdı ve siyah deri ceketi, güneş gözlükleri ve kocaman botlarıyla terminatörü andıran Shade'ye baktı. "Ona söyleyeyim de beni Limos'a götürsün. Böylece onu hazırlamaya yardım edeyim. Tören için geri geleceğim, tamam mı?"

Arik ona tekrar sarıldı. "Her şey için çok teşekkürler."

Runa sessizce "Hayır," dedi. "Ben sana teşekkür ederim. Shade hayatıma girene kadar beni asla hayal kırıklığına uğratmayan ve kendini bana bu kadar dürüst bir şekilde açan tek kişiydin. Bana güvenip sırlarını açtın. Ben şüphe duysam da sen asla benim gücümünden şüphe etmedin. Sen olmasaydın bir erkeğe güvenmeyi asla öğrenemezdim. Bu yüzden, şu an mutlu olma nedenim sensin."

Shade, Runa'nın yanına gelince elini Arik'e uzattı. Arik de elini uzattı. İlk kez el sıkışıyorlardı.

Shade "İyi şanslar," dedi. "Evlendiğin aile ile işin gerçekten zor." Ses tonu kısıldı. "Yalnızca şunu asla unutma. Karın için kardeşleri çok değerlidir. Çünkü yaşadığım şeylerden çok net bir şekilde söyleyebilirim ki eğer bu gerçeği unutursan seni kapının önüne koyar."

Runa, gülümseyerek Shade'in beline sarıldı. "Seni seviyorum, kardeşim."

Arik "Ben de seni seviyorum," dedi.

Runa, Shade ile birlikte uzaklaşıp Arik'i kafa karışıklığı içinde bıraktı. Runa, Arik sayesinde her erkeğin yalan söylemediğini, aldatmadığını ya da şiddet uygulamadığını öğrenmişti. Harika! Mükemmel! Bu, Arik için çok gurur vericiydi.

Ama Arik ona *yalan* söylemişti. Bundan öncesinde her ne kadar söylediği *yalanların* Runa'nın iyiliği için olduğunu düşünse de artık bundan emin değildi.

Limos, Cara'yı gerçekten çok seviyordu. Onunla tanıştığı günden beri aynı şeyi hissediyordu. Ama bu günü onunla geçirdikten sonra, Cara'nın ne kadar özel biri olduğunu anlamıştı.

Önce New York'da hızlı bir alışveriş turuna çıkmışlardı. Limos kendine bir gelinlik, ayakkabı, takı ve makyaj malzemeleri almıştı. Bu sırada Cara ulaşabildiği herkese mesaj atmış ve onları aramıştı. Limos adı geçen isimlerden Sin, Tayla, Kar, Runa, Serena, Gem ve Idess'in adını duyabilmişti. Limos'u hazırlamak için Ares'in evine gittiklerinde Runa ve Idess çoktan oraya varmıştı. Daha sonra Cara Ares ile birlikte hazırlıkları kontrol etmek için Than'ın evine gitmişti.

Limos, Idess ile ilk kez tanışıyordu. Karşısında duran bu esmer kadının güzelliği karşısında nefesi kesilmişti Limos'un. Limos onun fahişe gibi biri olmasını beklemiyordu elbette ama genelde kanatlarını kaybeden melekler bu kadar güzel olmazdı.

Yeri gelmişken Harvester hâlâ ortalarda yoktu. Reaver de öyle. Limos onların yokluğu nedeniyle bu geceyi mahvetmek istemiyordu ama Reaver'in yanında olmasını çok isterdi. Çok uzun bir geçmişleri yoktu ama onunla sürekli

iletişim halindeydi. Diğer melekler gibi değildi. Reaver... gerçekten eğlenceli bir melekti. Cennetten kovulduğu zamanlarda aklı başına gelmiş olmalıydı.

Cara'nın yatak odasında beklerken Limos eski meleğe dönüp "Ee, düğün töreni için hazır mısın?" diye sordu. "Çok fazla riske giriyor olmalısın."

Idess, Limos'un saçını düzleştirmek için kullanacağı maşanın sıcaklığını kontrol etti. "Görünüşe göre, düğün töreninde bulunmazsam daha büyük riske gireceğim. Dünya senin yeryüzündeki en kötü yaratıkla evlenmeni kaldıramazdı." Omuzlarını silkip devam etti. "Ayrıca Arık, Runa'nın kardeşi. Bu aile için her şeyi yaparım. Sem kardeşlere çok şey borçluyum."

"Idess'in öyle güçlü bir babası var ki çok az insan onunla başa çıkabiliyor." Runa, Limos'un gelinliğini bağlamak için onun etrafında döndü.

Limos yere kadar uzanan gelinliğin önündeki işlemelere hayran kaldı. "Kim?"

Idess, Limos'un saçından bir tutam alıp maşayla düzleştirmeye başlarken gülümsedi. "Azagoth."

"Ölüm meleği mi?" Limos sesinin umduğu kadar boğuk çıkmadığını düşünmek istedi. "O, senin baban mı?"

"Evet."

Limos ve Idess üvey kardeş olabilirdi. Şu an bundan bahsetmenin zamanı değildi. Eğer Salgın bir kardeşleri daha olduğunu öğrenirse onun canını da yakmaktan kaçınmazdı. O yüzden bunu bilmemeliydi.

"Peki," dedi Limos. Konuyu değiştirmeliydi. "Sen bu durumdan mutluysan sorun yok." Runa, Limos'un ayağına yüksek topuklu parlak ayakkabıları giydirirken Limos'un gerginliği arttı. "Peki sen, Runa?"

"Arik mutlu olmayı hak ediyor." Runa yalnızca bu beş kelimeyi söylemişti. Bu evliliği onaylamıyor olabilirdi ama yalnızca kardeşi istediği için kabulleniyordu.

"Evet, hak ediyor. Onun gibi biriyle daha önce tanışmadım," dedi Limos sessizce. "Arik...benim daha iyi biri olmamı sağlıyor." Arik'e doğruları söylemek ona daha önceki yalanlardan çok daha büyük bir mutluluk vermişti. "ok romantikleştim, değil mi?"

"Bugün senin düğün günün. Romantik olman gerekiyor zaten." Runa'nın gülümsemesi Limos'a, Arik'i hatırlattı. Ten renkleri farklıydı ama ağız yapıları, gözleri ve hareketleri aynıydı.

Limos "Sana bir şey sorabilir miyim?" diye soruna Runa omuzlarını silkti. "Kaba olmak istemem ama...sen nesin?"

Runa'nın kaşlarından biri kalktı. "Gün ortasında şekil değiştirmemden mi bahsediyorsun?" Limos başını sallayınca Runa devam etti. "Kurtadam tarafından ısırılıp lme terk edilmiştim. Arik beni bulup R-XR'a götürdü. Onlar da benim üzerinde bir ilaç denediler. İlaç işe yaramadı ama yan etkisi olarak artık yalnızca ay işığında değil istediğim her an şekil değiştirebiliyorum. Ama artık bu konulardan bahsetmeyelim." Runa yatağın üzerindeki küçük takı kutusunu açtı ve içinden mavi yakut küpeleri çıkardı.

Idess, Limos'a beyaz bir çorap bağı uzattı. "Yeni ve eski bir şey." Küçük parlak bir çantanın içinden fildişi boncuklardan yapılmış çok güzel bir bilezik çıkardı. "Bu, Wraith'in karısı Serena'dan. O bir define avcısıdır. Bunu bir korsanın göğsünde bulmuş. Efsaneye göre bu bileziği Akitanyalı Eleanor ilk kocası Kral 7. Louis ile evlenirken takmış."

"Ah...Peki, bu evliliğin kötü bittiğini biliyor musun?" diye sordu Limos.

Idess, omuzlarını silkti. "Bu bileziği ikinci evliliğinde takmamış ama bu evliliği de güzel bitmemiş."

"Güzel noktaya temas ettin." Limos bileziği ve küpeleri taktıktan sonra çorap bağını da giydi. Sonra tamamen hazır bir şekilde ilk kez aynaya baktı.

Neredeyse bayılacaktı.

Runa "İyi misin?" diye sordu.

Limos'un gözleri ışıldadı. "Ben...ben..."

Idess "Çok güzelsin," diyerek tamamladı Limos'un sözünü.

Limos fısıltı gibi çıkan bir sesle "Evet," dedi.

Yeryüzünde yaşayan kadınların hepsi evlenecekleri günün hayalini kurarak saatlerini harcıyorlardı. Ama Limos *asırlar* boyunca eğer bir insan olsaydı nasıl bir tören istediğine dair hayaller kurmuştu. Ama işte o gün gelmişti. Kendini çok güzel ve çok seksi hissediyordu. Sanki dünya üzerindeki en şanslı kadın oydu.

Runa çalan cep telefonuna cevap verdikten sonra Limos'a döndü. "Shade aradı. Her şeyin hazır olduğunu söyledi. Her zaman kapı açtığının yere gitmemiz gerekiyor."

Hep birlikte dışarı çıktılar. Limos'un elleri titrese de bir kapı açtırdı. Kapının içine girmeleri ve Than'ın karlarla kaplı kalesinin önüne gelmeleri bir oldu. Birileri dışarıya kırmızı bir halı serip etrafı mumlarla donatmıştı.

Limos "Vay!" dedi. "Bu, mükemmel!" Her ikisi de smokinleri içinde çok komik görünen Thanatos ve Ares onlara doğru yaklaştı.

Runa "Biz içeriye giriyoruz. Bol şans," dedi.

Limos'un kardeşleri gelince dişiler içeri girdi.

Than diz çöküp Limos'un elini öperken "Daha önce bu kadar güzel bir şey görmedim," dedi. Her zamanki gibi çok resmiydi.

Ares ise Limos'u yanağından öpmek için eğildi. "Mükemmel görünüyorsun."

Limos heyecandan titriyordu. "Teşekkür ederim." Boğazını temizleyip "Kim bana eşlik edecek?" diye sordu.

"İkimiz de." Than ve Ares, Limos'un koluna girdi ve giriş kapısına doğru yürümeye başladılar.

İçeri girdiklerinde Limos yaşadığı şaşkınlığın etkisiyle donup kaldı. Salon adeta kış manzaralı bir masal diyarına dönüştürülmüştü. Zemin sahte karla kaplanmıştı. Renkli ışıklarla süslenmiş Noel ağaçları, Noel yıldızı, gri ve beyaz çiçeklerden oluşan kocaman buketler odayı doldurmuştu. Yiyecek ve içeceklerle dolu masalar ise bahar yıldızı çiçekleriyle donatılmıştı. Odanın ortasında büyük bir şömineden çıkan alevler renk değiştiriyordu. Bir duvardan akan şampanya şelalesi ortama sıcaklık katmıştı.

Odanın tam ortasına kurulan sahnenin üzerinde Arik ve Idess duruyordu. Limos, Arik ile göz göze gelince kalbi duracak sandı. Arik geniş omuzlarını ve ince belini ortaya çıkaran askeri bir üniforma giymişti. Belinde göstermelik bir tabanca kılıfı vardı. Ama Limos bu kılıfın içindeki tabancanın göstermelik olmadığına emindi. Ellerini arkada birleştiren Arik onu bekliyordu.

Arik'in gözlerinin içine baktı. Gözlerindeki şehvet dolu ifade Limos'un nefesini kesecek cinstendi. Limos onu her zaman yakışıklı bulmuştu. İçindeki askeri hep görmüştü. Ama Limos'un kendisine yaklaşmasını izleyen Arik şuanda onurlu bir asker, güçlü bir savaşçı, tutkulu bir sevgili ve yakışıklı bir erkekti.

Thanatos, Limos'un kulağına eğilip "Emin misin?" diye fısıldadı. Arik bunu duymuş gibi hafifçe başını salladı.

Eğer tören öncesinde en ufak bir şüphe varsa bile hepsi şuan yok olmuştu.

"Evet," diye fısıldadı Limos. "Daha önce hiç bu kadar emin olmamıştım."

YİRMİ ALTINCI BÖLÜM

Regan düğünlerden nefret ediyordu. Gerçekten nefret ediyordu. Sıkıcı bir düğün töreni boyunca masada oturma-
nın nasıl bir keyif verdiğini anlamadığı gibi, pek çok in-
san için bunca para saçmanın mantığını da anlamıyordu.
Bu para düğün töreni yerine ev almak için ya da balayına
çıkma için kullanılabilirdi. Neden evlilik hayatına tonlarca
borçla başlanıyordu ki?

Özellikle de boşanmaların arttığı günümüzde. Evliliği-
niz kötü şekilde bitse bile bu parayı balayında harcarsanız
en azından daha sonrasında hatırlayacak güzel anılarınız
olurdu.

İnsanlar onun hiçbir şeyden hoşlanmadığını ve kötüm-
ser biri olduğunu düşünüyorlardı. Ama öyle değildi. Regan
olaylara gerçekçi yaklaşıyordu.

Ama bugünkü olayda düğün töreni için çok fazla plan
yapılmamış, atlılar çok büyük paralar harcamamış, Regan
da çok güzel giyinmek zorunda kalmamıştı. Ayrıca bu bi-
lindik düğün törenlerinden değildi. Doğüstü varlıkların
davetli olduğu kocaman bir partiydi.

Salon tıpkı bir masal diyarına dönüştürülmüştü. Her yerde ışıklı çam ağaçları vardı. Masalar konfetilerle süslenmişti. Mutfakta ise Than'ın, Ares'in ve Limos'un hizmetkârları içki ve yiyecek festivaline dönüşecek olan tören için meze hazırlıyordu.

Herkes aksilik çıkmaması için canla başla çalışıyordu.

Düğün töreni öncesinde çok mutlu olunsa da herkesin içinde ufak tefek endişeler vardı. Ama Sin ve Lora bağlan-tılarını kullanıp kapıya pek çok koruma dikmişti. Cara da cehennem köpeklerini önlem amacıyla kalenin bahçesine salmıştı. Sadece bir tanesi içerideydi. Kulakları sarkık olan ve sarhoş gibi duran bu cehennem köpeğinin adı Hal'dı. Aslında sarhoş olabilirdi çünkü Regan onu iki kez şampanya şalesinin içine burnunu sokarken yakalamıştı.

Sonra Than da oradaydı. O, sarhoş değildi. Limos ve Anik birbirlerine bakarken Than sahnenin yanında müthiş bir zarafetle duruyordu. Kontrollüydü. Sarı saçları kemikli yüzünü adeta çerçeveliyordu. Şakaklarındaki saç örgüleri ise yakışıklılığına yakışıklılık katıyordu. Siyah smokin kalçalarına ve omuzlarına o kadar mükemmel bir şekilde oturmuştu ki sanki onun için özel olarak dikilmişti.

Ama bu mükemmel smokinin altına savaş botlarını giymişti. Eğer Regan onu tanımasaydı bu adamın ayakkabılarını değiştirmeyi unuttuğunu düşünürdü. Ama hayır, bu adam Thanatos'tu. Çok dikkatli biriydi. Detaylara çok önem verirdi. Törenden önce saatlerce bahçenin ve evin her köşesini iki kez kontrol etmişti. Korumaların silahlarıyla bizzat kendisi ilgilenmişti. Ve tüm bunlarla uğraşırken Regan'ı ihmal etmişti. Spor salonunda karşılaştıkları günden beri onu bu

kadar umursamayan bir adamı nasıl olacak da baştan çıkaracaktı?

Ah, Regan onu kendisine bakarken yakalamıştı. Saniki bakışları tenini delip geçiyordu. Ama bir dakika sonra bu adam gitmiş, yerine buz gibi soğuk bir adam gelmişti. Etrafa kibirli bakışlar atmaya başlamıştı.

Bu adam büyük bir bulmaca gibiydi, tehlikeli ama seksi bir bulmaca. Bazı günler bir bakıyordu bu adam şöminesi-nin başına geçmiş kitabını okuyordu. Bazen de zırhını kuşanıp kılıcını çekiyor ve savaşa gidiyordu. Etrafındaki gölgeler delirmiş gibi dönüyordu. Konuşmuyordu. Konuşmaktan yana olmuyordu. Mizah anlayışı ise...garipti.

Evet, Regan'ın bazı takıntıları vardı. Kütüphanede aldığı notları on iki parçaya ayırıyordu. Ama Than onu sinirlendirmek için bu parçaların yerini değiştiriyordu. Bunu Than'ın yaptığından emindi çünkü vampirler kâğıtlarına asla dokunmuyordu.

Bakışlarını Than'dan çeken Regan, etrafını incelemeye başladı. Çünkü tüm bu güvenlik önlemlerine rağmen kendini güvende hissetmiyordu. Özellikle de güvenliği sağlayanlar vampirler, şeytanlar, şekil değiştirebilen yaratıklar ve cehennem köpekleri olunca. Bu, bir Gardiyanın güvenlik anlayışının tam *tersiydi*. Biri omzuna vurunca arkasına döndü. Bu, Than'ın vampirlerinden biri olan Atrius'tu. Elindeki kadehte şarap var gibi duruyordu.

"Bu çok nadir bulunan bir bal şarabıdır," dedi. "Bal şarabının yapımı konusundaki bilgilerini doğaüstü sihirlerle birleştiren rahipler tarafından hazırlanmıştır."

“Peki, bana neden bunları anlatıyorsun?”

“Bu, Thanatos’un en sevdiği şaraptır.”

Regan ona şüphe dolu gözlerle baktı. “Ee?”

Vampir “Hediye,” dedi. “Thanatos’un ruh halini canlandırdığınız için küçük bir teşekkür.”

Regan gözlerini hemen kaçırabildiği için çok mutluydu. “Ben geldiğim için kendini *daha iyi* mi hissediyor?” Tanrım, gelmeseydi Than’ın halini düşünemiyordu!

Vampir bir itirafta bulunup “Ruh hali çok çabuk değişir,” dedi. “Ama Reseph’i kaybettiğinden beri hiç olmadığı kadar çok gülüyor son zamanlarda.”

“Öyle mi? Peki.”

Vampir sırtıtmaya başladı. “Şarabı yatak odanıza koyacağım. Ancak birkaç yudumdan fazla almamanızı öneririm. Çünkü insanlar için oldukça sert bir içki.”

“Tavsiyelerin için teşekkürler.” Regan bu içkinin tadına bakmayı düşünmüyordu bile. Vampir içkinin içinde sihir olduğunu söylemişti. Bu olsa olsa kötü bir sihirdi. Ama bir dakika, eğer Thanatos seviyorsa bunu içebilirdi.

Vampir yanından uzaklaşınca Regan yeniden yalnız kaldı. *Yalnızlık* alıştığı bir şeydi. *Yalnızlığı* seviyordu.

Odanın bir ucundaki Thanatos, arkasına dönüp ona baktı. Etraftaki herkes gülüyor, sarılıyor ve el sıkışıyordu. Sadece Thanatos ve Regan öylece duruyordu.

İnsanlarla dolu bir salonda her ikisi de yalnızdı.

Regan bunun iyi bir şey olmasını umdu.

Düğün töreni tam da Limos'un hayal ettiği gibi geçti. Komik olan şey ise, Limos'un yiyecekler, çeşitli süslemeler ve insanlarla dolu bir odada Arik'in önüne gelince bunların hiçbirini fark etmemiş olmasıydı. Odaklandığı tek şey Arik'ti. Idess'in söylediklerini tekrar etti. Arik de öyle. Ama Arik kendinden bir şeyler de eklemişti. "Sen benim karım, eşim ve tutkum olacaksın."

Arik en son sözcükte sesini alçaltıp ekledi. "*Tek* tutkum."

Idess yanındaki mihrabın üzerinde duran hançeri ve kadehi eline aldı. Başparmağına küçük bir çizik atıp akan kanı kadehin içine doldurdu.

"Ellerinizi uzatın." Idess aynı işlemi Arik ve Limos'a uyguladıktan sonra, kestığı yerleri bir çeşit bitki yaprağıyla sildi. Kadehi havaya kaldırdı. "Bu kan sizi birbirinize bağladı, artık melek olmayan birinin kanı ise sizi evlendirdi. Dudaklarınızı bu kanla ıslatıp gerçekleri söyleyin."

Arik "Gerçekleri mi?" diye sordu.

Idess başını eğdi. "Gerçekleri söylemelisiniz. Her ikiniz de eşinizin kanını dudağına sürerken önemli bir sırrınızı söyleyeceksiniz. Bu sır ne kadar büyük olursa bağlılığımız da o kadar büyük olur. Yalan söylerseniz kötü olur ama doğruyu söylerseniz... Neyse göreceksiniz zaten. Birbirinize sırrınızı sorabilirsiniz ya da karşı tarafın istediği sırrı açıklamasına izin verebilirsiniz."

Ah Tanrım. Limos öylesine gergindi ki zırhını çıkarıp

vücudunu kaplayan bu görölmez düşmana kılıcını çekmek istiyordu. Böyle bir şey nasıl düğün töreninin bir parçası olabilirdi?

Arik tereddüt etmeden kadehi aldı, kanı dudaklarına sürdü. Kadehi elinden bıraktığında dudakları kıpkırmızıydı.

"Bir gerçek," diye mırıldandı. "Bilmek istediğin bir şey var mı?"

"Kadınlar," dedi Limos. "Bana onlar hakkında bir şey anlatmadın."

"Çünkü övündüğüm daha başka şeyler var. Ayrıca onların hatırlamıyorum bile." Arik'in sözleri üzerine Limos'un içindeki gerginliğe bir de çaresizlik eklendi. Bunu sormamalıydı. "Yirmi kesin, ama belki de daha fazla. Ama sana yemin ediyorum, senden sonra hiç kimse olmayacak. O kadınların hiç birini seninle kıyaslayamam bile." Arik'in sesi yaşadığı duygusallık nedeniyle kısıldı. "Sorunun cevabı bu ama sana söylemek istediğim bir şey var. Eğer istersen bu kadınların hepsini hafızamdan silebilirsin. Bu, şimdiye kadar söylediğim en dürüstçe şeydi."

Limos'un kalbi durmak üzereydi. Arik'in böyle bir şeye içinden gelerek izin vermesi ona duyduğu güvenin ve bağlılığının en büyük işaretiydi. Limos böyle bir şeyi tabii ki yapmayacaktı. Gözleri doldu, boğazına bir yumru saplandı. Bu adam karşısına çıktığı için ne kadar şanslıydı!

Ah Tanrım, Limos bu adamı hak ediyor muydu ki?

Arik kadehi Limos'a uzattı. Limos'un elleri titriyordu. Arik ve salondaki herkesin gözü üzerindeydi. Elleri öylesine şiddetle titremeye başladı ki kadehi neredeyse düşü-

recekti. Devreye hemen Arik girdi. Ellerini tuttu ve kadehi dudağına götürmesine yardım etti.

Arik "Bunu yapabilirsin," diye fısıldadı.

Kanın sıcaklığını dudaklarında hissettiği an omzundaki terazinin her iki kefeside hareketlenmeye başladı. "Arik," dedi. "Ben...ben..."

Yalan söylemeliydi. Bir şeyler uydurmalıydı. Yalan söylemek zorunda olduğunu bilmek dişlerini gıcırdatmasına neden oldu. Birbirlerine çok sıkı bir şekilde bağlanmalarını istiyordu. Ama etrafındaki herkes onu yalan söylemeye zorlayan bakışlar atıyordu. Böylesine bir kalabalığın karşısına geçip konuşma yaptığında herkes efendisine karşı ayaklanma başlatmıştı. Limos da bu durumdan çok büyük bir zevk almıştı. Şu an da nefes alışları hızlanıyor, kalp atışları artıyor, kafasındaki yalanlar seçilmek için birbiriyle yarıştıyordu.

"Hey." Arik'in derinden gelen sesi Limos'u kendine getirdi. Bir baktı ki Arik'e değil kalabalığa bakıyordu. "Gözlerimin içine bak," dedi. "Bana bak."

Sanki hayatı buna bağılıymış gibi Arik'in gözlerinin içine baktı. *Bunu yapabilirsin, bunu onun için yapabilirsin.*

Ama hâlâ bir şey söylemiyordu. Söylenecek pek çok gerçek vardı. Ama hepsi öylesine dehşet verici ve korkutucuydu ki.

Arik bunları biliyordu. Hemen onu kurtarmaya geldi.

"Bu bizim düğün törenimiz olduğu için belki de eski nişanlıyla ilgili bir şeyler söyleyebilirsin." Arik kaşlarını kal-

dırınca Limos hafifçe gülümsedi. "Onunla ilgili bir sırın var mı?"

Limos'un içini müthiş bir korku dalgası kapladı. Asla açığa çıkarmak istemediği bir gerçek vardı ama bir gün bunu yapmak zorunda kalacaktı. O gün için bu andan daha güzel bir seçenek yoktu.

"Nişanlıma kendi isteğimle gittim," dedikten sonra boğazını temizledi. Kardeşlerinin şaşkınlık dolu bakışlarını umursamadan devam etti. "Satan'ın karısı olmak istedim. Eğer benimle o zaman evlenmek isteseydi evlenecektim."

İşte. Söylemişti. Midesine kramplar girmesine rağmen söylemişti. Arik'in ifadesinde en ufak bir değişiklik olmamıştı.

Idess "Eğer birbirinizin söylediklerini kabul ediyorsanız öpüşebilirsiniz," dedi.

Beklemek, ah Tanrım, beklemek. Limos'un kalbi yerinden çıkacaktı artık. Ama Arik ona doğru yaklaştı ve yavaşça dudağından öptü. Kanları ve dilleri birleşti. Her ikisini de bu öpüşmeden inanılmaz zevk aldı.

Limos kendini tüy gibi hafif hissediyordu. Böyle durumlar için söylenen bir söz vardı...Gerçek seni özgür kılar mı? Evet. Limos kendini eskiye kıyasla daha özgür hissediyordu. Arik ona sarılınca kendini daha güvende hissetmeye başladı.

Idess "Tebrikler," dedi. "Evlendiniz."

Arik bir gün gelip evleneceğini hiç mi hiç düşünmezdi. Ya da daha doğru bir ifadeyle bir eşinin olacağını. 'Eşi olmak' ifadesinin doğaüstü dünyada evlilikten daha güçlü bir bağ olduğuna inanılıyordu. Çünkü fiziksel olarak var olan bir şeydi. Somut bir ifadeydi. Örneğin, Sem kardeşler eşleri ölene kadar bu bağdan kurtulamamıştı.

İdres'e göre aynı şey burada da uygulanmıştı. Arik, Limos'un kısa süre sonra boşanmayı istemeyeceğini umuyordu.

Sahneden inerlerken Arik'in vücuduna sıcak basmıştı. Bu hissin daha ne kadar süreceğini merak ediyordu. Kan ve gerçekleri kapsayan ritüel, öylesine sıkıntılı süreçlerdi ki vücutlarının dengesi bozulmuştu. Ama en sonunda özgürdüler. Gerçekleri kendi ağızıyla söyleyene kadar Limos'a ne kadar güvendiğini bilmiyordu bile. Ama Limos'un utanarak hatırladığı bir olayı ona bu kadar samimi bir şekilde anlatmış olması Arik'i çok mutlu etmişti.

İnsanlar etraflarına dolmuş, tebriklerini iletiyor ve sırtlarına vuruyorlardı. Yer altı hastanesinde çalışan herkes gelmiş gibiydi. Arık, R-XR ve Aegis'ten hiçbir meslektaşını göremeyince artık hayatına giren insanların değiştiğini fark etti.

Arik, Ky ve Decker'in de burada olabilmesini çok isterdi. Ama Aegis üssüne ve insanların tedavi edildiği hastanelere yapılan şeytan saldırılarıyla meşguldü her ikisi de. Görünen o ki Salgın verdiği zararlardan sonra insanların tedavi edilememesi için uğraşıyordu şimdi de. Aşğılık herif!

En sonunda herkes masalardaki yiyeceklere ve içkilere

gömülmüştü. Böylece Ares ve Thanatos ile yalnız kalabilmişlerdi. Limos'un içi birden sıkılmaya başladı.

"Hey." Arik'in elini okşadı. "Törende söylediklerim..."

Than araya girerek "Dinlemek hiç kolay olmadı..." dedi. "Ama hepimizin geçmişinde unutmak istediği şeyler var. Binlerce yıl önce yaptığın bir şeyden dolayı sana kızamayız."

Ares başını salladı. "Sen Sheoul'de yetişen dişi değilsin artık. Ne yapmış olursan ol, seni seviyoruz, Limos."

Ares'in söylediklerinin Limos'un içini rahatlatması gerekiyordu. Ama kardeşleriyle sarılırken Arik'in yüzünde endişeli bir ifade vardı. Belki de sadece dalıp gitmişti. Kardeşleriyle kucaklaşması bitince Limos her zamanki haline dönüp Arik'in kulağına eğildi.

"Than'ın boş odalarından birine kaçabiliriz."

Arik yavaşça inledi. Penisinde ufak bir hareketlenme oldu. Bu anı bekliyordu. Ama herkesin gözünün onların üzerinde olması çok kötüydü. "Çok isterim ama herkes bizi izliyor."

"Yani?"

"Yani... Erkek kardeşlerin ne kadar korumacı olduğunu iyi bilirim..." Yanından geçen vampirin taşıdığı tepsideki şampanya kadehlerinden iki tanesini kaptı. "...Seninle ilk sevişmemizi yangından mal kaçırır gibi yaptığımız için kardeşlerinin beni öldürmesini istemiyorum."

"Yangından mal kaçırır gibi mi?" Limos öyle bir kahkaha patlattı ki odayı dolduran bu ses Arik'in yüzünü güldürdü.

Kadehlerden birini Limos'a uzatıp "Evet aynen öyle. Ya da parmaklarım kesilirken nasıl bağırdığımı herkesin duymasını istemiyorum," dedi. Bu düşünce bile Arik'in cinsel dürtülerinin kaybolmasına yetti.

"Ama ben yapıp tutuşuyorum," dedi Limos.

Arik şampanyasından bir yudum aldı. Sonra Ares gelip sırtına vururken birkaç yudum daha aldı.

"İyi misin? Limos'un bekâret kemerini çıkarmadan ölmek yok."

Arik şampanyasından tekrar birkaç yudum aldı. Ares ne zaman böyle bir mizah anlayışı geliştirmişti ki?

Limos mutlu bir şekilde "Bence de," dedi. "Binlerce yıldır bu kemerin çıkmasını bekliyorum."

Bu sefer Arik şampanyasına dokunmadı. Ama nefes almakta zorlandı.

Ares omzunu tutup "Belki de ikiniz artık odanıza çekilmelisiniz," dedi.

Tanrım. Ares resmen onları kendi eliyle yatak odasına göndermeye uğraşıyordu. "Ben...şey..."

Ares "Bu evliliği her şeyiyle tamamlamadığınız sürece Limos hâlâ anlaşmaya bağlı olacak," diyerek hatırlatma yaptı.

Ares'in kız kardeşinin seks yaşamasıyla ilgili herhangi bir endişe duymuyor olması, Arik'in içini rahatlatırsa da içinde bulundukları bu zor durum içini sıkmaya yetmişti. Arik "Birazdan gizlice kaçırız," dedi. "Bu, Limos'un partisi. Gönlünce eğlenmesini istiyorum."

Ares kolunu Limos'un omzuna atıp "Bu insanoğluyla iyi anlaşıyorsunuz sanırım," dedi.

Limos gülümsedi. "Hadi canım!"

Ares onların yanından ayrılıp Hal'ı azarlamakta olan Cara'nın yanına doğru kalabalığı yararak ilerledi. Köpek, Cara'ya kocaman ve üzgün gözlerle bakıyordu. Ama kuyruğunu pat pat diye yere vuruyordu.

Limos "Hemen geliyorum," dedi. Arik'in yanağına küçük bir öpücük kondurup "Runa ve Idess'e yaptıkları için teşekkür etmeliyim."

Arik onun uzaklaşmasını izledi. Limos'un başının üzerinde dağınık bir şekilde toplanan saçlarını açmak istiyordu. Bu saç ince ve uzun boynunu çok güzel bir şekilde ortaya çıkarmıştı. Ah Tanrım, onun saçlarını açıp gelinliğini çıkarmak için can atıyordu. Onu çınlıçıplak görmek her türlü acıya bedeldi.

"Tebrikler." Regan elinde bir bardak suyla Arik'in yanına gelip oturdu. Nedense Arik'in elindeki şampanyaya bakıp yüzünü buruşturdu. Belki de içki içmiyordu.

Belki de hamileydi.

Ah, lanet olsun! Boğazına bir şeyler düğümlendi. Daha az önce Thanatos'un kız kardeşiyle evlenmişti. Than hakkında pek çok şey biliyordu. Aegis'in neden böyle bir şey yapmak zorunda olduğunu şimdi anlıyordu. Dünyayı kurtarmak adına bir çocuğun doğması fikrini kısa bir süre öncesine kadar kabul etmiş olabilirdi ama şimdi bu konuda bazı şüpheleri vardı. İçindeki her bir hücre bu oyunun adil oynanması için bağıırıyordu.

Thanatos böylesine adi bir oyunu hak etmiyordu. Kendi çocuğunun dünyaya gelmesi konusunda en azından karar verme hakkı olmalıydı.

Sesini alçaltarak "Hamile misin?" diye sordu.

Regan şöyle bir gülüp "Bunun için seks yapmak lâzım," dedi.

Şükürler olsun. "Regan, yapma. Evine dön ve Aegis plânını unut."

"Bu neden seni bu kadar ilgilendiriyor?"

"Ben bu aileden biriyle evlendim. Böyle bir şeyi karımdan saklayamam."

Regan ona sert sert bakıp "İşte bu yüzden evlenmiyorum. Evlendiğin zaman özgürlüğünü ve kendi adına karar verebilme yeteneğini kaybediyorsun," dedi.

Bu konu hakkında tartışmayacaktı Arik. Yalnızca kendi düşüncelerini söyleyecekti. "Ya bu gece buradan gidersin ya da yarın ben atlinin yanına giderim." Arik yarın Aegis'e gidecek ve onları da bu konuda ikna edecekti.

Regan'ın gözleri ışıldadı. "Güzel. Ama kıdemli üyelere plânın neden başarısızlığa uğradığını sen anlatırsın. Sonra da tüm dünyanın huzuruna geçip aslında mahşer gününün gelmesini önleyecek bir plân olduğunu ama buna izin vermediğini anlatırsın." Arik'in şampanyasına baktı. "Sen şampanyanın keyfini çıkar." Regan onun yanından ayrıldı. Arik şampanyasıyla baş başa kaldı.

Neyse. Huysuz bir Gardiyanın düğün gününü mahvetmesine izin vermeyecekti. Limos'u buldu. Yanına gittiğin-

de Limos şampanyayı kafasına dikip kadehi şöminenin içine attı ve sevinç çığlıkları atmaya başladı. Salondaki herkes dans edip el çırpmaya başladı. Sonra Arik'in elinden tutup onu küçük bir odaya çekti.

Arik, Limos'un yaptığı şeyi fark edince "Seni küçük zilli," dedi. "Hepsinin dikkatini dağıtmayı başardım."

"Evvet." Limos, Arik'i boynundan tutup kendine doğru çekti ve öpmeye başladı. Dili ve ağzının içi sıcacıktı. Arik kendini öyle bir kaptırdı ki Limos'u hemen duvara yasladı. Limos hafifçe inleyerek kollarını Arik'in boynuna doladı. Arik bir yandan Limos'un dudaklarını ısıtıp öperken bir yandan da kalçalarını ve bacaklarını elliyordu.

Tanrım, Limos kendini çok iyi hissediyordu. Yay gibi gerilen Limos göğüslerini Arik'in göğsüne bastırınca Arik kendini kaybetti.

Kendini Limos'un ellerinde kaybetti.

Arik "Seni seviyorum," diye fısıldayınca Limos donup kaldı.

"Ne dedin sen?"

Lanet olsun. Her şeyi mahvetmişti, değil mi? Ama artık geri dönüşü yoktu. "Seni seviyorum. Ne zaman oldu tüm bunlar bilmiyorum. Ama oldu işte. Bunun için özür dilemeye de niyetim yok."

Limos gözlerini kapattı. Tekrar açınca mor gözlerinden ışıklar saçılıyordu. "Birinin bana bunu söyleyeceğini hiç düşünmezdim." Limos elleriyle Arik'in saçını okşamaya başladı. "Ben de seni seviyorum, Arik," deyip ekledi. "Çocuklarımız olsun istiyorum."

"Evet." Limos hemen başını iki yana salladı. "Yani... Biyolojik saatim beş bin yıldır çalışıyor. Ama Salgın tehlikesi geçmeden yapamayız. Başıma gelebilecek en kötü şey hamile kaldıktan sonra mührümün kırılması olur. Ama evet çocuklarım olsun istiyorum. Bu yüzden bol bol çalışmalıyız."

Arik yutkundu. Yutkundu. Ne zaman ki sesinin çatallaşmadan çıkacağına karar verdi işte o zaman konuşmaya başladı. "Sanırım," dedi. "Eve gitme zamanımız geldi."

Limos, yüzünde muzip bir gülümsemeyle elini Arik'in sertleşen penisinin üzerine attı. "Bekleyebilecek misin?"

"Eğer elini çekmezsen hayır."

Limos ellerini pantolondan çekip omuzlarına koydu. "Seninle sevişmek için sabırsızlanıyorum," diye mırıldandı. "Çok uzun bir zaman bekledim. Ama bunun için mutluyum. İlk sevişeceğim erkek sen olacağın için çok mutluyum, Arik."

Limos bundan daha güzel bir şey söyleyemezdi. Arik, Limos'un elini tutup onu odadan çıkardı ve kalabalığı yararak kapıya geldiler. Arkalarından Ares'in sesini duydular.

"Kaçabileceğinizi mi sanıyorsunuz, ha?"

Arik "Plânımız buydu," dedi. Atlılar etraflarını sarmıştı. Ares ve Thanatos her ikisine de sarıldı.

Ares "Sabah gelin," dedi. "İçimden bir ses yer altı dünyasının çok karışacağını söylüyor."

Than "Ona hiç şüphe yok," dedi. "Siz sadece başınızı belaya sokmayın."

Arkalarından gelen bir ses "Kız kardeşimiz bu konuda hiç başarılı değil," dedi.

Ares ve Thanatos arkalarına dönerken karanlığın içinden çıkan kişi Salgın'dı.

YİRMİ YEDİNCİ BÖLÜM

Limos'un düğün gecesini mahvetmek Salgın'a kalmıştı. Bir elinde kılıcı diğer elinde bir cehennem köpeğinin kafasıyla yaklaştıkça Limos bayılacak gibi oldu. Arik onu kendine doğru çekip korumacı bir yaklaşımla tek bacağını önüne koydu.

Salgın elindeki kanlı kafayı karların üzerine atınca bembeyaz karların üstü kıpkırmızı kesildi. "Endişelenmeyin, korumalarınıza bir şey olmadı. Yalnızca benim adamlarım tarafından yenilgiye uğratıldılar."

Than "Ne işin var burada?" diye sordu. Sonra hemen zırhını kuşandı. Ares de aynısı yaptı.

"Düğüne çağırılmadığım için çok alındım." Salgın kılıcını kımına geri koydu. "Ama yine de hediyemi getirdim."

Limos Arik'in elini tuttu sıkıca. "Senden hiçbir şey istemiyoruz."

"Hediyeyi senin için getirmedim zaten, kardeşim." Salgın bütün dişlerini göstererek gülmeye başladı. Bu, hiç iyi bir şeyin işareti değildi. "Arik'e getirdim ben hediyeyi. Gerçek bir hediye hem de."

Limos başının döndüğünü anladığı an Arik'e daha sıkı sarılıp bir kapı açmaya hazırlandı. "Hadi. Gidiyoruz."

"Hiçbir yere gitmiyorsunuz." Salgın yerdeki cehennem köpeğinin kafasına ayağıyla vurunca kanlı kafa Limos'un gelinliğine çarpıp bembeyaz gelinliğin kanlar içinde kalmasına neden oldu.

"Seni lanet olası herif!" Arik ileri doğru atıldı. Şaşkınlık içinde kalan Limos onu durduramadı.

Ama neyse ki Thanatos, Arik'i bileğinden tutmayı başardı. "Sakin ol, kardeşim. O, buna değmez."

"Endişelenmeyin. Neden buraya geldiğimi söyleyene kadar Arik'i öldürmeyi planlamıyorum." Salgın'ın azı dişleri karanlıkta buz sarkıtları gibi parladı. "Limos yeni kocana ve kardeşlerine Sheoul'den nasıl kaçtığını anlat."

"Reseph, hayır." Limos boğazına saplanan yumru nede niyle yutkunamıyordu. *Lanet olsun!* "Lütfen, yapma."

Limos, Salgın'ın gözlerinde hafif bir pişmanlık ifadesi gördüğüne yemin bile edebilirdi ama artık hiçbir önemi yoktu bunun. Çünkü Ares ona bakıp "Neden bahsediyor?" diye sordu.

"Önemli bir şey değil." Birden içine bir ürperti giren Limos, kollarını sıvazlamaya başlayıp kardeşlerine baktı. "Boş verin. Dinlemeyin onu."

Salgın "İnanın bana," dedi. "Bunu duymak istersiniz."

Çok telâşlanan Limos ellerini birleştirip "Yalvarıyorum," dedi. "İçeri gidin ve bunlar hiç yaşanmamış gibi davranın." İleri doğru hareketlendi. Köpeğin kanıyla yumuşayan kar-

larda çıkan ayak sesleri duyuldu. "Ne olursa olsun beni sevdiğinizi söylemişsiniz. Bu önemli bir şey değil. Hadi gidin içeri. Lütfen."

Çok sessiz ve gergin bir ortam vardı. Ares ve Thanatos birbirlerine baktılar. Sonra Than hançerini Salgın'a doğrultan Arik'i bıraktı. Ares kılıcını kınına koydu.

"Git buradan, Salgın." Thanatos kardeşine o kadar yakınlardı ki zırhları ve burunları neredeyse birbirine değecekti. Hafif bir rüzgâr çıkıp her ikisinin de saçlarını savurdu. "Limos bizim kardeşimiz. Ama sen artık bizim kardeşimiz değilsin. Sen bizi defalarca sırtımızdan vurdun."

Salgın'ın gözlerindeki öfke büyüdü. "Sizi sırtınızdan vurmaya daha *başlamadım*." Sonra Thanatos'u boynundan tutup kendine doğru çekti. Kafaları birbirine öyle bir hızla vurdu ki çıkan ses gecenin karanlığında yankılandı.

Than öfkesine hâkim olamayıp bağırınca onu yere attı. Yumruklar havada uçuşuyordu. Ares ve Arik Salgın'ın yanına doğru koştu ama Than tam ayağa kalkacaktı ki Salgın kılıcını çekip onu yanağından yaraladı.

Salgın "Sizi arkanızdan vuran kim biliyor musun?" dedi. "Tatlı ve bakire kız kardeşiniz. O Sheoul'den *kaçmadı*. Bizim üzerimize şeytanları ilk kez salan, sonra bizi bulup yalanlar söyleyerek bizi savaşıma mecbur bırakan oydu."

Yanağından ve ağzından kanlar akan Thanatos yerde öylece oturuyordu. Hareket edemedi. "Li? Şu aşağılık herife saçmaladığını söylemek istemez misin?"

Salgın araya girip "Öyle olsa bu kadar emin konuşur muydum?" dedi. Bu üslup, Limos'a Reseph'i hatırlatınca gözleri doldu.

Ama evet, Salgın'ın saçmaladığını söylemek istiyordu kardeşlerine. İçindeki yalan söyleme isteği o kadar büyüktü ki omuzlarındaki terazinin kötülüğü temsil eden kefeşi aşağı inmişti. Yan gözüyle Arik'e baktı. O da Limos'un tüm bunların yanlış anlaşılma olduğunu açıklamasını bekliyor gibiydi. Arik ona doğru yaklaştı ama Limos geri çıktı. Onun sevgisini hak etmiyordu.

"Limos?" Than'ın sesi korku doluydu. "*Yalan söylüyor de.*"

Limos "Yapamam," dedi.

Ares dişlerini sıkarak "Seni kim zorladı? Neyle tehdit ettiler?" diye sordu.

"Baskı yapıldığını mı düşünüyorsun?" diyerek kahkaha attı Salgın. "Tabii öyle düşünürsün. Limos bize böyle bir şey yaparak ihanet etmez." Kaşlarını kaldırıp Limos'a baktı. "Hadi başla. Anlat, küçük kardeşim. Yer altı dünyasının kraliçesi."

"Kes sesini!" Arik tekrar Salgın'a doğru hareketlendi. Ama bu sefer onu durduran Limos oldu. Limos onu kolundan tuttu. Ama Arik kendini Limos'un önüne attı. Böylece Salgın bir zarar verecekse önce ona vermeliydi.

Tanrım, Limos Arik'i hak etmiyordu.

Ares sessiz bir şekilde "Limos," dedi. "Anlat hadi." Bu, ağzından bir emir gibi çıkmıştı. Limos cesaretini toplamak için derin bir nefes aldı.

Limos sesi titreyerek "Ben bir şeytan olarak yetiştirildim," diye söze başladı. "Bunu biliyorsunuz. Ama bilme-

diğiniz Şey adeta bir prenses gibi, el bebek g l bebek b -
y t ld ğ m. Ben, yani biz, hepimiz pl n n bir par as y z.
T  en başından beri Lilith ve Satan bizi insanoğlunun fe-
laketi olmamız için kullanmaya karar vermiŐler." Can alıcı
noktaya geldiğinde kasları seğirmeye başladı. "Őşte zamanı
gelince de sizi inceleyip zaaflarınızı öğrenmem için buraya
gönderildim."

Ares "Casusluk mu yapt n yani?" diye sordu.

Limos başını sallayıp devam etti. "Bir yıl boyunca. Beni
hiçbir zaman görmediniz. Orada olduğumu bilmiyord -
nuz."

Ares'in yüzü taş gibi bembeyaz kesildi. "Peki, tam ola-
rak ne  ğrendin?"

"Senin zaaflarının sevdiklerin ve onları korumaya  alı-
Őırken kibirli bir Şekilde düŐünmen olduğunu. Than, senin
zaafının barıŐçıl yapın olduğunu. Reseph, seninkinin ise
hiçbir Şeye odaklanamaman olduğunu öğrendim."

Ares kaskat  kesilmişti. Limos yolun sonuna geldiğini
fark etti. "Devam et." Ares'in sesi çok kısıkt . Yüzündeki
ifadeye bakılırsa Limos onun için ölmüştü. Ama Than ile
birlikte daha bu gece ne olursa olsun onu çok sevdiklerini
söylemişlerdi. Limos bu sözler üzerinden hareket etmeliy-
di. "Tüm bunları öğrendikten sonra ne yapt n?"

"Sheoul'e geri döndüm. Sizi kendi safımıza çekme vak-
timizin geldiğine karar verildi."

"Tanrım." Thanatos saçlarını eliyle karıştırdı. "Ne yapt n
sen böyle?"

Limos konuşmakta zorlanıyordu. Hikâyesinin geri kalan kısmı başından çok daha kötüydü.

"Bize saldırmaları için şeytanları üzerimize saldı," diyerek araya girdi Salgın. Yaptıkları nedeniyle Limos'tan ne kadar nefret ettiği, sesindeki kırınglıktan belli oluyordu. "İnsanları yok etmeleri için gönderdi tüm şeytanları. Ama işler sarpa sarınca kendini tanıttı bize. Sonra da Sheoul'den kaçtığını ve bize gerçekleri anlatmak için geldiğini söyledi."

Ares tıpkı düşmanlarına baktığı gibi bakıyordu. "Karıma işkence edip onu öldüren şeytanlar... onları *sen* mi gönderdin?" Bu bir soru değildi. Çünkü Ares bunun doğru olduğunu biliyordu. Yalnızca bunları Limos'un ağzından duymak istiyordu.

Limos kusmak istiyordu. "Ares...dinle beni..."

"*Cevap ver bana, lanet olası!*"

Her bir hücresi yalan söyleme konusunda onu ikna etmeye çalışıyordu. Ama kardeşlerine neyi, neden yapmak zorunda olduğunu doğru düzgün anlatmalıydı. Eğer bir şans olsaydı bu yaşananlara asla izin vermeyeceğini anlatmalıydı. Bunu ne pahasına olursa olsun yapmalıydı.

"Benim görevim seni şeytanlara karşı kıskırtıp insanlarla birlikte onları yok etmek için teşvik etmektir." Yaşadığı korku nedeniyle sesi zaman zaman kısılabilir de bunu yok etmek için var gücüyle uğraştı. "Seni bu işe nasıl bulaştırdığımın önemi yoktu. Ne kadar çok acı çekersen şeytanlara duyduğun nefret de o kadar artacaktı. Nefret duygusunu yaşamaya başladıktan sonra içindeki şeytanı dışarı çıkarmak daha kolay olacaktı."

Ares "Karım *senin* verdiğin emir yüzünden öldü," diye gürlledi. "Peki ya oğullarım? Onları da öldürmeyi planlıyordun?"

"Plan yürürlüğe konmadan önce hepsini uzaklaştırmıştım. Ama onların ölmesini istemiyordum, Ares. Yemin ederim."

Salgın kahkahalarına devam etti. "Ares'in çocukları oldukları için onların da güçlü olması gerekiyordu."

Doğruydı. Büyüdükçe babaları gibi olabilirlerdi. Ama maalesef şeytanlarla yapılan savaşın sonucunda ölmüşlerdi. Evet, doğrudan olmasa da bu olayın nedeni Limos'tu. Arik'e korku dolu gözlerle baktı. Arik sessiz bir şekilde bekliyordu. Yaşadığı utanç göğsünü sıkıyordu. Kardeşlerine baktı. Onların gözlerindeki hayal kırıklığı ve nefret ifadelerini görünce tüm dünya başına yıkıldı.

"Şeytanlar ailemin pek çok üyesini öldürdü," dedi Thanatos. Sesi öylesine soğuktu ki Limos titremeye başladı. "Hemen hemen bütün ailemin gözlerimin önünde şeytanlar tarafından öldürülmesini izledim. Nasıl öldüklerini biliyor musun, Limos?" Than, Limos'un mahvolan gelinliğinin yakasından tutup gözlerinin içine baktı. "*Biliyor musun?*"

Evet, biliyordu. Ama cevap veremedi. Arik, Than ile arasına girdi.

"Çekil, atlı."

Than öfke dolu bir sesle "Bu seni ilgilendirmez, insanoğlu," dedi.

"Bu beni bir yıl önce onun kanını içtiğim gün ilgilendirmeye başladı," dedi Arik. "O yüzden çekil. Hadi."

Thanatos geri çekilince herkes şaşkırdı. Ama en çok Limos şaşırmıştı. Fakat Than hâlâ çok kızgındı.

Salgın "Bu arada yeri gelmişken," dedi. "Pek çok şeytanı cehennemden salıp insanlar âlemine gönderdim. Çok kısa zamanda çok eğlenceli şeyler yaşayacağız."

Ares, Salgın'a bakıp parmağını salladı. "Seninle daha sonra görüşeceğiz." Limos'a geri döndü. "Ama sen." Ares bunu söylerken tükürmüştü. "Sen de en az onun kadar kötüsün. Ama Salgın'ın en azından mührünün kırılmış olması gibi bir mazereti var."

Limos kendini ağlamamak için sıktıkça gözleri yanıyordu. "Ne olursa olsun beni sevdiğinizi söylemişsiniz. Binlerce yıl önce yaptığım şeylerden dolayı beni sorumlu tutamayacağınızı söylemişsiniz..."

"Bu, sevdiğim herkesin ölümüne senin neden olduğunu öğrenmeden önceydi," dedi. Ares'in bakışları öylesine nefret doluydu ki Limos geri çekilmeye başladı. Göğsüne ağrılar saplanıyordu.

Thanatos "Cennetin nasıl tepki vereceğini biliyor muydun?" diye sordu. "Meleklerin bizi lanetlemek için cennetten salınacağını biliyor muydun?"

"Hayır," dedi Limos. "Bu, planın bir parçası değildi. Sizi Satan'a düğün hediyesi olarak götürecektim." Parmaklarını oynatmaya başladı. "Biz daha doğmadan önce Satan mahşer gününde çok önemli bir rol oynayacağımızı tahmin etmiş. Ama bunun nasıl bir rol olduğunu bilmiyormuş. İşte bu yüzden sizi ona götürecektim. Ama ben çok ağırdan aldım. Lucifer beni uyarmıştı. Cennetin bu kadar çok insan

katliamını kabul etmeyeceğini söylemişti. Benim yaptığım bir yanlış hesaplama yüzünden sizi Sheoul'e götüremeden önce melekler araya girip hepimizi lanetlediler."

Limos bu hatasını kanıyla ödemişti. İki ay süren bir iş-kence döneminden sonra yaptığı hatayı düzeltmek için insanlar âlemine geri gönderilmişti.

"Onlara geri kalan kısmı da anlat." Salgın kollarını göğsünün üzerinde birleştirince zırhından çıkan metal sesleri tüm geceyi doldurdu. "Benim mührümü kırmak için yıllarca nasıl arkamızdan işler çevirdiğini anlat. Deliverance'yi, Aegis'in elinden nasıl çaldığını anlat. Bunu yalnızca Aegis'in Deliverance'yi güvende tutacağına güvenmediğinden değil, mührümün kırılması durumunda Ares ve Than'ın beni bu hançerle öldürmemesi için yaptığını anlat." Salgın tüm dişlerini göstererek sırtıtmaya başladı. "Peki, en güzel kısma gelelim. Sartael'i susturmak için öldürdün, değil mi? Onun *agimortusunu* bulabilecek tek kişi olduğunu düşündüğünden sırf kendi çıkarlarını korumak için onu öldürdün. Ama yanlış insanı kızdırdın, Limos. Sartael, Lucifer'in köpeğiydi. Lucifer, Sartael'in intikamını hepimizden almak için yemin etti. Yani anlayacağımız, Limos yalnızca eski hayatlarınızı mahvetmekle kalmadı. Şimdi de sizi mahvedecek."

"*Limos*." Ares'in kocaman bedeni öfkeden titremeye başladı. Limos onu çok nadir görmüştü bu şekilde. "Seni yalancı, düzenbaz entrikacı!"

Limos'un içi bu sözler üzerine öylesine acıdı ki "Ares, lütfen..." diye bağırmaya başladı.

Salgın yere tükürüp "Lütfen mi?" dedi. "Sen Satan'ın fahişesi olacaksın. Bu insanoglunun değil. Karanlık Lord sana hak ettiğin acıyı yaşatacak..."

Bir anda silah sesleri duyuldu. Sonra da Salgın'ın beyni kanlar içinde yere aktı.

"Tanrım," dedi Arik silahını kınına koyarken. "Sen susmak bilmez misin hiç?"

Salgın kan lekeleriyle dolu karların üzerine düştü. Ama o haldeyken bile kapı açtırıp içeri girmeyi başardı.

Limos, Arik'e baktı. Arik onu hiç tanııyormuş gibi bakıyordu. Limos'un gözlerinde acı ve keder vardı. "Özür dilerim, Arik."

Arik "Ah, Limos," diye mırıldandı. "Ne yaptın sen?"

YIRMİ SEKİZİNCİ BÖLÜM

Önce mırıldanmalar duyuldu. Sonra da herkesin yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi.

Arik "Ah, Tanrım," dedi. "Ah, lanet olsun. Adını söyledim." Yeraltındaki şeytanların bin bir işkenceyle söyletmedikleri adını, Limos küçük bir özürle söyletmişti.

Ares evlilikleri tam olarak gerçekleşmeden Limos'un Satan ile olan anlaşmasının bitmeyeceğini hatırlatmıştı onlara. Bu yüzden, şimdi mahvolmuşlardı.

"Gitmeliyiz." Limos tam bir kapı açtırdı ki Arik'in hayatında gördüğü en büyük ve en çirkin yaratık karlarla kaplı zemini yararak ortaya çıktı. Vagon büyüklüğünde buz parçaları havadan üzerlerine yağıyordu. İçerideki insanların hepsi savaşmak için dışarıya akın etmeye başlamıştı.

"Hadi!" Than Arik'e *gidin* bakışı attıktan sonra Arik, Limos'u kapının içine çekti.

Kapıdan çıktıklarında yazlık bir ev gibi dekore edilen tuhaf bir salonun içinde buldular kendilerini. "Neredeyiz?"

"Havai 'deki ikinci villamdayız. Buraya gelmeyi düşün-

müyordum...ama bir yere gitmemiz gerekiyordu." Limos yutkunduktan sonra "Arik, özür dilerim..."

"Özür mü diliyorsun? Bana yalan söyledin, kardeşlerine ihanet ettin, ailelerini öldürttün ve şimdi özür mü diliyorsun?"

Limos, Arik'in yakasına yapıştı. "Lütfen, Arik. Yemin ediyorum, sana söyleyecektim."

Arik'in öfkesi tavan yapmıştı. "Bunların önemi yok. Seninle sevişmeliyiz. Hem de hemen." İşte bu her türlü seksi bir eylemdi.

Limos hiç tereddüt etmedi, Kanlı gelinliğini yakasından tutup ortadan ikiye yırttı. Gördükleri karşısında Arik'in nefesi kesildi. Limos'un üzerinde beyaz dantelli bir sutyen ve beyaz bir jartiyer vardı. Jartiyer çorabını tutması için, tek bacağına beyaz bir çorap bağı da takmıştı.

Eğer her şey farklı olsaydı yani Arik bu kadar sinirli olmasaydı, peşlerinde şeytanlar olmasaydı bunların hepsini kendi dişleriyle çıkarmak isterdi.

Birden müthiş bir sesle Arik'in arkasındaki duvar yıkıldı. Limos çığlık çığlığa hemen bir kapı açtırıp onu yanına çekti. Kapıdan çıkıp ormana benzeyen bir yere geldiler. Etrafta hayvanların çıkardığı sesler ve su sesleri duyuluyordu. Limos, Arik'e doğru döndü.

"Acele et," dedi nefes nefese.

Tanrım, bu nasıl bir baskıydı böyle? Peşinde Satan ve şeytanları varken Arik'in penisinin sertleştirmesi gerekiyordu!

Limos hemen yere uzandı ve Arik'i de kolundan çekti.

Uzaktan yaklaşan sesleri duydular.

"Arik." Limos'un mosmor gözleri adeta yalvarıyordu.
"Beni almaya geliyor."

Arik ne kadar kırgın ve kızgın olsa da Limos'u seviyordu. Satan'ın onu almasına izin vermeyecekti. Hemen dizlerinin üzerine çöküp incilerle dolu bekâret kemerine uzandı. Önce biraz tereddüt etti. "Ya işe yaramazsa..."

Limos "Yarayacak," dedi umut dolu bir sesle.

"Eğer işe yaramazsa," deyip derin bir nefes aldı Arik.
"Eğer işe yaramazsa özür dilerim."

Limos'un gözünden tek damla yaş yanağına doğru süzüldü. "Ben de özür dilerim."

Kendine hâkim olmaya çalışan Arik, aklından geçen binlerce düşünceye rağmen kemere dokundu.

Ama hiçbir şey olmadı.

Limos "Tanrım," dedi. "İşe yaradı. Kır şu kemeri!"

Arik diğer elini de kullanarak kemeri kırmaya çalıştı. Bu kadar zarif görünen bir kemerin aynı zamanda bu kadar sert olmasına çok şaşırdı. Ama en sonunda kemeri kırmayı başardı. İnci taneleri tek tek yere yuvarlandı.

"Arik, lütfen. Hadi."

Arik başını eğip penisine baktı. Sertleşememişti. Sevişmezlerse yaptıkları her şey boşa gidecekti. Ama Limos hemen doğrulup penisini ağzına aldı. Tüm bu yaşananlara ve içindeki korkulara rağmen Arik sertleşmeye başladı.

Şimdiye kadar korkunun afrodizyak özelliği olduğunu duymuştu hep. Şimdi bu kanıtlanmıştı. Gittikçe kan dolaşımı artıyor ve sıcaklıyordu. Limos'un ağzı yumuşacıktı.

Yalnızca birkaç metre ilerideki ağaç yerle bir oldu. Kulakları sağır eden bir ses duyuldu. Penisini tamamen sertleşmeye de bir elini Limos'un klitorisine koydu. Tanrım, Limos'un ıslanmasına vakit yoktu bile.

"Hadi!" dedi Limos.

Arik tek bir hamleyle içine girdi. Bu, öylesine sert olmuştu ki Limos nefes almakta zorlanıyordu. Her ikisi de titriyordu. Arik'in elinde düğünden önce ayak bileğine sıkıştırdığı hançer vardı. Bunu nasıl aldığını bile hatırlamıyordu ama kullanmak için hazırды. Hiç kimse hatta şeytanın kendisi bile Limos'u onun elinden savaşmadan alamazdı.

Uzaklardan acı bir feryat koptu ama sonra etraftaki tüm sesler kesildi. Orman bir anda taş kesildi. Arik kendi nefesi ve kulaklarında hissettiği nabız sesinden başka bir şey duymuyordu.

Arik, dikkatli bir şekilde Limos'u itti.

Limos onu kollarından tutup parlak pembe ojeli tırnaklarını tenine batırdı. "Arik, lütfen..."

"Yapamam." Arik ayağa kalktı, pantolonunun düğmelerini ilikledi ve üniformasının ceketini çıkardı. Limos'a ayağa kalkması için yardım ettikten sonra onu ceketıyla sardı. Arik yalnızca kibar biri değildi. Ne kadar kızgın olursa olsun Limos'un kendisini korunmasız hissetmesini istemiyordu.

Lanet olası aptal herif!

Bacaklarının arasından kanlar süzölmeye başladı. Başını aşağı eğen Limos çok şaşırdı. "Bir gün bunu yaşayacağımı hiç düşünmezdim."

Limos'un sesindeki saflık, Arik'in sinirini alıp götürdü. Eğer şartlar farklı olsaydı ona delicesine sarılırdı. "Bir kapı açıtır da gidelim şuradan."

Limos'un omuzları düştü. Hiçbir şey söylemeden bir kapı açtırdı. Limos'un evine geldiler. Korumalarından biri el salladı. Ama Arik'in ceketinin Limos'un tüm çıplaklığını kapatmadığını fark edince bakışlarını kaçırdı. Sessiz bir şekilde yatak odasına geçtiler. Limos kendini banyoya attı hemen. Arik yatakta duran pembe beyaz bir kutunun yanına oturdu.

Merakına yenilen Arik kutunun kapağını açıp ince kâğıdı kaldırdı. İçinde Arik'in şimdiye kadar gördüğü en seksi iç çamaşırı vardı. Göğüs uçlarını belli edecek şekilde tasarlanan ve askıları küçük pırlanta benzeri taşlarla işlenen, pembe dantelli simsiyah bir sutyen ve ipli siyah bir bikini altı vardı. Kutunun en altında ise dantelli, siyah diz üstü bir çorap duruyordu.

Bu, her erkeğin hayallerini süsleyen türden bir iç çamaşırıydı.

Limos arkadan yaklaşarak "Düğün gecemiz içindi," dedi. Arik onun banyodan çıktığını bile duymamıştı.

Arik yüzüne bakmadan konuşmaya başladı. "Hiç planlandığı gibi gitmedi ama."

“Evet. Çok aptalca ama istediğim tek şey, insanların yaptığı gibi güzel bir törenle evlenmekti.” Limos’un sesinde belli belirsiz bir üzüntü vardı. Ama Arik onu çok iyi tanıyordu artık. “Evet, tıpkı normal kızlar gibi. Kötü niyetli bir şeytan gibi değil.”

Arik elindeki iç çamaşırını yumruğunun arasına alıp buruşturdu. Onun düğün gecesi de aynı şekilde mahvolmuştu. Limos’u hem bu kadar isteyip hem de ona nasıl bu kadar çok sinirlenebiliyordu?

“Sen ikisi de değilsin, Limos.” Arik, Limos’un burnunu çektiğini duydu. Ona doğru döndü ve son söylediğini tekrar düşündü. Çünkü Limos şuan tıpkı normal kızlar gibi duruyordu.

Üzerinde onu başından ayak ucuna kadar saran pembe bir bornoz vardı. Saçları ıslak ve dağınıktı. Makyajı akıp gitmişti. Güzel gözleri ise ağlamaktan şişmiş ve kan çanağı gibi olmuştu. Banyoda ağlayan kadınlar ona kız kardeşi ve annesini hatırlatıyordu. Her ne kadar onlar inkâr etseler de Arik suyun sesini bile bastıran hıçkırık seslerini duymayacak kadar aptal değildi.

Arik o zamanlar çok çaresizdi ama artık değildi. Bir kadının acı çekmesine izin vermek doğasına aykırıydı. Ona doğru yaklaşmak için ayağa kalktı.

Limos’a doğru iki adım attığı an içeriye Ares girdi. Durumu hemen anladı. Çünkü Limos’a yönelik tehditler artık sona ermişti.

En azından yer altı dünyasının tehditleri bitmişti. Ama Ares tehlikesi henüz geçmemişti. Arik hemen onu savunmak için atıldı.

"Birbirinize biraz zaman verin..." diye başladı ama Ares onun sözünü kesti.

"Zaman mı? Bunları açıklamak için beş bin yıldır neredeydi?"

"Ares..." Limos'un sesinden çaresizlik akıyordu. "D beni..."

"Seni yeterince dinledim!" Ares, Limos'a doğru yönelince Arik, Ares'in karşısına dikildi.

"Hayır, atlı. Tek bir adım daha atma. Hemen çık git buradan." Ares ile burun buruna beklediler bir süre.

Arik'in bir cehennem köpeğine yem olacağına dair en ufak bir şüphesi yoktu. Ama şuan bunu yapmalıydı.

Ares dişlerini sıktı. Söylenmeye başladı. "O benim kardeşim. Bırak da biz halledelim."

Arik hemen "O benim *karım*," dedi. "Kocalar kardeşlerin yerini alır. O yüzden şimdi çık git ve öfkeni kontrol altına alana kadar da gelme."

Endişe dolu bir saniye geçti. Sonra iki. Sonra milyonlarca. Arik tam ilk yumruğu yüzüne yiyeceğini düşündüğü anda Ares başını salladı.

"Gideceğim çünkü sana saygı duyuyorum, insanoğlu. Bize yaptıklarının hakkı ödenemez." Sonra Limos'a bakıp "Ama bu mesele kapanmadı," dedi.

Ares odadan çıktığı an Arik bütün adanın rahat bir nefes aldığı hissetti.

Limos'un eli omzuna dokundu. "Benden nefret ediyormusun?"

Arik gözlerini kapatarak ona doğru döndü. "Hayır." Limos'u kollarının arasına aldı. "Bunca zamandır kardeşlerime yalan söylemenden nefret ediyorum ama senden nefret etmiyorum." Saçına bir öpücük kondurup devam etti. "Ne olursa olsun kardeşlerinin de senden nefret ettiğine inanmıyorum."

Limos bir anda ürperdi. Güçlü bir savaşçı olsa da şu an korunmaya ve sevgiye muhtaç olduğunu fark etti. Bu duyguyu daha önce hiç bu kadar yoğun yaşamamıştı. Bu durumu düzeltme isteği, Arik'in yüreğini sızlatmaya yetti. Elinde paramparça olmuş bir makine vardı. Ama o, bu durumun üstesinden nasıl geleceğini biliyordu.

Kalbi kırılan bir kadın bir keresinde onu terk etmişti. Arik kendini çok çaresiz hissetmiş ve onun kalbini kıran herkesi öldürmek istemişti. Ama maalesef Limos'un kardeşleri ölümsüzdü.

Limos kollarını Arik'in beline dolayıp boynuna doğru sokuldu. "Sevişelim, Arik. Her şeyi unutmak istiyorum."

Bunu yapabilirdi. Bu gece yaşananları unutturması imkânsızdı ama bir süreliğine dikkatini başka bir yöne çekebilirdi.

Arik ona bu şekilde yardım edebileceğine ikna olduktan sonra sırtını okşamaya başladı. Limos da yavaşça boynunu öperek karşılık verdi. Arik, Limos'un göğüslerini hissedebiliyordu.

"Ah, evet," diye inlemeye başladı Arik. Vücudu Limos'un öpücüklerine tahmin ettiğiinden daha hızlı karşılık veriyordu. Gerçi daha az önce, adeta Arik'in içindeki

ölüyü canlandırmayı başaran Limos'tan başka türlü de beklenmezdi.

Limos mor gözleriyle Arik'e baktı. "Dokun bana." Sözleri hem emir hem de yalvarma gibiydi. Evet, Arik ona dokunacaktı. Hatta onun tadına bakacaktı.

Arik bir yandan bornozun kuşağını çözerken bir yandan da gözlerini bir an olsun Limos'un gözlerinden almıyordu. Kuşak açılır açılmaz bornoz ikiye ayrıldı. Limos'un mükemmel vücudu adeta ısırılmayı bekleyen taze bir meyve gibi duruyordu. Arik'in ağzı sulandı.

Her ne kadar sabretmekte güçlük çekip bir an önce Limos'un bacak arasına diliyle girmek istese de doğru zamanı bekleyecekti.

Arik bornozu çıkarırken omuzlarını öpmeye başladı. Bornoz yere düşünce Limos'un pürüzsüz teninde mührü ve *agimortusunu* taşıyan kolyesinden başka hiçbir şey yoktu.

Arik elini göğsüne atıp sıkmaya başlayınca Limos başını geri atıp adını mırıldandı. Bu durumu fırsat bilen Arik, hemen boynunu öpücüklere boğdu. Uzun ve ince vücudu zarafetin simgesiydi. Dakikalar içinde doğru zamanı bekleme düşüncesini bir kenara atmıştı. Kendini kıyafetleri üzerindeyken ona sürtünürken buldu.

Kapıya aniden vurulması Arik'i çok sinirlendirdi. "Lanet olsun, Ares! Sana demedim mi..."

"Limos!" Bu çatlak ses Limos'un kardeşlerine ait değildi. Limos hemen kendine gelip bornozunu giydi.

"Ne var, Kaholo?" Hemen gidip kapıyı açtı. Hizmetkârlarından biri kanlı elleriyle kapıda duruyordu.

"Hekili," dedi. "Öldürülmüş. Sana bir mesaj bırakılmış. Lucifer diyor ki...o benim gözdemin canını aldı. Ben de onun gözdesinin canını aldım."

YİRMİ DOKUZUNCU BÖLÜM

Ares daha önce bu kadar kırgın ve öfkeli olduğu bir anı hatırlamıyordu. Evet, Salgın Cara'yı kaçırıp ona öldüresiye işkence yaptığı zaman da inanılmaz öfkelenmişti. Ama bu seferki farklıydı. Limos'u öldürmek istemiyordu. Ne yapacağını bilmiyordu. Kendine hâkim olmakta çok zorlanıyordu. Dünya üzerinde pek çok savaş vardı. Taraf tutmayacak, yalnızca öldürecekti.

Bir kapı açtırıp Than'ın evine gitti. Bütün misafirlerin gittiğini görünce şaşırmadı.

Salonun kapısından girerken Cara ona doğru yaklaştı. "Size duydukları saygı nedeniyle herkes gitti. Ama yardıma ihtiyacınız olursa onları çağırabileceğinizi söylediler. Sen iyi misin?" Cara'nın deniz yeşili gözleri endişeli bir şekilde ona bakıyordu. Ares öfkesini ondan çıkarmamalıydı. Cara bunu hak etmiyordu.

Ama yalan söylenilmeyi de hak etmiyordu. Nereden başlayacağını bilemiyordu. "Bilmiyorum," dedi. "Limos'un yaptığı şey..."

"Onun yetiştirilme şekli..."

Ares sinirlendi. "Onu mu savunuyorsun? Ailemi öldürdü. Deliverance'yi çaldı. Mühürlerimizin kırılması için komplo kurdu. Hepimize ihanet etti."

"Yaptığı şeyi savunmuyorum." Cara elini Ares'in göğsüne koydu. Bu hareket Ares'i şimdiye kadar hep rahatlatmıştı. Üzerinde zırhı olsa bile. Ama şimdi Cara'nın varlığı sayesinde sert deriden yapılan zırhı adeta bir geyik derisine dönüşmüştü. Cara'nın sıcaklığını hissedebiliyordu. "Ama nerede büyüdüğünü ve onu kimin yetiştirdiğini aklından çıkarma. Daha iyi şeylerin var olduğundan haberi yoktu. Çünkü yalnızca kötülükleri görmüştü."

"Yine de bize bunları çok daha önce söylemeliydi."

"Eminim o da bu yüzden pişmanlık duyuyordur." Parmak uçlarında yükselip Ares'in dudağına küçük bir öpücük kondurdu. "Gitmeliyiz. Rath'ın yemek vakti geldi."

"İzin ver gidip iki dakika Than ile konuşayım." Onu kendine doğru çekip sıcaklığını daha yakından hissetmek istedi. "Salgın'ın öldürdüğü cehennem köpeği için çok üzuldüm."

"Ben de," diye fısıldadı Cara. "Ama başka kimseye bir şey olmadığı için çok mutluyum. Bu gece çok daha kötü şeyler olabilirdi."

Ares içinde "daha kötü" şeylerin geleceğine dair kötü bir his olduğunu ona söyleyemedi. Ne zaman olduğunu bilmiyordu. Belki bu gece değildi ama çok yakın bir zamanda olacaktı.

Cara'yı Than'ın vampirlerine yardım etmesi için bırakıp salonun tam ortasında başını eğmiş bir şekilde duran Than'ın yanına gitti.

"Sanırım Arik, Limos'u özgürlüğüne kavuşturmayı başardı?" Than'ın buz gibi sesi Ares'in öfkesini tekrar su üzerine çıkardı.

"Öyle görünüyor."

Thanatos şömineye baktı. Alevler gözüne yansyordu. "Reseph'i kaybetmek zordu. Ama mührü kırıldığından beri yaptıklarının nedeni artık eski Reseph olmamasıydı." Etrafındaki gölgeler hareketlenmeye başladı. "Ama Li... bunları mührü kırılmadan yaptı. Onun yüzünden lanetlendik. Şimdi de Sartael'i öldürdüğü için Lucifer bize düşman kesildi. Ne yapacağız biz?"

"Bilmiyorum, kardeşim. Ama şimdilik beklemeliyiz."

Ares, Limos'un yatak odasına bir hışımla girdiğinde onun zırhını kuşanıp savaşmasını beklemişti. Ama neyse ki Limos'un evlendiği kişi, Ares'in aklını başına getiren düzgün ve saygın biriydi.

Than'ın şakaklarındaki damarlar atıyordu. "Bekleyebileceğimi sanmıyorum."

Lanet olsun. Tek bir seçenekleri vardı: savaşmak. "Cara herkesin gittiğini söyledi. Yalnızca vampirlerin kaldı. O yüzden öfkeni saklamaya çalışma. Ramreelleri ve Cara'nın cehennem köpeklerini de götüreceğim."

Than başını salladı. Ares, Than'ın yanında durması iyi olurdu. Hemen gidip Cara'yı buldu ve bir kapı açtırdı. Güzel giden şanslarının bir anda böylesine bir felakete dönüşmesini izlemek çok acıydı. Ares Thanatos'a baktı. Asıl felaketlerin çok yakın zamanda yaşanacağını fark edince ürperdi.

Hekili'yi kilerde buldular. Şu ana kadar en kötü savaş sahnelerine ve işkencelere şahit olan Limos'un bile şaşkınlıktan dili tutuldu. Mezbahalardaki koyunlar gibi kesilmişti. Hekili'nin canlı canlı kesildiğine hiç şüphesi yoktu Limos'un.

Arik hayatına girmeden önce de bu olaya aynı tepkiyi verip vermeyeceğinden emin değildi. Ama bunun bir önemi yoktu. Önemli olan Limos'un sevdiği birinin ölmesiydi. Hem de kendisi yüzünden.

Ölme nedenlerinden biri, Limos'un Sartael'i öldürerek saklamaya çalıştığı yalanlarıydı. Sartael'i öldürerek Lucifer'i kızdırmıştı. O da şimdi Limos'un sevdiği herkese düşman kesilmişti.

Arik mutfağın altındaki bu karanlık kilerde Limos'u kollarının arasına almak istedi. Aslında bu, en çok ihtiyaç duyduğu şeydi.

Ama Arik'in sarılmasından özellikle kaçtı. Çünkü duygusallaşmak istemiyordu.

"Limos?"

"Hayır." Limos hemen merdivenlerden çıkarak kapıya doğru gitti. Arik de peşinden gitti. Ama Limos mesafenin kapanmasına izin vermiyordu. "Bana dokunma."

Arik ay ışığının altında durdu. Boynundaki künyeler Limos'a bir şeyler anlatmak istiyor gibiydi. Çünkü Arik, Sheoul'deyken onlar Limos'un huzur bulmasını sağlamıştı.

Limos şimdi de onların Arik'e huzur vermesini istiyordu. "Tatlım, neler oluyor?"

Limos "Çok büyük bir hata yaptım, Arik," dedi. Kendi-ne hâkim olmak ister gibi kollarını beline sardı. Hekili'nin haberini aldıktan sonra üzerine hemen bir şort ve tişört geçirmişti. Ama şimdi allak bullak olmuştu. "Olmak *istediğim* şeylere izin verdim. Kadın, eş ve anne gibi sıfatları edinmek istedim. Ama bu arada olmam *gerekenleri* unuttum."

"Neden bahsediyorsun?" Arik ona doğru bir adım atınca çıplak ayakları kuma gömüldü. Ama Limos geri çekildi.

"Asla sahip olamayacağımı şeylerin hayalini kurarak çok büyük bir aptallık yaptım. Ben mahşerin dört atısından biriyim. Yarı şeytan, yarı meleğim. Dünyada savaşmaktan başka hiçbir amacı olmayan bir savaşçıyım."

Arik'in yüzü düştü. "Bu sıfatların hepsine sahipsin zaten. Ayrıca güzel bir kadınsın, güzel bir eşsin, iyi bir anne olacaksın. O zamana kadar da birlikte savaşacağız..."

"Hayır." Arik'in söyledikleri üzerine Limos bağırmağa başladı. Tüm bunları yaşamak istiyordu ama hiçbiri hayal-den öteye geçemezdi. "Hayır. Bitti. Boşanamayız ama ayrılabiliriz."

Arik'in başı tokat yemiş gibi geriye düştü. "Bunu istemiyorsun."

"İstiyorum. Sırf benim yüzümden tehlikedesin. Bu, bu şekilde devam edecek. Salgın olmasa bile Lucifer sana zarar vermek isteyecek. Benim canımı yakmak için seni öldürecekler. Ben bununla yaşayamam, Arik. Yaşayamam."

"Lanet olsun, Limos. Seninle birlikte yaşamak benim tercihim. Ben bu tehlikelerle yaşamayı göze alıyorum."

Tabii ki, ondan beklenen de buydu zaten. Çünkü Arik, Limos'un şimdiye kadar gördüğü en cesur erkekti. Ama o bir insanoğluydu. Cesaret bir süre sonra onu kurtaramayacaktı.

"Ben almıyorum."

Arik dişlerini öyle bir sıkı ki çıkan ses Limos'un bile kulağına geldi. "Umurumda değil. Biz evlendik. Bu demek oluyor ki en ufak bir tartışmada seni bırakıp gitmem. Ve inan bana, şu an yaşadığımız tartışma bile sayılmaz. Şimdi git sarhoş ol, etrafındaki herkesi döv, git birkaç komşuyla seviş. Sonra gel konuşalım."

Arik'in babası hayatta olmadığı için çok şanslıydı. Çünkü Arik'in beyininde bu tip anılar yarattığı için Limos onu öldürebilirdi.

Limos o an işi tehdit boyutuna getirmezse Arik'in onu asla bırakmayacağını anladı. Bunu yaptığı için kendinden nefret edebilirdi. Ama Arik'in hayatta kalması buna bağlıydı.

Limos ona sert bir yumruk vurmak için hazırlanırken derin bir nefes aldı. "Eğer kararımı kabul etmiyorsan sana kabul ettirmesini bilirim. Beyninin içine girip birkaç küçük ayarlama yapınca ayrılığımızın senin kararın olduğunu düşünürsün. Bunu yapmamı mı istiyorsun?" Aslında gücü bu kadarına yetmezdi ama Arik'in bunu tahmin edemeyeceğini umdu.

Arik'in yüzünün rengi attı. Limos kendini o an kötü his-

setti. "Yapmazsın ki böyle bir şeyi. Bana söz vermiş..."

"Yalan söylemiştim." Arik'in tepkilerine kendini hazırlayan Limos, omuzlarını silkerek "Şimdiye kadar bu huyuma alışmış olman gerekiyordu," dedi.

"Limos..." Sesi kısıktı. Arik o an Limos'un adını ne kadar çok söylemeye başladığını fark etti. Sanki söyleyemediği zamanların acısını çıkarmak ister gibiydi. "Yapma bunu. Seni seviyorum. Sen de beni seviyorsun."

Sessiz geçen birkaç saniyenin ardından Limos eski haline dönmeye karar verip "O da yalandı," dedi.

Limos, neye uğradığını şaşırان Arik'i kumsalda tek başına bıraktı. Bir kapı açtırıp gözden kayboldu.

OTUZUNCU BÖLÜM

Herkes gitmesine rağmen Regan kalmıştı.

Arik ona gitmesini söylemişti ama o herkesin dediğini dinleyen uslu çocuklardan değildi. Bu gece olanlar onu yalnızca biraz daha cesaretlendirmişti. İnanılmaz büyük ve kötü bir felaket sonucunda şeytan korumaların pek çoğu ya Salgın ya da o kocaman yaratıklar tarafından öldürülmüştü. Regan'ın görevi şimdi hiç olmadığı kadar netliğe kavuşmuştu.

Şeytanların durdurulması gerekiyordu. Yoksa mahşer gününün kapıyı çalması an meselesiydi. Eğer bunu yapacak atlılardan birinin çocuğuysa Regan bunu yapacaktı.

Misafirlerin gitmesini beklerken bir elinde silahı diğer elinde eldivenleriyle şeytanların öldüğü yerdeki kan izleri ve ipuçlarını incelemişti. Şimdiye kadar pek çok şeytanla karşılaşmıştı. Ama burada yakaladığı ipuçlarından bazıları onun için çok yeniydi. Mesela giriş kapısına birkaç metre mesafede yer alan godzilla büyüklüğünde bir şeytana ait izler kanını dondurmıştı. Normal büyüklükteki şeytanlarla bile savaşmak çok zorken yirmi katlı bir bina büyüklüğündeki şeytanlarla nasıl savaşılırdı ki?

Yorulup soğuktan titreyen Regan, içeri girince izlendiği hissine kapılıp heyecanlandı. Şöminenin önünde duran savaşıya doğru yürüdü.

Than'ın yüzündeki öfke dolu acımasız bakışlar Regan'ı korkuttu. Etrafındaki gölgeler öyle bir hızla dönüyordu ki Than'ın kemikten yapılan beyaz renkli zırhı gri gibi görünüyordu. Regan onları izledikçe daha da hızlanıyorlardı. Regan içindeki güç dışarı çıkmak ister gibi baskı yapmaya başladı.

Sakin ol...Sakin olmalısın.

Birden bu gölgelerin ağzı ve gözleri oluşmaya başladı. Sonra bir tanesi hızla ona doğru gelip çarptı.

Çığlıklar atmaya başlayan Regan yatak odasına doğru hareketlendi. Ama gölge ona arkadan vurup yere düşmesine neden oldu. Sanki bütün vücuduna iğne batırıyormuş gibi müthiş bir acı duydu. Buz gibi bir elin kalbini sıkıştırdığına yemin bile edebilirdi. Tanrım, canlı canlı öldürülmenin ne demek olduğunu şimdi anlamıştı.

Gölge, ruhunu çekip almaya çalışıyordu.

Şimdiye kadar aldığı eğitimleri ve edindiği disiplinleri bir kenara bırakıp gücünü ortaya çıkardı. Vücudu titremeye başladı. Bembeyaz bir ışık bulutu kapladı ortalığı. Gölge bedeninden ayrılmaya başladığı anda duyduğu acı da hafifledi.

Köşeyi döner dönmez Thanatos'un gözleri fal taşı gibi açıldı. Etrafındaki gölgelerden birkaçı da ondan kurtulup ışığa saldırmaya başladı. Işık, gölgeleri yavaşça içine çekti.

Regan daha sonrasında neler olduğunu hatırlamıyordu.

Bacakları öylesine titriyordu ki ayakta zor duruyordu. Sendeleyerek yatak odasına gitti ve kapıyı kapattı. Vampirler odanın ortasındaki şömineyi yakmıştı. Ama oda yine de soğuktu. Bu yüzden titremeleri daha da arttı ve şifonyerin önüne düştü. Kafasını neredeyse bal şarabı ve iki tane kadehin olduğu tepsiye vuracaktı.

Bal şarabı...*Evet...* Alkol iyi bir fikirdi. Titreyen elleyle kadehlerden birine uzanmaya çalışırken kadehi devirdi. Ama nasıl olduysa yere düşmeden yakalamayı başardı. Kapı açıldı. Than içeri girip kadehi elinden alırken mümkün olduğunca titrememeye çalıştı.

Than'a bakamıyordu. Çünkü az önce yaşadığı olay nedeniyle gözlerinde oluşan korku dolu ifadeyi görmesini istemiyordu. Bir Gardiyan olarak daha önce pek çok kez ölümün eşiğine gelmişti. Ama gerçekten öldüğünü hissettiği ilk an, az önceydi.

Regan tekrar tekrar yutkunup bal şarabını işaret etti. "Açık mı?"

Thanatos şarabı açarken "Lanet olsun," dedi. "Bunu nereden buldun?"

"V-vampir," dedikten sonra kekelediği için kendinden nefret etti.

Şarabın kadehe doldurulması anında çıkan ses tüm odayı doldurdu. Than, Regan'ın elini tutup kadehi avuç içine koydu. Sonra da ağzına götürmesine yardım etti.

Than kadehe hafifçe vurarak "İç," dedi.

İçinde çeşitli baharat karışımları olan bu içki Regan'a ilaç gibi geldi. Daha yutmadan tüm sinirlerinin gevşemeye başladığını hissetti. "Onlar...senin ruhlarındı, değil mi?"

"Evet." Thanatos diğer kadehi eline alarak geriye doğru bir adım attı. İki yudum içtikten sonra "Sinirli olduğum anlarda zırhımdaki ruhların hepsi serbest kalabiliyor. Yalnızca öldürecek birilerini istiyor onlar," dedi.

"Neden?"

"Çünkü birini öldürebilirlerse tamamen serbest kalırlar."

Regan, gölgelerin ruhunu nasıl almaya çalıştığını hatırlayınca ürperdi. Acaba kendi gücünü kullandığı zaman kurbanları da aynı şeyi mi yaşıyordu? Şarabından bir yudum daha alınca içi ısındı. "Peki, nasıl zırhının içine giriyorlar?"

"Ne zaman birini öldürsem ruhu doğrudan zırhımın içine çekilir." Bunu öylesine kayıtsız bir şekilde söyledi ki Regan dehşete düştü. O kendi gücünden bahsedemezken Thanatos sanki alışverişe gidişini anlatıyor gibi rahattı. "Ruhlar zırhımı daha da güçlendiriyor."

"Ne yani, senin sinirli olduğun anları mı bekliyorlar sadece?"

"Ya da serbest bırakılmayı. Çünkü savaş meydanında onları isteklerimi iletmek için kullanabiliyorum."

Ha? "Yüzüklerin Efendisi'nin üçüncü filmindeki gibi mi? Neydi adı, ha *Kralın Dönüşü*?"

Çok etkileyici bir şekilde gülümsedi. Ama gözlerinde hâlâ çok üzgün bir ifade vardı. "Onun gibi bir şey."

"Nasıl oldu da hepsi birden serbest kalmadı az önce?"

"Çünkü çok öfkeli değildim."

Regan yeniden ürperdi. "O anı görmek istediğimi sanmıyorum."

"Bence de görmemelisin." Thanatos sarı kaşlarından birini yukarı kaldırınca piercingi şöminenin ışığında parladı. "Bana küçük sürprizinden bahsetmek ister misin?"

Regan tamkadehini dudağına götürüyordu ki donup kaldı. "Sanmıyorum."

Than'ın alt dudağında kalan küçük bir şarap damlası Regan'ın dikkatini çekti. İçindeki cinsel dürtüler hafifçe hareketlenmeye başladı. Zaten kendisi baharatlı ve sert olan bal şarabını, bir de Than'ın dudaklarından içmenin nasıl olacağını düşündü. Than diliyle o küçük damlayı içine çekerken Regan'ın nefesi kesildi. Tanrım, bu kadar basit bir şeyi nasıl oluyor da bu kadar seksi hale getirebiliyordu?

"Ares olsaydı konuşman için emrederdi," dedi. "Reseph seni büyülerdi. Limos..." Soğuk bir ses tonuyla "Tüm cehennem ayağa kaldırırdı," dedi.

"Peki ya, sen?"

Gözleri ışıldadı. "İşkence konusunda uzmanım."

Buna hiç şüphesi yoktu. Regan elini yavaşça kabanının cebindeki silaha doğru uzattı. "Bana işkence mi edeceksin?"

"Bana ne olduğunu söyleyecek misin?" Kadehi dudaklarına götürdü. "Ayrıca o küçük Aegis silahının bana işleyeceğini düşünüyorsan yanılıyorsun."

Küçük Aegis silahı mı? Kibirli herif! "Ben yüzde yüz insanım."

"Birtakım güçleri olan sıradan bir insan, tabi canım! Ötülerle iletişim kurabilen sıradan bir insan, tabi canım! Külâhıma anlat sen bunları. Çünkü ruhlar üzerinde gücün var." Thanatos ona doğru yaklaştı. Cüssesiyle Regan'ı korkutmaya çalıştığına hiç şüphe yoktu. Eğer bal şarabını içmemiş olsaydı bu yöntem işe yarayabilirdi. "Bana bu numaraları yutturamazsın!"

"DNA testi mi istiyorsun yani? Ben insanım. Anne baba da Gardiyandı." Bu, teknik olarak doğrudu. O zamanlar babası şeytanlar tarafından alıkonulmuştu. Ama atlinin bunları bilmesi gerekmiyordu.

"Öyle mi?" diye mırıldandı Than. Öfkesi gitmişti. Ama durum hâlâ tehlikeliydi.

Boğazına dokununca zırhı bir anda yok oldu. Şimdi üzerinde düğün töreninde giydiği kıyafetler vardı. Smokinin altındaki beyaz gömleğin boynu açılmıştı. Kıskaçlarını bir açıp bir kapatan akrep dövmesi görünüyordu.

Regan, şarabın görme yetisini etkileyip etkilemediğini merak ettiği için gözlerini kırıştırdı. "Dövmelerin çok özel, değil mi?"

"Bütün dövmeler özeldir. Çünkü herkes dövmenin tasarımına çok önem verir."

"Yok. Yani demek istediğim bunlar senin için özel olarak yapılan dövmeler."

Regan, Than'ın hiçbir şey söylemeyeceğini düşünüyordu. Ama Than, smokinin ceketini yavaşça çıkardı. Bu an Regan'a striptiz sahnelerini hatırlattı. Than ceketini yatağın üzerine atıp gömleğinin düğmelerini açmaya başladı. Re-

gan ona doğru bakamıyordu. Sonra Than gömleğini de yatağın üzerine attı.

Tanrım. Ah, Tanrım. Önemli olan Regan'ın onu daha önce çıplak görmüş olup olmaması değildi... Önemli olan bu muhteşem sanat eserleriydi. Altın bir zincirin ortasına yerleştirilen mührü, Kelt dövmeleeri ile çerçevelenmiş göğüslerinin arasında duruyordu.

"Bunlar beynimden okunup dövme şekline getirilen sahneler."

"Onu biliyorum, ama neden?"

"Nereden biliyorsun?" Than ona doğru yaklaştı. Regan kendini baskı altında hissetti.

Bacaklarındaki ağrı tekrar ortaya çıktı. "Sana dokunurken görmüştüm. Parşömen kâğıdından yazıları okuduğum gibi dövmeleeri de okuyabiliyorum."

Bacaklarındaki ağrı şimdi daha önce hiç yaşamadığı bir zevke dönüşmüştü. Vampir bu şarapla ilgili ne demişti? Sihir. Evet.

Thanatos onun dibine gelip durdu. "Güçlerini kontrol edebiliyor musun?" Derinden gelen sesi Regan'ı tahrik etmeye yetti de arttı bile.

Regan elindeki kadehi yere bıraktı. Sonra Than'ın elini boynundaki akrep dövmesine götürüşünü izledi.

"Evet," diye fısıldadı Regan. "Kontrol altına alabiliyorum."

"Peki, şu anda kendini kontrol edebiliyor musun?"

Regan, Than'ın yaptığı sözcük oyununu anladı.

"Hayır." Bu, hem doğru hem de yalandı.

Burada olmasının Thanatos'u, Aegis'in planları gereği baştan çıkarması ile ilgisi yoktu artık. Regan onu istiyordu. Bu kadar basit! Güçlerinin ortaya çıkmasından korkmuyordu. Çünkü Than'ın ruhları onu koruyacaktı. Ama Regan hayatında ilk kez cinselliği yaşamayı bu kadar çok istiyordu.

Thanatos, Regan'ın aklından geçenleri okumuş gibi onu boynundan yakalayıp kendine doğru çekti ve dudaklarını dudaklarına değdirdi. Dilleriyle çeşitli oyunlar yaparlarken Regan'ın içinden sıcak bir şeyler akıyordu. Göğüsleri dikleşti, yüzü yanmaya başladı, bacak arası ise küçük bir kalp gibi atıyordu.

"Peki, ya şimdi?" diye fısıldadı Than.

"Tanrım, evet." Regan'ın kalp atışları artmıştı.

"Beni delirtiyorsun." Than kalçalarını hareket ettirmeye başladı. "Seni istiyorum, Regan. Daha önce hiç kimseyi bu kadar çok istemedim. Ama lanet olsun ki sana teslim olmak üzereyim."

"Evet," dedi Regan. "Hadi."

Than ellerini Regan'ın beline attı. Bir anda ikisi de soyunmaya başladı. Regan heyecandan aklını yitirmek üzereydi.

Than sırtüstü yatacaktı. Çünkü Regan şimdiye kadar hiçbir erkeğin altında kalmamıştı.

Her ikisi de soyunduktan sonra öylece durdular. Hızla nefes alıp veriyorlardı. Than'ın vücudu mükemmeldi. Tıp-

kı bir sporcuya benziyordu. Dövmeli göğüslerinin ucunda halka şeklinde iki tane piercing vardı. İncecik bir belden sonra güçlü ve kaslı bacakları başlıyordu. Ve bacak arasındaki penisi tüm heybetiyle sertleşmiş, damarları şişmiş bir şekilde bekliyordu.

"Yapamam," dedi Than. "Yapamam."

Regan hayal kırıklığına uğradı. Ama bir dakika...ne-den...?"

Than, Regan'ı güçlü kollarıyla sarıp kucağına aldı. Bütün bu düşünceleri bir kenara attı. Çok sert bir şekilde öpmeye başladılar. Regan'ın bacaklarını ayırdı ve penisini sanki içine giriyormuş gibi hareket ettirmeye başladı.

"Yatağa geçelim," dedi Regan. Than ne olduğunu anlamadan kendini yatakta buldu. Regan hareketlenmesine izin vermeden onun üzerine çıktı hemen.

Neye uğradığını şaşırان Than, Regan'ın klitorisine sürtünmeye başladı. Kafası geriye düştü. Ağzı açıldı. Bu zevkten dört köşe olan erkeklere özgü bir hareketti. Regan elleriyle Than'ın vücudunu keşfe çıktı. Karnını, göğsünü, kollarını okşadı. Than tüm bunlara tınaklarını Regan'ın sırtına batırarak karşılık verdi.

Sırtında müthiş bir acı hisseden Regan, Than'a baktı. Kendinden geçmiş gibi bir hali vardı. "Oyun oynamak mı istiyorsun, Aegis'li? Tamam oynayacağım ama benim oyunu sert oynadığımı asla aklından çıkarma."

"Tamam." Regan bunun üzerine Than'ın göğüs ucundaki halka piercingleri dişlerinin arasına alıp, çok sert bir şekilde bıraktı. "Ben de atlı," dedi. "Ben de sert oynarım."

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

Thanatos şehvet ateşiyle yanıp tutuşuyordu.

Kasları, teni ve vücudunun her yeri bu ateşin içinde yanıyordu. Regan ise üzerindeydi. Daha önce hiçbir zaman bir dişiyle tamamen çıplak kalmamıştı. Bu, bir ilkti. Regan ıslanmak için kalçalarını ileri geri hareket ettirip Than'ın penisine sürtünüyordu. Bu da başka bir ilkti.

Regan bacaklarını tamamen kapatıp penisini bacaklarının içine alınca Than inlemeye başladı. Bu bacakların beline sarıldığını hayal eden Than, kendinden geçti.

"Benim üzerinde olmam gerekiyor. İçine girmeliyim." Than derinlerinden bir yerde bu sözlerin kendisine ait olduğunu bilse de bunları yüksek sesle ifade ettiğine inanmıyordu.

"Üzgünüm," dedi Regan, Than'ın penisini cline alırken. "Ben yalnızca bu şekilde sevişiyorum."

Than penisindeki hareketlenme üzerine tekrar inledi. "Ben yapabilirim." Tanrım, Regan nasıl istiyorsa onu yapabiliirdi. Eğer bakirliğini kaybedecekse...

Hayır.

Neler düşünüyordu böyle?

"Regan," dedi penisine doğru uzanırken. "Dur."

"Böyle bir seçenек yok." Regan'ın sesi en az dudakları kadar yumuşaktı. Than'ı dudaklarından başlayıp boynuna kadar öptü. Sonra akrep dövmesini ısırtıp yalamaya başladı.

Thanatos gözlerini kapatıp Regan'ın dokunuşlarının tadına varmaya çalıştı. Regan'ın göğüslerini ve ıslaklığını çok net bir şekilde hissedebiliyordu. Aslında bunlara bir son vermesi gerekiyordu. Ama bir dişinin ona dokunmasına öylesine açtı ki kendine hâkim olamıyordu. Bu, tüm hayatı boyunca hayalini kurduğu şeydi. Bu yüzden böylesine güzel bir şeye şimdi dur diyemezdi.

Belki şartlar çok farklı olsa da durdurmazdı.

Than bu düşüncenin kafasına nereden geldiğini merak ederken kaşlarını çattı. Vücudu şimdiye kadar hiçbir zaman beyninin önüne geçmemişti. Konu seks olsa bile. Ama şu anda kendine hâkim olmakta çok zorlanıyordu. Belki de bal şarabı...

Regan göğüs uçlarını yalamaya başlayınca kafasındaki düşüncelerin hepsi dağıldı. Bakirliğin canı cehenneme!

"Ah, evet," diyerek inledi Than. Regan dilini göğüslerinden karnına doğru indirirken inlemeleri arttı. Acaba göbeğinden aşağıya inecek miydi? Lütfen, lütfen, lütfen.

Evet indi. Regan daha kalçalarını öpmeye başlamadan nefes nefese kaldı Than. Regan'ın ipek gibi yumuşacık saçları ve yanakları penisine değiyordu. Her ne kadar onu iz-

lemek istese de başaramadı. Orgazm olmak üzereydi. Eğer onu izlerse kendini asla tutamazdı.

"Ne yapmamı istiyorsun, savaşçı?" diye fısıldadı Regan.

Boğazına bir yumru saplanan Than hiçbir şey söyleyemedi. Biliyordu...Aslında ne istediğini çok iyi biliyordu. Ama bu çok yeni bir tecrübeydi. Bir dişile şimdiye kadar hiç bu kadar yakın olmamıştı. Hatta Dört Atlı barındaki arka odada bile. O odaya götürdüğü dişilerin her biri sevişeceklerini düşünürken aslında hiçbir şey yaşanmamıştı.

Regan parmaklarını testislerine götürürken muzipçe "Hmm," dedi. "Sanırım, hiçbir şey istemiyorsun..."

"Hayır," diye atıldı Than. "İstiyorum."

"Söyle o zaman." Than nihayet gözlerini açıp Regan'a baktı. Regan'ın penisine nefesini hissettirecek kadar yakın olduğunu gördüğü an zevkten delirecekti. Regan'ın gözlerinde müthiş bir tutku ve istek vardı. Hafifçe gülümseyerek "Ne istiyorsun?" diye sordu.

Than boğazındaki yumruyu itmek için yutkundu ama ağzındaki kuruluk için bir şey yapamıyordu. "Öp beni."

Regan'ın gülümsemesi tüm yüzüne yayıldı. Sonra eğilip kalçasına küçük bir öpücük kondurdu. "Böyle mi?"

"Penisimi."

"Ah, anladım." Regan dudaklarını penisine götürdü. "Böyle mi?"

"Evet ama..."

"Ama ne?" Regan olduğu yerde kaldı.

"Ama... yala."

Regan göz kırparak görevinin başına geçti. Ve dilini de kullanarak Than'ın penisiyle oynamaya başladı.

Than inlemeye başladı. Sonra birden çarşafı öylesine sert bir şekilde çekti ki ellerine kramp girdi. Regan bir eliyle testislerini okşuyor diğer eliyle de penisin üzerinde bir aşağı bir yukarı inip çıkıyordu. Aynı zamanda dili ve dudaklarıyla penisi ıslatmayı ihmal etmiyordu.

Than boşalmak üzereydi. Bütün bir vücudu yay gibi gerildi. "Kendine dokun," diye mırıldandı.

Regan da inlemeye başladı. Gözlerini açan Than, Regan'ın elini bacak arasına doğru attığını gördü. O bölgeyi her santimine kadar yalamayı öyle çok isterdi ki. Ayrıca tenindeki parlaklık nedense Than'ın zırhındaki gölgeleri inanılmaz derecede hareketlendiriyordu.

Şu an her ikisi de çok heyecanlıydı. Bunu düşünmek bile Than'ı keyiflendiriyordu. Tam Regan'ın penisini tekrar ağzına alacağını düşündüğü anda Regan karnına doğru çıktı. Ama eli hâlâ penisindeydi. Ah, *kahretsin*.

"Hayır!"

Ortaya çıkan bir ışık göğsünün üzerine gelip kayboldu. İçindeki ruhların hepsi dışarı çıkmış ve onu yatağa bağlamıştı. Hareket edemiyordu. Vücudu üzerinde kontrolünü sağlayamıyordu. Tam o anda Regan penisini içine soktu.

"Hayır! *Regan!*"

Artık çok geçti. Regan penisinin üzerine oturmuştu bile. Zevk ve korkuyu aynı anda yaşayan Than, derin ve hızlı ne-

fes almamak için çabalıyordu. Regan hareket etmeye başladı. Mührünün kırıldığını düşündüğü anda içindeki kötü taraf ortaya çıkıyordu.

Regan hareket ederken inlemeye başladı. Than'ın şuan istediği tek şey bu anın tadını çıkarmaktı. Ama o lanet olası mührü...

Kırılmamıştı!

Neler oluyordu? Regan nasıl oluyor da Than'ın üzerinde hâkimiyet kuruyordu? Böyle bir şeyi hiç kimse yapamazdı.

Regan tırnaklarıyla Than'ın göğsünü çizerken başını geriye attı, gözlerini kapattı ve ağzını açtı. Than'ın bu durumdan zevk almaması gerekiyordu ama Regan'ın göğüslerinin ritmik bir şekilde inip kalktığını görüyordu. Mükemmel... Regan bu tutkulu haliyle mükemmel görünüyordu. Than ise kendi tutkusunun içinde kaybolup gitmişti. Penisi bir anda şişmeye başladı. Orgazm olacağına dair ilk ipuçları sinir uçlarına sinyaller yolladı.

Ah lanet olsun. Ya mührünü kıracak şey bir dişinin içine girmesi değil de, *orgazm* olmasıysa? *Sperm*lerini bir dişinin içine bırakmak hayatını değiştirecek. Lanetlendikleri zaman şeytanın kulağına söylediği bu cümle şimdi kulaklarında çınlıyordu.

"Dur!" dedi. Regan hareketlerini daha da hızlandırınca "Regan kes şunu *hemen!*" diye bağırdı.

"Hayır...ah ah evet." Regan'ın vücudu müthiş bir şekilde kasıldı. Evet, Than ile birlikte aynı anda boşaldılar. Than'ın yaşadığı zevk öylesine büyüktü ki yataktan düşmek üzereydi. Regan da düşmemek için onun omzuna tutunurken küçük bir çığlık attı.

Than ise hem yaşadığı gerginlik hem de zevk nedeniyle bağırdı. Her şey mahvolmuştu.

* * *

Regan hareket edemiyordu. Vücudu doymuş olsa da hâlâ tuhaf bir şekilde devamını istiyordu. Altında yatan Thanatos'un göğsü bir inip bir çıkıyordu. Teni ise inanılmaz derecede terlemişti. Than'ın gücünü hissedip hissetmediğini merak etti Regan. Çünkü bir noktada gücünü serbest bırakmıştı. Ama gözlerini açtığında ne bir ışık ne de ruhları bedenden ayıran tuhaf yaratık vardı ortada.

Belki de seks sırasında gücünü kontrol edemeyeceğine dair düşünceleri boşu boşunaydı.

Regan, Than'ın göğsünde yatarken kalp atışlarını dinledi. Bir yandan da ipek gibi yumuşacık olan saçlarını okşuyordu. Than'ın saç örgülerini çok seviyordu. Bir tanesini tutup parmağına doladı ama sonra vazgeçip bıraktı. Derin bir iç geçirdi.

Bu şekilde kalmak istemesine rağmen belki de gitmek zorunda kalacaktı. Eğer Aegis'in planı işe yaradıysa buradan ayrılmak zorunda kalacaktı.

Regan istemeyerek doğruldu. Atlının sapsarı gözlerine bakınca kafasının ne kadar karışık olduğunu fark etti. Belki de kadınların kontrolü eline almasına alışık değildi. Çok kötü! Eğer sorun buysa yirmi birinci yüzyıl Than'ın canına okuyacaktı.

Regan, Than'ın üzerinden inip pantolonunu giydi. Kazan-
gını giyerken "Eğlendik ama artık gitmeliyim," dedi.

Than derinlerden gelen bir sesle "Gitmiyorsun," dedi.

Regan botlarını giyerken "Gidiyorum. Çünkü araştı-
mam sona erdi," dedi. Çantasının fermuarını çekti. Bir an
önce buradan çıkıp gitmek istiyordu. Çünkü kahrına fikrini
değiştirebilirdi. "Eğer Aegis'in başka bir şeye ihtiyacı olur-
sa başka birini gönderirler."

Than suratı düşmüş bir şekilde "Gitmiyorsun," diye tek-
rarladı. "Beni rahatlatacaksın."

Regan "Zaten rahatlattım işte," dedi tek kaşını kaldırı-
rak.

Than kaşlarını çatarak Regan'a bakıyordu. Sonra birden
yüzündeki bu ifade yerini tehlikeli bir ifadeye bıraktı. Göz-
lerinin içinde tuhaf şeyler vardı.

"Seni... *hain*." Than'ın derinlerden gelen kısık sesi öf-
keli olduğunun bir işaretiydi. "Hiçbir şeyi rahatlatmadın."

Than'ın ruh halinin bir anda değişmesinden kor-
kan Regan, geriye doğru bir adım attı. Muhtemelen aynı
"rahatlama"dan bahsetmiyorlardı.

Than yerdeki bal şarabına bakıp "Beni *bununla* kandır-
dın," dedi.

İçkiyle kandırmak mı? Yani buraya sadece onunla seks
yapmak için geldiğini mi ima etmişti? "Bak, bence sen sa-
kinleşmelisin, ben de bir an önce buradan gitmeliyim."

"Bekle." Sesi kırbaç gibi yankılanmıştı odada. Ama ne
kadar öfkeli olursa olsun yataktan inmemesi Regan'ı şaşırt-

mişti. "Beni baştan çıkarmak için buraya geldin, değil mi?"

Regan yüzüne en küçümseyici bakışını yerleştirip "Sana tüm bunları egon söyletiyor..." dedi.

"Bana ne yaptın sen? Sen bana böyle bir şeyi nasıl yaparsın?" Regan neden bahsettiğini anlamaya çalışıp gözlerini kırptırırken Than küfürleri arka arkaya sıraladı. "Senin... gücün. O lanet olası ışık şuan benim vücudumda. Nasıl?"

Lanet olsun! Demek ki gücü dışarı çıkmıştı. "Şey...canımı acıtıyor mu?"

Than "Ruhlarım onunla savaşıyor," diye gürledi. "Ruhlarım canına okuyor onun. Onunla işleri bittiği an boynunu koparacağım senin."

İşte bu, kaçması gerektiğine dair en büyük ipucuydu. Regan hemen kapıya doğru yöneldi.

"Salgın ile işbirliği mi yapıyorsun?"

Bu söz üzerine çok şaşırان Regan, arkasına dönüp "Seninle seks yapmayı deli gibi istediğim için o lanet olası kardeşinin yardımına muhtaç olduğumu mu düşünüyorsun? Sen gerçekten tam bir egomanyaksın," dedi.

Than "Seks mi?" diye bağırınca Regan korkarak bir adım daha geriye çıktı. "Bu seks falan değildi. Beni içkiyle kandırıp kirlettin. Sen ne yaptığının farkında mısın?"

Regan'ın gözleri yuvalarından çıkacak gibiydi. "Seni kirletmek mi? Sen benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Sana hayır dedim. İstemedim." Than'ın boynundaki damarların hepsi şişmişti. "Sen..." Than'ın sesi çıkmadı. "Sen hakirliğimi aldın."

Regan güldü. Bakırlık. Kesinlikle dalga geçiyordu.

Than'ın yüzündeki ifade hiç de dalga geçer gibi değildi, ama bakırlık? Yok, hayır! Olamaz! Mümkün değil!

Hayır. Yapma, Regan. Than'ın sevişirken söylediği sözler birden Regan'ın kulağında çınlamaya başladı. Gerçekten onu durdurmak istemişti. Ama aslında onu kast etmemiştir ki.

Yani onu kast etmiş olamazdı.

Than yatakta öylece yatıyordu. Gözlerinden adeta ateşler fışkırıyordu. Göğsü hâlâ inip kalkıyordu. Regan sevişmelerinin her karesini hatırlamaya çalışırken Than'ın şakaklarından bir damla ter süzüldü. Regan, Than'ın hayır demesinin göstermelik olduğunu düşünmüştü. Ama ya gerçekten şarap nedeniyle hareketsiz kaldıysa, ya... *Ah, Tanrım!*

Regan aniden odadan fırlayıp giriş kapısına doğru koştu. Ama hâlâ Than'ın bağırışlarını duyabiliyordu. Dışarıya tam zamanında çıktı. Hemen kar arabasının yanına gelip gözlelerinden yaşlar süzülürken Kynan ve Val'a mesaj attı. Sonra kar arabasına binip titreyen parmaklarıyla arabayı çalıştırdı.

Ama Than'ın, kar arabasının motor sesini bile bastıran haykırışlarını duyabiliyordu. Muhtemelen bu sesi hayatının sonuna kadar duyacaktı.

"Üzgünüm," dedi Regan. Tanrım, gerçekten çok üzgündü.

Arabayı mümkün olduğunca hızlı bir şekilde kullanmaya başladı. Uzun saatler boyunca yol gitti. Artık gözü hiçbir şey görmüyordu. Belki de bunun nedeni ağlamaktan şişen

gözleriydi. Umduğu tek şey, soğuk havanın onu dondurmasıydı. Ama soğuk hava ve yaşadıkları aklına geldikçe yalnızca korkusu daha da artıyordu.

En sonunda ileride iki kişinin beklediğini gördü. Biri Kynan olmalıydı. Diğer de...Shade. Hamile olup olmadığını Shade'in anlayabileceğini söylemişti Kynan.

Ama hayır böyle bir şey olmayacaktı.

Şöyle bir arkasına dönüp baktı. Ama bakmaz olaydı! Çünkü arkasında kocaman boz renkli bir at ve savaşçı vardı. At kendisine doğru hızla yaklaşıyordu.

Thanatos!

Regan korkudan ne yapacağını şaşırdı. Eğer Thanatos onu yakalarsa öldürürdü.

Hemen arabayı durdurdu. Shade onu kolundan tutup yere indirdi. "Hadi gidelim! Çabuk!" Regan koşmaya çalışıyorcu ama Shade onu kolundan tutmuş bekliyordu.

"Seni kapıdan geçirebilmem için bayıltmalıyım."

Pekâlâ. Shade'in kolundaki dövmeleler ışık saçıp bir sıcaklık göndermeye başlayınca Regan'ın midesi bulanmaya başladı. "Ama..."

Sonra birden çığlıklar koptu. Regan dönüp baktığında Salgın'ın bir anda ortaya çıktığını gördü. Her iki atlı kavga ya tutuşunca kan gövdeyi götürmeye başladı.

Kynan "Lanet olsun," dedi. "Hemen gitmeliyiz buradan. Acele et, Shade."

"Tamam." Shade başını salladı. "Tebrikler. Hamilesin."

Hamile mi? *Hayır, hayır, hayır!* Tanrım, Regan ne yapmıştı?

Athların kavgasında silahlar çekilmişti. Thanatos'un Salgın'ın atı altında ezildiğini görünce çılgık atmaya başladı Regan.

Ama tam o anda Shade'in elinden gelen sıcaklığın arttığını fark etti. "İyi geceler de, Aegis lüyesi."

"Hayır, dur, bekle..."

Sonrası kapkaranlıktı.

OTUZ İKİNCİ BÖLÜM

Arik, Limos'un yatak odasından çıkılan terasta ne kadar volta da atsa küfür de etse sakinleşemiyordu. İki saattir tek başınaydı. Limos gitmişti. Limos Lucifer'i karşısına almak gibi aptalca bir şey yaptığı için hem korkuyor hem de yalan söylediği için ona kızıyordu.

Hayır, söylediği sevgi sözcükleriyle ilgili yalan söylemediğine emindi. Çünkü Arik'in güvende olması için söylemişti tüm bunları.

Ama bu sorunlarla tek başına başa çıkabilirdi Arik. Çocukluğunda, askeriyede, cehennemde geçirdiği bir ayda ve Limos'un kardeşleriyle yaşadığı tüm sorunların üstesinden gelmeyi başarmıştı. Ama ya başa çıkamazsa...

İşte o zaman Salgın ruhuna sahip olurdu.

Tamam, bu küçük bir sorundu ama Arik bu konu hakkında endişelenmeden edemiyordu. R-XR ve Aegis'in bu ruh saçmalığına bir son vermek için bir plan geliştirebileceğine güveniyordu yalnızca. Bu süre içinde zaten Limos ile birlikte olacaklardı.

Limos'un istediği gibi bir hayatı olacaktı. Arik ona bu hayatı sağlayabilmek için her şeyi yapacaktı.

Cam kapıdan içerideki yatağa bakarken Limos'un hamile olarak yatakta uyuduğunu hayal etti. Evli bir çift olarak sevişememişlerdi bile. Ama Limos geri geldiğinde onun üzerini hemen çıkarıp ona dakikalar içinde müthiş zevkler yaşatacaktı. Limos'a neleri kaçırdığını gösterip sırf Arik'in iyiliği için onu terk etme düşüncesinden vazgeçirecekti.

Tam yatak odasına girmişti ki Limos zırhı ve kıpkırmızı gözleriyle içeri girdi. Beti benzi atmıştı. Çok yorgun duruyordu.

"Sen neden hâlâ buradasın?" diye sordu.

Arik kollarını göğsünün üzerinde birleştirip "Belki de bunun nedeni, o lanet olası kapılardan geçemiyor olmamdır. Belki de evli olmamızdır," dedi.

"Evet. Ben de bununla ilgili bir şey diyecektim sana." Saçlarını her zamanki kibirli edasıyla attıktan sonra "Gethel'in yanına gittim," dedi. "Meleklerle ilgili saçma sapan şeyler işte. İnsanlar âleminde kıyılan bir nikâhı bozabiliyorlar." Yüzüne acımasız bir ifade yerleştirdi ve "Eşyalarını toplaman için bir saatin var. Resmi olarak boşandık," dedi.

Aşağılık herif! *Lanet olası aşağılık herif!*

Salgın kan ve kemik yığımına dönen Thanatos ve Styx'e

baktı. At ölmek üzereydi ama Than birkaç dakika sonra kendine gelecekti. Ama nasıl olmuş da mührü kırılmamıştı. *Nasıl?*

Salgın, Than'ın evindeki vampirlerinden birinin gönderdiği mesajı almıştı. Mesajda, hazırlanılan bal şarabının etkisiyle Than'ın dişi Gardiyanla seviştiği yazıyordu. Ama neler oluyordu şimdi?

Çok öfkelenen Salgın hemen bir kapı açtırıp Harvester'in evine gitti. Onun yanından hızlıca geçip Reaver'in tutulduğu odaya girdi. Melek duvara yaslanmış kan ve pislik içinde oturuyordu. Sarı saçları yüzüne düşmüştü. Salgın, meleğin yanına gidip ayağını yüzüne geçirdi.

Meleğin burnu ve dudaklarından kan gelmeye başladı. Kendini beğenmiş pislik herif!

Salgın ona tekrar vurdu. Ama melek ona öylesine sert bir şekilde vurarak karşılık verdi ki Salgın kendini duvarın dibinde buldu. Boynundan süzülen kanlar zırhına akıyordu. Eğer bu kadar öfkeli olmasaydı Reaver'in kanatlarının sökülmesine rağmen hâlâ bu kadar güçlü olmasından etkilenirdi.

Reaver "Ne zaman öğreneceksin, Reseph?" dedi. "Benim canımı yakabilirsin ama beni asla öldüremezsın."

"Göreceğiz, lanet olası melek bozuntusu!"

Salgın kendini toparlayıp meleğe deli gibi vurmaya başladı. Melek kendinden geçip bir et yığını haline gelince Harvester ellerini omzuna koydu.

"Ne oldu?" diye sordu. Salgın ona doğru döndü.

“Sen daha iyi bilirsin.”

Salgın etrafında dönüp onu korkutmaya çalıştı. Gözlerindeki dehşeti görmek istiyordu. Sonra birden onu boğazından tutup duvara dayadı. Harvester’ı sert bir şekilde öptü. Ne kadar korktuğunu fark edince gülümsedi.

Kulağına doğru eğilerek “Aegis üyesi kardeşimle yattı,” diye fısıldadı. “Ama neden mührü kırılmadı?”

Harvester “Bilmiyorum,” dedi. Salgın onun yalan söylediğini fark etse de bir şey yapmadı. Çünkü Harvester’ı ne kadar döverse dövsün Reaver ve onun uyması gereken kurallar vardı. Bu yüzden de ağzını bıçak açmayacaktı.

“Yalançı kaltak!” Salgın onunla öldüresiye sevişecekti. Her kemiğinin kırıldığını görmek istiyordu. Onun kanını içmeliydi. Birden Harvester’ın geceliğini tutup yırttı. Çıplak kalan Harvester titriyordu.

“Ama umudumuzu kaybetmeyelim,” dedi Harvester. Salgın ise parmaklarını çoktan bacak arasına yerleştirmişti.

“Onu... bırak.” Reaver’in kekeleyerek konuşmasına rağmen odayı dolduran sözlerini duydu Salgın.

Belki Reaver ile birlikte paylaşmamalıydı Harvester’ı. Tabii önce Salgın’ın işi bitecekti. Gülümseyerek omzunun üzerinden meleğe baktı.

“Üzülme, Reavie-weavie. Sana da bırakacağım biraz.” Elini boğazına götürüp zırhını çıkardı. Şimdi o da Harvester gibi çıplacıplaktı.

Harvester “Pislik,” dedi.

“Çok doğru,” diye onayladı Salgın.

"*Reseph!*" Odada çınlayan bu hiddet dolu ses Salgın'ı iliklerine kadar dondurdu. Yavaşça arkasına döndü. Reaver hâlâ zincirlere bağlı olmasına rağmen, normal halinden iki kat daha büyüktü. "Bunu yapmayacaksın."

Meleği korkutmak için hiçbir nedeni yoktu. Ama Salgın'ın içinde nedense kızgın babasının karşısına geçen küçücük bir çocuğun korkusu vardı.

Salgın çenesini meydan okur gibi kaldırdı ve "Her şeyi mahvettin," dedi. Ellerini tekrar boynuna atıp zırhını giydi. "Başka bir zaman yapacağız artık. Ama mahşer günü gelip çatınca senin canını öyle bir yakacağım ki ayaklarına kapanacaksın," dedi.

Bunu dedikten sonra Harvester'in evinden çıkıp gitti. Ama çıkarken bacaklarının nasıl titrediğini kimsenin fark etmediğini umdu. Ama bu, neydi şimdi? Mührü kırıldığından beri hiçbir şey onu korkutmayı başaramamıştı. Küfürler yağdırarak bir kapı açtırdı ve annesinin yanına gitti. Annesi, tapınak benzeri bu binada her zamanki gibi bir seks partisinin ortasındaydı. Bunu görünce biraz sakinleşti Salgın. Ama sadece biraz.

"Oğlum," dedi. Sonra parmağıyla gelmesini işaret etti. "Üzgün görünüyorsun."

Pek çok kişinin içinde önünde eğilen insan benzeri birine ayağıyla vurduktan sonra "Planlarım suya düştü," dedi.

"Aegis üyesi o dişi Thanatos'un bakirliğini bozmadı mı?"

"Bozdu. Ama mührü kırılmadı."

Lilith gözlerini kırptırdı. Sonra doğruldu ve üzerine minicik bir etek giydi. Fakat üzerinde hiçbir şey yoktu. Yalnızca büyük göğüslerinin ortasında duran kocaman bir kolye vardı. "Aegis'e, Thanatos'a bir kadın göndermelerini gerektiğini söylerken ne söyledin?"

"Eğer hamile kalırsa çocuğun dünyayı kurtaracağını."

Lilith eliyle yanındaki koltuğa hafifçe vurdu. Salgın kadife koltuğa çöktü. "Gardiyanın onunla yattığına emin misin?"

"Evet." Az önce kavga ederken Than da bunu itiraf etmişti.

"Bundan sen sorumlusun." Thanatos kılıcıyla Salgın'ın kulağını ikiye böldü. "Onu benimle yatması için sen ikna ettin."

Conquest birden Styx'e saldırıp kulağını kopardı. "Güzel miydi, Than? Beş bin yıl boyunca beklediğine değdi mi?"

Thanatos'un gözleri öylesine büyük bir acıyla doluydu ki Salgın orada zevkten dört köşe olabilirdi. Kardeşlerinin acı çekmesini görmeye bayılıyordu. "Evet."

Lilith "Hamile kaldı mı acaba?" diye sordu.

Salgın omuzlarını silkti. "Muhtemelen. Harvester hâlâ umudu olduğunu söyledi. Ama..." Salgın derin bir iç geçirdi. "Çocuk. Tek umudumuz çocuk. Kehanet Than'ın bakirliği ile ilgili değil, masumiyeti ile ilgili. Yani bir çocuk." O sinsi melek Harvester bunu biliyordu, değil mi? Bu konuda ona doğrudan yardım etmek yerine kâğıtlarla ilgili planı-

nı önermişti. Şimdi Harvester'a yaptıkları ile ilgili kendini kötü hissetmeye başladı.

Tamam, tamam. Hayır, kendini kötü hissetmiyordu.

"Mükemmel." Lilith avucunun içiyle okşadı Salgın'ın bacaklarını. Tıpkı Limos'unakilere benzeyen gözleri, heyecandan parlamaya başladı. "Çocuk, mührüne giden kapının anahtarı."

Salgın gülümseyerek kafasını koltuğa bıraktı ve zırhından kurtuldu. Çıplak olduğu zaman aklı zehir gibi çalışıyordu. Orgazm olduğunda ise daha da zehir gibi oluyordu.

Bir anda vücuduna dokunan eller ve dudakların tadını çıkarırken planlarını yaptı. İlk orgazmını yaşadığı an ne yapacağına karar verdi. Ellerini o çocuğun üzerinden ayırmalıydı.

O tatlı ve küçük çocuğun üzerinden.

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Salgın çıkar çıkmaz Harvester dizlerinin üzerine çöktü. Onun arkasından Reaver da aynı şekilde yere çöktü. Harvester çok korkmuş olsa da, Reaver'ın yanına doğru sürünerek geldi.

Bırak onu.

Salgın, Reaver'ı öyle bir dövmüştü ki iyileşmesi en az birkaç gün sürecekti. Ama buna rağmen Reaver son gücüyle ayağa kalkmış ve kendinden emin bir şekilde Harvester'ı korumuştur.

Harvester, Reaver'ın kendisini neden koruduğunu bilmiyordu. Ama içinde bir yerler cız ediyordu.

"Reaver?"

Reaver acı içinde inlemeye başladı.

"Whine!" diye bağırdı Harvester. Yardımcısı olan vampir içeri girdi. "Bal şarabı. Çabuk, acele et."

Bu şarap onu iyileştirmeye yardımcı olmayacaktı ama en azından çektiği acılar katlanılabilir olacaktı. Ama verilen emirlere göre hareket eden Harvester, Reaver'e bu şaraptan

her gün içirip onu bağımlı hale getirmişti. O yüzden şarap işe yaramayabilirdi.

Vampir şişeyi getirince hemen Reaver'ın kafasını alttan tutup şişeyi ağzına dayadı. "İşte," diye mırıldandı. Ama şarap Reaver'ın ağzından geri akınca ürktü.

Reaver bunu içemeyecek kadar zayıf düşmüştü. Bu haldeyken komaya bile girebilirdi. Ve birisi gelip onu Sheoul'den çıkarmadığı sürece burada acı içinde kıvrana-caktı. Bu da Reaver'ın sonsuza kadar burada kalabileceği anlamına geliyordu.

"Hadi, Reaver. İç şunu. Lanet olsun." Reaver hareket etmeyince Whine'a döndü. "Bana biraz şeker getir. Eğer varsa bal da getir. Bir de kâse ve kaşık."

Whine elinde küçük bir şişe balla geri döndü. Harvester bir kaşık balı alıp bal şarabıyla karıştırdı. Melekler sinekkuşlarına benziyorlardı. Şeker yedikleri anda enerji toplayabiliyorlardı. Reaver'ın başını tekrar kaldırıp karışımı ağzının içine akıttı. Bu sefer Reaver yutmayı başardı.

"Güzel," diye fısıldadı. "Biraz daha, hadi."

Biraz daha içti Reaver. Kâsedeki karışım bitmeden önce kendini geldi ve başını kendisi doğrultarak kalan karışımı içti.

Whine "Efendimiz," dedi. Harvester, Reaver'ın kendine gelmesinden dolayı o kadar mutluydu ki hizmetkârının yersiz bir şekilde konuşmasına sinirlenmedi.

"Ne var?"

"Atlı buradayken bir mesaj geldi." İnsan derisinden yapılan bir kâğıdı Harvester'a uzattı.

Harvester mührü dişiyle açtıktan sonra kâğıdı açtı. Reaver artık gidebilirdi. Harvester o an rahat bir nefes aldı. Onun burada olmasından, ona aşağılayıcı bakışlar atmasından ve kaybettiği şeyleri hatırlatmasından nefret ediyordu.

Reaver, ellerini Harvester'in ellerinin üzerine sıkıca bastırınca kan çanağına dönen gözlerinde bir parlama belirdi. Şeker işe yaramıştı. Şarabın afrodizyak etkisi vücuduna yayıldıkça mavi gözleri bir başka bakıyordu.

Reaver şaşırmıştı. Derin bir nefes aldı. Onu ilk defa bu kadar seksi bir şekilde görüyordu. Aslında Reaver onun için hep çekici bir erkek olmuştu. Ama o kadar. Fakat şimdi. Vuhuu! Başı geriye düşmüştü. Bedeni yay gibi gerilmişti. Bacaklarının arasındaki büyük kütle ise inanılmaz dikkat çekiyordu.

Reaver'i yalnızca bir şeytan şarabının neden olabileceği orgazmı yaşarken izlemek bile Harvester'i tahrik etmeye yetti. Cennette iki ruh işte bu şekilde çiftleşiyordu. Bal şarabı cennetten kovulan meleklerin neler kaçırdığını göstermek amacıyla üretilmişti. İşte bu yüzden bu his herhangi birinin yaşayabileceği en büyük ikinci tecrübeydi.

Harvester ona dokunmak istedi. Ama birden ellerini Reaver'in penisinin üzerinde buldu. Onu pantolonun üzerinden birazcık okşamak istiyordu. Belki de penisin ucuna küçük küçük dokunmak istiyordu. Çünkü Reaver'in penisi öylesine sertleşmişti ki neredeyse pantolondan dışarı çıkıyordu.

Harvester bacak arasında hafif bir ıslanma olduğunu fark etti. Whine derinlerden gelen bir sesle inlemeye başla-

di. Şimdiye kadar Harvester'in ne zaman kana, sekse ya da öfkesini çıkaracak birine ihtiyacı olsa Whine hep yanında olmuştu. Zaman zaman, Harvester ona çok sert davranıyordu. Ama ondan beklenen şey de buydu. Eğer böyle davranmazsa her ikisi de bunun bedelini çok ağır öderdi.

"Hadi," dedi Harvester. Reaver biraz tereddüt etse de kıramadı onu.

Doğası gereği karşı tarafın iznini almadan kendi kendini tatmin edemezdi.

Reaver inlemeye başladı. Zevk dalgaları vücudunu sararken gözleri kapandı, dudakları ayrıldı. Kalçaları bir ileri bir geri hareket ederken tekrar tekrar boşaldı.

Reaver çok yakışıklıydı.

Bırak onu. Harvester'ı kurtarmıştı. Sessiz kalıp Salg.n'in Harvester'a işkence etmesine izin verebilirdi ama o, kendi güvenliğini tehlikeye atıp onu kurtarmıştı. Aklına birden bu gelince daha da tahrik olan Harvester, elini Reaver'in pantolonuna atmaya hazırlandı.

Ama Harvester'dan önce davranan Reaver, onu bileğinden tuttu. Harvester başını kaldırıp ona baktı. Ne kadar zevk aldığı yanaklarının kıpkırmızı olmasından, baygın bir şekilde bakan gözlerinden çok net bir şekilde belli oluyordu. Ama tüm bunların ötesinde masmavi gözleri pırıltılar saçıyordu.

Harvester nefes almakta güçlük çekse de "Teşekkür ederim," dedi. "Yardım ettiğin için teşekkür ederim."

"Hiçbir kadın böyle şeyler yaşamamalı." Bir anda gü-

lümsemeye başladı. "Ama bunu senin için yapmadım. Reseph için yaptım." Sonra ani bir hamleyle Harvester'in kolunu öylesine sıkı bir şekilde tuttu ki Harvester tüm kemiklerinin kırıldığını hissedebiliyordu. "Seni var ya...elim geçen ilk fırsatta öldüreceğim."

Thanatos, Ares'in evinin kapısının önünde durdu ve Limos'u aradı. "Beş dakika içinde Grönland'daki evimin önünde olun. Arik'i de getir."

Arik'in, Regan'ın planından haberi olup olmadığını öğrenmek istiyordu. Limos'un yaptıklarını öğrendikten sonra artık başka bir şeye şaşırmayacaktı. Belki Limos'un kocası da en az onun kadar kötü biriydi.

Ama...Thanatos eskisi kadar öfkeli değildi. Limos'un yaptıklarını ilk duyduğunda öfkeden delirecek gibi olmuştu. Ama onun geçmişinden asla pişmanlık duymadığını bilecek kadar iyi tanıyordu kardeşini. Peki, ya Reseph'i kurtarabilirlerse o zaman Limos ne olacaktı? Onu nasıl yüzüstü bırakacaklardı?

Zaten Arik başka bir olaydı. Thanatos insanoğluna inanmak istiyordu ama ya Regan ile işbirliği içindeyse...

Limos'un sesi uğultulu bir şekilde geldi. "Than, gele-mem. Arik'i R-XR'a götüre..."

"Onu getir dedim!" Çok sinirlenen Thanatos elindeki telefonu Ares'in bahçe kapısındaki taş duvara hızlıca fırlattı. Telefon paramparça oldu.

Üzerinden kar damlaları ve kanlar süzölen Than, Ares'in evine girdi. Ancak yolda Vulgrim tarafından durduruldu. "Efendimiz, yaralısınız..."

"Biliyorum," dedi Than sinirli bir şekilde. "Cara nerede?"

"Şey...meşgul, efendimiz."

"Peki, Ares nerede?"

Vulgrim boğazını temizledi. "Şey...o da meşgul."

Öyle mi? Than şeytanın yanından geçip kan izlerini arkasında bırakarak Ares'in yatak odasına doğru yöneldi. "Açın kapıyı!" diye bağırdı.

Kapının arkasından gelen erotik bir ses "Git buradan, Than," dedi. Ares'in söyledikleri çok net bir şekilde duyulmuştu. Ama Than bu uyarıyı dikkate almayıp yumruğunu kapıya geçirdi.

"Styx ölüyor."

İçeriden ayak sesleri geldi. Cara "Bir dakika," dedi.

Than koridorda volta atmaya başladı. Atının ölmesinden korkuyor, onlara saldırdığı için kardeşinden nefret ediyor ve Regan'ın ihanetini düşünüyordu. Hangisinin daha kötü olduğundan emin değildi. Ama tüm bunlar bir araya gelince Than kendine zor hâkim oluyordu. Birilerini öldürmek istiyordu. Büyük zararlara neden olup öldürmek, öldürmek, öldürmek istiyordu. Ama atı için duyduğu endişe öfkesini bastırıyordu. Ama at iyileştikten sonra hiçbir şeyin garantisini veremiyordu. Fakat atı ölürse işte o zaman...hiçbir şeyin onu durduramayacağına garanti verebilirdi.

Cara ve Ares dışarı çıktı. Cara'nın üzerinde kot pantolon ve tişört vardı. Ares ise zırhını kuşanmıştı. "Ne oldu?"

"Kardeşimiz oldu!" Than onları evin dışına çıkarıp açtığı kapıyla Styx'in yanına götürdü.

Styx'in karların üzerinde kan ve et yığını olarak yattığını görünce Than'ın içi acıdı. Atı daha önce de ölümcül darbeler almıştı. Ama bu sefer Salgın ve atı ona acı çekirtmekten büyük bir zevk almıştı. Than atın ne kadar acı çektiğini iliklerine kadar hissetmişti.

Biraz uzakta bir kapı daha açıldı. İçinden Limos ve Arik çıktı. Than içinden "Eğer bunlar mutlu bir çiftse ben de mührümü yerim," dedi. Çünkü ayrı ayrı duruyorlardı. Limos'un üzerinde turkuaz rengi bir kot pantolon ve deri bir ceket vardı. Arik'in üzerinde ise kargo pantolonu ve askeri yeşil bir ceket vardı. Belinde ise silahı her zamanki yerini almıştı.

"Ah, hayır!" Cara can çekişen hayvanın yanına diz çöktü.

Ares, Than'ın önüne geçerek atı görmesini engelledi. "Neden savaştınız?"

"Bilmiyorum." Than gözlerini yumdu. "Hayır, biliyorum. Mührümün kırıldığını düşünmüş. Kırılmadığını öğrenince de delirdi. Benim canımı yakmak için, Styx'i öldürmeye çalıştı.

"Neden mührünün kırıldığını düşünmüş ki?"

Öldür. Than yeryüzündeki her Gardiyanı öldürme ateşiyle yanıp tutuşuyordu. "Çünkü o lanet olası Aegis üyesi hepimize ihanet etti. O da bunu öğrenmiş."

Ares "Than, dediklerinden hiçbir şey anlamıyorum," dedi.

"Regan." Adını söylemek bile Than'ı çileden çıkarmaya yetti. "Tarihimizi öğrenmek için değil, beni baştan çıkarmak için göndermişler onu yanıma. Bana ihanet etti. Hepimize ihanet etti." Than'ın öfkesi konuştuğu bütünü damarlarına yayılıyordu.

Limos "Sakin ol, Than," dedi. "Neden bahsediyorsun?"

"Regan." Than öfkesini bastırmaya çalıştı. "O *kaltak!*" Arik'e döndü. "Sen bu konu hakkında ne biliyorsun, Aegis üyesi?" İnsanoğlunun yanına gidip yüzüne doğru yaklaştı. "Söyle hadi!"

Arik'in yüzünde şaşkın bir ifade vardı. "Neden bahsettiğini bilmiyorum ama kişisel alan kavramını öğrenirsen sevinirim."

"Than." Limos'un sesi, eskiden Reseph'i sakinleştirmeye çalışırken kullandığı tondaydı. Ama Than sakinleşmek yerine dişlerini sıkarak Limos'a döndü.

"O lanet olası Gardiyan benim içkime bir şeyler karıştırdı." Than'ın birilerini öldürmesi gerekiyordu. Zırlındaki ruhlar serbest bırakılmak için adeta çılgılık atıyordu. Ruhlara içinden *yakında, çok yakında hatta çok çok yakında* diye söz verdi.

Ares hemen söze girdi. "Ne zaman? Ne karıştırdı içki-ne?"

"Siz gittikten sonra." Than bu anları hatırlayınca biraz sakinleşti. "Bana bal şarabından içirdi. İçine de muhtemelen bitkisel bir şeyler karıştırdı. Ork suyu gibi."

"Ahh be," dedi Ares. Elleriyle saçlarını karıştırdıktan sonra "Tamam, neden üzgün olduğunu anlıyorum ama muhtemelen hiçbir işe yaramadı," dedi.

"Hayır, işe yaradı."

Herkes donup kaldı. Arik hariç. O, herkese yüzündeki şaşırmış ifadeyle bakıyordu.

En sonunda Limos boğazını temizleyip "Olamaz," dedi.

Arik "Neler olduğunu anlamadım. Ork suyu nedir?" dedi.

Limos "Ork suyu bir afrodisyaktır," dedi. "Than, ben senin ne söylediğini anlamıyorum."

"Diyorum ki içkime bir şeyler karıştırdı ve..." Yüzü bir anda kızardı. "Birlikte olduk."

Arik ürkek bir şekilde "Ben hâlâ anlamadım," dedi. "Çok güzel bir kadınla yatmışsın. Ee, o zaman sorun nedir? Eşcinsel misin?"

Than, Arik'e doğru hareketlendi ama Ares onu durdurdu. "Kocanı öldüreceğim, Limos. Öldüreceğim."

Ares, Than'ı kendine doğru hızla çekti. "Mührüne bakayım."

Than zırhının içine uzanıp mührünü çıkarırken elleri titredi. Hiç kimseden çıt çıkmıyordu. Yalnızca fırtınanın çıkardığı ses ve atın acı dolu nefes alıp verşi duyuluyordu. Ama Cara Styx'i iyileştiriyor gibiydi. Yaralar büyük bir hızla kapanıyordu.

Ares mhre dokununca gözlerine endişe ve korku dolu ifadeler doldu. Than'ın kötü birine dnmemesi için her şeyi yapacaktı. Than onu asla suçlayamazdı. Ama Ares kılıcına dokunduğu an Than'ın midesine kramplar girmeye başladı.

Thanatos, Ares'in gözlerine baktı. "Deliverance sende." Bu hançer Salgın'ı ldremiyor olabilirdi ama Than'ın mührü kırılırsa dönüşeceği kötü kişilik olan lm' alt edebilirdi.

"Ona ihtiyaımız olmayacak," dedi Ares. Ama Than bu konuda Ares'e gvenemiyordu. Çünkü bir mühür kırıldıktan sonra hepsi arka arkaya kırılacaktı. Ama belki de Ares mührü kırılmadan önce Than'ı kalbinden bıaklayabilirdi.

Limos "Reseph'in mührü ne kadar zaman içinde kırıldı?" diye sordu.

"Birkaç saniye boyunca titredikten sonra ortadan ikiye ayrıldı." Ares baparmağını mührün n tarafındaki tırpan simgesine götürdü. "Sin'in söylediklerine göre, mührün kırılmasına neden olacak olay yaandıktan sonra mühür hemen kırılacaktı." Than'a baktı. "Seks yapalı kaç saat oldu?"

Than dişlerini sıkarak "Yaklaşık yarım saat," dedi.

"Bir dakika." Arik bir adım ne ıktı. "Mührünü kıracak şeyin seks olduğunu mu söylüyorsun?"

Limos "Evet," dedi. "En azından öyle olduğunu dnyorduk." Sonra dönüp Than'a baktı. "Bunca yıldır bou boşuna seks yapmamısın demek ki."

Bou boşuna geçen be bin yıllık bir ömür m? Yok, ola-

maz! Bunun başka bir açıklaması olmalı. Limos'un bağırışlarını umursamayıp Arik'in yakasına yapıştı.

"Aegis neden benim mührümün kırılması için birini göndersin ki? Çok saçma."

"Aynen öyle." Arik'in sesi Ölüm'ün elleri arasındaki birine göre oldukça soğukkanlı bir şekilde çıkmıştı. "Çok saçma. Demek ki seksin mührünü kırmayacağını düşündüler. Ve görünen o ki, haklı çıktılar. Şimdi beni bırak ve gidip binlerce yıl boyunca bekârlığın keyfini sür, pislik."

Than'ın gözlerinden kıpkırmızı ateşler çıkıyordu. Limos ve Ares hemen onun yanına doğru yavaşça hareketlendiler. Than savaşmaya hazırlanıyordu. Öfkeden gözü hiçbir şeyi görmüyordu. Bu insanoğlunu öldürmek için daha fazla beklememesi gerektiğini biliyordu.

"Than?" Cara sesiyle bu ortamı yumuşatmayı başardı. "Styx'in sana ihtiyacı var." Arik'i bıraktıktan sonra atın kan izleriyle dolu boynunu okşayan Cara'nın yanına gitti. "Durumu iyi ama dinlenmeye ihtiyacı var..."

"Koluma geç." At bir anda oluşan sis bulutları içinde Than'ın koluna geçti.

Ares sessiz bir şekilde "Thanatos, ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Bana ihanet eden o Aegis üyesini öldüreceğim."

Ares onu omuzlarından yakaladı. "Aegis ile başka bir savaş daha başlatmamalıyız."

"O zaman bize ihanet etmeyeceklerdi!" Than'ın etrafındaki gölgeler yeniden ortaya çıktı ve büyük bir hızla dönmeye başladı.

Limos "Than," dedi. Çaresizliği sesine yansımıştı. "Sakinleşmelisin. Yine delirmiş gibi bakıyorsun. Roanoke'nin tekrarını yaşamak istemiyoruz."

Roanoke...Vurulduktan sonra kendini kaybetmişti... Neler olduğunu hatırlayamıyordu. İçindeki öldürme hissini durduramıyordu.

"Than, bunu halledeceğiz..."

"Than, sakin ol..."

Birden ortaya çıkan sis bulutlarının içinden bir melek çıktı. Ama Than artık gördüğü ya da duyduğu şeylere inanmakta zorlanıyordu.

"Reaver...Tanrı'ya şükürler olsun...Nereden geliyor-sun?"

"Ares...sen ilgilen..."

Than kimin ne konuştuğunu anlayamıyordu. Kafasında tek bir düşünce vardı: öldürmek. İşe Regan ile başlayacak, sonra da her bir Aegis örgütü üyesini tek tek öldürecekti. Hepsinin bacaklarını kesip kafalarını vücutlarından ayıracak ve öldürecekti.

"Limos! Arık'ı buradan götür!"

Artık çok geçti. Than büyük bir gürültüyle tüm ruhları serbest bıraktı. Bunun sonuçlarına herkes katlanacaktı.

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Ares, Thanatos'un çok öfkелendiđi anlara daha önce de şahit olmuştu. Ama hepsinde bir süre sonra oturup kardeşiyle konuşmayı başarabilmişti. Fakat bu kez...çok farklıydı.

Harvester tarafından gönderilen Reaver, Thanatos bir hışım gitmeden önce ortaya çıkmıştı. Arik'i zamanında oradan kaçıramayan Limos ve Reaver kendi vücutlarını onun için siper etmişti.

Gölgeler öylesine büyük bir hızla hareket ediyorlardı ki Grönland'da yaşayan tek bir canlı bile kalmayacak gibiydi.

Ares hemen ayağa kalkıp kardeşinin yanına gitti. Than ile birlikte bir kavgaya tutuştular. Zırhlarından çıkan metal sesleri, buz gibi havayı dolduruyordu. Yerde yuvarlanarak dövüşmeye başladılar. Ama Cara'nın varlığından dolayı Ares'in zırhı onu yeterince koruyamıyordu.

Ares hemen elini cebine attı ve aradığı şeyi buldu. Hiç tereddüt etmeden cebindeki ok ucunu çıkarttı ve Than'ın boynuna sapladı. Than aniden hareketsiz kaldı.

Cara'nın yanına almasını istediği bu ok ucu cehennem

köpeğinin tükürüğüne batırılmıştı. Bu yüzden Than'ı birkaç dakikalığına durduracaktı. Cara, bu ok ucunu Salgın ya da mührü kırılan kardeşlerinden birine karşı kullanabileceğini söyleyerek ikna etmişti Ares'i. Karısını bu kararından dolayı daha sonra tebrik edip öpecekti.

Ama maalesef zaman daralıyordu.

Ares, Cara'ya "Hal'ı getir!" dedi.

Cara beyin gücüyle Hal'ı yanına çağırabiliyordu. Ares beklerken Than'ın boynuna dokunup zırhın kaybolmasını sağladı. Than şimdi buzların üzerinde çırılçıplak yatıyordu.

Hal sis bulutlarının içinde ortaya çıktı. Cara onunla konuştu. Sonra Hal, Than'ın yanına yaklaşıp kolunu ısırırdı. Than'ın kapkara gözlerindeki pırıltılardan bu ısırıktan keyif aldığı anlaşıyordu ama Ares yine de ürktü. Çünkü cehennem köpeğinin tükürüğüyle hareketleri kısıtlansa da, her şeyi hissedebildiğini bizzat yaşamıştı.

Ares "Özür dilerim, kardeşim," diye mırıldandı. "Ama bu, senin iyiliğin için."

"Ares." Cara'nın sesi korku dolu olunca Ares hemen ayağa fırlayıp kılıcına uzandı.

Ama ihtiyacı olan şey kılıcı değildi. Cara'nın baktığı yere doğru başını çevirince kalbi duracaktı neredeyse.

Arik yere uzanmış kıvranıyordu. Acı bir feryat kopardı. Yanında ise Reaver ve Limos yerde hareketsiz bir şekilde yatıyordu.

"Neler oluyor?"

Reaver siyahlar içinde ortaya çıkınca Ares onun

Thanatos'a yardım edebileceğini düşünmüştü. Ama muhtemelen öyle olmayacaktı. Bu, çok fenaydı işte. Ares bir nefes ya da nabız atışı duymak için Limos ve meleğin yanına diz çöktü. Ama hiçbir şey yoktu.

Her ikisi de etraftaki buz tabakaları gibi bembeyaz ve hareketsiz bir şekilde yatıyordu.

Cara, Ares'in yanına gelip "Neler oluyor?" diye sordu.

"Bilmiyorum."

Ares'in korkudan kalbi durmak üzereydi. Gethel, Thanatos'un yanında belirince biraz endişeli biraz da rahatlamış bir şekilde onun yanına gitti. Üzerinde her zamanki gibi, Yunan desenlerini yansıtan bir ceket ve deri botlar vardı. Kalçasında ise kılıcının kını duruyordu.

Gethel, Arik'in yanına diz çöktü. "Ne oldu?"

"Thanatos. Çok sinirliydi." Daha fazla şey söylemesine gerek yoktu. Çünkü Gethel onları binlerce yıl izlemişti. Ve olayları az çok biliyordu. "Başımızın dertte olduğunu nereden anladın?"

"Bu adada yaşayan binlerce insanın aniden ölmesi büyük bir ipucuydu. Thanatos'un öldürme isteğini durdurabildik. Ama çok geç oldu. Bir sürü insan öldü." Sesi acı doluydu. "Ayrıca Reaver ve Limos'un ruhlarının nasıl acı içinde feryat ettiğini de duydum."

Ares'in kanı dondu bir anda. "Nasıl yani? Ne demek istiyorsun?"

Gethel, Arik'in saçlarını okşadı. Arik biraz olsun sakinleşti. Ama hâlâ nefes almakta zorlanıyor, denizin dışına

çekilen bir balık gibi yaşam savaşı veriyordu. "Reaver ve Limos, Arik'i Thanatos'un öfkesinden korumaya çalıştılar mı?"

Cara "Hemen onun etrafını sardılar," dedi.

Gethel başını öne eğerek gözlerini yumdu. "Tamam, anladım."

Ares öne doğru atılarak "Neyi anladın?" dedi.

"Thanatos'un neden olduğu bu ölüm dalgası, Reaver ve Limos'u Arik'in içine hapsetti," Gethel başını kaldırıp Ares'e baktı. "Bu ölüm dalgası her ikisinin de ruhlarını bedenden ayırıp insanoğlunun vücuduna hapsetti. Eğer ruhları içinden çıkaramazsak ölecek. Ama içinden çıkarmam için, çok acı çekecek. Hem de çok."

Cara ürperince Ares kollarının arasına aldı onu. Cara ölümsüz olabilirdi ama hâlâ ürperme gibi insanî özellikler taşıyordu. "Neden çok acı çekecek?"

"Çünkü ruhlar... yapışkandır." Gethel, Arik'i biraz daha rahatlatmak için saçlarını okşamaya devam etti. "Kendilerini şeytani güçlere bağlayıp onları daha da güçlü kılarlar. İşte bu yüzden, Salgın herkesin ruhunu almaya çalışıyor. Ben Reaver ve Limos'un ruhlarını onun vücudundan çekip çıkaracağım. Geriye kalan kısımdan ya Arik tekrar canlanacak ya da..."

Ares şimdiye kadar çok şey yaşayıp görmüştü. Ama bu, onun için de çok yeni bir bilgiydi. "Geriye kalan kısım... derken neyi kastettin?"

Gethel uygun kelimeleri aramak ister gibi durdu. Düşün-

du. "İki insanın yapıştırıldığını düşünün. Ama neydi onun adı..."

Cara "Japon yapıştırıcısıyla mı?" diye sordu.

"Evet. Japon yapıştırıcısı." Arik inlemeye başlayınca Gethel yanaklarını okşamaya başladı. "Eğer bu şekilde yapışmış iki insanı birbirinden ayırmaya çalışırsanız saçları ve derileri hasar görür. Ruhlar konusunda da neyin alındığı, neyin geride kaldığı çok önemlidir."

Ares bir süre öylece kaldı. Duyduklarını hazmetmeye çalıştı. "Arik ölürse ruhu Salgın'ın eline geçecek."

Gethel yavaşça "Biliyorum," dedi. Ares ve Cara'ya baktı. "Onu tutun. Çünkü çok acı çekecek."

Cara, Hal'a hafifçe vurunca Hal yavaş yavaş Arik'in üzerine çıktı ve baldırlarının üzerine oturdu.

Gethel tek kaşını kaldırarak "Çok bilindik bir yöntem değil ama etkili," dedi.

Ares "Cara ile hayatımızın özeti," diye mırıldandı. Sonra Arik'i geniş omuzlarından tuttu. Cara da Arik'in ellerini tuttu.

Gethel "Sıkı tutun," dedi.

Gözlerini kapattı. Derin bir nefes alınca tüm vücudundan ışıklar çıkmaya başladı. Arik'in göğsüne doğru uzandı ve elini karın boşluğunun üzerine koydu. Arik çığlıklar atmaya başladı. Boğazı ve şakaklarındaki damarlar şişti. Arik şiddetle sarsılmaya başladı. O an bir ses duyuldu. Gethel bu haldeyken arkasına uzanıp Limos'un göğüs kafesine yumruğunu vurmaya başladı.

Limos derin bir nefes alarak kendine geldi. "Arik!" Hemen ayağa kalktı ve Arik'in kolunu tuttu. Ares ve Gethel'e bakıp "Neler oluyor?" diye sordu.

Gethel parmaklarını Arik'in kalbinin üzerine koydu. "Onu kurtarmaya çalışıyorum."

Limos, Arik'in üzerine kapanırken hıçkırarak ağlamaya başladı. "Çok özür dilerim, Arik. Her şeyi düzelteceğim. Sen sadece yaşamaya devam et, tamam mı? Yaşa, lütfen."

Ares gözlerini kırptırdı. Her şeyi düzeltmek mi? Ares o gece Limos'un evinden çıktıktan sonra ikisi arasında neler yaşanmıştı ki?

Gethel bir kez daha Arik'in içine uzanınca Limos elinin tersiyle ağzını kapatmaya çalıştı.

Arik, tekrar acı içinde feryat etmeye başladı. Bunca yıldır savaş meydanlarında pek çok kötü olaya şahit olan Ares bile bu feryatlara dayanamadı.

En sonunda Gethel geriye doğru çekildi ve Reaver'in göğsüne bir yumruk darbesi indirdi. Reaver de aniden doğruldu. Derin bir nefes aldı.

"Ruhlarınız Arik'in vücuduna hapsoldü," diye mırıldandı Gethel. Sonra çok dikkatli bir şekilde insanoğlunu kollarının arasına aldı. Hiç kimseye bu kadar ilgili davranmayan Gethel yapıyordu tüm bunları. Eğer Ares insanoğlu için bu kadar endişeli olmasaydı bu manzara karşısında şaşkınlıktan küçük dilini yutardı.

"O..."

"Yaşıyor. Ama eskisi gibi biri değil." Gethel, Limos'a

döndü. "Onun yeteneklerini ve sınırlarını keşfetmelisin." Yüzünü buruşturdu. "Size gelince. Reaver ve sen Arik'ten parçalar taşıyorsunuz. Aynı şekilde o da sizden." Gethel elini Arik'in alına koydu. Arik birden kendine geldi.

Arik "Bekârlığa veda partisinden kalmış gibi hissediyorum kendimi," diye mırıldanarak doğruldu. Gethel'i görünce "Sen!" diye bağırdı. Yumruğunu Gethel'e geçirdi. Gethel istese küçük parmağıyla bile mahvedebilirdi Arik'i ama yapmadı. "Sen nasıl olur da benim iznimi almadan evliliğimi bitirirsin?"

Gethel gözlerini kısarak Arik'in elini üzerinden çekti. "Ben böyle bir şey yapmadım. Sadece senin hayatını kurtardım."

Herkes bir anda kıpkırmızı olan Limos'a baktı. Limos ise başını öne eğerken dudaklarını ısırdı hafifçe. "Ben...kahretsin...ben...boşanmamızla ilgili yalan söylemiş olabilirim birazcık."

"Yani hâlâ evliyiz?" Limos başını sallayınca Arik derin bir nefes aldı. Ama Limos'un başı yerden kalkmamıştı. "Şükürler olsun," dedi Arik ve Limos'un elini tuttu. "Bununla ilgili daha sonra konuşuruz. Neler oldu böyle?"

"Neredeyse ölüyordun, insanoğlu," dedi Gethel. Ayağa kalktı ve "Ona dikkat edin," dedikten sonra yok oldu.

Arik, Ares'in hareketsiz yatan kardeşine baktı. "Cehennem köpeği mi?"

Ares başını salladı. "Evet. Onu bir süre bu şekilde tutmalıyız."

"Meselâ ne kadar?" diye sordu Arik. Ares bu sorunun cevabını bilmeyi çok isterdi.

Ares "Gerektiği kadar," dedikten sonra, Than'ı kollarından tutup kaldırdı. "Ama sanırım uzunca bir süre dinlenecek."

Hasar kontrolü. Lanet olsun...Hasar kontrolü.

Kynan, Aegis karargâhında Regan, Val, Malik, Decker ve Lance ile birlikte otururken aklından yalnızca bu cümleler geçiyordu. Regan'ı, Thanatos'un hışmından kaçırdığı gibi buraya getirmişti. Yalnızca birkaç dakika önce Grönland'daki ölüm haberlerini almışlardı.

Gözleri masadaki dizüstü bilgisayarına odaklanan Decker "Bu insanların ölmesinden biz sorumluyuz," dedi.

Val başını iki yana salladı. Ama o da en az Decker kadar şaşırılmıştı. "Atlının nasıl tepki vereceğini tahmin edemedik ama."

"Aşırı tepki verdi," dedi Lance. Yüzünü buruşturarak devam etti. "Seks yaşar yaşamaz delirdi. Bu, nasıl bir şeydir? Böylesine seksi bir pilice bakırlığını kaptırdığı için çileden çıkmak nasıl bir saçmalıktır? Regan, yatakta hiçbir şey becerememişsin demek ki."

Regan masanın karşısından ona doğru atılmak için hareketlendi ama Kynan ve Val onu kendine ya da kamında taşıdığı bebeğe bir zarar vermeden kolundan tuttu. Ama

Decker'i durdurmadılar. Decker yumruğunu geçirdiği gibi Lance sandalyesinden düşüp duvara çarptı.

Decker, yerde sızlanarak yatan Lance'nin göğsüne koydu ayaklarını. "Regan ile bir daha bu şekilde konuşmayacaksın yoksa sana bu botları yediririm!"

"Ayrıca Thanatos ile ilgili de bu şekilde konuşmayacaksın," dedi Regan. Val ve Kynan'dan kurtuldu ama Lance'ye saldırmak yerine sandalyesine oturdu. "O, benden hiçbir şey talep etmedi."

Decker, Lance'yi yerden kaldırdı. Lance kahve masasına gidip bir peçete aldı ve kanayan burnuna o peçeteyi koydu.

Malik, Regan'a bakarak "Peki, şimdi ne yapacağız?" diye sordu. Sanki Regan bu sorunun cevabını biliyordu da!

Kynan "Hasar kontrolü," dedi. "Atlılar bu durumu ihanet olarak algılayacaklar. Şartlar göz önüne alınırsa haklılar."

Lanet olsun. Bu olay bu kadar karışık bir hale gelmek zorunda mıydı? Edindikleri bilgiler doğrultusunda, Limos hariç bütün atlıların cinsel dürtülerinin güçlü olduğu söylenmişti. Regan Than'ın evine gidecek ve altı üstü onunla yatıp geri gelecekti.

Ama Kynan hâlâ bu hamilelik haberinden pek mutlu değildi. Bu çocuğun dünyayı nasıl kurtaracağını öğrendikten sonra, bu haberi Than'a vermeleri gerektiğini düşünüyordu.

Şimdi...hepsi mahvolmuştu.

Decker "Onlarla nasıl anlaşacağız?" diye sordu.

Kynan sandalyesine yaslandı ve duvardaki melek-şeytan savaşını anlatan kocaman tabloya gözü takıldı. "Ben gidip konuşacağım onlarla," dedi.

Decker "Ben de seninle geleceğim," dedi.

Regan "Hayır," diye fısıldadı. "Gidemezsin. Thanatos... şey..." Regan birden ürperdi. "Gitmemelisin."

Kynan "Regan haklı," dedi. "Ben tek başıma gideceğim. Çok eğlenceli bir görüşme olmayacak ama en azından beni öldüremeyecekler."

Val "Biz de burada oturup dua edeceğiz," dedi. "Belki seni öldüremeyecekler ama Aegis'in ihanet ettiği en son olayda atlıların kıdemli üyelere neler yaptığını biliyorum. İnan bana senin haricinde hepimizi öldürebilirler."

OTUZ BEŞİNCİ BÖLÜM

Hepsi Ares'in evine geri döndü. Thanatos'u taşıdılar. Arik hemen Reaver ve Limos'un arasına girdi. Ama Reaver'in ondan daha çok yardımını dokunabilirdi. Arik meleklerle ilgili pek fazla şey bilmiyordu. Ama sanki hepsi kamyon çarpmış gibi duruyordu. Şimdiye kadar pek çok akşamdan kalma kişi görmüştü; bu yüzden Reaver'in mükemmel bir eğlenceden çıkıp geldiğine hiçbir şüphesi yoktu.

Thanatos'u boş olan yatak odalarından birine yatırdılar. Kendine gelmesi durumunda tekrar hareketsiz kalması için başına bir de cehennem köpeği diktiler. Sonra salona geçip birbirlerine bakmaya başladılar. Hiç kimse konuşmaya nereden başlayacağını bilemiyor gibiydi. Ortada Limos'un ihaneti, Regan ve Aegis'in planları, Thanatos'un durumu ve Reaver'in...akşamdan kalma halleri gibi ciddi sorunlar vardı.

Limos'a gelince; Arik ile hiç göz göze gelmemişlerdi. Yanmayan şöminenin etrafında öylece dolaşıp duruyordu.

Cara ayaklarının yanında bir cehennem köpeğiyle birlikte sandalyelerden birine oturdu. Ares de hemen onun ya-

nındaki sandalyeye geçti. Kollarını göğsünde birleştirdikten sonra, Reaver'e bakıp "Pekâlâ," diyerek söze başladı. "Şimdi bize bunca zamandır nerede olduğunu ve neden hiçbirimizin çağrılarına cevap vermediğini açıklayacaksın."

"Benim yaptıklarımı sorgulama sırası değil." Melek ayakta zor duruyor olabilirdi ama ölümcül güçlerinden herhangi bir şey kaybetmemişti. Ama konu dönüp dolaşıp ona gelmeyi başarmıştı.

Limos dolaşmayı bırakıp "Peki, hayatımın en önemli olayına neden gelmediğini sorgulamanın sırası mı?" diye sordu.

Reaver yerinden sıçradı. "Agimortusunu buldun mu?"

"Evet. Ama ben bundan bahsetmiyorum."

"O zaman neden bahsediyorsun?"

Limos başını kaldırdı. "Evliliğimden."

Reaver'in masmavi gözleri yuvalarından çıkacak gibi oldu. "*Satan ile mi?*"

Arik "Hayır, benimle," dedi. Arik nihayet Limos ile göz göze gelmeyi başarmıştı. Vermek istediği mesajı Limos'un anlamış olmasını umdu. *Ne yapmış olursan ol, biz evliyiz. Ve öyle kalacağız.*

"Anlamadım." Reaver, Limos'a döndü. "Arik ile evlenmek anlaşmanı feshetmez."

"Ama oldu bile." Limos, Reaver'in onu sorgulamaya hakkı yokmuş gibi kendini beğenmiş bir gülücük attı. "Arik bekâret kemerimi çıkarıp ..."

"Tamam." Limos ne kardeşlerinin ne de meleğin duy-
mak istemeyeceği detaylara geçmeden Arik onu durdurdu.
"Herkes anladı."

Reaver suratını buruşturup "Hem de çok net bir şekilde,"
dedi.

Limos başını öne eğip yere baktı sonra yeniden Reaver'e
döndü. "Çok meşgul olmanı ve uymak zorunda olduğun pek
çok saçma sapan kural olduğunu biliyorum. Ama önemse-
diğim pek fazla insan yok etrafımda. Arkadaşım da yok. Bu
yüzden senin orada olmanı isterdim."

"Özür dilerim, Limos." Reaver'in sesindeki pişmanlık
öfkeye dönüştü. "Beni alıkoyanlar bunu çok pahalıya öde-
yecek. Söz veriyorum."

Arik'in telefonu titredi. Gelen mesaj Kynan'dandı. *İki
dakika içinde Ares'in evinde ol.*

Bu, iyi bir şey olmalıydı.

Arik onlardan özür dileyerek yanlarından ayrıldı. Limos
ve Ares meleğin nerede olduğunu sorgulamaya devam edi-
yordu. Ama Arik onlara bol şanslar diledi. Çünkü melek
nerede olduğuna dair hiçbir şey söylemeyecek gibi duru-
yordu.

Arik, Kynan ile bahçede buluştu. Ky "Merhaba" deme-
den önce onun yanına geldi. "Siz aptallar ne yaptığınızın
farkında mısınız?"

Kynan'ın yüzünde herhangi bir ifade yoktu. "Hiçbir fik-
rim yok ama sanırım sen bana bir şeyler anlatacaksın?"

"Than'ın mühründen bahsediyorum. Tanıdık geldi mi

kulağına? Peki, o mührü neyin kıracağını biliyor musun? Seks. Onun mührü seks yaparsa kırılacaktı bu yüzden bütün hayatı boyunca dişilerden kaçtı."

Kynan'ın beti benzi attı. "Bir dakika...Ne? Regan onun bakir olduğunu söylemişti. Ama neden olduğunu bir türlü çözememiştik. Ah...kahretsın!"

"Yaa. Aptal herifler! Bana Regan'ın Thanatos'u baştan çıkaracağını söylemiştiniz ama..." Kynan *arkanda* işareti yapınca Arik durdu. Limos'un Ares ve Reaver ile birlikte kapıda durduklarını gördü. Limos'un gözlerinden mor ateşler çıkıyordu.

"Biliyordun? Bunca zamandır Regan'ın neden Than'ın evinde kaldığını biliyordun ve bana söylemedin? Sakladığın şeyler mahşer gününün gelmesine neden olabilirdi!" Limos, Arik'e nefret dolu bakışlar atarak öne doğru çıktı. Bu bakışlar karşısında Arik'in kalbi paramparça oldu. "Yalan-cılardan nefret ettiğini atıp tuttuktan sonra aynı şeyi bana yaptın. *Bana* yalan söyledin!"

Arik'in herhangi bir savunması yoktu. Arik yalan söylememişti ya da ondan bir şey saklamamıştı. Ama ikiyüzlü davranarak en büyük hatayı yapmıştı.

"Ha?" dedi Limos.

Arik'in cevap verme şansı olmadı. Çünkü Cara içeriden büyük bir hızla çıktı. Yani çıkmaya çalıştı. Çünkü Hal ayak-kabı bağcıklarından tutmuş yürümesine izin vermiyordu. "Az önce Thanatos'a baktım. Sanırım siz de bir görmelisiniz."

Ares çok gergindi. "Zehir etkisini kaybediyor mu?"

"Hayır. Her şey yolunda. Ama...benimle gelmelisiniz."

Ares de Limos da Arik'e *seninle sonra görüşeceğiz* bakişi attı. Tanrım, Arik'in başı çok büyük bir beladaydı. Limos'tan çok Ares ile karşı karşıya gelmeyi tercih ederdi. Ama bu durumu bir an önce çözmeliydi. Hem de *hemen*.

Arik de onların arkasından gitmeye kalktı ama Kynan onu kolundan tuttu. "Evli bir erkek olarak sana tavsiye ediyorum. Onun peşinden koşmalısın. Eğer bunu yapmazsan kadınlar asla affetmez. Ama önce ona sakinleşmesi için biraz zaman tanı." Kynan ona gülümseyerek "Bu konuda bana güven," dedi.

Arik'in tüm hücreleri kadınının peşinden gidip durumu ona anlatmak için bas bas bağıırıyordu. Ama aralarındaki sorunları halletmeden ve Arik bir daha Limos'un onu terk etmeyeceğine inanana kadar rahat edemeyecekti. Kynan'ın haklı olduğunu bilse de bekleyemiyordu. O, bir askerdi ve görevi düşmanları yok etmektir.

Şu anki düşmanı kendi aptallığıydı.

Tekrar onların peşinden gitmek için öne doğru atıldı ama bu sefer Reaver onu durdurdu. Melek kapının önünde durdu ve Arik'i boynundan tutarak Kynan'ın yanına getirdi. Sanki okulda yaramazlık yapmış da müdürün karşısına çıkarılmıştı.

Reaver, Arik'i serbest bırakırken "Önce konuşmalıyız," dedi. "Aegis, Regan'ı Thanatos'un evine göndermeye ne zaman karar verdi?"

Kynan "Birkaç gün önce," dedi. "Neden ki? Bu arada sen çok kötü görünüyorsun."

Reaver "Sana fikrini soran olmadı," dedikten sonra "Peki, böyle bir şey yapmanızın amacı neydi?" diye sordu.

"Kâhin olan eski bir Gardiyan tarafından yazılan bir kâğıt parçası bulduk yakın bir zamanda." Kynan olduğu yerde birkaç kez kıpırdadı. "O kâğıtta yazılanlara göre, dünyanın Salgın'dan kurtulması için bir Gardiyan ve bir atlinin yatması gerekiyordu."

Reaver'in gözleri kısıldı. "Bu kâğıdı nerede buldunuz?"

"Limos'un beni götürdüğü Aegis mahzenlerinden birinde."

"Hmm." Reaver adayı kuşatan denize baktı. Yüzünde sıkıntılı bir ifade vardı. Arik adamın titrediğini gördü. "Benim uzak bir yerde alıkonulduğum zamanlarda, Limos'un seni bir mahzene götürmesi ve orada Than'ın mührünün kırılmasına neden olacak gizli bir bilginin ortaya çıkması sizce de ilginç değil mi?"

"Limos'a güvenmemek için hiçbir nedenimiz yoktu. Kendi *agimortusunu* ararken bu mahzene denk geldiğini söyledi. Mahzende bulduğumuz bilgileri araştırmadan plan yapmadık ki."

Arik'in içine bir kuşku düştü. Limos bu mahzenden ya da Aegis'e yardım ettiğinden hiç bahsetmemişti. Bu da başka bir sır mıydı? Mahşer gününün gelmesine neden olacak başka bir hareket miydi?

Hayır. Arik bu şekilde düşünmemeliydi. Evet, Limos zamanında pek çok yalan söylemişti ama artık hepsinden pişmanlık duyuyordu. Eğer böyle bir şeyi yaptrysa bile bunu isteyerek yapmış olamazdı.

Çıkan bir rüzgâr, Reaver'ın pelerinini açtı. Kuşağını sıkıca bağladıktan sonra Arik ve Kynan'a döndü. "Than'ın mührü kırılmadığına göre ortada bir sorun yok. Ama pek çok soru işareti var."

Arik "Than'ın mührünün kırılmasına ne neden olacak gibi sorular, dedi. "O bile, seksin mührünü kıracağına inanıyordu."

Kynan'ın yüzünde endişeli bir ifade belirdi. "Dahası da var," dedi.

Ah, Tanrım. Arik aklına gelen şeyi duymaktan korkarak Kynan'a "Ne var?" diye sordu.

Kynan "Regan ," dedi. "Regan hamile."

Büyük bir sessizlikten sonra Reaver geriye doğru düştü ve gözlerinden ateşler çıkarak bağırmaya başladı. Sonra birden ortadan kayboldu.

* * *

Kendini aptal yerine konmuş gibi hisseden Limos, Ares ve Cara'nın peşinden malikânenin arka tarafına doğru yürüdü. Arik böylesine önemli bir şeyi nasıl olmuş da ondan saklamıştı? Bu "Hayır tatlım o elbise kalçalarını büyük göstermedi," tarzında bir yalan değildi. Aegis'in onlara ihanet etmek için birini gönderdiğini bile bile susmuştu. Acaba ne kadar zamandır biliyordu bu planı? Yoksa o da bu planın bir parçası mıydı?

Belki de düğün törenlerinde kaç tane kadını öptüğünü

itiraf edeceğine Regan'ın kardeşimle sevişmek için gönderildiğini söyleyebilirdi.

Evet, böyle olsaydı çok daha güzel olurdu. Arik'in haliği yüzünden, Grönland'da kaç kişi ölmüştü? Peki, bu olayın sonuçları neler olacaktı?

Ve şimdi Aegis yüzünden, Thanatos hareketsiz bir şekilde yatıyordu.

Thanatos küçük misafir odalarından birindeki kocaman yatakta tek başına yatıyordu. Birileri onun üzerine bir şeyler giydirmişti. Üzerinde de battaniye vardı. Cehennem köpeği Than'ın yanında yatıyordu. Cara cehennem köpeğine öyle bir baktı ki köpek yerde yatıyor olması gerektiğini hemen anladı. Ama gerçekten hiç kimse bu insan eti yiyen dokuz yüz kiloluk canavara nerede yatacağını söylememişti.

Limos "Eğer Thanatos'u burada tutmaya devam edeceksek ona serum bağlamalıyız," dedi. Limos'un sesi öylesine sinirli bir şekilde çıkmıştı ki cehennem köpeği onu bir tehdit olarak algılayıp dişlerini gösterdi.

"Ayrıca hepimiz sırayla onun yanında kalacağız. Böylece kendini yalnız hissetmeyecek." Ares bunu söyledikten sonra Cara'nın beline sarıldı. Limos o anda yutkundu. Arik ile birlikte tekrar böylesine bir yakınlık kurup kuramayacaklarını merak etti. "Endişelendiğin şey nedir?"

Cara, Thanatos'u gösterdi. "Kendiniz bakın."

Bu, iyi bir şeyin habercisi değildi. Hepsi birden huzurla uyuyan kardeşlerinin yanına geldi. Gerçi gözleri açıktı ama olsun, yine de huzurluydu. Than'a baktılar. Limos onun yaşadıklarını zamanında bizzat yaşadığı için içi acıyarak baktı

kardeşine. Ama en azından yanında ailesi vardı. Hiç kimse onun canını yakamayacaktı. Burada huzurlu ve güvende olacaktı.

Cara Than'ın ayaklarına hafifçe vurdu. "İzleyin," dedi.

Than hemen tepki verdi. Ama vücudu değil. Yalnızca üst dudağı ve... Tanrım... dişleri. Köpek dişleri bir kaplanın dişlerine dönüşmüştü.

Ares geriye doğru çıktı. Neredeyse Limos'un üzerine çıkacaktı. "Bu da ne böyle?" Limos'a döndü. "Sen bir şey biliyor musun?"

Than'ın ağzı normale dönse bile Limos gözlerini kardeşinden alamadı. "Hiçbir fikrim yok. Mührü sağlam mı? Reseph yani Salgın'ın dişleri de böyle olmuştu. Ama mührü kırıldıktan sonra."

Ares battaniyeyi kaldırdı. Şükürler olsun ki, mühür yerli yerinde duruyordu. Ama bu durumun bir açıklaması olmaydı. Acaba Thanatos da onlar kadar şaşkın mıydı?

Ares "Şu son günler ne kadar ilginç geçti," diye mırıldandı. "İlginç derken berbat demek istedim yani."

"Evet. Ben de bunun nedenlerinden biriyim," dedi Limos. Derin bir nefes aldı ve Ares'in öfkesini kendisinden çıkarmasını bekledi. "Söylediğim her şey ve tüm yalanlar için çok özür dilerim. Beni affetmenizi beklemiyorum. Eğer benden nefret ederseniz bunu da anlarım..." Bunu söylerken durdu. Evet, böyle bir şeyi anlayabilirdi. Ama buna katlanamazdı.

Ayrıca katlanmak zorunda da kalmadı. Çünkü Ares ona öylesine sıkı sarıldı ki Limos nefes almakta zorlandı.

"Senden nefret etmiyorum," dedi. "Senin yaptıklarından nefret ediyorum. Bunca zamandır söylememenden nefret ediyorum. Ama ne olursa olsun, seni seveceğimi söylerken doğru söylüyordum. Bu sözlerimi geri alıp senin de en az Salgın kadar kötü olduğunu söylediğim için çok özür dileirim. Beni affedebilecek misin?"

Ah, Tanrım. *Ares* affedilmeyi mi istiyordu? Limos ondan şüphelendiği için ne kadar aptaldı. Yetiştirilirken herkesin ihanet edebileceğini ve onu kandırabileceğini söylemişlerdi ona. Sevginin bu kadar koşulsuz şartsız devam edebileceğine alışkın değildi.

Ayrıca kardeşlerine her ne kadar kızgın olursa olsun, onları çok seviyordu. *Arik*'e de ne kadar kızgın olursa olsun, hâlâ içinde ona karşı bir sevgi besliyordu. Peki, neden tüm bunları daha önceden fark etmemişti? Birkaç bin yıl önce gibi?

"Affedilecek bir şey yok, *Ares*," diye fısıldadı.

Ares ona son kez sıkıca sarıldı. Sonra ayrıldılar. Limos rahatlamıştı ama bacakları titremeye devam ediyordu. *Thanatos*'a baktı tekrar. *Limos*'un yalanları dışında *Than*'ın ilgilenmesi gereken pek çok sorun vardı.

Limos, yatağa oturup *Than*'ın elini tuttu. "Hey. Beni duyabildiğini biliyorum. Her şey yoluna girecek. *Kynan*'a, *Regan* konusunu açıklayacağa..." *Than*'ın ağzı açılıp yine o dişler ortaya çıkınca Limos sustu.

Bu sefer sapsarı gözlerinden kırmızı ateşler çıkmaya

başladı. Vücudu bir anda ısındı. Dövmeleri hareket etmeye başladı. Boynundaki tırpan simgesi akrep dövmesine doğru saldırtıya geçti.

Limos derin bir nefes alarak yataktan kalktı. Ama Than'ın öfkesi bitmek bilmiyordu.

Than'ın dişlerinin neden vahşileştiğini anlamadılar. Ama Than'ın öfkesinin dinmediği çok açık bir şekilde görülüyordu. Bu, kötü olayların yaklaştığının en büyük işaretiydi.

OTUZ ALTINCI BÖLÜM

Reaver, Megiddo Dağı'nın üzerine çıkıp küfretmeye başladı. Kara bulutlar, üzerinde toplanana kadar devam etti küfretmeye. Kanatları büyüyene kadar cennete geri döne-
mezdi. Bu durumun cennetten kovulmaktan farkı yoktu. Yine iki dünya arasına sıkışmıştı ve güçsüzdü.

En azından buraya gelince cennetteki akrabalarına sesle-
nebiliyordu. Cevap verebileceklerini düşünüyordu. Vücudu
bal şarabıyla doluydu. Ama bu yeterli değildi. Bal şarabı
içmeyi o kadar çok istiyordu ki titremeye başladı. Ya biraz
daha içecekti ya da bekleyecekti. Ama şuan doğru olanı se-
çemeyecek kadar sarhoştı.

Birkaç metre ileride şimşekler çakarken tüm derisinin çe-
kildiğini hissetti. Sonra birden Harvester ortaya çıktı. Elin-
de bir çanta vardı. Gözleri parlıyordu. Dudakları, Reaver'i
içmeye zorladığı bal şarabı kadar kırmızıydı.

"Birileri birazcık sinirlenmiş."

Sinirlenmek az kalırdı. Reaver kendini zor tuttu. "Ne
yaptın sen?"

Harvester başını kaldırarak gülümsedi. "Görüyorum ki senin neden alıkoyduğumu öğrenmişsin." Birden gök gürledi ve büyük büyük yağmur damlaları toprağa düşmeye başladı. Harvester hemen görünmez bir şemsiye açtı ve her ikisini de yağmurdan korudu. "Aegis'e Thanatos'u baştan çıkarması için birini göndermelerinin yanlış olduğunun söylenmemesi gerekiyordu, değil mi?"

Reaver'in öfkesi biraz dindi. Ama onun yerine içini şüphe kapladı. Than'ın mührünün kırılmamış olmasına üzülmemiş gibi duruyordu. Ama amaç yalnızca Than'ın bakirliğini kaybetmesi olamazdı, değil mi?

"Than'ın mührünün kırılmayacağını nereden biliyordun?"

"Neden bahsettiğini anlamıyorum. Çünkü kırılacağını düşünüyordum."

Harvester yalan söylüyordu. Ama neden? Reaver gökyüzündeki bulutlara baktı. Sonra bir şeyleri çözmüş gibi Harvester'a döndü. "Thanatos'un *agimortusunun* ne olduğunu biliyorsun, değil mi?"

"Hiçbir fikrim yok."

"Yalan söylüyorsun." Reaver ona doğru atıldı ama kanatları olmadığı için hızlı hareket edemiyordu.

Harvester birkaç metre ileride pişkin pişkin sırtıyordu. "Ben asla yalan söylemem. Benimle ilgili böyle şeyler düşündüğün için çok öfkeliyim sana."

"Öfkeli mi? Hadi canım!" Reaver dişlerini sıktı. "Peki, nasıl oluyor da sen Thanatos'un *agimortusunun* ne olduğunu sen bilirken ben bilmiyorum?"

"Çünkü ben özelim. Sen geçmişle ilgili anıları olmayan ve kanatları pis olan bir meleksin. Ah, bir dakika, senin kanatların yoktu değil mi?" Çantasına uzandı. "Sana bir şey getirdim. Bak bakalım beğenecek misin?" Reaver'e bir şişe fırlattı.

Bal şarabı. Harvester birden ortadan kaybolunca yağmur Reaver'in üzerine yağmaya başladı.

Şarap...Vücudunun beyninden nasıl bağımsız hareket ettiğini izledi. Sonra da şişenin kapağını açıp şarabı dudaklarına götürdü.

Bundan daha güçlüyüm. Ben bundan daha güçlüyüm.

Bu sözcükler beyninde dolaşmaya başladı. Ama doğru oldukları için değil, Reaver aynı şeyleri daha önce de söylediği ve yanıldığı için. Ama ne zaman? Neden? Hiçbir şey hatırlamıyordu ki. Geçmişine yönelik bir şeyler hatırlaması için mucizelerin gerçekleşmesi gerekiyordu.

Belki de bir süreliğine Arik'in vücuduna geçmiş olması, önemli olaylarla ilgili detayları hatırlamasını sağlardı.

Reaver elindeki şişeyi öylesine sıkı bir şekilde kavramıştı ki şişe kırılmıştı. Cam kırıkları avuç içine, bileğine ve parmaklarına batmıştı. Kan ve yağmurla birleşen bal şarabı ise elinden yere doğru akıyordu.

İçinden bir şey yere eğilip kirlenmiş bal şarabını içmesini söyledi. Ama nedense bu isteğe karşı direndi.

Harvester tekrar galip gelmeyecekti.

* * *

Harvester evine geri döndü. Whine başı önde ve üzgün bir şekilde onu bekliyordu. Reaver'i, Megiddo Dağı'nda bulduğunda Harvester kendini çok kötü hissediyordu. Onu bir daha görmek istemiyordu ama emirlere karşı gelemezdi. Hele de bu emir Lucifer'den geliyorsa.

Lucifer bağımlılığını artır ki sürekli sarhoş dolaşsın demişti. Tabii söylemesi kolaydı. Reaver'i evinde tuttuğu dönemlerde ona düzenli olarak bal şarabı içirse de herhangi bir bağımlılık kazanmamıştı. Her zaman, elinde bal şarabı şişesiyle Reaver'in yalvarması için yanında beklemişti.

Ama Reaver bir kez bile yalvarmamıştı. Harvester onu zorladığı zamanlarda isteyerek içmişti ama daha sonrasında tekrar içmek istememişti hiç.

Bu nasıl bir gururdur!

Reaver'i bu özelliğinden dolayı hem seviyor hem de ondan nefret ediyordu.

Whine'i yanına çağırırken içine bir acı saplandı. Whine hemen yanına geldi, diz çöktü ve ayaklarını öpmeye başladı. Dişleri canını acıtıyordu. Whine eğer ona dokunurken bu tür acılar veriyorsa kendi ülkesinde yani Macaristan'da dolunay vaktiydi. Bu da enerjisini boşaltması için, Whine'in üç gün boyunca serbest bırakılması gerektiği anlamına geliyordu.

Lanet olsun! Bu gün ne kadar güzel şeyler yaşıyordu üst üste! Yapılacak pek çok plan vardı... Ama planların suya düşmesi an meselesiydi.

Aegis üyesinin hamile kalmasını ayarlamak büyük bir kumardı.

Dokuz ay sonra, Harvester bu kumarı ya kazanacak ya da kaybedecekti.

Dokuz ay sonra ya mahşer günü gelecek ya da dünya bir felaketin eşiğinden daha dönecekti.

OTUZ YEDİNCİ BÖLÜM

Arik, Reaver'in kaybolduğu yere baktı. Dünyanın tekrar normale dönüp dönmeyeceğini merak ediyordu. Belki *çık-maz ayın son çarşambasında* diye geçirdi içinden. Hayır, bu şaka değildi. Çünkü eğer Salgın güç kazanmaya devam ederse cehennem yeryüzüne taşınacaktı.

Kynan "Kahretsin," dedi. "Ortalık çok karıştı."

Arik ona doğru dönüp "Ortalık karıştı mı?" dedi. "Şuan yaşadıklarımızın yanında bu hafif kalır, değil mi? Aegis dua etsin ki, Than'ın mührü kırılmadı."

Kynan hemen araya girip "En azından mahşerin gelmesini durdurmak için bir şeyler yapmaya çalıştık," dedi. "R-XR kollarını bağlamış olayları yalnızca izliyor. Onlar harekete geçene kadar çok geç olacak."

Ordu şimdiye kadar hep olayları izleyen taraf olmuştu, tıpkı hükümet gibi. Ama Aegis hep onlardan önce davranmıştı. Ama şuan bunu tartışmaları çok gereksizdi. Ayrıca Kynan, Arik'in öfkesinin kendisine olmadığını ga-

yet iyi biliyordu. Arik'in öfkesi, Regan olayını Limos'tan sakladığı için kendineydi. Gerçi bu konuda kendiyse savaştının hâlâ bitmediği ortadaydı.

Arik'in bir karar vermesi gerekiyordu. Ama bu karar vermek zorunda kalacağını hiç düşünmemişti.

Herkesin ne düşündüğünü anlayabilen Kynan, Arik'in ne düşündüğünü de biliyordu. "Bizimle geliyor musun? Gelmiyor musun?"

"Yine ailemden gizli saklı işler mi çevireceğiz?"

Uzun bir sessizlikten sonra Kynan derin bir iç geçirdi. "Dostum bak, senin nereden geldiğini biliyorum. Ben de karısı şeytan olan bir Gardiyanım. Benim sadakatim de her gün sınanıyor."

"Ama?"

Kynan masmavi gözlerini Arik'in gözlerine dikti. "Ama sen mühürleri kırdığı anda bize dünyayı zindan edecek bir ailenin içindesin. Saklı kalması gereken şeyler var."

"Anladım. Limos'un da bana hak vereceğini biliyorum." Limos şuan sinirli olabilirdi ama asla aptal bir kadın değildi. Kötü birine dönüştüğü anda herkesi nasıl felaketlerin beklediğini çok iyi biliyordu. "Mührü kırıldığı zaman bize karşı kullanabileceği şeyleri sormayacaktır zaten. Ama ya... Gardiyanın hamile kalması için, onu atlılardan birine göndermek gibi şeyler? Evet, sen bu sırtı saklayabilirsin. Ama gel anlaşalım, ben ondan hiçbir şeyi saklamayacağım."

Bir daha asla olmayacaktı. Sırlar ve yalanlar bir daha asla ilişkilerini mahvedemeyecekti. Gerçi şuan hepsi bir-

den dünyayı mahvetme gücüne sahiplerdi. Limos hâlâ geri dönmemişti. Arik onun geri dönüp dönmeyeceğini merak etmeye başladı.

Kynan küfür ettikten sonra "Biliyorsun, başka biri olsaydım, defol git diyebilirdik sana," dedi.

Arik "Biliyorum," dedi. "Ama askeri eğitim alanındaki bilgilerim, şeytanlarla savaşma konusundaki kabiliyetlerim ve şeytan dillerini öğrenebilme yeteneğim olmasa bile, ne Aegis ne de R-XR beni kaybetmek ister."

Gerçekten öyleydi. Her iki örgüt de atlıların bu kadar içinde olan birini kaybetmeyi göze alamazdı. Salgın onun ruhuna sahip olduğu sürece dikkat etmesi gereken tek şey, nereye ve kiminle gittiği idi. O pislik Arik'in yerini hissedebiliyordu. Bu yüzden Arik, onun Aegis karargâhının yerini öğrenmesini istemezdi.

"Haklı olduğunu söylemekten nefret ediyorum." Kynan saatine baktı. "Ben gitmeliyim. Ama sana ihtiyacımız var. Hem de her zamankinden daha çok. Bu konuyu düşün."

Arik'in bu konuyu düşünmesine gerek yoktu. Eğer mahşer günü kapıdaysa geri dönmeme gibi bir şansı yoktu. Şuan yardım edebilecek herkese ihtiyaç vardı. Arik insanlığa sırtını dönüp onları kaderine mahkûm edemezdi.

Kynan açtırdığı kapıya doğru ilerlerken Arik "Sen ne çakal bir adamsın," diye bağırdı. "Cevabımın ne olduğunu biliyorsun."

Kynan arkasına dönmedi ama tek parmağını yukarı kaldırarak "Biliyorum," dedi.

Arik "Lanet herif," diye mırıldandı. Şakaklarını ovuşturarak kendini başka bir yüzleşmeye hazırlıyor gibiydi.

Limos ve Ares. Onlara neden Regan olayını anlatmadığını açıklamanın yanı sıra bir de amca ve hala olacaklarını söylemek zorundaydı. İçinden bir ses bu haberin hiçbir sevinç yaratmayacağını söylüyordu.

Evin giriş kapısına doğru ilerlerken cenaze törenine kaç kişinin geleceğini düşünmeye başladı.

"Hey, Arik."

Bir anda donup kalan Arik, derinden gelen bu sese doğru döndü. "Tav? Ne işin var burada?" Sarışın Sem üzgün bir şekilde gülümseyince Arik ne kadar şom ağızlı olduğunu düşündü. "Beni öldürmek için mi geldin buraya?"

"Evet."

Arik bir anda buz kesti. "Neden? Limos'un anlaşması bozuldu. Bu yüzden beni öldürmen çok saçma."

"Görünen o ki Karanlık Lord bu duruma çok öfkelenmiş."

"Öyle olmalı zaten. Kaybetti çünkü." Arik boğulacaksa büyük denizde boğulacaktı.

Omuzlarını silken Tavin, Arik'i baştan aşağı süzdü. "İyi görünüyorsun."

"Teşekkürler." Arik'in onu öldürmek için gönderilen adamla böylesine bir sohbeta başlaması çok garip değil miydi? "Ee?"

Tavin uzun bir nefes aldıktan sonra "Eesi," dedi.

"Bunu nasıl yapacağız?"

"Bilmiyorum." Sapsarı kaşlarını çatarak bakan Tavin'in aklı karışmış gibiydi. "Sevdiğim birini öldürmek zorunda kalmamıştım daha önce."

"O zaman aynı kaderi paylaşıyoruz. Çünkü ben de sevdiğim biri tarafından öldürülmeye çalışılmamıştım daha önce." Arik elleriyle saçlarını dağıttı. "Çok kötü bir durum."

"Çok saçma sapan bir durum olduğu kesin."

Tavin ceketinin içine uzandı ve uçları bir kurt adamın kafasını kolayca vücutundan ayırabilecek kadar keskin olan bir silah çıkardı.

"Çok özür dilerim, Arik."

"Seni yapacağın şeyden vazgeçiremem, değil mi?"

"Eğer bunu yapmazsam başıma çok kötü şeyler gelecek." Tavin'in ses tonundaki samimi ifade gitmiş yerine görev bilinciyle çalışan bir asker ifadesi gelmişti.

"Eğer bunu yaparsan benim başıma kötü şeyler gelecek."

Arik hafifçe yana kayıp cebinden silahını çıkardı. Sem şeytanlarının kurşuna karşı dayanıksız olduğunu biliyordu. Ayrıca silahların dövüşmeleri daha onurlu bir hale getirdiğine dair, eski bir söz vardı. Arik bu sözü çok severdi.

Onurlu olmak için hazırlandı.

Tavin başını salladı. Hayalet gibi kıvrak bir şekilde harekete geçti. Bıçağı Arik'e doğru fırlattı. Ama Arik silahını tam zamanında çıkarıp bıçak darbesinden kurtuldu. Yoksa bıçak başını komple kesip atacaktı. Ama silahın vurmastıyla yön değiştiren bıçak Arik'in eline saplandı.

Lanet olsun!

Tavin ona doğru hareketlendi. Arik onunla dövüşmek için kendi etrafında döndü. Tavin, birden çıkardığı onlarca bıçağı Arik'e fırlatmaya başladı. Arik kendini mutfak robotunun içine atılmış gibi hissediyordu. Çünkü bıçak darbesi almayan yeri kalmamıştı. Yere yığılan Arik son bir gayretle, göğsünden çıkardığı hançerle Tavin'in gövdesini çizdi.

Şeytan acı içinde feryat edip geri çekildi. Ama Arik hançerin metal ucunu Sem'in omzuna geçirirken bile, Tavin yirmi santimlik bir bıçağı Arik'in karnına sapladı. Arik organlarının tek tek parçalandığını hissedebiliyordu. Acısı öylesine büyüktü ki nefes alamadı.

Arik nasıl olduysa dizini şeytanın bacak arasına yerleştirmeyi başardı. Nefes nefese kalan şeytan iki büküm oldu, acı içinde kıvranmaya başladı. Sonra birden hançeri şeytanın sırtına saplayıp göğüs kafesini yarmaya çalıştı. Acı içinde inleyen şeytan, elindeki bıçağı Arik'in göğsüne sapladı.

Başı dönmeye başlayan Arik'in gözleri kararıyordu. Lanet olsun, ölecekti değil mi? Şimdiye kadar Sheoul'den, Salgın'dan, Satan'dan, Thanatos'tan ve *khniveden* kurtulmayı başarmıştı.

Ama bu seks düşkünü şeytan onu öldürecekti.

"Pislik," dedi zar zor.

Tavin'in gözleri kırmızıdan sarıya döndü. Bu, şeytanın biraz sinirlendiği anlamına geliyordu. Eğer maviye dönerse o zaman şeytan tamamen öfkelenmiş olacaktı. Arik, o zamanın da yaklaştığını hissediyordu.

Tavin elindeki bıçağı kaldırdı. "Özür dilerim, insanoglu," dedi.

Ve bıçağı Arik'in kalbine sapladı.

* * *

Arik şimdiye kadar her türlü acıyı yaşadığını sanıyordu. Ama yanılmıştı.

Şuan kalbinde hissettiği acı öylesine derindi ki bağırarak istese de sesi çıkmıyordu.

Tavin'in kocaman cüssesinin altında yatıyordu. İsteddiği şeyler ölmeden önce Limos ile son kez sevişebilmek, ondan özür dileyebilmek ve geçmişte yaptıklarının umurunda olmadığını söyleyebilmektir.

Kalbindeki acının oraya saplanan bıçakla alakası yoktu. Bu acının kaynağı Limos'tu.

Tavin, Arik'in göğsündeki bıçağı hızla çekti. Ayağa kalktı ve kendi yaralarıyla ilgilenmeye başladı. Arik bu sırada yerde kanlar içinde yatıyordu.

Bir dakika...bir dakika...Hiçbir yeri kanamıyordu. Başını kaldırarak elleri ve parmaklarını kıpırdatmayı denedi. Hepsini hareket ediyordu. Oturduğu yerde doğruldu, yaralarına baktı. Tanrım, yaraları teker teker iyileşiyordu.

"Nasıl..."Tavin arkasına döndü, bıçağı kaptığı gibi Arik'in boğazına sapladı bu sefer.

Çok canı yanan Arik, boğazında tuhaf bir karıncalanma hissetti. Bu yarası da iyileşiyordu.

"Çok iyi ya." Arik vücudunu incelemeye başladı. Sonra Tavın üzerine kucaklar dolusu boğa dikenini attı.

Boğa dikenleri çok etkili bir silahtı. Bütün vücudunu sarmışlardı. Ama Arik omzundaki dikenlerden birini atma-ya çalışırken, vücudu şiddetli bir şekilde sarsılarak tüm dikenlerden bir bir kurtuldu.

"Kahretsin!" Tav önüne gelip "Sen neden ölmüyorsun?" diye sordu.

"Hiçbir fikrim yok." Arik ayağa kalktı.

Tavin tekrar Arik'in yanına geldi. Bu sefer elinde kavisli bir bıçak vardı. Arik'in boynuna doğru atıldı. Çok az canlı, boğazı tamamen kopsa bile hayatta kalabiliyordu. Arik, Tavin'in üstesinden gelmeyi başardı elbette. Ama Tav çok hızlı hareket ediyordu. Kendi etrafında dönüp tekrar saldırıya geçti. Arik'in o an gördüğü tek şey metal bıçaktı.

Birden yere atladı. Yerde yuvarlandı ve hızlı bir hamleyle yerdeki hançeri yakalayıp Tav'ın karnına sapladı. Acı içinde inlemeye başlayan Tav, elindeki bıçağı yere düşürdü. Arik lisede futbol oynadığı günlerden marifetlerini kullanarak Tav'ın üzerine çıktı.

Bıçağı Tav'ın boğazına geçirdi. "Oldu mu?"

Tav güçlükle nefes alırken "Öldür beni," dedi. "Yoksa ben seni öldürmeye devam etmek zorunda kalacağım."

Öyle ya da böyle ölecekti. Ama bu, sancılı ve zor bir ölüm olacaktı. Boğazını koparması Tav'ın iyiliği için ya-

pılacak en iyi şeydi. Ama lanet olsun ki bu adam Arik'e hücrede fazladan su vermiş ve onun Sheoul'den kaçmasına yardım etmişti. Ama mantıklı davranmak zorundaydı.

Arik, yüzü boncuk boncuk terleyen şeytana baktı. "Sen hem vücudumu hem de ruhumu iyileştirdin, değil mi? Bu yüzden o olay sonrasında büyük travmalar yaşamadım."

Tavin'in gözleri fal taşı gibi açıldı. Arik bir an için Tav'ın bunu inkâr edeceğini düşündü. Ama vücudu bir anda titremeye başlayan Tav "Sınırlı...bir...gücüm var. Annem... *pruosiydi*."

Pruosi. Bu, alışılmışın dışında ruhsal yetenekleri olan bir şeytan türüydü. Yani Tav, atalarından Seminus güçlerini almıştı. Annesinden ise ruhsal güçlerini. Arik bu şeytanın daha ne gibi yetenekleri olduğunu merak etmeye başladı.

"Benim peşime takılan *khnive*yle ilgili olarak ne biliyorsun?"

"Hiçbir şey." Tav kıvranmaya başladı. Ağzının kenarından kanlar süzölmeye başladı. "Ama onlar...Sheoul'un dışından gönderilir." Tav, Arik'in gözlerine acı içinde baktı. "*Khnive* casustur. Hiçbir şeytan onları...suikast yaptırmak...için kullanmaz. Asla."

Bu haber çok kötüydü işte. Sheoul'un dışından kim onun ölmesini isteyebilirdi ki?

Arkalarından ayak sesleri geldi. Limos ve Ares kılıçlarını Tavin'e doğrultarak yaklaştılar.

Arik "Ben hallettim," dedi. "Tavin beni öldürmeye çalıştı ama nedense ölmüyorum."

Ares, Ramreel hizmetkârlarından birine ıslık çaldı. "İşkence odasını hazırlayın."

Tanrım. Bu atlılarla başa çıkılamazdı. Arik, Limos'a baktı. Limos da ona bakıyordu. Arik bıçağı kumlara saplayıp ayağa kalktı. Hiç kimse işkence çekmeyecekti. Ayrıca Tavın'ı de öldüremeyeceklerdi.

"Ölmediğimi söyledim, duydun mu? Karnıma, boğazıma ve kalbime bıçak darbesi aldım." Arik boynunu ovuşturdu. "Bunu bilmiyordun, değil mi?"

"Yok artık!" Ares kılıcını kınına yerleştirdi. "Gethel ruhlarınızı Reaver'den çıkarırken Limos ve kendisinin bazı özelliklerinin sana geçebileceğini söylemişti. Sanırım bir nevi ölümsüzlük kazandın."

Hâlâ yerde yatan Tav öksürünce ağzından kanlar boşaldı. "Eğer... ölümsüzsen... kurtuldum," dedi.

Arik şeytanın yanına diz çöktü ve elini karnındaki yarasının üzerine bastırdı. "Doktora ihtiyacı var." Bu yara Arik'in tıbbi bilgilerini aşırıyordu.

Limos "Seni öldürmeye çalıştı," diye atıldı hemen. "Yapılması gereken şey kafasının kesilmesi."

Arik sessizce "Sheoul'den kaçmama yardım etmişti," dedi. "Ayrıca ruh sağlığımın bozulmasını da engelledi."

Ares küfür ettikten sonra "Onu yer altı hastanesine götüreceğim," dedi. "Şu lanet olasıca şeytanlar ve onların lanet olasıca şeytan hastaneleri."

Ares Tav'ı kucağına aldı, bir kapı açtırdı ve gitti. Arik ve Limos birbirlerine bakıyorlardı. Arik Limos'un ona hâlâ kızgın olduğundan emindi.

"Bana yalan söyledin." Limos kılıcını kınına yerleştirmeye Arik derin bir nefes aldı.

"Evet."

"Neden?"

Ona Aegis ile ilişkisini ve meslektaşlarını korumak için bunu yaptığını söyleyebilirdi. Ama o gerçek nedeni söylemeyi tercih etti.

"Çünkü Aegis mahşer gününü engelleyebileceklerini düşünüyordu. Bunu dünyayı kurtarmak için yaptılar. Ben karar verme sürecinde yoktum ama eminim kötü bir niyetleri yoktu." Geri kalan kısmı nasıl söyleyeceğini bilemediği için duraksadı. Bir çırpıda söylemeye karar verdi. "Regan hamile."

Limos derin bir iç geçirdi. "Than'dan mı?"

"Evet." Arik endişeli gözlerle baktı Limos'a. Onun da Than gibi patlama yaşamasından korkuyordu. "Senin Kynan'ı götürdüğün mahzende bulunan kâğıtlardan birinde, bir atlı ve Gardiyandan doğacak çocuğun dünyayı kurtaracağı yazıyormuş."

"Ah, Tanrım," dedikten sonra gözlerini yumdu Limos.

"Biliyordun, değil mi?"

"Hayır." Limos gözlerini tekrar açtığında gözleri kan çanağına dönmüştü. "Yani kâğıtta neler yazdığını bilmiyordum. Ama mahzen olayının tuzak olduğunu biliyordum."

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye mırıldandı Arik. "Salgın zorladı seni, değil mi?"

"Evet." Limos öylesine çaresiz bakıyordu ki Arik onu kollarının arasına almak istedi. Ama kendisine hâkim olamayacağından korkuyordu. Bunların hepsini yok sayıp daha zevkli şeyler yapmak istiyordu. Ama bu konuyu açıklığa kavuşturmaları gerekiyordu. Aralarındaki sorunları tamamen ortadan kaldırmalıydılar.

"Çünkü yalanlarımın duyulmasını istemedim." Limos'un sesi titriyordu. "Tüm bunlar benim yüzümden, Arik. Hiçbir zaman bitmeyecek, değil mi?"

Arik daha fazla bekleyemiyordu. Ona dokunmak zorundaydı. Ona doğru yaklaştı ve öncelikle omuzlarından tuttu. "Bitecek, Limos. Ama şimdi söyle bana...sakladığın başka bir şey var mı?"

"Hayır," diye fısıldadı. "Sen ve kardeşlerim her şeyi biliyorsunuz artık. Kardeşlerime mahzen ve bebek olayını da anlatınca hiçbir sır kalmayacak arada."

Rahat bir nefes alan Arik'in kasları bile bu rahatlamamanın etkisiyle gevşedi. Yalanlar ve sırlar konusunun sonuna gelmişlerdi. Kardeşleri Limos'u affedecekti. Tıpkı Runa gibi...

Arik o an kendinden çok utandı. O da, Runa'dan çok şey saklamıştı. Evet, bunları yaparken Runa'nın iyiliğini düşünmüştü. Ama Limos, Arik'in yararına bir karar verince Arik çok sinirlenmişti. Çünkü kendi kararlarını kendi verebilecek yaşıydı.

İkiyüzlülüğü tekrar aklına gelince üzüldü Arik.

"Arik?"

“Özür dilerim, Limos.” Göğsünde büyük bir baskı hissediyordu. “Tanrım, ben nasıl bu kadar aşağılık bir herif olabildim! Tüm bu zamanlar boyunca yalanlardan da yalan söyleyenlerden de nefret ettim. Ama kendim yalan söyledim zaman, bunları insanları korumak adına yaptığımı söyleyerek içimi rahatlattım.” Ah Tanrım, göğsünde müthiş bir ağrı vardı. “Babam hep Runa’nın güçsüz olduğunu söylerdi. Onun çok kolay dövüldüğü ve çok kolay ağladığını söyleyip dururdu. Ona hep süt çocuğu diye hitap ederdi.”

Limos elini Arik’in omzuna koydu. Ama Arik şuan buna hazır değildi. Geri çekildi. Limos’un sevgisini hak etmiyordu.

“Ona güçsüz gibi davranmadığımı sanıyordum. Ama ondan gerçekleri saklayarak ben de babamın yaptığının aynısını yaptım.” Arik göğüs kafesini ovuşturdu ama yine de oradaki ağrı geçmedi. “Sonra da yalan söyleyen insanlardan nefret edip durdum. Ama lanet olsun ki aslında ben onlardan değil, *kendimden* nefret ediyordum!”

Bu kez Limos, ona dokunmak istedi. Ama Arik onu uzaklaştırmak isteyince Limos kıpırdamadı bile. Arik ondan kurtulmaya çalışırken bile bırakmadı onu. Arik ona uzak durmasını söylemişti. Ama Limos, boğaya yapışan bir kovboy gibi sarılmıştı Arik’e.

Limos “Kes şunu, Arik!” diye bağırdı. Limos, önüne geçip boynunu öpmeye başladı. “Kes şunu.” Limos saçlarını ve omuzlarını okşadı. En sonunda bir ağacın yanına gelip durdular. Arik, Limos’un sarılmasına izin verdi.

“Özür dilerim,” dedi Arik. “Sana karşı kötü davrandığımı

için çok özür dilerim. Sen bu şekilde davranılmayı hak etmiyorsun."

"Evet," dedi Limos. "Hak ettim. Sen olmasaydın tüm bunlardan kurtulamazdım, Salgın kazanırdı."

Arik onu yavaşça serbest bıraktı ve yüzünü kaldırdı. "Anlamadım."

"Benim yalan söylememi istedi," dedi. "Buna bağımlı olduğumu biliyor. Ama...bunu sen değiştirdin. Arik. Sana bir şeyler söylemek *istiyorum*. Senden bir şey saklamaktan nefret ediyorum. Sen bana yalanın veremeyeceği şeyleri verdin. Seninleyken her şey daha kolay. Daha keyifli. Seni çok seviyorum. Lütfen âşık olduğum adamdan nefret etme."

Arik'in gözleri doldu. Arik ona öylesine sıkı bir şekilde sarıldı ki Limos nefes alamadı. Sonra onu öptü ve kulağına doğru eğilerek "Bitti," dedi. "Yalanlar, sırlar ve boşanma saçmalıkları bitti, tamam mı?"

Limos geri çekilip gülümsedi. "Tamam, bitti. Ama benden asla kurtulamazsın, Arik."

Tam Arik de ona bir şeyler söyleyecekti ki birkaç metre ileride bir kapı açıldı. İçinden Ares çıktı. "Suikastçi arkadaşın iyileşecek." Kaşlarını çatı. "Onu öldürmem gerekiyordu, ama neyse."

Limos parmak uçlarında yükselip Arik'i öptü. "Eğer seni bir kez daha öldürmeye kalkışırsa onu hastaneye götürmem, söyleyeyim."

Limos "Ne kadar korumacı ve şekersiniz," dedi. Arik

onun saçını öperken kendi kendine güldü. "Hey, Tavin bize saldıran *khni*veyle ilgili bir şeyden bahsetti. Onları Sheoul dışında birinin gönderdiğini düşünüyor."

Limos kaşlarını çatıp "İşte...bu kötü oldu," dedi.

Ares kılıcının kınıyla oynarken uzun bir sessizlik oldu. "Eğer bu yeni oyuncu bir şeytan değilse mahşer gününün gelmesini sabırsızlıkla bekleyen başkaları da var demektir. Hepimiz etrafımızda kim var kim yok diye daha dikkatli davranmak zorunda kalacağız."

Bir hain. Ares aralarında bir hain olduğunu ima etmişti. Arik buna itiraz etmek istese de yapamadı. Ares'in bu sözleri Regan'ın durumunu anlatması adına, iyi bir giriş oldu.

Arik "Ares," diye başladı. "Limos ile de konuştum bu konuyu. Sana da söylemeliyim. Bundan sonra sizden hiçbir şey saklamayacağıma dair söz verdim."

Ares başını sallayınca küçük bir saç tutamı alnına düştü. "Dinliyorum, insanoğlu," dedi.

İşte bu, Ares'in en güzel özelliği idi. Sinirli olmadığı zaman çok mantıklı davranıyordu. Limos'un diğer iki kardeşine benzemiyordu hiç. Bu arada konusu gelmişken...

"Thanatos nasıl?"

Limos "Bu konuyu daha sonra konuşabilir miyiz?" diye sordu. "Eve gitmek istiyorum. Dügün gecemizi düzgün bir şekilde geçiremedik."

Ares sızlanmaya başladı. "Benim de Noel alışverişi yapmam lazım zaten."

Arik, Limos'a sıkıca sarıldıktan sonra "Sizin Noel'i kutlamanıza çok şaşıyorum," dedi.

Limos "Reseph kutlama yapmak ve hediye almak için düzenlenen en küçücük olaylara bile bayılırdı," dedi. "Bu alışkanlığı bırakmak onun artık aramızda olmadığını daha çok hissettirir bize."

Ares "Tabii artık ikimiz de insanoğullarıyla evliyiz," dedi. "Siz insanlar yanınızda çok fazla bavul getiriyorsunuz." Ares bir yere bakıp gülmeye başlayınca Arik, bu sözlerin arkalarından gelen Cara'ya söylendiğini fark etti.

"Bana bavul mu diyorsun sen?" Sesi alınmış gibiydi. Ama gözlerinden muziplik akıyordu.

Ares hemen onun yanına gitti. Cara'yı omuzlarından tutarak eve doğru çekti. "Başa gelen çekilir."

Arik çiftin eve girmesini izledikten sonra Limos'a döndü. "Ben de seni böyle patates çuvalı gibi çektiysem ne tepki verirdin?"

Limos çok tatlı bir şekilde gülümsedi. "Eğer bunu yaparsan seni öldürürüm."

"Öldüremezsın. Artık ölümsüzüm."

Limos dudaklarını bükerek "O zaman seninle sevişmeyeceğim".

Arik güldü. "Eğer sen de benim kadar çok istemiyorsan bu kötü işte," dedi.

"Çok mu istiyorsun?"

Arik geriye doğru çıktı. Limos'u süzmeye başladı. "Evet. Seninle hayal ettiğim her pozisyonda sevişeceğiz. Öylesine büyük bir zevk yaşayacaksın ki tekrar tekrar isteyeceksin." Arik, Limos'un kıvrımlarına dokunup onların bütün gece

altında nasıl şekilden şekle gireceğini düşündü. "Ayrıca bu, yalnızca bu gecelik plan."

Limos dudaklarını yavaşça ısırırken Arik'in penisi sertleşti bile. "Seni öldüreceğime ve seninle sevişmeyeceğime dair söylediğim her şeyi unut...beni yalnızca evimize götür."

Arik "Peki, ya Ares?" diye sordu. "Ona mahzen ve bebek olayını anlatmayacak mıyız?"

Limos "Yarın," dedi. "Bugün yeteri kadar kötü şey yaşadık zaten."

Arik sırtarak onu omuzlarının üzerine aldı. "Hadi kapı açtır." Limos kapı açtırmak istemiyormuş gibi kıpırdanınca Arik onun kalçasına vurdu. "Hadi! Aç!"

Titremeye başlayan Limos, hemen kapıyı açtırdı. "İşte. Arik?"

"Efendim?"

"Bana tekrar vursana."

Arik kapıdan geçerken Limos'un isteğini yerine getirdi.

OTUZ SEKİZİNCİ BÖLÜM

Limos en sonunda istediği şeye kavuşacaktı. Evet, bekâretini teknik anlamda kaybetmişti. Ama öyle bir sinir harbi içinde yaşamışlardı ki ilk sekslerini, ikisi de hiçbir şey anlamamıştı. Ama şimdi Limos hayallerine kavuşacaktı.

Limos banyodan çıktı. Midesinde kelekler uçuşuyordu. Düğün geceleri için aldığı seksi iç çamaşırı banyoda duruyordu. Arik duş almak için misafir odasının banyosunu kullanırken Limos iç çamaşırını giymişti. Elbette Arik birlikte duşa girmeyi teklif etmişti. Ama kocasının karşısına böyle bir iç çamaşırıyla çıkmak Limos'un şimdiye kadar en çok hayalini kurduğu şeydi.

Fakat ne yazık ki, üzerinde düğün gecesine için aldığı iç çamaşırı yoktu. O iç çamaşırını giydiği gün aynaya bakınca hiçbir zaman tamamen çıplak kalmadığını ve etrafının hep yalanlarla sarılı olduğunu görmüştü. Fakat şimdi aynaya bakınca kendini görüyordu.

Limos'un üzerinde hiçbir şey yoktu. Daha önce hiçbir erkeğe yapmadıklarını kocasına yapacaktı. Ona yeni bir kadın olarak gidecekti.

Arik mumları yaktıktan sonra başını kaldırdı ve donup kaldı. Ağzı açık kalmıştı. Limos mükemmel görünüyordu. Onun belinde bir havlu sarılıydı. Ama Arik havluyu hemen çıkardı. Arik'i çıplak karşısında gören Limos'un ağzının suları aktı. Sonra onun kaslı kollarına, karnına ve sertleşen penisine dikkatle bakınca yüzüne ateş bastı. Bacak arasında hafif bir ıslaklık hissetti.

Limos'un Arik'in üzerinde yarattığı etkiler zaten çok net bir şekilde görülüyordu.

Arik, hiç beklemeden üç adımda Limos'un yanına geldi. Büyük bir tutkuyla öpüşmeye başladılar. Arik'in kalbi yerinden çıkacak gibi atıyordu. Bir eliyle Limos'un kalçasını avuçlayıp onu biraz daha kendine doğru çekti. Arik'in penisi karnına değen Limos, hafif bir ıslaklık hissetti.

Bunların hepsi Limos için çok yeni şeylerdi. Elini klitorisine doğru uzatıp kendiyile oynamaya başladı. Limos tüm bunları yaparken Arik'in kesik kesik nefes alışına bayılıyordu.

Arik onu yavaşça yatağa doğru götürdü. Limos'un üzerine yatarken "Hep bunun hayaliyle yaşadım," diye fısıldadı kulağına. "Hücredeyken, uyurken hep bu anın hayalini kurdum."

"Öyle mi?"

Arik kollarını Limos'un beline dolayıp onu kendine doğru hızla çekti. "Öyle," dedi.

"İyi miydin peki?"

"Şimdiye kadar gördüğüm en iyi kadındın."

Limos bir anda ürperdi. "Ya sekste kötü..."

Arik onu öperek susturdu. "Şşş," dedi. "Seninle ilgilenmeme izin ver. Zaten yaşadığım süre boyunca seni hep koruyacağım."

Arik çenesini ve boynunu öperken Limos "Ona ne şüphe," dedi. Arik'in dudağının değdiği her an, tüyleri diken diken oluyordu Limos'un.

Arik, elleriyle okşayarak öpmeye devam etti. Göğüs uçlarıyla uzun bir süre oynadı. Arik, inanılmaz derecede tahrik olan Limos'un tek kalçasını kaldırdı ve penisine doğru yaklaştırdı.

Limos "Hadi, Arik," dedi. "Oyun oynama."

"Oyun oynamıyorum, tatlım." Arik başını eğip Limos'un göğüs uçlarını emmeye başladı. Limos zevk çılgınlıkları atmaya başlayınca başını kaldırdı. "Yalnızca ilk seksinin hayal ettiğin gibi olmasını istiyorum."

Limos, Arik'in içine girmesi için kıvranırken "Zaten öyle," dedi.

Arik tüm ağırlığını Limos'un üzerine bırakırken hafifçe gülümseyerek "O kadar hızlı değil," dedi.

"Ama ölüyorum ben." Bu, Limos'un şimdiye kadar söylediği en saçma şeydi. Ama yalnızca iki kişinin yaşayabileceği bu deneyim için yanıp tutuşuyordu. Bunca yıl beklemek onu biraz sabırsız yapmıştı.

"Bak ne diyeceğim sana." Arik dilini göbek deliğinin etrafında dolaştırırken "Sana her anın tadını ayrı ayrı yaşatacağım. Olur mu?" dedi.

"Olur."

Arik başını kaldırdı. Limos'u ne kadar çok istediği gözlerinden belliydi. "Ben bu konuda iyiyimdir."

Limos, Arik'in ne kadar kendini beğenmiş biri olduğunu düşünmeden Arik yataktan aşağı indi. Diz çöktü. Limos'u bacaklarından tutup kendine doğru çekti. Bacaklarını ayırdı. Limos içgüdüsel olarak hemen bacaklarını kapatmaya çalıştı. Ama Arik onun hareket etmesini geniş omuzları sayesinde engelledi.

Arik "Dayanamıyorum artık," diye fısıldayarak Limos'un vajinasını öpmeye başladı.

Arik'in dili klitorisinden vajinasına doğru hareketlenirken Limos zevk içinde inlemeye başladı. Arik karnına doğru çıktığında bir süre Limos'u izledi. Verdiği her tepki, sanki Arik için dünyalara bedeldi. Yaklaşık altmış saniye boyunca bakiştılar. Sonra Arik tekrar başını eğip onu yalamaya başladı. Tekrar... Tekrar...

Bu kadar şeye alışık olmayan Limos gözlerini yumdu. Arik onu sıkıca kavradı. Nefesi ılık, dili ıslaktı. Tam Limos boşalacaktı ki Arik durdu.

"Ama ama sen oyun oynamadığını söylemiştin." Limos nefes nefeseydi. Elleri çarşafı sıkmaktan kıpkırmızı olmuştu. Arik ona doğru yaklaşip öpücüklerine kaldığı yerden devam etti. "Bunun adı oyun oynamak değil. Isınmak." Arik tek parmağını içine sokunca Limos yataktan düşecek gibi oldu.

"Ah...Ah Tanrım." Arik bir yandan diliyle klitorisini yalarken diğer yandan ikinci parmağını da içine soktu. Limos inlemeye başladı. "Evet," dedi. "Evet evet...işte orası."

Limos, Arik'i kalça hareketleriyle yönlendirirken Arik onun ne kadar çok zevk aldığını görebiliyordu. Limos tam büyük bir çılgılık atacaktı ki Arik klitorisini emmeye başladı. Parmakları ise Limos'un derinlerine doğru gidip geliyordu.

Limos o anda muhteşem bir şekilde titreyerek orgazm oldu. Arik hiç ara vermeden dilini daha da hızlı hareket ettirmeye başladı. Elleri ise görünmeyecek hızla içine girip çıkıyordu. Derken Limos tekrar boşaldı. Bu seferki daha güçlüydü.

Limos tam kendine gelecekken Arik penisini vajinasına doğru getirdi. Limos yay gibi gerildi. Arik'in içine girmesini istiyordu. Buna *ihtiyacı* vardı.

Arik yatağın üzerine doğru hareketlenirken Limos'u öpücük yağmuruna tuttu. Sonra da dikkatli bir şekilde bacak arasına yerleşti.

"Çok güzelsin," dedi Arik, Limos'u öperken.

Öpüşmeye devam ederlerken Arik yavaşça Limos'un içine girdi. Tek hamlede içine girmeyi başardı.

"İyi misin?"

"Evet," diye mırıldandı Limos.

Arik nefes nefeseydi. Gözlerini yumdu ve ileri geri hareket etmeye başladı. "Aman Tanrım... bu çok güzel."

Arik de böyle düşünüyordu ama Limos bunları ağzından kaçırmıştı. Limos'un yaptığı tek şey, Arik'e sıkıca sarılıp bu anın tadını çıkarmaktı. Bunu her gün yaşamak istiyordu Limos. Belki günde iki kere. Hatta belki de daha fazla.

Limos ellerini Arik'in sırtında gezdirdi. Kaslarını keşfe çıktı. Arik'in derinlerinden müthiş bir inleme sesi geldi.

Sonra Arik daha da hızlandı. Dudakları ayrıldı. Burun delikleri genişledi. Bir kez daha inledi. İşte o an Limos onun boşalmak üzere olduğunu anladı.

Limos bacak arasındaki bu hisse bayılmıştı. Arik'in kaşaları iyice hızlanmıştı. Limos, Arik'e neyi ne zaman yapacağına dair inanılmaz derecede güveniyordu.

İkisinin inlemeleri birbirine karıştı. Limos boşalırken vücudu kıvrınmaya, bacakları titremeye başladı. Limos'un kasılan vajinası, Arik'in penisini daha sıkı kavradı.

"Limos." Arik nefes nefeseydi. Boynundaki damarların hepsi şişmişti.

Birlikte müthiş bir uyumla hareket ediyorlardı. Her şey, şimdiye kadar Limos'un hayalini kurduğu şekilde ilerliyordu. Arik boşalınca Limos'un üzerine yığıldı. Birlikte öylece yattılar bir süre. Beklediklerine değmişti.

Arik "Ee," dedi. "Bunca şeye değdi mi?"

Limos sırtmaya başladı. "Eğer iyi olup olmadığını soruyorsan çok iyiydi." Sonra gülümsemesi kayboldu. "Bana inanıyorsun, değil mi?"

Arik, Limos'un üzerine ağırlık yapmamak için yanına yattı. "Tatlım, senden bir daha asla şüphe etmeyeceğim."

"O zaman bunu seninle yaşadığım için çok mutlu olduğumu bilmeni istiyorum." Limos, Arik'in üzerine eğildi ve onu yanaklarından öptü. "Bu kadar uzun süre beklemek zorunda kalmak benim tercihim değildi ama bu şekilde olduğu için şuan çok mutluyum."

Arik, Limos'un yanaklarını okşadı. "Telafi etmek için çok uzun bir zaman var önünde."

"Mmm. Ama ben bekleyemeyeceğim." Limos, Arik'in önce göğsünü sonra da karın kaslarını okşadı. Sonra daha da aşağılara indi. Arik'in yeniden sertleştiğini görünce çok şaşırdı.

Limos "Sanırım, uyuyan canavarı uyandırdım," dedi.

"Ama sen bu canavarın üstesinden gelebilirsin bence." Limos, Arik'in penisini okşadıkça sertleşmesine bayılıyor-du. "Benim her türlü ihtiyacımı karşılayabileceğine dair sonsuz bir güvenim var."

"Öyle mi?"

"Evet." Limos, Arik'in üzerine oturdu. Meraklı gözlerle "Arik?" dedi.

"Efendim?"

"Teşekkür ederim."

Arik ellerini bacaklarında dolaştırırken "Neden?" diye sordu.

"En sert hayallerimi gerçeğe dönüştürdüğün için."

Tek kaşını kaldıran Arik pis pis gülmeye başladı. "En sert mi? Daha sertleşmeye başlamadığımı söyleyebilirim."

Limos mutluluktan ürperdi. "O zaman neyi bekliyoruz?"

Arik şaşırtıcı bir hamleyle onu belinden yakaladığı gibi yatağa yatırdı. Sonra üzerine çıktı. Kulağına doğru eğilip "Tek bir dakika bile beklemeyeceğiz artık," dedi. Limos'un kulak memesini hafifçe ısırdı. "Hazır mısın?"

"Evet," dedi Limos. Bu anları beş bin yıldır bekliyordu.

Ve beklediği her saniyeye değmişti.

SERİNİN ÜÇÜNCÜ KİTABINDAN...

BİRİNCİ BÖLÜM

Regan Matthews ölecekti.

Bunu gökyüzünün mavi olduğunu, karnındaki bebeğin erkek olduğunu bildiği kadar iyi biliyordu.

Hayatına son verecek kişinin, karnındaki bebeğin babası olduğundan da emindi.

Regan yatakta çığlık atarak doğruldu. Banyodan gelen ışığa odaklandı. Biraz zaman geçtikten sonra kabusgördüğünü ve şuanda Aegis'in Berlin karargâhında huzurlu ve güvende olduğunu fark etti.

Gördüğü kâbusu hatırladı. Regan kanlar içinde yatıyordu. Mahşerin dördüncü atlısı olan ve insanoğlu tarafından Death (Ölüm) olarak bilinen Thanatos, yanına diz çöktü. Onun ellerinde de kanlar vardı. Saçından süzülen kanlar zırhına sırıyordu.

Derin bir nefes alıp rahatlamaya çalıştı. Thanatos ona dokunamazdı. Özellikle de Aegis'i yöneten on iki kıdemli

öyenin kaldığı karargâhın altındaki bu evde, Kıdemlilerin çoğu burayı, Aegis ile ilgili bir iş için Almanya'ya geldiklerinde kullanıyorlardı. Ama Regan yıllardır burada yaşıyordu. Bir ay içinde doğum yapacak olmasına rağmen, bebek için hiçbir hazırlık yapmamıştı. Ne bebeğin odasını hazırlamış ne de bebek için alışveriş yapmıştı.

Zaten oldu olası böyle şeylerden nefret etmişti.

Titreyen ellerini karnına götürdü. Bebeğin bu kâbustan kötü etkilenmemesi için karnını okşamaya başladı. Bebek sürekli tekme atıyor ve Regan'ı oldukça rahatsız ediyordu.

Kapı çalındı. Sonra "Regan? İyi misin?" diyen bir ses duyuldu. Regan gidip kapıyı açtı. İçeriye koridorun ışığı doldu. Aegis karargâhının kötü niyetli kişiler tarafından basılması ihtimaline karşılık, geceleri Regan'ın yanında kalma görevi verilen Gardiyan Suzi'ydi gelen. "Uykunda bağırdın yine."

Regan başucundaki abajurun yanına ilişirken gülümsedi. "Yine kötü bir rüya gördüm."

Abajurun yanındaki parşömen kâğıdına uzandı. Kâğıtta Latince bir dua yazıyordu. Ama bu dua bile Regan'ın huzurlu olmasına yardımcı olamıyordu. Bir yazıya dokununca onu yazan kişinin duygularını hissedebilme özelliğine sahip olan Regan, aslında bu duayı yazan kişinin o anda huzurlu olduğunu hissedebiliyordu. Regan bu duayı yıllardır yanında taşıyordu. Ama şu son birkaç aydır hiç olmadığı kadar çok ihtiyacı olmuştu bu duaya.

Suzi içeri girdi. Kaslı vücuduyla çekmecelerle dolu olan bir duvara doğru yöneldi. Masanın üzerinde su şişesi

ve bardağın olduğu bir tepsi vardı. Suyu bardağa boşalttı. "Daha önce de görüyor muydun bunları? Yani, hamile kalmadan önce?"

"Evet." Regan bu yalanı kolayca söylemişti. Çünkü hamile kalmadan önce kendi ölümüyle ilgili kâbuslar görmüyor olabiliirdi ama yine de günlük hayatıyla ilgili pek çok kâbus görüyordu.

Bir şeytan katili olan Regan'ın çok kötü günleri olmuştu.

Suzi, su dolu bardağı Regan'a uzatıp onun yanına oturdu.

Regan'ı elinden tuttukten sonra "İç," dedi. Ona herkes candan yapılmış bir eşya gibi davranıyordu. Sanki kadınlar binlerce yıldır hamile kalıp hayatlarına devam edemiyorlardı.

Ama Regan'ın durumu farklıydı. O, dünyayı kurtaracak bir bebeği taşıyordu karnında.

Ya da dünyayı kurtaracağına inanılan bir bebeği.

İşte bunu aklından hiç çıkarmamalıydı. Çünkü bir Gardiyan ve atlıdan doğacak çocuğun dünyayı kurtaracağına dair fikir Aegis'ten çıkmıştı. Bu bebeğin bunca büyük dengelerin arasında nasıl bir rol oynayacağı büyük merak konusuydu. Çünkü, Aegis bu bebeğin Thanatos'un *agimortusu* olduğuna inanıyordu.

Suzi "Sana bir şeyler getireyim mi?" diye sordu. "Ilık süt? Sandviç? Çorba?"

Regan yeniden gülümsedi. Suzi, Regan'ın şimdiye kadar gördüğü en güçlü savaşçılardan biriydi. Onu böylesine

şefkatli ve ilgili görmek tuhaftı. Ama Suzi hayatı boyunca şeytan katili olmamıştı. Daha beş yıl öncesine kadar yani on altı yaşındayken olimpiyatlara hazırlanan bir jimnastikçiydi. Antrenman yaptığı spor salonunun önünde antrenörünün bir adamı yediğini gördüğü an paranormal dünyaya adımını atmıştı. Sonradan antrenörünün evsiz barksız insanlara karşı zaafı olan bir şeytan olduğu ortaya çıkmıştı.

“Teşekkürler ama ben biraz daha kitap okuyacağım.” Yatağının yanındaki masanın üzerinde duran Aegis kitaplarına baktı. “Ayrıca acıkırsam bir ay boyunca yetecek kadar krakerim var.”

Suzi “İstersen yeni kitaplar getirebilirim?” dedi. “Ya da banyo yapmana yardım edebilirim? Ya da DVD oynatıcıya bir film koyabilirim?”

Regan elini kaldırdı. “Tamam, neler oluyor? Sen şimdiye kadar hiç *bu kadar* endişeli olmamıştın. Şimdi neden böylesin?”

Suzi’nin yanakları hafiften kızardı. “Hiç...hiçbir şey yok...”

“Hadi anlat bana.”

Suzi başını öne eğip ellerini inceledi. Sonra başını tekrar kaldırınca abajurdan gelen loş ışık gözaltlarındaki hilal şekillerini belli etti. “Avustralya’daki iki hücremizle iletişimimiz koptu. Diğer ikisinden gelen raporlar da... kötü.”

“Kahretsin. Şehirler bir bir düşüyor.” Suzi bakışlarını kaçırınca Regan’ın içine yeniden bir kurt düştü. “Bana anlatmadığın neler var?”

"Biliyorsun senin bu haberleri duyup üzölmemen lâzım..."

"Lanet olsun, Suzi. Ben hasta falan değölim. O küçötk kaza aylar önce oldu, bitti."

O küçötk kaza aşöında o kadar da küçötk bir kaza değöildi. İzlanda'nın şeytanların eline geçötiğine dair bir haber izlerken Regan'ın karnına bir ağrı saplanmış ve inanılmaz derecede kanaması olmuştu. Kanaması günlerce devam etmişti. Bu dönemde bebeğin hayatı da kendi hayatı da tehlikeye düşmüşötü.

Aegis doktorları hiçbir müdahalede bulunamamışöti. Çünkü hap kullanırsa sanıyeler içinde kusuyordu. Vücuduna herhangi bir şekilde iğne yapılması ise yasaktı. Göröünen o ki bebek bu tür tıbbi müdahalelerden pek hoşlanmıyordu.

Doktorlar ve kıdemli Aegis üyeleri o günden sonra dünyada olup biten kötü haberleri Regan'a söylememeye kararı almışlardı. Bu yüzden, dünyadaki gelişmeleri kulaktan dolma bilgilerle takip ediyordu.

Regan "Suzi?" diye üsteledi. "Bebek bugün doğsa bile sağlığı yerinde. Zaten sabah kıdemli üyelerle konuşmayı planlıyordum. Ben neler olup bittiğini öğrenmek istiyorum. O yüzden anlat hadi."

Suzi başını salladı. "Olay yalnızca Avustralya değöl. Zaten İzlanda ve Yeni Zelanda olaylarını biliyorsun. Ama son birkaç ayda, dünya ada nüfusunun hemen hemen tamamını kaybetti. Grönland hâlâ ayakta. Bunun nedeninin, Thanatos'un orada yaşaması olduğunu düşünöyoruz. Büyük Britanya ise Avrupa'dan aldığı yardımlar sayesinde

şeytanları püskürtmeyi başardı. Ama..." Suzi derin bir nefes aldı. Regan kalbinin her an durabileceğini hissediyordu. "Tayvan'ı kaybettik. Madagaskar'ı, Norveç'in bir kısmını ve Malezya'nın büyük bir kısmını kaybettik. Ayrıca geçen hafta Japonya Salgın'ın kontrolüne geçti."

Regan "Ah, Tanrım!" dedi. "Başka?"

"Şeytanlar büyük bir hızla Afrika'ya doğru ilerliyor. Kanada, Alaska ve Asya'nın çeşitli yerlerinde saldırılar olduğuna dair raporlar alıyoruz."

Regan'ın elleri titremeye başlayınca bardaktaki su biraz döküldü. Bu yüzden, Regan bardağı iki eliyle birden tutmaya başladı. "Kıdemli üyeler bu konuda ne diyor?"

"Tahminlerine göre, bütün bir gezegen yaklaşık bir ay içinde şeytanların eline geçecek. Bunu R-XR da onayladı. Salgın'ın zafer anını, bebeğin doğumuna denk getirmeye çalıştığını düşünüyorlar."

Regan'ın elindeki bardak birden tuzla buz oldu.

Aegıs bu bebekle dünyayı kurtarmaya çalışmıştı ama ya dünya bu bebek nedeniyle daha büyük felaketler yaşarsa?

İki hafta sonra...

Felç olup konuşma ve hareket etme kabiliyetinden yoksun olmaktan daha kötü bir şey varsa, o da bu anları kendi kardeşlerinin gözü önünde yaşamaktır.

Mahşerin dördüncü atlısı olan Thanatos, sekiz buçuk aydır yalnızca televizyonun olduğu bir odada tutuluyordu. Ayrıca felç etkisinin geçmesi durumunda, Than'ı ısıtıp onun tekrar hareketsiz kalmasına neden olması için, bir de cehennem köpeği vardı başucunda. Köpek, yedi gün yirmi dört saat Than'ın başında nöbet tutuyordu. Mahşerin üçüncü atlısı olan Limos ve ikinci atlısı olan Ares de zaman zaman yanında kalıyordu. Ama Ares pek konuşkan değildi.

Limos ise tam bir gevezeydi. Fakat Limos'un o sabah hangi renk oje sürdüğü ya da insanoğlu olan kocası Arik ile mahşer gününün tehlikesinin ortadan kalkmasının ardından, Avrupa'da nasıl bir balayı istediklerine dair planları Than'ın hiç ilgisini çekmiyordu.

Ayrıca balayı için biraz geç kalmamışlar mıydı? Hem Limos zaten cennet gibi bir adada oturduğu için her gün balayı gibi geçmiyor muydu ki?

Kıskandın mı, Than?

Evet, biraz kıskanmış olabilirdi. Bu durum her ne kadar hastalıklı gibi dursa da, Than'ın bunca yıldır kendine hâkim olmaya çalışmasının tek nedeni kardeşlerinin de onun kadar yalnız olmasıydı. Ama şimdi Ares de Limos da evlenmiş mutlu bir şekilde hayatlarına devam ediyorlardı. Fakat Than burada çaresizlik içinde yatıyor ve onu bu hale getiren kadına karşı nefretini besleyip duruyordu.

Yani Regan'a.

Lanetlenip atlı olduğu günden beri mührünün kırılmasına neden olacak şeyin, bakırlığını kaybetmesi olduğunu düşünmüştü. Penisini değerli bir pırlantayı korur gibi koru-

muştı. Kendine zor hâkim olduğu zamanlar olmuştu ama hepsinin üstesinden gelmeyi başarmıştı.

Tabii baştan çıkarıcı vücudu ve ilacli şarabıyla Regan gelene kadar. Regan onu soyup, kanına girip sonra da çekip gitmeyi başarmıştı. Böyle bir şeyi neden yaptığını Than hâlâ bilmiyordu. Çünkü ne Ares ne de Limos, Regan'ın adını ağızlarına bile alıyordu. Ama Regan'ın Gardiyan olması ve hayatını şeytanlardan kurtulmaya adanmış olması onun yaptıklarını daha da gizemli bir hale getiriyordu.

Gardiyanlar da mahşer gününün gelmesini istemiyorlardı. Regan da Than ile sevişmesinin onun mührünü kıracağını bilmiyordu. Ya da biliyordu ama Aegis'e düşman olan bir örgütle gizlice işbirliği yapmıştı.

Ama eğer bilmiyorsa...neden onu yatağa atmak için bunca çaba harcamıştı? Bir efsane olan Thanatos yakışıklı olduğunu biliyordu ama Regan'ın onu yatağa atmak için ilacli şaraplara ya da doğaüstü güçlerine başvurması çok ilginçti.

Than, Regan'a çok öfkelenmişti. Ama aynı zamanda onu düşününce inanılmaz derecede tahrik de oluyordu. Regan'ın altındayken penisinin onun vajinasından akan sıvılarla ıslandığı anları hatırladı. Tanrım, müthiş bir histi o. Çok uzun bir zamandır bir kadınla yaşamayı hayal ettiği şeylerin hepsini Regan ile yaşamıştı. Regan'ın dizleri ve ellerinin üzerinde durup Than'ın onun arkasına geçerek sevişmeleri en büyük fantezisiydi.

Bu pozisyon, Than'ın eski bir kabile hayatında yaşadığı dönemlere ait ilk seks anıydı. Çocukları olmayan bir çiftin

etraflarında şarkılar söyleyen bir kalabalığın ortasına geçip köydeki köpeklerin pozisyonunda seviştikleri bir ritüele şahit olmuştu. Aslında seks sözcüğünü o andan önce de duymuştu. Ama evlerinde anne ve babalarına ait özel bir oda olmamasına rağmen, bir kadın ve bir erkek arasında nelerin yaşandığına o güne kadar şahit olmamıştı hiç.

O görüntü beynine öylesine bir kazınmıştı ki binlerce yıl sonra bile o anları unutamıyordu. Şu son birkaç ay içinde Than'ın aklına ne zaman seks gelse Regan'ı o kadının pozisyonunda hayal ediyordu.

Bunlar aklına gelince Than'ın penisi sertleşti. Than çok öfkelenmişti. Regan onda hâlâ böyle duygular yaratabiliyordu. Kolundaki Styx, efendisinin düşüncelerini okumuş gibi hareketlenmeye başladı. Dövme şeklinde kolunda taşıdığı Styx de efendisi gibi hareket edemiyordu. Dövmenin içine hapsolmuştu...

Bir dakika...Penisi sertleşmiş, atı hareketlenmişti...yani cehennem köpeğinin zehrinin etkisi geçiyordu.

Thanatos'un kalp atışları arttı. Belki de kardeşleri onu artık serbest bırakmaya karar vermişti. Ah Tanrım, eğer öyleyse Than'ın çok ciddi planları vardı. Öncelikle Limos ve Ares'e yaptıklarının bedelini ödetecekti. Sonra da gidip defalarca seks yapacaktı.

Bundan önceki hayatında seks yaşamamak onun için çok ciddi bir sorun olmamıştı. Çünkü seksin ne kadar zevkli bir şey olduğunu bilmiyordu. Ama artık biliyordu. Vücutu hem cinsel dürtüler hem de öfke nedeniyle kıvranmaya başladı.

Kapı açıldı. Ares'in yüksek sesli ayak seslerine, Limos'un parmak uçlarında yürürken çıkardığı ayak sesleri eklendi. Thanatos'a bakıcılık yapan cehennem köpeği hemen ayağa fırladı.

Limos "Hey, kardeşim," dedi sevinçle. Sanki Thanatos keyfinden yatıyordu burada. Elleri karıncalanmaya başladı. Ama Than, bu durumu kardeşlerinin anlamaması için ellerini kıpırdatmadı.

Yatağın karşısına monte ettikleri televizyonun kanalını değiştirdi Ares. "Özür dilerim," dedi. "Köpek kumandaya basıp kanalı değiştirmiş olmalı. Pazarlama kanalındaki saçma sapan reklamlar çok eğlenceli değildir herhalde."

Ah, hayır, gerçekten! Ben de tam altın bir kolyenin ve gözyaşı damlası şeklinde tasarlanan küpelerin, bana ne kadar yakışacağını düşünüyordum. Hem de bu kadar ucuz fiyata. Ama lanet olsun, pazarlık yapmayı ihmal ettim. Çünkü ben hareket edemiyorum.

Limos, Than'ın kol kaslarına dokundu. Than elini çekmemek için kendini zor tuttu. "Hey...dinle...sana bir şey söylemek zorundayız." Sesi kısık ve ciddiye. Kahretsin! Bu, hiç de güzel şeylerin habercisi değildi. "Dünya üzerinde yaşanan felaketlerin seni etkilediğini biliyorum. Eminim çok sinirleniyorsundur."

Sinirlenmek mi? Limos ve Ares, onu Salgın'ın yaptıkları konusunda bilgilendiriyordu. Ama aslında buna pek gerek yoktu. Çünkü Than, lanetlendiği günden beri dünya üzerindeki felaketleri hissedebiliyordu. Bir uyuşturucu bağımlısı nasıl eroinin kokusunu alıyorsa Than da öyle hissediyordu

bu olayları. Hareket edemediği için felaket bölgelerine gidemiyordu ama içindeki hırs asla bitmiyordu.

Ares "Kötü günler bizi bekliyor," dedi. "Salgın'ın neden olduğu salgınlar savaflara, kıtlıklara ve ölümlere neden oluyor. İşte bu yüzden seninle pek ilgilenemiyoruz. Zamanımızın çoğunu bu olaylarla ilgilenerek geçiriyoruz."

Limos ve Ares de, Thanatos ile birlikte lanetlenmişti. Ares'in laneti savaştı. Savaş olan bölgelere doğru çekiliyordu. Limos ise kıtlıklara. Ayrıca Than, son zamanlarda kardeşlerinin kendisiyle pek ilgilenemediğini fark etmişti, evet. Ama en azından Ares'in karısı Cara, onun yanından pek ayrılmamıştı. Thanatos'a bol bol kitap okumuştı. Ama Than, ona bunun için yeterince teşekkür bile edememişti.

Peki, neden kötü günler bizi bekliyor? Than onlara bu şekilde bağırarak istiyordu. Sol elinin yumruk şeklini aldığı hissedebiliyordu.

"Savaşlar, kıtlıklar ve ölümler pek çok milleti etkiledi. Bunu önceden de biliyordun...Yani yatağa mahkûm olmadan önce."

Beni siz yatağa mahkûm etmeden önce demek istedin herhalde?

"Geçen hafta Salgın, Sheoul adına Avustralya'yı hâkimiyeti altına aldığını açıkladı."

Lanet olsun! İnsanların cehennem adını verdiği Sheoul'deki şeytanlar artık Avustralya'da yaşayabilecekti. Böylesine büyük bir ülkede milyonlarca şeytan yaşayıp büyük saldırılar düzenleyebilmek için örgütlenebilirlerdi.

Peki ya insanlar?

Than'ın düşüncelerini okuyormuş gibi davranan Limos, onu duymuş gibi cevap verdi bu soruya, "Tahliye edilme-yen insanların hepsi...kayıp."

"Ama birkaç tanesini bulmayı başardık," dedi Ares. "Kynan, Limos, Arik ve ben birkaç tanesini bulduk."

Limos "Tüm bunlar kötü haberlerdi. Ama iyi haberleri-miz de var," dedi. "Aegis cehennem kapılarını kapatmanın bir yolunu bulmuş. Ama bu, geçici bir çözüm. Yaptıkları bir büyü, şeytanların çok büyük kitleler halinde dışarı çıkma-sını engelliyor." Than'ın koluna hafifçe vurarak "Sabırlı ol, Than. Yalnızca birkaç hafta sonra seni serbest bırakacağız," dedi.

Birkaç hafta mı? Neden birkaç hafta?

Than, cam kırılma sesi duydu birden. Sonra Cara "Ares!" diye bağırdı. Limos ve Ares, hemen boyunlarındaki hilal şeklindeki yara izine dokunarak zırhlarını giydiler. Odadan fırladılar. Cehennem köpeği Hal da peşlerinden gitti.

Otuz saniye kadar bir süre geçtikten sonra ayak sesleri duydu Than. Yatak odasının kapısı açıldı. Sonra...Hades'in o çirkin yüzüyle karşı karşıya kaldı.

"Hey, kardeşim. Kurtarılmak istiyor musun?"

Kurtarılmak mı? Hem de nasıl! Than'ın bu yataktan kurtulur kurtulmaz yapmak istediği ilk şey bir Aegis üyesini ziyaret etmektir.